

تەنھەسەر رەوان

بۇ تەنھەسەر قورئان

بەرگى [۷]

نەوسىنە

مەلا مەھمۇدى گەلەلە

جەمى [۱۴]

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

تەفسىرى رەۋان

بۇ تىگە يىشتى قورئان

بەرگى جەۋتەم

نووسىنى

مەلا مەحمۇدى گەلا ئەيى

جزمى (۱۴)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تەفسىرى رەۋان بۇ تىگەشتىنى قورئان.

نوسىنى : مەلا مەحمۇدى گەللاھىي.

چاپى يەكەم.

چاپخانەى ئۆفسىتى تىشك.

تىراژ: (۵۰۰) دانە.

ژمارەى سپاردن : (۲۲۹) ى سالى (۲۰۰۰)

مافى چاپکردن پارىزراۋەو تەنھا ھى نووسەرە.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سورہ فی الحجر

نهم سوږه ته ناوی سوږه تی (الحجر) ه چونکه چیرۆکی (نه صاحبول حیجر) ی تیدایه ، نه مانه گه لی (ثمود) ن. حیجر شوینیکه له نیوان مه دینه و شام دا.

په یوه ندى شم سوره ته له گڼل سوره تی ټیبرا هیم له چنډ رویه کوهیه:
۱- له باره ی سوره تاوه: هر دوو سوره ته که به و ه صفو پیدا ه ل دانی
قورثان ده ست به ده کهن.

۲- له باره‌ی ناوهرۆکه‌وه: له‌هه‌ردوکیاندا وه‌صفی ناسمانه‌کان و زه‌وی
کراوه. له‌هه‌ردوکیاندا به‌شیک له‌چیرۆکی سه‌زه‌تی ئیبراهیم و چیرۆکی
پێغه‌مبه‌ره‌کانی تر هه‌یه. به‌مه‌به‌ستی دڵدانه‌وه‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ و بۆ
ته‌سه‌للادانه‌وه‌ی له‌و ئه‌زه‌یت و نا‌په‌هه‌تییه‌ی له‌قور‌ه‌یشیه‌یه‌که‌وه‌ تووشی ده‌بوو.
ئه‌و ئه‌زه‌یت و نا‌په‌هه‌تییه‌ ده‌خاته‌وه‌ بیری پێغه‌مبه‌ر ﷺ که‌ پێغه‌مبه‌رانی تر
له‌لایه‌ن گه‌له‌کانیان‌وه‌ تووشیان بووه‌ و له‌ئاکاما سه‌رکه‌وتن بۆ
پێغه‌مبه‌ره‌کانیان بووه. هه‌ندێ جارێش مونا‌قه‌شه‌ی کافره‌کان ده‌کا و بۆریان
ده‌دا.

۳- له باره ی کۆتاییشوه: مونساهبه ی ئەم سوره ته به سوره تی ئیبراھیمه وه له م رووه یه. له کۆتای ی سوره تی ئیبراھیم دا وه صفی حال و وه زعی کافره کان له روژی قیامه ت دا ده کاو ده فرموی: ﴿وَبِرْزَا لِلّٰهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ، وَتَرَى الْمَجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُّقْرَنِينَ فِي الْأَصْفَادِ، سَرَابِيلُهُمْ مِنْ قَطْرَانٍ، وَتَعْشَىٰ وَجُوهُهُمْ النَّارُ﴾ له کۆتای ی ئەم سوره شه دا فرموی: ﴿رَبِّمَا يُوَدِّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ﴾ هه وائی ئەوه مان ده داتێ که تاوانبار و کافره کان: ئەوانه ی که مانده مان له ناو ئاگر دا درێژه ده کێشی، ده بینن موسوڵمانه تاوانبار ه کان؛

ئەوانەى ھاوھەلیان بۆ خودا دانەناوہ لەدۆزەخ رزگاریان دەبێ، ئاواتەخوازی
ئەوہ دەبن و خۆزگە دەخوازن: کە ئەوانیش لەدونیادا موسوڵمان بوونایە..

دوا ئایەتی سوره‌تی ئیبراھیم بەوہ صفی قورئان کوتایی پێ دى. سوره‌تی
حیجریش بەوہ صفی قورئان دەست پێ دەکا. ﴿تلك آيات الكتاب وقرآن
مبین﴾ لیکچواندنی کوتایی سوره‌تی ئیبراھیم و سەرەتای حیجر ئەمیش جوړە
پەيوەندییە کە.

سوره‌تی (الحجر) مەکی یەو نەوہ دو نۆ ئایەتە.

مەبەستە سەرەکییەکانی ئەم سوره‌تە وەکوو ھێڵیکی گشتی سوره‌تە
مەکییەکانی تر لەم تەوہرانەدا دەسورپینەوہ:

۱- چەسپاندنی تاک و تەنھایی خودا و راستی پێغەمبەراییەتی و زیندو
بوونەوہ و حساب و لیکۆلینەوہ و پاداش و سزا.

۲- بیرخستەوہ و دەستینیشانکردنی ھۆکاری لەناوچوونی ملھورانی
میژوو بە درۆخەرەوانی پێغەمبەرەکان.

بۆیە: سوره‌تە کە بەھەر شەو ترساندن و سەرزنشتکردن دەست پێ دەکا و
دەفەرموی: ﴿ربما یود الذین کفروا لو کانوا مسلمین. ذرہم یا کلو
ویرتمتوا ویلھم الأمل فسوف یعلمون﴾.

سوره‌تی (الحجر) بەشیوہیەکی گشتی ئەم باسانە لەخۆ گرتووە:

۱- موناقەشەو چەندوچون لەگەڵ کافرو موشریکەکان؛ دان و سانی ئێوان
ئەوان و پێغەمبەرەکان؛ ھەر لەحەزەرەتی نووحەوہ تا دەگاتە پێغەمبەری
ناخزەمان. ﴿ولقد أرسلنا من قبلك فی شیع الأولین. وما یأتیھم من رسول
الا کانوا بہ یستھزئون﴾ (ئایەتی ۱۰-۱۱).

۲- بەلگە ھێنانەوہ لەسەر ھەبوونی خودای تاک و تەنیا و بەتوانا
دەسلات.

۳- چەسپاندنی راستی نیگا بۆ پێغەمبەر ﷺ.

پرسیاریک دیتە پێشەو: بۆچی وشە (رە!) کە بۆ تەقلیلە لەم شوینەدا بە کار هێنراوە؟ خۆ تەمەننا کردنی ئیمان و ئیسلام لەم شوینانەدا گرنگ و حەتمی و زۆر گەورە و بەهەندە!

له‌وه‌لام‌دا ده‌گوتري: بۆيه وشه‌ي (ريما)ي به‌كاره‌يناوه، چونكه ئه‌و نار‌ه‌حه‌تي و چه‌رمه‌سه‌ري‌يه‌ي تووشي ده‌بن وايان ده‌تاسيني و ئه‌وه‌نده په‌شوكاوو شله‌ژاو ده‌بن ته‌مه‌ننا كردن و ئاوا ته‌ خوازيشيان له‌بيرده‌چيته‌وه، مه‌گه‌ر له‌بيري مه‌وقيف‌دا: كه‌ تۆزىك وه‌سه‌رخو دينه‌وه ته‌مه‌نناي موسوّلما‌ني بكه‌ن!

يان مەبەستەكە ئەو دەبىي، پەشيمانبۇنەوہ ھەر چەندە كەمىش بىي حەق وایە خۆتانی لىي پيارىزن، چونكە ئادەمىزادى عاقل و ژىر خۆ لەشتىيكت دەپارىزيي كە گۇمانى ئەوہى لىي بكا تىيدا تووشى غەم و نارەھەتى دەبىي، وەكوو چۆن خۆي لەغەم و نارەھەتى يەك دەپارىزيي كە دۇنيایە تووشى دىي، عاقل مەند ئەو كەسەيە خۆ لەپەشيمانبۇنەوہى كەم پيارىزيي وەكوو چۆن خۆي لەپەشيمانبۇنەوہى زۆر دەپارىزيي!

وَيَنبَغِي لَكُمْ إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ أَنْ تَكُونُوا فِي أَهْلِكُمْ أَوْ فِي بَيْتٍ يُغْنِيكُمْ عَنْ الْمَسْجِدِ وَالْمَذْهَبِ، فَتَقُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَنُحَرِّمُ مَا حُرِّمَ اللَّهُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا نَعْمَلُ

طبعه رانی له ته بو موساوه ريوايه ټيکي هيناوه دهلي: پيغه مېسر ﷺ
 فرموي: که دوزه خييه کان له دوزه خدا کوږوونه وه، وهنديکي خرډا مهيلي لي
 بې موسولمانيشيان له گهل ده که ون، جا کافره کان به موسولمانه کان ده لين: نه ري
 ئيوه موسولمان نه بوون؟ ده لين: به لي ئيمه موسولمان بوين. کافره کان پييان
 ده لين: ده ي باشه نه وه موسولمانيه تيه که تان هيچ فرياتان نه که وت؟ ئيوه
 وه کوو ئيمه خراڼه ناو ناگره وه؟؟ ئيتر په روه ردگار که نه مه ده بيسي فرمان
 ده دا کي ته هلي قيبله بووه له دوزه خ دهر يان بينن، دهر يان دينن جا که
 کافره کان نه و حاله ده بينن ده لين: خو زگه ئيمه ش موسولمان بووينايه ئيستا

وه‌کوو نه‌وان له‌دۆزه‌خ ده‌رجوینایه. نه‌مجار پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌م دو‌نایته‌ی سه‌ره‌تای سوره‌تی (الحجر)ی خوینده‌وه..

نه‌مجار په‌روه‌ردگار هه‌ره‌شه‌ی توند ئا‌راسته‌ی کافره‌کانی مه‌ککه‌ ده‌کاو،
 فەرمان به‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌کاو ده‌فرموی: ﴿ذَرَهُمْ يَأْكُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهِهِمُ
 الْأُمُورُ﴾ نه‌ی موحه‌مه‌دا! واز له‌کافره‌کان بینه، لیان بگه‌رێ با له‌بێ ئاگایی
 خو‌یان‌دا بمیننه‌وه، له‌زه‌ت له‌ژبان وه‌ریگرن، وه‌کوو ئا‌ره‌ل بخۆن و بخۆنه‌وه،
 هیواو ئاره‌زۆی ته‌مه‌ندریژی ده‌ستکه‌وتنی مال و سامان و پله‌و پایه‌ مردنیان
 له‌بیر به‌ریته‌وه، له‌ده‌ریای هیواو ئاواتی دنیایی‌دا پی‌مه‌له‌ بکه‌ن، راستی
 هاتنی رۆژی قیامه‌ت و راستی پیغه‌مبه‌رایه‌تی تو‌یان له‌دل و ده‌روون‌دا
 نه‌چه‌سپی و کو‌یرانه‌ ره‌تی بکه‌نه‌وه.

﴿فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾ له‌وه به‌ولاوه ئاکام و جه‌زای کرده‌وه و
 هه‌لو‌سته‌کانیان ده‌زانن، بو‌یان مه‌علوم ده‌بێ چهند خه‌ساره‌تمه‌ند و مال
 کا‌ولن.

واته: به‌ته‌ما موسو‌لمان‌بو‌نی نه‌وانه‌ مه‌به، نه‌وانه‌ نایه‌نه‌ سه‌ر ئایین و
 موسو‌لمان نابن، بیانترسی‌نی یان وازیان لی بێنی چوون یه‌که، وه‌کوو
 له‌شو‌نیک‌ی تردا ده‌فرموی: ﴿قُلْ: تَمَتَّعُوا فَاِنْ مَصِيرَكُمْ اِلَى النَّارِ﴾
 ابراهیم/ ۳۰.

نه‌حه‌دو طه‌به‌رانی به‌یه‌ه‌قی له‌عه‌مری کوری شو‌عه‌یه‌وه
 فرمو‌وده‌یه‌کی به‌مه‌رفرو‌عی هی‌ناوه ده‌فرموی: (صَلِّحْ أَوَّلَ هَذِهِ الْأُمَّةِ
 بِالزُّهْدِ وَالْيَقِينِ، وَيَهْلِكْ آخِرُهَا بِالْبَخْلِ وَالْأُمْلِ) هاتی و خو‌شبه‌ختی
 پی‌شینانی نه‌م نه‌ته‌وه‌ی ئیسلامه‌ به‌هۆی زو‌هد و یه‌قینه‌وه بوو، له‌ئا‌و‌چوونی نه‌م
 نه‌ته‌وه‌یه به‌هۆی به‌خیلی و نه‌مه‌لی دو‌ورو درێژه‌وه ده‌بێ.

ئیمامی عه‌لی ﷺ ده‌فرموی: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرموی: له‌دو و شت ترسم
 لی‌تان هه‌یه: نه‌مه‌لی درێژو شو‌نکه‌وتنی هه‌واو ئاره‌زۆبازی، چونکه‌ نه‌مه‌لی

دریژ قیامه تتان له یاد ده باته وه، شوینکه وتنى هه واو ئاره زو له ریازی حق لاتان ده دا.

ئه مجار دواى هه ره شه کردن له وانى پیغه مبهه به درو ده خه نه وه هوى دواکه وتنى هاتنى عه زاب بو سه ریان دیاری ده کاو ده فهرموى: ﴿وَمَا أَهْلُكُمْ مِنْ قَرِيَةٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَعْلُومٌ﴾ واته: دابو نه پرتى خودا بو هه موو گهل و نه ته وه یه ک، یه ک جو ره، دانیش تووى هیچ گوندو شاریک نافه وتینى، هه تا به لگه یان له سه ر راست نه کاته وه و بیانویان نه برى. هه موو گهل و نه ته وه یه ک ره هه نومایى ده کا ره گه ی راست و حه قیان نیشان ده دا، جا که کاتى له ناوچونیان هات و نه جه لیان هات له ناویان ده با.

به کورتى خودا سزادانى هیچ گهل و نه ته وه یه ک له کاتى دیاریکاودا، دوا ناخا هه روه کوو پیشیشى ناخا، له ناو بردنى هه موو گهل و نه ته وه یه ک نه جه لیکی دیاریکراوى هه یه له له و حوله محفوظدا نوو سراوه. وه کوو له شوینیکی تر دا ده فهرموى: ﴿لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ﴾ الرعد/٣٨. یان ده فهرموى: ﴿وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ، فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ﴾ الاعراف/٣٤.

مه به ست له م نایه تانه ته وه یه: نه گهر خودا بیو رستایه زوو عه زابى کافره کان بدا زوو عه زابى ده دان و له ناوى ده بردن! به لام حیکمه تى خودا داخوازى ته وه بووه مؤله تیان بدا بو ته وه ی په شیمان ببنه وه، بو هه موو گهل و نه ته وه یه ک نه جه لیکی دیاریکراویان هه یه پاش و پیش ناکا.

﴿مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلُهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ﴾ له ناوچوونى هیچ گهل و نه ته وه یه ک پیش هاتنى نه جه لى خو ی نایه ته دى. هه ر کاتیکیش نه جه لیان هات دوا ناخرى! ئه مه ئاگادار کردنه وه یه بو دانیش توانى مه که وه ده ورو به رى بو ته وه ی واز له بته په رستى و هاوه لدانان بو خودا به یئن، چونکه ته و بته په رستى و هاوه لدانانه ده بیته هوى له ناوچوونیان به سزا. باب ده واخستنى عه زاب له خو یان

چونکه سوننه تی خودا نه گۆراوه و ناگۆرپی، هه موو گهل و نه ته وه یه ک
به گۆیره ی کرده وه کانیاں ته مه نیاں بۆ دیاری ده کری! ژیا نی دویایان به گۆیره ی
کرده وه کانیاں بۆ خوش ده بی!

بری بى نه ده بی کافره کان

له گهل پیغه مبه ر ﷺ ره تدا نه وه ده مگو تکر دنیان

وَقَالُوا يَتَّبِعُهَا الَّذِي نَزَّلَ عَلَيْهِ
الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ ﴿٦﴾ لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلَكَةِ إِن كُنْتَ
مِنَ الصّٰدِقِیْنَ ﴿٧﴾ مَا نُنَزِّلُ الْمَلَكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا
إِذَا مُنْظَرِیْنَ ﴿٨﴾ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحٰفِظُونَ ﴿٩﴾
وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شِیْعِ الْأَوَّلِیْنَ ﴿١٠﴾ وَمَا یَأْتِیهِمْ مِنْ
رَّسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ یَسْتَهْزِءُونَ ﴿١١﴾ كَذٰلِكَ نَسْلُكُكُمْ فِی
قُلُوبِ الْمُجْرِمِیْنَ ﴿١٢﴾ لَا یُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِیْنَ
﴿١٣﴾ وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَیْهِمْ بَابًا مِّنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِیْهِ یَعْرَجُونَ
﴿١٤﴾ لَقَالُوا إِنَّمَا سُكِّرَتْ أَبْصَرُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَّسْحُورُونَ ﴿١٥﴾

دواى نه وه ی په روه ردگار هه ره شه ی توندى ئا راسته ی کافره کان کرد،
نه مجار شوبه وه ئینکار یکردنیاں بۆ پیغه مبه رایه تی چه زه تی موحه مبه د ﷺ

باس ده‌کا، بئ ئەده‌بی و ناماقولیه‌کانیان به‌رامبەر پیغه‌مبەر ﷺ روون ده‌کاته‌وه. ئەمجار ئەوه‌ش راده‌گه‌یه‌نی: که دابو نه‌پیتی ئەو نه‌فامانه به‌دریژایی میژوو له‌گه‌ڵ پیغه‌مبهره‌کاندا چون یه‌که، هه‌موو پیغه‌مبهرانی پیش تۆ ئاوا بئ ئەده‌بییان ده‌ریاره‌ کراوه‌و به‌شتی ناشیرین تۆمه‌تبار کراون، به‌دریژیان خستونه‌وه، پیغه‌مبهره‌کان له‌به‌رامبەر نه‌فامی و سه‌ره‌قی گه‌له‌کانیاندا خۆراگرو پشوو درێژ بوون، ئەتۆش ئەی موحه‌مه‌د! چاو له‌ئه‌وان بکه‌و له‌به‌رامبەر نه‌فامی ئەو عه‌ره‌به‌ موشریکانه‌دا خۆگر به‌، په‌یامی خۆت بگه‌یه‌نه.

قه‌تاده‌ ده‌لی: ئەوانه‌ی بئ ئەده‌بییان له‌خزمه‌ت پیغه‌مبهردا کرد: عه‌بدوڵلای کوری ئەبی ئومه‌یه‌و نه‌ضری کوری حاریشو نه‌وفه‌لی کوری خووه‌یلیدو وه‌لیدی کوری موغه‌یر» بوون، هه‌موویان ریش سپی و پیاو ماقولێ قورەیشیه‌کان بوون ده‌فه‌رموی: ﴿وَقَالُوا: يَا أَيُّهَا الَّذِي نَزَّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ إِنَّكَ جُنُونٌ﴾ کافر» قورەیشیه‌کان له‌رووی گالته‌پیکردن و نه‌زیه‌تدانی پیغه‌مبهره‌وه ده‌یانگوت: ئەی ئەو که‌سه‌ی لافێ ئەوه‌ لی ده‌ده‌ی گوايه پیغه‌مبهری و نیگات بۆ دێو قورئانت بۆ نازل‌کراوه: تۆ شی‌تی، به‌راستی نه‌فامی له‌وه‌دا: که بانگمان ده‌که‌ی بۆ ئەوه‌ی واز له‌ئایینی باوک و باپیری خۆمان به‌ین و شوین تۆ بکه‌وین، وازمان لی بێنه‌و ئیمه‌ شوین شی‌تی وه‌کوو تۆ ناکه‌وین!! ئەمه‌ پاداشی ئەو نه‌فامانه‌ بوو بۆ پیغه‌مبەر ﷺ ئەو قورئانی بۆ هینابوون، شاره‌زای رێبازی حه‌قی ده‌کردن، ئەوان به‌شی‌تیان ده‌زانو بوختانیان بۆ ده‌کردو جو‌ره‌ها تۆمه‌ت و قسه‌ی ناشیرینیان بۆ هه‌ڵده‌به‌ست. داوای سه‌یرو سه‌مه‌ریان لی ده‌کرد. پێیان ده‌گوت: ﴿لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلَايِكَةِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ ته‌گه‌ر تۆ راست ده‌که‌ی پیغه‌مبهری؟ بۆچی فریشته‌مان بۆ ناهینێ شایه‌دی بده‌ن له‌سه‌ر راستی پیغه‌مبهرایه‌تیه‌که‌ت و پشتگیری‌ت بکه‌ن له‌هه‌ره‌شه‌کانتدا. بۆچی کیوه‌کانی ده‌ورو به‌ری مه‌که‌مان بۆ لانه‌یه‌ی و کانیامان بۆ

هه لئا قولینی؟ ئاوا به جوړه جوړه ها په لپیان لئ ده گرت وه کوو له شوینیکي تردا ده فرموی: ﴿لَوْلا انزل اليه ملك، فيكون معه نذيراً﴾ الفرقان/۷. یان ده فرموی: ﴿وقال الذين یرجون لقاءنا: لولا نزل علينا الملائكة، او نرى ربنا، لقد استكبروا في انفسهم، وعتوا عتوا کبیراً﴾ الفرقان/۲۱. له شوینیکي تردا قورئان قسه ی فیرعه و نمان بو ده گیرته وه: که ناراسته ی هه زره تی موسای کرد. ده فرموی: ﴿قلوا القی علیه اسورة من ذهب، او جاء معه الملائكة مقترنین﴾ الزخرف/۵۳.

به لئ: داوا کردنی هاتنه خواره وه ی فرشته له م سوره ته وه له سوره ته کانی تریش دا دوو بار بوتوه، داوا که له پیغه مبه ری نیسلام و پیغه مبه ره کانی تریش کراوه، نه مه دیارده یه ک بو له دیار ه کانی نه فامی، قدر نه زانیانه بو شاده میزاد: که خودا ریزی لئ ناو، پله و پایه ی پیغه مبه رایه تی له نه وه ره گزه دا دناوه، له وه ره گزه دا که سانیک: که شیایو نه و پله و پایه یه نه ده یانکاته پیغه مبه رو نه و شکو مه ندییه یان ده داتی.

نه مجار بو ره تدانه وه ی نه و بی عه قلی و نه فامییه، په روه ردگار دابو نه پرتی نه گوړی خوی باس ده کا: که هر کاتی فرشته ی ناردن بو سهریان بو به هیلا کبر دنیانه.

ده فرموی: ﴿ما نزل الملائكة الا بالحق وما كانوا اذا منظرین﴾ تیمه فرشته نانیینه خوار بو سهریان، نیلا که ده یاننیرینه خوار ی به شیوه یه کی حق و به مبه به ستی حکمه ت و به رژه وه ندی یه که خومان ده یزانی.

فرشته نانیردن بو سر پیغه مبه ری ک له پیغه مبه ران مه گهر بو له ناو بردنی به درو خه ره وه کانی گه له کم ی، بو فه وتان دنی نه وانه ی به پیر بانگه وازی پیغه مبه ره که وه نه چون، نه مه ش له کاتی که دایه: که ته مه نی نه و گه له کوتایی هاتی و کاتی له ناو بردنیان بی! نیتر پاش و پیش تیدا کردن ناکری. مؤله تدان و دوا خستنی عه زابه که نیه.

که نهو جوړه هه لس و کهوتانه ی گهله که ی بهرام بهری دهینوینن دابو نهریتیکی گهله سته مکاره کانی پیشووه، نهوانیش هه مان هه لس و کهوتیان بهرام بهر پیغه مبه ره کانیان کردوه. نهو ناخوشیه ی توشی تو بووه توشی پیغه مبه ره کانی پیشوش بووه، نیمه پیغه مبه ره کانمان یارمه تی دانو سته مکاره کانمان تیگ شکاندن، له گه ل توش و گهله که تدا هه مان هه لس و کهوت ده کهین. ده فهرموی: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شَرِيعِ الْأَوَّلِينَ﴾ بیگومان نیمه له پیش ره وانه کردنی تودا چهند پیغه مبه ری ترمان ره وانه کردون بو سهر نه تهو. پیشینه کان، بو سهر هوزو تاقم و کورو کومه لی جیاجیای ناده میزاد، داوای یه کتاپه رستی و پرواهیان به زیندوبوونه وه هاتنی روژی قیامه تیان لی کردون، به لگهو ده لیلی ناشکراو روونیان له سهر راستی په یامه که یان نواندوه، ﴿وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ به لام ههر پیغه مبه ریگ هاتبیته سهریان و داوای نیمانه یانی لی کردبن نیلا گالته یان پی کردوه، په یامه که یان ره تکر دوتهوه.

رسته ی ﴿مَا يَأْتِيهِمْ...﴾ حیکایه تی حالی رابوردوه، چونکه (ما) کاتیک ده چیته سهر فیعلی موضوع که به مانا حال بی، کاتیکیش ده چیته سهر فیعلی ماضی: که له زمانی حال وه نریک بی. ﴿كَذَلِكَ نَسْلُكُهُ فِي قُلُوبِ الْغَافِلِينَ، لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ﴾ ههر بهو جوړه قورنان ده خهینه دلی تاو نبارانه وه، خالیان وایه نیمانی پی ناهینن و به لایانه و. کتییکی په سند نیه، چونکه له دلیان دا ناماده باشی وهرگرتنی که لامی حق نیه، بهر وناکایی چرای هیدا یه ت دلیان روناک نابیته وه، وه کوو چو ن حال و وه زعی گهله پیشینه کانیش تاوا بوو، هه مان هه لویتیان نواند بهرام بهر نهو په یامه ی له خوداوه بویان نیردرا. نه مه نه گهر راناوی (نسلکه) بگه ریته وه بو قورنان.

پهروهردگار جهخت لهسهر نهوه دهکاتهوه: که کیشمو جیدال لهگهل نهوه
 موشریکه سهررهقانهدا بیهودیه، نهوه دهچهسپینتی که ئیمان نههینانی نهوانه
 لهبهر بی بهلگهیی و کهم بهلگهیی نیه، نههاتنی فریشته بهشیوهی
 پیغه مبهیری بو سهریان نابیته له مپهر لهبهردهم ئیمان هینانیاندا. خو
 کردنهوهی دهرگای ئاسمان لییانو بهرزبونونهویان بو ئاسمانو چاوپیکهوتنی
 ملک و مهله کووتی ئاسمانهکان زور لههاتنه خوارهوهی فریشته بو سهریان
 گرنگتره، دهی نهوان بهوه ئیمان نههینن چۆن بهنهمه بهروا دهکهن؟!
 به کورتی نهوانه گهل و تاقم و گرویهکی سهررهقن، بی پروان، بی شهرم و
 هدیو تابرون، بهبی پهروا بهناحق ئینکاری حق دهکهن!

بری له دیارده کانی قودره تی خودا

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّظِيرِ ﴿١٦﴾
 وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿١٧﴾ إِلَّا مَنْ أَسْرَقَ السَّمْعَ
 فَاتَّبَعَهُ شِهَابٌ مُبِينٌ ﴿١٨﴾ وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا
 رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُونٍ ﴿١٩﴾ وَجَعَلْنَا الْكُفْرَ فِيهَا
 مَعِيشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُمْ بِرَازِقِينَ ﴿٢٠﴾ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا
 خَزَائِنُهُ وَمَا نُنْزِلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ ﴿٢١﴾ وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ
 لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُمْ
 بِخَازِنِينَ ﴿٢٢﴾ وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ﴿٢٣﴾

وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَخْرِينَ ﴿٢٤﴾
وَلِإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥﴾

دوای نهوه پهروهردگار باسی کوفری کافره کانی کرد، بی دهسه لاتی
بته کانیانی چه سپاند، نه مجار باسی که مالی قودره تی خودا ده کاو به لگهی
تاکو تنهایی زاتی پاکی له بونه وهردا راده نویسی: سهیری ناسمان بکه
له بورجه کانی ورد ببنه وه، سهیری نه ستیره کان بکه، پرواننه زهوی راخراو
شیوو دۆلو دهشتو سارای ته ماشای کیوی چه سپاو داکوتراوی بکه، له دارو
درهخت و گژو گیاو ناوو هه وای بکولنه وه، له گیانله بهرو شیوه و روخساریان ورد
ببنه وه، سهیر بکه چون هه موو نه مانه و شته کانی تریش به نه ندازه و نه خشه و
پلان دین و ده چن و نه رکی سهرشانی خویان نه نجام ده دن! هه موویان
به ته رازووی حکمهت و زانیاری هینراونه وجود، سهیری دیمه نی زهوی بکه،
له دیمه نی بای متوربه کر (ریح لاقح) ورد ببنه وه، له دیمه نی مردن و ژیان،
دیمه نی زیندو بونه وه و هه شرو نه شر سه رنج بدن هه موو نه مانه بلگه و
ده لیلی تاکو تنهایی خودای پهروهردگارن، ده فهرموئ: ﴿وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي
السَّمَاءِ بُرُوجًا﴾ بیگومان نیمه له ناسمانه کاندا چهند نه سیره ی گه وره
گه پوک و راهه ستاومان به دی هیناون ﴿وَوَزَيْنَاهَا لِلنَّازِظِينَ﴾ نه نه ستیرانه و
نه ستیره کانی تریشمان کردونه نیشانه ی جوانی و رازاوه یی بونه وهر بو هه
که سیک تییان بفکری و لییان ورد بیته وه، هه کاتی سهیری ناسمانی به رزو
به رین بکه، تا تیی رامینی و لییان ورد بیته و شتی عه جایه بو سه رسورپه نهر
ده بینی، ده ست ره نگینی و دهسه لاتی خودای گردگاریان تیدا به دی ده که!

(بروج) وئ ده چی نه ستیره گه وره و زه به لاحه کان بن، له وانه یه شوینره و و
قوناغه کانی نه ستیره گه که گه وره کان بن. نه نه ستیرانه ی: که له مه داری
خویاندا له هات و چۆدان. هه مانایه کیان بی، مه به ست رانواندن ده ست

رهنگيني و ورده كاري و ئيبداي پوره دگار» له بونوه وهردا، داوامان لي ده كا لهو بونوه وهره جوانه ورد بينه وه بۆ نه وه ي جواني به كه يمان بۆ دهر بكه وي. ثايله ته كه سهرنجمان راده كيشي بۆ لايه ني جواني بونوه وهر: كه له ئاكامي پيكه وه گونجاني نه فراده كاني نهو بونوه وهره دپته كايه وه!

بيگومان ته ماشا كردنيكي ورد بينانه بۆ لاي ئاسمان له شه ويكي تاريخي نهنگوسته چاودا. لهو كاتانه دا كه ده بيني نهستيره كان پي يدا بلاو بونوه وه چاوشاركي له گهل ئيمه ده كه نو دهره وشينه وه پاشان نقوم دهنه وه. نهو جار چاو نهستيره يه كي تري دوور تر ده بيني و سهره نجى لي ده دا. ههروه ها ته ماشا كردنيكي نهو ئاسمانه له شه ويكي مانگه شهودا. كه ده بيني مانگ خه وه نوچكه يه تي و بونوه وهر به ده وري دا كي شكه چي به و نايه وي نووستوي به خته وهر به خه بهر بيني!

به لي ته ماشا كردنيكي له م جوړه ده پته هوي نه وه: كه هه ست به حه قيقه تي جواني بونوه وهر بكه ي، سهرت له ده ست رهنگيني به ديه پنه ره كه ي سوپميني و به ناچاري له ناخه وه پروا به تاكو ته نيابي و خودايه تي و بالاده ستى خدا بكه ي، ملي به ندايه تي بۆ كه چ بكه ي و له ناخه وه ئيمان به پيغه مبه ران و په يامه كه يان بيني!! وينه ي نه م ثايله ته ثايله تي تره كه ده فرموي: ﴿اَنَا زِينَا السَّمَاءِ الدُّنْيَا بَزِينَةِ الْكَوَاكِبِ﴾ الصافات/٦.

نه مجار وپراي جواني و رازاوه يي پاريزراويشه ﴿وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ﴾ پارازستومانه و ده پاريزين له هه موو شه يتانيكي دوور خراوه له ره حه مته تي خدا، له ثايله تيكي تر دا ده فرموي: ﴿وَحَفِظْنَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ﴾ الصافات/٧. واته: ئاسمان ده پاريزين له هه موو شه يتانيكي ياخي بوو له طاعه تي خدا، هه ر كاتي لي نزيك بينه وه بيانه وي توخني بكه ون به تير نهستيره لييان ده دين.

﴿الَا مِنْ اسْتَرْقِ السَّمْعِ فَاتَّبَعَهُ شَيْهَابٌ مَبِينٌ﴾ مه‌گهر که‌سی بیه‌وی
واته‌یی له‌عاله‌می نه‌یئی و قسه‌و باسی فریشته‌کان بدزی ئه‌و کاته شووله
ئاگرێک ده‌رده‌چی و به‌ئاشکرا شوینی ده‌که‌وی و راوی ده‌نی! وه‌کوو له‌ئایه‌تیکی
تردا ده‌فرموی: ﴿وَاَنَا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ، فَمَنْ يَسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ
لَهُ شَهَابًا رَصَدًا﴾ الجن/۹. یان ده‌فرموی: ﴿وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا
بِمَصَابِيحٍ، وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ﴾ الملك/۵.

ئهم ئایه‌تانه هه‌والی ئه‌وه‌مان پێ ده‌ده‌ن: که شه‌یاتینی ویستویانه
برێک له‌هه‌والی نه‌یئی له‌وه‌ی لای فریشته‌کانه‌ بدزن، په‌روه‌ردگار تیر
ئه‌ستیره‌و شو له‌ ئاگرێ به‌سهردا بالاده‌ست کردوون و سوتاندونی، ئیتر ئیمه
له‌چۆنه‌تی ئه‌مه‌ ناکۆڵینه‌وه، بیری لی ناکه‌ینه‌وه بزانیین هه‌والدزینه‌که‌یان
چۆنه‌و چۆن نیه، چونکه ئیمه توانای ئه‌وه‌مان نیه بزانیین چۆنه‌ هۆکارو
ئه‌سبابی زانیینی ئه‌وه‌مان پێ نه‌دراوه، ئه‌وه‌ی له‌سهر ئیمه‌ پێویسته‌ بروامان
به‌هه‌والی قورئان هه‌بێ و پێغه‌مبه‌ر ﷺ چۆنی پێ راگه‌یاندوین به‌راستی بزانیین،
لیکۆڵینه‌وه له‌م باره‌وه نامه‌نگه‌یه‌نیه‌ زانیاری راست و دروست، جگه
له‌حه‌دس و گۆتره‌کاری چیمان ده‌ست ناکه‌وی.

موسوڵمان پێویستی به‌حه‌دس و ته‌خمین: نیه بۆ دُنیا‌بوون له‌راستی
ئایینه‌که‌ی، وا چاکه موسوڵمان خۆپارێزی له‌توێژینه‌وه‌ی ئهم جۆره
نه‌یئی‌یانه، بۆ ئه‌وه‌ی ریگای راستی لی گوم نه‌بێ!

ئیبنو عه‌بباس ده‌فرموی: له‌کۆندا شه‌یاتینی ریگای چوون بۆ ئاسمانیان
لی یاساغ نه‌بوه، چون بۆ ئاسمانه‌کان و هه‌والی نه‌یئی‌یان له‌فریشته‌کان
ده‌بیست و به‌کاھین و کۆله‌وه‌نایه‌کانیان ده‌گوت. که حه‌زره‌تی عیسا له‌دایک
بوو سی ئاسمانیان لی یاساغ کران، که حه‌زره‌تی موحه‌ممەد ﷺ له‌دایک بوو

سوپاس و ستایشی بئ پایان بۆ تۆ خودایه! که له‌بونه‌وردا هه‌موو شتی‌ک به‌ئەندازە دروست کردوه. هەر کەسێ بە‌چاوی وردبینی سه‌یری بوونه‌ور بکا، ده‌ست ره‌نگینی و قودره‌تی په‌روه‌ردگاری بۆ ئاشکرا ده‌بی و ده‌زانێ خودا هیچ شتیکی بوونه‌وری به‌هه‌واته دروست نه‌کردوه.

﴿وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ﴾ ناماده‌مان کردوه بۆ ئیوه‌ی ئاده‌میزاد له‌زه‌وی‌دا هۆکاره‌کانی ژیان هەر له‌ئاوو هه‌واو خواره‌مه‌نی تا پۆشاک و جیگای هه‌وانه‌وو پشوودان. ﴿وَمَنْ لَّسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ﴾ هه‌روه‌ها بۆ ئیوه‌مان ره‌خساندوه له‌زه‌وی‌دا که‌سانێک و چه‌ند شتی‌ک که ئیوه رزق و رۆژیان ناده‌و ئیمه ده‌یان ژینین، وه‌کوو خیزان و مندال و خزمه‌تچی و کاره‌که‌ر هه‌روا ئاژه‌ل و ئامیزێ خوش رابواردن. په‌روه‌ردگار منه‌تی خۆی به‌سه‌ر به‌نده‌کانی‌دا ده‌کا: به‌وه: که له‌زه‌وی‌دا ئاژه‌لی بۆ رام کردون هه‌ندیکیان به‌کار ده‌هینن بۆ سواری و بارگواستنه‌وه، هه‌ندیکیان بۆ سود بینین له‌شیرو گوشتیان، هه‌ندیکیان بۆ جوانی و رازاندنه‌وه. ئه‌مانه هه‌موویان سودبه‌خشن بۆ ئیوه و رزق و رۆژیشیان له‌سه‌ر په‌روه‌ردگاره. ماسی له‌ده‌ریادا ئیوه به‌خۆی ناکهن، بالنده به‌ئاسمانه‌وه ئیوه بژۆی دابین ناکهن، دارو دره‌خت و ئاژه‌ل ئیوه دروستان نه‌کردون خودا به‌دییه‌نان و ئیوه سودیان لێ ده‌بینن!

ئه‌مجار په‌روه‌ردگار ئه‌وه راده‌گه‌یه‌نی: که خودا بۆخۆی خاوه‌نی حه‌قیقه‌تی هه‌موو شتی‌که، هه‌موو کاری‌ک بۆ ئه‌و ئاسان و سانایه، گه‌نجینه‌ی هه‌موو جوړه شتی‌ک لای خۆیه‌تی و ئه‌و به‌دییه‌نه‌ریه‌تی! ﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ﴾ هەر شتی‌ک له‌بونه‌وردا هه‌یه و سوودی ئاده‌میزادانی تێدایه هه‌موویان به‌دییه‌نراوی ئیمه‌ن و ئیمه ده‌توانین وایان لێ بکه‌ین سودیان لێ ببینرێ، هه‌موو شتی‌ک به‌ئەندازە ده‌به‌خشین و چه‌ند پێویست بێ و به‌رژه‌وه‌ندی ئاده‌میزادی تێدا بێ ئه‌وه‌نده‌ی ده‌ده‌ینی.

دەربارەى ئەوانەى ئىستا لەژياندان ١ ئەوانەى لەوبەولاولە دینە گۆرپەنانى ژيانەو. هیچ شتیکمان دەربارەى خۆیان و حال و وزعیان، دەربارەى کردار و گوشتاریان لى گوم نەبوو نابى!

﴿وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ﴾ بېگومان خودای تو ئەي موحه ممهـ! هه موانيان زيندو ده کاته وهو کيشيان ده کا بو حيساب و ليکولينه وه. کافرو موسولمان، چاکو خراپ، گه وهو پچووک، که سي له بير ناچي و که س ناتواني ناماده ي روژي هه شر نه بي، ده بي هه موويان خوشييان بي و ترشيان بي گور هه لته کي ننو حيساب و ليکولينه ويان له گه لدا بکري. ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ بېگومان پهروه دگار زاناو ناگاداره، داناو ليتزانه، هه رچي بوي و چوني بوي ناوا ده يکاو دهيره خسي ني!!

سهره‌تای دروستبوونی ناده‌میزادو فه‌رمان کردن به‌فریسته به
سوزده بردن بو ناده‌مو سهریچی کردنی شه‌یتان

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ

مِنْ صَلَاحٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ ﴿٢٦﴾ وَالْجَاآنُ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَّارٍ

السَّمُورِ ﴿٢٧﴾ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّیْ خَلِقُ بَشَرًا مِّنْ

صَلِّصَلِّ مِّنْ حَمَلٍ مَّسْنُونٍ ﴿٢٨﴾ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ

رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٢٩﴾ فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ

أَجْمَعُونَ ﴿٣٠﴾ إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٣١﴾

قَالَ يٰٓإِبْلِيسُ مَا لَكَ اَلَّا تَكُوْنَ مَعَ السَّٰجِدِيْنَ ﴿٣٢﴾ قَالَ لَمْ اَكُنْ
 لِاَسْجُدْ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلَٰصِلٍ مِّنْ حَمَلٍ مَّسْنُوْنٍ ﴿٣٣﴾ قَالَ
 فَاَخْرِجْ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَجِيْمٌ ﴿٣٤﴾ وَاِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ اِلٰى يَوْمٍ
 اَلَدِيْنَ ﴿٣٥﴾ قَالَ رَبِّ اَنْظِرْنِيْ اِلٰى يَوْمٍ يُبْعَثُوْنَ ﴿٣٦﴾ قَالَ فَاِنَّكَ
 مِنَ الْمُنْظَرِيْنَ ﴿٣٧﴾ اِلٰى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُوْمِ ﴿٣٨﴾ قَالَ رَبِّ بِمَا
 اَغْوَيْتَنِيْ لَازِيْنًا لَّهُمْ فِى الْاَرْضِ وَلَا اُغْوِيَنَّهُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿٣٩﴾
 اِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلَصِيْنَ ﴿٤٠﴾ قَالَ هٰذَا صِرَاطٌ عَلٰى
 مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٤١﴾ اِنَّ عِبَادِيْ لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطٰنٌ اِلَّا مَنْ
 اَتَّبَعَكَ مِنَ الْغٰوِيْنَ ﴿٤٢﴾ وَاِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿٤٣﴾
 لَهَا سَبْعَةُ اَبْوَابٍ لِكُلِّ بَابٍ مِّنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُوْمٌ ﴿٤٤﴾

ئەمە بەشی ھەوتەمە لەو بەلگانەى دەبنە نیشانەى ھەبوونی
 پەروردگار و دەسلەت و توانای لەبن نەھاتووی و تاک و تەنھایی زاتی پاکى.
 پەروردگار کە لەو ھەپش دروستکردنى گيانلەبەرانى کردە بەلگە لەسەر تاک و
 تەنھایی خۆى، بەشوتن ئەودا دروستکردنى ئادەمیزاد دەکاتە بەلگە لەسەر
 ھەمان مەبەست.

چونکە شتێکى ناشکراو نمایانە، ناگونجى رشتەى ئادەمیزاد بى سەرەتا
 بى، دەبى بگەرێتەو ھە بۆ سەر کەسێک بنچینەى ئادەمیزاد بى و یە کەم مەرۆف

بی دروستکرا بی، هه لبه ته نهو یه کهم مرۆقه له دایک و باوک پهیدا نه بو، به لکو به قودره تی خودا هاتۆته دی. جا که باسی دروستکردنی ئاده میزادی یه کهمی کرد. هه لۆیستی فریشتهو جندۆکش بهرام بهر نهو ره گهز» دیاری ده کا.

به لئ لهم کۆمه له نایه ته دا چیرۆکی ئاده میزادو سه ره تای پهیدا بوونی راده نوینی، چیرۆکی هیدایهت و گۆمراپی هۆکار» بنه ره تیه کانیان باس ده کا! چیرۆکی ئاده م له چی دروست کرا؟ دوا ی دروستکردنی چی روی دا!

هه لبه ته تا ئیستا دوو جار چیرۆکی دروستکردنی ئاده م. (باوه گه وه ی ئاده میزاد)) نمایش کراوه جار یکیان له سوره تی (البقرة) داو جار یکیشیان له سوره تی (الاعراف) دا، به لام نمایش کردنه که یان هه ر جار» بۆ مه به ستیکی تایبه تی بووه، له که شو هه وایه کی تایبه تی دا بووه، بۆیه شیوه ی نه دا کردنه که یان جودا وازه.

ده فهرموی: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ﴾ بیگومان ئیمه ئاده میزادی یه کهم: که ئاده مهو باب به گه وه ی به ره ی ئاده میزاده، له قورپکی وشکه وه بوو دروستمان کرد.

صلصال: قورپی وشک که به شتیکی لئی بده ی ترینگه ترینگگی لئ بی. حمأ: واته: قور. مسنون: لووس و بی گری و گۆل. واته: قورپ ره شیکی ترشاوی له قالب دارپژراوی وشکه وه بوو!

سه ره تا گل بووه، نه مجار بووه ته قورپکی ره شی ترشاوی بۆندار، دوا یی بووه ته په یکه ریکی دارپژراوی سووره وه بوو، جهسته ی ئاده م پێش نه وه ی گیانی به به ردا بکری بهم قوناغانه دا تیپه ریوه... وه کوو قورئان له چهند نایه تیکی تردا ئاماژه یان پێ ده کا. ده فهرموی: ﴿إِنَّ مَثَلَ عِيسَى عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ﴾ (ال عمران/ ۵۹). له نایه تیکی تردا ده فهرموی: ﴿إِنِّي خَالِقُ بَشَرًا مِنْ

طین ﴿ص/۷۱﴾. له نایه تی کی ترده فهرموی: ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ
كَالْفَخَّارِ وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ﴾ الرحمن/۱۴-۱۵.

هه لیه ته دروستکردنی ئادهه بهو شیوهو لهو قوناغانه ده نیشانهی
قودرتهو به ده سه لاتی په روه رد گاره!

﴿وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ﴾ باوه گهره ی جندو که مان
له وه پیش له بلیسه ی ئاگری بای گهرم دروست کردوون، واته: له ماده یه کی
ئاگرینی زور گهرم! که گره ی هه یه و ری هه که سیئک بکه وی ده ی کوژی.

نیبنو مه سعود فهرمو یه تی گهرمی ئهم بای سه موومه ی ئیستا
به شیکه له حه فتا به ش. له عانی شه وه فهرمو ده یه ک ریوایه تکراره موسلیمو
نه حمده هیناویانه ده فهرموی: (خُلِقَتِ الْمَلَائِكَةُ مِنْ نُورٍ، وَخُلِقَتِ الْجَانُّ مِنْ
مَارِجٍ مِنْ نَارٍ، وَخُلِقَ آدَمُ مِمَّا وُصِفَ لَكُمْ) نایه ته که ناماژه ی نه وه ی تیدایه:
که ئاده میزاد پرژداره و پیکه اته کانی پاکو خاویزنو سروشته که ی خاکی به.
به لام سروشتی جندو که سروشتی کی گهرمی هه لچوی فیزه ونه!

نه وه ی پیویسته له سه ر ئیمه نه وه یه: ده بی پروامان وا بی: که جندو که
له ئاگر دروستکراون، به لام چونیته تی ئهم دروستکردنهو حه قیقه تی
سروشته که یان له ئیمه نه یینی به ته نیا به هو ی سروش و نیگاوه ده توانین
شتیکیان لی بزاین! هه رچی له م ری باز وه بومان نه یه و پیمان رانه گیه ندری
نایزاین، هه رچی له م باره وه بگوتری: به بی پشتگیری کردنی سروش خه یالو
نه وه اموو بی بناغیه!

هه روه ها دروستکردنی باوه ئاده میش له گل و قورو قوری سورکراوه و گیان
به به ردا کردنی له لایهن په روه رد گاره وه نه مه ش نه یینی به کی یه زدانیه ئیمه
چونیته یه که ی نازاین، مه گهر له ری گای سروشه وه جوړه زانیاریه کمان
ده سته کوئی! ده توانین به هو ی تیروانین له ده قی تری قورثانی پیروز به تایبه تی
نایه تی ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سَلَالَةٍ مِنْ طِينٍ﴾ و نایه تی ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا

الانسان من ماء مهين ﴿ بلّیین: بنسہمای ئادہ میزادو بنسہمای ژیان ھەمووی لە گل و خۆلی ئەم زەویەییە، لە مادە سەرەکییەکانی ئەم زەویەییە پەیدا بووە، قورئان بە ئاشکرا ئاماژە بۆ ئەوە دەکا کە ئادەم لە پێکھاتەی گل و دروستکراوە و مادە ئاویش بەیەقینی تێکەڵاوی بووە.

بەلام چۆن ئەم گەل و ئاوە لەسروشتی خۆیەو گۆرا بۆ گۆرەپانی
زیندویو، بوو ئەم ئادەمیزادە خاوەن عەقل و شعورە؟ بەراستی ئەمە
نەینى و پەنامەکییەكە، ئیمە هیچی لى نازانین و هەموو ئادەمیزاد بەزاناو
داناپەو تییدا دەسەوێسان و کۆلەوارە! وەلى بۆ زانینی نەینى گيانى
ئادەمیزاد و هەست و شعور و عەقل و هەموو توانا مەعنەویيەكانى تریو
جوداوازی لەهەموو گیانلەبەرانى تر تەنها دەبێ پەنا بۆ قورئان بەرین و هەوالى
راست هەر لای ئەو. هەر کاتى بەوردی سەیری ئایەتى ﴿فاذا سویته ونفخت
فیه من روحی ففعوا له ساجدین﴾ بکەین دەزانین: ئەو (روح الله) یە ئەم
پیکهاتە جەستەییە نزمە بۆ ئەو ئاسۆ بەرزە بەرز دەکاتەو. بەلام هەمەدیسان
ئیمە ناتوانین چۆنەتى پەیوەندیکردنى گيانى خودا بەو جەستە مادییەو
بزانین! هەر دەبێ پڕوامان پێى بێ و قورئان چۆنى فەرموووە وەری بگرین،
ئەگینا چ هەول و تەقەللایەكى تر بەهین بیهو! ەیسەو هەر ماندوبوونمان بۆ
دەمەننیتەو.

ئەمجار پەرۋەردگار رېزىلېناتى خۇي لە ئادەم باس دەكا، ھەوالى ئەمەمان
بۆ دەگىرپتەمە: كە فەرمانى بەفرىشتە كىدو سۆژدە بۆ ئادەم بەرنو شەپتان
سەرىپچى فەرمانەكەى كىدو سۆژدەى نەبرد، دەفەرموى: ﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ
لِلْمَلٰٓئِكَةِ ۙ اِنِّىْ مُوحِىۡمٌۭ اِنِّىْ اَمُرُّكُمْۢ بِاَنْ تَعْبُدُوْا اِنِّىْ اَمُرُّكُمْۢ بِاَنْ تَعْبُدُوْا
پەرۋەردگارى تۆ بەفرىشتەكانى راگەياند: كە ويستى وايە ئادەمىزادىك لەقور
دروست بكا فەرموى: ﴿اِنِّىْ خَالِقُۙ يٰۤاٰدَمُ خَلِّفْ اٰدَمَ فَاٰمُرُكَۢ بِاَنْ يَّعْبُدَكَۚ
دەمەوى ئادەمىزادىك لەقورى سوركراۋە دروست بكم. لەئىستائە فەرمانتان

پئی ده کهم ﴿فَإِذَا سَوَّيْتُهُ﴾ همر کاتی ئەو ئاده میزادهم دروست کردو هینامه
 گۆرەپانی ژیانموه ﴿فَقْعُوا لَهُ سَاجِدِينَ﴾ یه کسەر به بئی سۆ دوو سوژدهی
 ریزی بۆ بەرن، ﴿فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ﴾ فریشته کان هه موویان
 کړنووشی ریزیان بۆ ئادهم برد، ﴿إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ﴾
 جگه له شهیتان: که دوژمنی بوو، ئەوسه ریپچی فه زمانی پهروه ردگاری کردو
 هاوبهشی کړنووش بردنه کهی نه کرد، زیده له هه موو فه زمان پیکراوه کان ته نیا
 نیبلیس پابه ندی فه زمانه که نه بوو، خۆی به زلرانی و ئینکاری کردو پئی ناخوش
 بوو که خودا ئەو ریزی به ئادهم به خشی!!

پهروه ردگار روی کرده نیبلیسو ﴿قَالَ: يَا إِبْلِيسُ مَا لَكَ إِلَّا تَكُونُ مِنْ
 السَّاجِدِينَ﴾ فه مووی: ئەهی شهیتان! چیه بۆ تۆ نه چوینه پیری کړنووش
 بهرانه وه وه کوو فریشته کان فه زمانی منت به جی نه هیناوه??

شهیتان پاساوی بۆ هه لۆیسته کانی هینایه وه داکۆکی له خۆی کردو
 ﴿قَالَ: لَمْ أَكُنْ لِسَجْدٍ لِّبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ﴾ وتی: من
 هینده پله نزم نیم کړنووش بهرم بۆ ئاده میزادیك: که له قوره ترشاویکی لنجو
 بۆگه نی دوایی بوو به سوالهت، دروست کرد. من زۆر لهو بهرزو به ریز ترم؛
 وه کوو له شوینیکی تر دا ده فه رموی: ﴿إِنَّا خِیرٌ مِنْهُ، خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ، وَخَلَقْتَهُ
 مِنْ طِینٍ﴾ ص/ ۷۶، من لهم باشترم، منت له ناگر خولقاندوه، ئەوت له قور
 دروست کردوه. له شوینیکی تر دا قورئان له سه زبانی شهیتان ده فه رموی:
 أَرَأَيْتَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ الْإِسْرَاءَ ۚ ۶۲، نایا ده بینی ئەم ئاده مه هیهو
 پوچته به سه رم من دا پاساواوه و ریزت لێناوه??

هه لبه ته شهیتان هۆی کړنووش نه بردنه کهی به وه پاساوا دایه وه: که ئەو
 له ئادهم باشتره، ئەو له ناگر دروست کراوه ئادهم له قور، ناگر عونصوریی
 به رزی تیدایه و روناکی ده به خشی، قور عونصوریی پهستی تیدایه، ناگر له قور
 باشتره، هه رگیز شتی باش و بهرزو به ریز نابێ ریز له شتیك بنی که پلهی لهو

نزمتره. هه‌لبه‌ته شه‌یتان قیاسی کردو سه‌ری لی شیوا. به‌هه‌له‌چوو چونکه باشی ماده‌که نابیتته نیشانه‌ی باشی عونصوره‌که، ناماژه بو‌ئو. که فریشته له‌نوورو روناکی دروستکراون، ناشکراشه نوور له‌ئاگر به‌ریز تره.

له‌لایه‌کی تره‌وه هه‌لو‌یسته‌که‌ی شه‌یتان سه‌ری‌چی فه‌رمانی خودا بوو، ئاگاداری ئه‌وه نه‌بوو: که ئاده‌م ناماده‌باشی عیلمی و عه‌مه‌لی تئدایه بو ئاوه‌دان‌کردنه‌وی زه‌وی و جی به‌جی کردنی ئه‌رکی سه‌رشانی!

بۆیه په‌روه‌ردگار نه‌فرینی لی کردو ﴿قَالَ: أَخْرِجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ﴾ فه‌رمووی: له‌م جی‌گاو پله‌و پایه‌ت یرو دهره‌وه، تو نه‌فرین لی‌کراوی، له‌ره‌حه‌ته‌ی من دوور خراوییه‌وه، ﴿وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ﴾ بی‌گومان تا روژی قیامت ته‌تو له‌عه‌نه‌ت له‌سه‌ره‌وه ئه‌وه نه‌فرینه‌ت له‌کۆل ناکه‌وی. جا بو زیده گومرا کردن و قۆلبوونه‌وه. له‌فرت و قیل و هه‌له‌تانه‌تاندنی ئاده‌میزادو دهرخستنی هه‌سوودی خوی بو ئاده‌م و وه‌چه‌کانی داوی ته‌مه‌ندریژی خوی کردو ﴿قَالَ: رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُعْشُونَ﴾ وتی: خودایه مؤله‌تم بده تا روژی قیامت لی‌م گه‌رێ به‌تاره‌زو‌ی خۆم ئاده‌میزاد له‌خسته‌به‌رم ﴿قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ﴾ فه‌رمووی: ته‌تو مؤله‌تدراوی هه‌تا روژی قیامت، چی ده‌که‌ی بیکه!

جا که شه‌یتان داخوازییه‌که‌ی وه‌رگیراو مؤله‌تدرا ﴿قَالَ: رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ، إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ﴾ وتی: خودایه! به‌هۆی ئه‌وه‌ی: که منت گومرا کردو نه‌فرینه‌ت لی کردم، ده‌بی خراپه‌کارییان بو جوان بکه‌م، تاوان و سه‌ری‌چی کردنیان له‌دلدا شیرین بکه‌م، هه‌لیان بنییم بو خراپه، ده‌بی گومرایان بکه‌م وه‌کوو چۆن تو منت گومرا کرد!! منیش هه‌موویان گومرا بکه‌م جگه له‌به‌نده راستاله‌کانت، ته‌وانه‌ی به‌دلسۆزی به‌ندایه‌تی تو ده‌که‌ن و هیدایه‌تت داوان، ته‌وانه من ده‌سه‌لاتم به‌سه‌ریاندا نیه‌و

نایان ویرمی! شەیتان بۆ خۆی زانیویه تی: که فرت و قیلى ئەوکار لەوان ناکاو بەنده موخلیصه کانی خودا بهوه سهوه سهی شەیتان هەڵناخه له تین!

ئەمجار پەرۆهردگار هەر هەشی خۆی راگەیاندا ﴿قَالَ: هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ﴾ فەرمووی: ئەمە دابو نەریتی منە، ئەوێ ریگایه کهو خۆم دامناوه، بریارو واده مه: هه موو ئاده میزادیک به گوێرهی کرده وه کانی سزاو پاداشی ده ده مه وه. چاکه به چاکه و خراپه به خراپه! کهس ناتوانی له چنگم ده رچی و کهس له سزاو تۆ له قوتار نابێ! وه کوو له شوینیکی تر دا ده فەرمووی: ﴿إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ﴾ الفجر/ ۱۴.

مانای ﴿هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ﴾ ئەو ئیخلاص و دلسۆزیه ریگایه که بۆ لای من دی، سهر ده کیشی بۆ ریزو پاداشی من، یان ئەوه ریبازی من له به ندایه تیکردن دا ریگایه که له سه ر من راسته. یان ئەو ریبازهی من ده یچه سپینم و جه ختی له سه ر ده که مه وه، ریبازیکی راست و حق و پیرۆزه.

ئەمە ره تدانه وهی قسه کهی شەیتانه: که وتی: ﴿لَأَقْعُدَنَّ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ، ثُمَّ لَا تَجِدُنَا فِي سُبُلٍ مُبِينٍ﴾ الاعراف/ ۱۶-۱۷.

جا شەیتان وای گومان برد: که به سه ر هه ندی له ئاده میزادا ده سه لات و توانای هه یه، ئەوه بوو گوتی: ﴿لَأَزِيَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَا غَوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ ئیتر پەرۆهردگار به درۆی خسته وه و فەرمووی: ﴿إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ، إِلَّا مَنْ أَتَبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ﴾ بیگومان نه تو هیچ ده سه لاتیکت به سه ر بهنده کانی من دا نه، موخلیص بن یان ناموخلیص بن، وه لی ته گه ره یه کی که به ویستی خۆی شوین تو که وت ئەوه ده بیته پی پی تو به شوینکه وتوو تو ده ژمی ردی! ده سه لاتت به سه ر ئەوان دا ده بی، چونکه بۆ خۆیان به ئیختیاری خۆیان ملکه چی تو بوون و گوێرا یه لی فرمان و نه هیه کانت ده بن! وه کوو له نایه تیکی تر دا ده فەرمووی: ﴿إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ

ربهم يتوكلون. انما سلطانه على الذين يتلوننه والذين هم به
 مشرکون ﴿النحل ۹۹/۱۰۰﴾. که وابو ■ سه لاتی شهیتان ته نیا به سهر نهو
 که سانه دا هیه: که بۆ خویان شهیتان ده که نه گهوره و خوشه ویستی خویان! جا
 نهوانه ی به تاره زوی خویان شوین ریبازی شهیتان ده که ونو ده بنه تا قم و گروی
 ئیبلیس تۆله یان لی ده ستینم ﴿وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ باباش بزنان: که
 دۆزه خ جیگای هوانه وهی هه مو نهوانه یه. هه که سی به نیختیاری خوی
 شوین شهیتان بکه وی به ناگری دۆزه خ سزای ده ده م!!

﴿لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ﴾ دۆزه خ ههوت ده رگای هیه، ﴿وَلِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ
 جُزْءٌ مَّقْسُومٌ﴾ بۆ هه موو ده رگایه کی به شیکی له شوینکه وتوانی شهیتان بۆ
 دیاری کراوه و قوتار بوونیان نیه دابه شکردنیان به سهر ده رگا کانیدا به گویره ی
 کرده وه کانیه. شوین و جیگاشیان له ناو دۆزه خ دا هه ر به گویره ی
 کرده وه کانیه! ده رباره ی راقه کردنی (سبعة أبواب) لی ره دا دوو ته فسیر
 هیه:

۱- مه به ست به ههوت ■ ده رگا ههوت قات و طبعه قه بی یه که له سهر یه که،
 نه م قات و طبعه قانه پییان ده گو ترئ (الدركات) وه کوو له نایه تیکی تر دا
 ئاماره به م مانایه ده کات و ده فهرموی: ﴿ان المنافقين في الدرك الأسفل من
 النار﴾ النساء/ ۱۴۵. نه مهش له بهر نه وه چونکه کوفرو بی دینی کافره کان پله
 پله یه ده بی شوینی سزادانه کهشیان پله پله بی!

۲- رایه کی تر هیه ده لی: مه به ست به (سبعة أبواب) ههوت به شه بۆ
 هه موو به شیکی له دۆزه خ ده رگای تایه تی هیه. ئیبنو جوره یج به م جو ره
 به شه کانی دۆزه خی پۆلین کردوون: (جهنم، لظى، الحطمة، السعير، سقر،
 الجحيم، الهاوية) ئیبنو نه بی حاته م له ئیبنو عه بهاسه وه به م شیو ■ به شه کانی
 دۆزه خی ریز کردوون: (جهنم، السعير، لظى، الحطمة، سقر، الجحيم، الهاوية).

ئیبینو جورهیج و ضه‌حاک ده‌لّین: لای هه‌ره ژوروی که (الجهنم) ه‌بۆ یه‌ک‌تاپه‌رستانی تاوانباره. (السعر) بۆ جوله‌که‌کانه. (الحطمة) شوینی گاواره‌کانه. (الظی) بۆ صابینه‌کانه، (سقر) بۆ ئاگرپه‌رستانه. (البحیم) شوینی موشریکه‌کانه. (هاویة) که ناخۆشترین شوینی دۆزه‌خه بۆ دوورووه‌کانه.

لیره‌دا تیبینی‌یه‌ک هه‌یه: ده‌یاره‌ی ئیستیشناکردنی ئیبلیس له‌فریشته: ئایا شه‌یتان له‌ره‌گه‌زی فریشته‌یه، یان له‌ره‌گه‌زیکی تره؟ بێگومان فریشته له‌نوور دروستکراون و شه‌یتان له‌ئاگر دروستکراوه. فریشته بێ فره‌مانی خودا ناکه‌ن و هه‌میشه له‌په‌رستنی خودادان، شه‌یتان ناه‌ره‌مانی خودای کردو یاخی بوو کپنووشی نه‌برد، ده‌ی چۆن ئیستیشنا‌ی ئیبلیس له‌فریشته‌کان کرا؟ که مادام ره‌گه‌زیان یه‌ک نه‌بێ چۆن نه‌و لّیان چه‌رت ده‌کری؟؟

له‌وه‌لام دا ده‌لّین: ئیستیشناکه له‌سه‌ر قاعیده‌ی خۆی نیه، واته: موسته‌ثنا به‌شی‌ک نیه له‌موسته‌ثنامینه‌و!

ئه‌مجار که شه‌یتان له‌پێری فریشته نیه، ئه‌دی چۆن فره‌مان به‌فریشته‌کان شه‌یتانیشی گرتوه؟

له‌وه‌لامدا ده‌لّین: فره‌مان به‌شه‌یتان بۆ کپنووش بردن به‌فرمانیکی تایبه‌تی بووه، له‌سوره‌تی (الأعراف) دا به‌روونی ئاماژه بۆ ئه‌وه ده‌کا: که فره‌مانی ئاراسته‌کراوه، ده‌فرموئ: ﴿قَالَ: مَا مَنَّكَ إِلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ؟﴾ ئه‌م نایه‌ته‌ی سوره‌تی (الأعراف) ده‌ق ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نی که فره‌مانی تایبه‌تی ئاراسته‌ی شه‌یتان کراوه. مه‌رجیش نیه ئه‌م فره‌مانه‌ی ئاراسته‌ی شه‌یتان کراوه هه‌مان فره‌مان بێ: که ئاراسته‌ی فریشته‌کان کراوه. وئ ده‌چی فره‌مانه‌که له‌ته‌ک فریشته‌کان دا ئاراسته‌ی ئه‌ویش کرابێ چونکه ئه‌و کاته له‌ناو فریشته‌کان دا بووه. وئ ده‌چی به‌ته‌نیا فره‌مانی پیکرابێ و له‌به‌ر بێ نرخی و بێ ریزی ناو نه‌براهه.

پاداشی خوداپه رستان و خو پاریزان له روژی قیامت

اَبَ

الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٤٥﴾ اَدْخُلُوها بِسَلَامٍ ءَامِنِينَ ﴿٤٦﴾
وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍ اِخْوَانًا عَلٰى سُرُرٍ مُّقَابِلِينَ
﴿٤٧﴾ لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرِجِينَ ﴿٤٨﴾

شعله بی له سه لمانی فارسییه وه ریوایه ده کا؛ ده لی: سه لمان که نایه تی
﴿وان جهنم لموعدهم اجمعین﴾ ی گوئی لی بوو له ترسان هه راسانی لی هه لگیرا
هه لات سی روژ له ترسان وه کوو شیت و هاری لی هاتبوو، هینایانه لای
پیغه مبهه پر سیاری لی کرد: فدرمووی چیه؟ بو وات لی هاتووه؟ وتی:
ئه ی پیغه مبهه ری خودا! نایه تی ﴿وان جهنم لموعدهم اجمعین﴾ م بیست،
سویندم بهو که سه ی توی ره وانه کرده به حقه و راستی له ترساندا پهرده ی دلم
پسا، نیت پر وهره دگار ﴿اِنَّ الْمُتَّقِينَ فِيْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ﴾ ناره خواری!

نیبنو ئه بی حاتم له عه لی کوری حوسهینه وه ریوایه ده کا؛ ده لی:
نایه تی ﴿وَنَزَعْنَا مَا فِيْ صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍ﴾ ده باره ی ئه بو به کرو عومه
هاتوته خواری، و ترا: ئه و غیللو حیقده چیه؟ وتی غیللو حیقده ی سه رده می
نه زانی یه، له سه رده می نه زانی دا دوژ منایه تی له ئیوان هۆزی ته میم و هۆزی
عه دی و هۆزی قور هیشدا هه بوه!

په یوه ندی ئه م کۆمه له نایه ته به هی پیشه وه، له م رو وه یه: په ره دگار
دوای ئه وه ی له نایه ته کانی پیشوودا حال و وه زعی به ده به خته کانی راگه یاند،

نه‌مجار به‌شوین نه‌و‌دا حال و وه‌زعی به‌خته‌وهره‌کانی رانواند؛ پیمان ده‌لی؛
 نه‌وانه‌ی به‌هه‌شتین و ته‌قواکارو موخلیص بوون و شه‌یتان زه‌فهری پی نه‌بردوون!
 ه‌فرموی: ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ﴾ بی‌گومان نه‌و خودا
 په‌رستانه‌ی خو‌یان له‌سزای خودا ده‌پاریزن و توخن تاوان ناکه‌ون و ملکه‌چی
 فهران و نه‌هیه‌کانی په‌روهردگارن، ختوکه‌و وه‌سوه‌سه‌ی شه‌یتان کاریان تیناکاو
 به‌و‌سوه‌سه‌ی نه‌و هه‌لناخه‌له‌تین! نه‌وانه ده‌خرینه ناو به‌هه‌شته‌و؛ ناو
 باغو‌یستانی خاوه‌ن به‌رو میوه‌ی جو‌راو جو‌رو سی‌به‌ری خوش و هه‌واساز، له‌م
 لاو له‌و لایانه‌وه چوار کانیاو و سه‌رچاوه هه‌لده‌قولین. سه‌رچاوه‌ی ناو و شیرو
 مه‌ی سه‌رخ‌وشنه‌که‌رو هه‌نگوینی صاف و پالفته، نه‌م چوار سه‌رچاوه تایبه‌تن
 به‌ته‌قواکارانه‌وه که‌سیان له‌گه‌ل که‌سیان کی‌شه‌و نیزاعیان له‌سه‌ر ناکه‌ن! وه‌کوو
 له‌نایه‌تیکی ترده ده‌فرموی: ﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ
 مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ، وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرَ طَعْمُهُ، وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ،
 وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى، وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ، وَمَغْفِرَةٌ مِنْ
 رَبِّهِمْ﴾ محمد/۱۵.

پیان ده‌گوتری، خودا پیتان ده‌فرموی: فریشته پیتان ده‌لین:
 ﴿أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ آمِينَ﴾ بچنه ناو نه‌و باغو و سه‌یرانگایانه‌وه به‌له‌شی ساغو
 ته‌ندروستی ته‌واوه‌ون سه‌لامتان لی بی، دلنیا بن له‌هه‌موو ترسو و خو‌قیک،
 هه‌رگیز مه‌ترسن له‌وه‌ی نه‌م خو‌شییه‌تان کو‌تایی بی و به‌سه‌ر بچی.

﴿وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ إِخْوَانًا عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ﴾ هه‌رجی
 رق و کینه‌و دژایه‌تی هه‌یه له‌ناو دل‌یان ده‌ری ده‌هینین دل و ده‌رونیان له‌حقیقو
 حه‌سوودی پاک هه‌که‌ینه‌وه، هه‌موویان ده‌بنه برای یه‌کتری و خو‌شه‌ویسته‌کی
 بی وینه له‌ناویان‌دا دروست ده‌که‌ین، دل‌یان له‌ناست یه‌کتری صاف و بی‌گه‌رد
 ده‌بی. له‌سه‌ر کورسی و بالیف داده‌نیشن روده‌که‌نه یه‌کتری و هه‌ریه‌که‌یان
 ته‌ماشای نیوچاوانی نه‌وی تر ده‌کا.

مه بهست نه وهیه: خودا دلّیان پاک ده کاته وه گری و گۆلی دنیایی تیدا ناهیلّی، هه سوودی نامیّنی، بوغضاندن به سهرده چی غه بیته و فیتنه یی باویان نامیّنی، کیشو نیزاع نیه له گۆری، خودا خۆشه ویستی ده خاته دلّیانه وه هیهچ تایبه تمه ندیه کی ماده نامیز نامیّنی، هه موویان به مردن کوتایییان پی دی.

له فهرموده ی صه حیج دا هاتوو «ئبو سه عیدی خودری ریویه تی کردوه؛ ده لی: پیغه مبه ر ﷺ فهرموی: (يَخْلُصُ الْمُؤْمِنُونَ مِنَ النَّارِ فَيَحْبِسُونَ عَلَى قَنْطَرَةٍ بَيْنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ، فَيَقْتَصُّ لِبَعْضِهِمْ مِنْ بَعْضِ مَظَالِمِ كَانَتْ بَيْنَهُمْ فِي الدُّنْيَا، حَتَّى إِذَا هُذِّبُوا وَنُقُوا، أُذِنَ لَهُمْ فِي دُخُولِ الْجَنَّةِ) موسولمانه تاونباره کان له دۆزه خ رزگاریان ده بی، نه مجار له سهر قه نظر مه یه کی نیوان به ههشت و دۆزه خ راده گیرین له هه ندی کهس تۆله ی بری سته مکاری دونیا بۆ هه ندیکیان وه رد «گریته وه» هه تا پاکیان ده کاته وه غه لو غه شیان تیدا نامیّنی، نه مجار ریگیان پی ده دا بۆ چونه ناو به ههشت.

﴿لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ﴾ لهو باغو سهیرانگیانه دا هیهچ جوړه نار هه تی و ناخۆشیه کیان نایه ته پیش، نه زیه تیان تووش نابی، چونکه پیوستیان به هه ول و تیکۆشان نیه بۆ وه دهسته ینانی داخوازیه کانیا هه رچی نار هه زوی بکه ن به بی ماندوبوون بۆیان دهسته بهر ده بی!

له صه حیجی موسلیم و بوخاری دا فهرموده یه ک هیه، پیغه مبه ر ﷺ ده فهرموی: (ان الله أمرني أن، أبشر خديجة ببیت في الجنة من قصب، لاصخب فيه ولا نصب) پهروه ردگار فرمانی پی کردم: که مزگینی بدهم به خه دیجه به خانویک له به ههشت دا له دار قامیش دروست کراوه هیهچ نار هه تی و ناخۆشی تیدا نابینی!

﴿وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُعْجِزِينَ﴾ نهو خودا پیداوانه لهو به هه شته دا ده میننه وه بۆ هه تا هه تایّی لی ی ده رنا کرین و لی ی ناگو یزنه وه.

له‌فهرمووده‌ی چه‌سپاوو سه‌حیح‌دا هاتوو ده‌فهرموی: که به‌هه‌شتیه‌کان
چوونه‌ناو به‌هه‌شته‌و» پییان ده‌گوتری: ئه‌ی دانیش‌توانی به‌هه‌شت! ئیو» لیره‌دا
به‌له‌ش‌ساغی ژیان به‌سه‌ر ده‌به‌ن و نه‌خۆش ناکه‌ن، ده‌ژین و نامرن، که‌نجن و پیر
نابن، له‌م به‌هه‌شته‌ رازاوو خۆشه‌ ده‌مینه‌و» به‌خۆشی و شادی ناخۆشی تیدا
نابینن!

به‌گوتری:

بنه‌مان خۆشی و پاداش و سودمه‌ندی سن شته:

۱- دنیایی و ریز لی گرتن، ئه‌و» ﴿ادخلوها بِسَلَامٍ آمِنِينَ﴾ ناماژه‌به‌و.
ده‌کا: که‌ نه‌وه‌یان بۆ دابین ده‌کری.

۲- خۆشی بی نه‌سته‌نگ و زیان، به‌م جوژه‌ گوزهرانه‌که‌یان حیق‌دو
حه‌سه‌دی تیدا نه‌بی، ماندوبون و نار‌ه‌ه‌تی پیو» نه‌بی ئه‌مه‌ش به‌نه‌صصی
﴿وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ إِخْوَانًا﴾ و ﴿لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ﴾ بۆیان
دابین کراوه.

۳- نه‌برانه‌وه‌ی خۆشی و کامه‌رانیه‌که‌یان ئه‌مه‌ش به‌ده‌قی ﴿وما هم منها
بمعجزين﴾ بۆیان دابین کراوه.

تییینی:

نایه‌ته‌کان به‌روونی نه‌م خالانه‌یان له‌خۆ گرتوووه:

۱- پاداشی ته‌قواکاران؛ خۆپارێزان، ئه‌وانه‌ی خۆیان له‌شیرک و فاحیشه
پاراستوووه‌ باغو و باغات و چوار کانی و سه‌رچاو‌ه‌یان پی ده‌دری، چوار جوگا: ئاو
مه‌ی و شیرو هه‌نگوین. پییان ده‌گوتری بچنه‌ناو به‌هه‌شته‌وه‌ به‌سه‌لامه‌تی و
خۆشی! قسه‌ی حه‌ق و راست و قسه‌ی جه‌ماوه‌ری زانیانی ئیسلام و جه‌ماوه‌ری
هاوه‌لان و تابعینه: که‌ ده‌فهرموون: مه‌به‌ست به‌ (المتقين) ئه‌و موسولمانانه‌یه:
که‌ خۆیان له‌هاوه‌لدانان بۆ خوداو کوفر پاراستوووه.

موعته زيله کان ده لّين: (المتقين) ٺه ڪه سانهن: ڪه خزيان لهه موو
تاوانتڪ باراستوه.

۲- دانیشتوانی به ههشت هیچ ناخۆشی و زیانیکیان توش نایه شهوان لههه موو نه خۆشیه کی گیانی وه کوو حیق دو رقو کینه به دو ورن، له رووی جهسته ییشه وه هیچ ماندو بوون و ناخۆشی و نازاریکیان نیه.

۳- نازو نیعمه‌تی به هشت بهرد و امو هم می‌شه یی به برانه‌وی نی‌ه و
خه لکه ک‌شی نه مرن و له‌نا و چونان نه!

لِيَخْشِبُوْنِي خُودَاو سَزَاي خُودَا

﴿ نَبِّ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴾ وَأَنِّ عَذَابِي

هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ

طبره رانی له عه بدوللای کورپی زوبهیره وه ریوایه ده کا، ده لئی: پیغه مبهبر
 ﷺ به لای هه ندئی له هاوه لانی دا تیپهری پیده که نین، فهرمووی: (اتضحکون،
 وذکری الجنة والنار بین ایدکم) نیتر نه م نایه ته: ﴿نَبِيَّ عِبَادِي اُنَا
 الْغَفُورُ الرَّحِيمُ، وَاِنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْاَلِيمُ﴾ هاته خورای. ریوایه تی تریش
 لهم باره وه هه ن. نه مانه ویست بیان نه نین!

جا دوا شهوئی پهروهردگار له نایه ته کانی پېشوودا حال و وه زعی
ته قواکارانی باس کره شه مجار حال و وه زعی تاوانبارانی شی دیاری کرد،
سوننه ت و داب و نه پیتی خوی له بوونه و هردا راده نوینی و ده فهرموئی: ﴿نَبِئِ
عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ شهی موحه ممه! هه وال به به نده کانم بده،
پیان بلئی: من خاوه نی لیخو شبوون و ره حمه تی به رفراوانم، هه رکه سی بمه وی
لیی خوش بیم لیی خوش ده بیم کهس نیه بتوانی به ره له ستیم بکا. سوزو
ته فسیری ده وان (٤١)

بهزهیم زوره، بهشی هه موویان ده کاو زیاتریش! لهه مان کاتدا. ﴿زَانَ
عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ﴾ سزاو تۆلهم نهو سزا بهئیشهیه: که چهند جار بۆتان
باس کراوه، بترسن له سزاو تۆلهم!

خه بهریان بدهری که تۆلهم عه زابی من بۆ نهوانه ی سورن له سههر کوفرو
تا ونکاریو تۆیه نا کهن و نا که پنه وه، عه زابیکی بهئیش و کوشنده یه بهو سزایه
تۆلهم یان لی دهستینم، با خۆیانی لی پیا ریزن!

نهم نایه ته وه کوو زۆر نایه تی تر موژده وه هه شهیه، هه لنان و ترساننده
بۆ نهوه ی ئاده میزاده کان هه میشه له حاله تی خۆف و وره جادا بن، هیوایان
به ره حمه تی خودابی و له عه زابیشی بترسن!

سه عیدی کوری مونسوورو عه بدی کوری حه مید له قه تاده ﴿ده گپ نه وه:
ده لی: پیمان گه ییشتوه: که پیغه مبه ر﴾ فهرموویه تی: ﴿لَوْ يَعْلَمُ الْعَبْدُ قَدْرَ
عَفْوِ اللَّهِ لَمَا تُورَعُ مِنْ حَرَامٍ، وَلَوْ يَعْلَمُ الْعَبْدُ قَدْرَ عَذَابِ اللَّهِ، لَنَجَّعَ نَفْسَهُ﴾
نه گر بهنده بیزانیایه نه ندازه ی عه فوی خودا چهند زۆره، هه رگیز خۆی له حه رام
نه ده پاراست، خۆ نه گه ر بیزانیایه نه ندازه ی عه زابی خودا چهند زۆره
به خودا په رستی خۆی به هیلاک ده برد!

هه ردوو پیری فهرمووده بوخاری موسلیم له نه بو هوره یه وه ریوایه ت
ده کهن: ده لی: پیغه مبه ر﴾ فهرمووی: ﴿إِنَّ اللَّهَ خَلَقَ الرَّحْمَةَ يَوْمَ خَلَقَهَا
مِائَةً رَحْمَةً، فَأَمْسَكَ عَنْهُ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ رَحْمَةً، وَأَرْسَلَ فِي خَلْقِهِ كُلِّهِمْ
رَحْمَةً وَاحِدَةً، فَلَوْ يَعْلَمُ الْكَافِرُ كُلُّهُ الَّذِي عِنْدَهُ مِنْ رَحْمَةٍ لَمْ يَبْأَسْ مِنْ
الرَّحْمَةِ، وَلَوْ يَعْلَمُ الْمُؤْمِنُ بِكُلِّ الَّذِي عِنْدَ اللَّهِ تَعَالَى مِنَ الْعَذَابِ، لَمْ يَأْمَنْ
مِنَ النَّارِ﴾. په روه ردگار لهو کاته دا که سۆزو بهزه یی دروست کرد سه ت بهشی
دروست کرد، نه وه دو نو ی لای خۆی هیشتوه، ته نیا به شیکی به ناو
مه خلوقات دا بلاو کرده وه، نه گه ر کافر په ی به هه موو نهو ره حمه ته ی لای
خودا هه یه ببه ردا یه، هه رگیز له ره حمه تی خودا نا هومید نه ده بوو! خۆ نه گه ر

موسولمانيش بيزانيايه خودا چهنده ي عه زاب لايه ، هه رگيز له دوزه خ ئه مين نه ده بو!

تيمام موسليم بيم شيوه ريوايه ته كه ده يني: (لو يعلم المؤمن ما عند الله من العقوبة، ما طمع بجنته احد، ولو يعلم الكافر ما عند الله من الرحمة، ما قنط من رحمته احد).

چيروكى ميوانه كانى ئيبراهيم
هه والدانيان به له ناوچوونى گه لى لوط

وَنَبِّئَهُمْ عَنْ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ ﴿٥١﴾
إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِئُونَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا لَا نَوجَلُ إِنَّنا بِنَشْرِكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿٥٣﴾ قَالَ أَبَشْرْتُمُونِي عَلَى أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فِيمَ بُشِّرُونَ ﴿٥٤﴾ قَالُوا بَشِّرْنَا بِالْحَقِّ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْقَانِطِينَ ﴿٥٥﴾ قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ﴿٥٦﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٧﴾ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ مُجْرِمِينَ ﴿٥٨﴾ إِلَّا عَالُ لُوطٍ إِنَّا لَمُنَجُّوهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٩﴾ إِلَّا أَمْرَاتَهُ قَدَرْنَا إِنَّهَا لَمِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا جَاءَ عَالُ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ﴿٦١﴾ قَالَ

إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ ﴿٦٢﴾ قَالُوا بَلْ جِئْتَنَا بِمَا كَانُوا فِيهِ
 يَمْتَرُونَ ﴿٦٣﴾ وَأَتَيْنَكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٦٤﴾ فَأَسْرِ
 بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أذْبَرَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ
 وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ﴿٦٥﴾ وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ
 دَابِرَ هَتُولَاءِ مَقْطُوعٌ مُصْبِحِينَ ﴿٦٦﴾ وَجَاءَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ
 يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٦٧﴾ قَالَ إِنَّ هَتُولَاءِ ضِيفِي فَلَا تَفْضَحُونِ ﴿٦٨﴾ وَادْقُوا
 اللَّهُ وَلَا تُخْزَوْنَ ﴿٦٩﴾ قَالُوا أَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٧٠﴾
 قَالَ هَتُولَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿٧١﴾ لَعَنَّا إِيَّاهُمْ لَعْنِي سَكْرَتِهِمْ
 يَوْمَئِذٍ ﴿٧٢﴾ فَأَخَذْتُهُمُ الصَّيْحَةُ مَشْرِقِينَ ﴿٧٣﴾ فَجَعَلْنَا عَدِيهَا
 سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ ﴿٧٤﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ
 لَآيَاتٍ لِّلْمُتَوَسِّمِينَ ﴿٧٥﴾ وَإِنَّهَا لِبَسْبِيلٍ مُّقِيمٍ ﴿٧٦﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ
 لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾

دواى شهوى په روږدگار به لگسى تاكو ته نهاى خوى رانواندن،
 حال ته كانى قيامه تنى باسكردن، حال و وه زوى به د به خته كان و به خته وه، كانى
 رونكرده وه، نه مجار به شوين شه ودا چيرؤكى پيغه مبه ران ده گيرپته وه، يو

ئەوێ بیستنی ئەو چیرۆکانە پال پێوەنەرو هەڵنەری بۆ بەندایەتیکردنی
پەرورەدگارو لەناکاما بەمرازگەییشتن! هەر وای بۆ ئەوێ بیسەرەن خۆیان
پیارێزن لەبەدبەختی دواڕۆژیان» نەبن بەسوتەمەنی دۆزەخ. گێڕانەوێ ئەم
جۆرە چیرۆکانە شیکردنەوێ وادەو هەر شەکانی پەرورە «گار» لەبەندەکانی.

جا سەرەتا چیرۆکی حەزەرەتی ئیبراهیم دەگێڕێتەوێ چونکە موژدە
بەخشینی کۆرپکی زانای تێدایە بۆ ئیبراهیم، ئەمجار باسی بەهیلاکچونی
قەومی لوط دەکا چونکە تاوانێکی زۆرگەورەو بۆ رهوشتیان ئەنجام دەداو
پیش ئەوان کەسی تر پێکێشی ئەو کارە نەکردبوو!

دەفەرموێ: ﴿وَنَبِّئُهُمْ عَنْ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ﴾ ئەو موحەممەد! هەواڵ بەدەرە
گەلەکەت دەربارە میوانە بەریزەکانی ئیبراهیم، کە بریتی بوون لەچەند
فریشتەیک خۆدا ناردبوونی بۆ لەنابردنی گەلی لوط ﴿إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا:
سَلَامًا﴾ کاتیەک هاتنە لای ئیبراهیم و سلاویان لێ کرد، وتیان: سلاوت لێ
بۆ دووری لەبەلاو ناخۆشی، لەهەموو گێرو گەفتیک پارێزراو بۆ!

﴿قَالَ: إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ﴾ ئیبراهیم بەمیوانەکانی گوت ئێمە لەئێوە
دەترسین، چونکە بەبێ ئێز هاتبوونە ژورێ! یان کاتیەک ئەوێ گوت: کە
بینی دەست بۆ خواردنەکە نابەن، ئیبراهیم گۆلکەلەیه‌کی بۆ سوور
کردبوونەوێو خستبویه بەردەمیان کەچی ئەوان دەستیان بۆ نەبرد. ئەمەش
نیشانە ئێوە بوو کە خەیاڵیان خراپەو بەتەما شتێکن!

﴿قَالُوا: لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ﴾ وتیان: هیچ مەترسە، ئێمە
هاتوین مزگینیت پێ بەدەین بەکۆرپکی زانایو زیرەکوو تیگەییشتو لەنایینی
خۆدا: کە لەناکاما دەکرتە پیغەمبەر و فروستادەوێ خودا ئەویش ئیسحاقە.
وێکوو لەشوێنێکی تردا دەفەرموێ: ﴿وَبَشِّرْنَاهُ بِاسْحَاقَ نَبِيًّا مِنْ
الصَّالِحِينَ﴾ الصافات/ ۱۱۲.

﴿قَالَ: أَبَشِّرْهُمُ بِأَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فَبِمِ تَبَشِّرُونُ﴾ هزره تی ئیبراهیم به سه رسامیه وه وتی: نایا مزگینی چیم پی ددهن؟ موژده ی نه وه پی ددهن: که کوپم ده بی له کاتیکدا خووم خیزانم پیرو که نه فتین و له وه ده چووین تازه مندالمان بی. مزگینی شتیکم ددهنی: که به خه یالدا نایه! شیوه چون موژده ی وا سه یرو دوور له واقعیم پی ددهن؟!

فرشته کان ولامیان دایه وه ﴿قَالُوا: بَشِّرْنَاكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْقَانِطِينَ﴾ وتیان: نیمه موژده مان پی داوی به شتیکی حه ق و واقع و چه سپاو، نه وه ی مزگینیمان پی دای ویستی خودایه به ئینی خودایه و پاشگه زبوننه وه ی نیه، نه وه که سه ی ناده می له گل دروستکر به بی نه وه ی باو کو و دایکی هه بن ده توانی هه موو کاریک بکا! نه تو نه ی ئیبراهیم! له پی پی نه وانه مه به: که له فه ضلو ره حمه تی خودا ناهومید ده بن، به لکوو تو نه ی ئیبراهیم! مزگینی یه که وه ریگرو به شتیکی حه قی بزانه و چاوه روانی نه وه به نه و کوپه تی بی!

هه لبه ته هزره تی ئیبراهیم نه م نیعمه ته ی هیئده به لاو گه وه بوو بویه نه م پرسیاره ته عه ججوب نامیزه ی کرد، نه ک خوا نه خواسته شتی له و جوړه ی بوو قودره تی خودا به دوور زانیبی، هزره تی ئیبراهیم زور له وه خودا ناستر بوو شتی وای به خه یال دابی!!

ئیبراهیم ولامی دانه وه ﴿قَالَ: وَمَنْ يَقْنُطُ مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ﴾ وتی: کی له ره حمه تی خودا ناهومید ده بی؟ کهس له ره حمه تی خودا ناهومید نابی جگه له وانه ی رببازی راست و حه قیان گوم کردوه. نه من یه قینی ته و او م به وه هه یه هه ر شتی که خودا بیه وی بیته دی دیتسه دی، هیه چ شتی که له خودا یاخی نابی، چی بوو و چونی بوو که ی بیه وی ناو د دیتسه دی!

نه مچار دوا نه وه ی ئیبراهیم له هاتنه دی نه م موژده یه دلنیا بوو زانی مزگینی یه که له خودا وه وه نه وانه فریشته ن و ترسو خو فی نه وه ی لی ره و بیه وه: که پیاو خراپ بن، پرسیاری نه وه ی لی کردن هو ی هاتنه که یان به م شیوه چیه

﴿قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ؟﴾ وتی: ئەو کاره گرنهگی ئیوه بۆی هاتوون جگه لهم مزگینییه چییه؟ وا دیار. ههزدهتی ئیبراهیم لهناوهندی گهتو گوکه داو بهگویره قهرینهی حالو وهزعی فریشتهکان بۆی ده رکهوت ئەو کاره ی ئەوانی بۆ نێردراوه جگه له موژده پی دانه که شتیکی تره و کاره سه ره کییه که یان غهیری مزگینییه که یه، چونکه عاده تهن بۆ مزگینی پیدان یه که فریشته به سه، ئەمانه ژماره یه که بوون. وه کوو چون بۆ مژده پیدانی ههزدهتی زه که ربیاو خاتره مه ریم موژده ده ره که یه که فریشته بووه.

فریشتهکان و لامیان دایه وه ﴿قَالُوا: إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ﴾ وتیان: ئیمه نێردراوین بۆ لای گهل و نه ته وه یه کی تاوانکار: که گه لی لوطه، که هه رچی تاوانه نه نجامی ده ده ن، له هه موو تاوانیکیان تاوانتر کاری نێریازییه: که به ته واوی له ناویاندا ته شه نه ی کردوه، وازیان له مینینه هیناوه سواری نێرینه کانیان ده بن، هاتوون له ناویان به رین و بیانفهرتین!

﴿إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَمَنجُوهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ جگه له لوطو خاوو خیزانی ئیمه ئەوان رزگار ده که یه هه موانیان، ئەوان له ناو نابین ﴿إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَرْنَا إِنَّمَا لَنَا الْغَابِرِينَ﴾ جگه له ژنه که ی لوط، ئەوه خودا برپاری داوه له گهل کافره کان ده مینیته وه له گهل ئەوان له ناو ده بری، نه ورزگار بوون نایگریته وه، چونکه ئەو یارمه تی کافره کانی ده دا بۆ نه نجامدانی کرده وه خراپه کانیان!

تیبینی ئەو ده که ری: فریشتهکان فیعه که یان وه پال خۆیان دا وتیان: (قدرنا) هه رچه نه ده له حه قیقه تدا فیعه که هی خودایه، نه مه ش لهم رو وه یه: که فریشتهکان خۆیان به نزیکی خودا و مه ثمووری ئەو حیساب کرده، وه کوو چون بیلاته شبیه پیاوانی تایبه تی پاشا ده لێن: ئەوه مان کردو ئەوه مان برپار داو فلان فه رمانمان ده رکرد! له راستیشدا ئەوه ی فه رمانه که ده کا پاشا خۆیه تی نه که ئەوان!

ئەمجار چىرۆكى لەناوبردو و ويرانکردنە کە دەست پى دە کاو دە فرموى: ﴿فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ﴾ واتە: کاتىک فرىشتەکان لای ئىبراهيم ئىشیان ئەواو بوو، مزگىنى کورپان پى دا، هەوالى ئەوەشیان پى دا کە ئەرکى لەناوبردى گەلى لوطیان پى سپىدراوە. ئەمجار لەشیوەى کورپى گەنجى تازە پىگەیشتودا رۆشتن بۆ شارى (سدوم) کە نىشتمانى گەلى لوط بوو! لوطو گەلەکەى نەیانزانى: کە ئەوانە فرىشتەى خودان، هەروەکوو چۆن لەسەرەتاوە حەزەرەتى ئىبراهيمیش نەیناسین. جا کە چوونە مالى حەزەرەتى لوط، ﴿قَالَ: إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّكَرُونَ﴾ لوط پى گوتن: بەراستى ئیوە کەسانىکى نەناسراون بۆ من، ناتانناسم، دەترسم تووشى گىرەوێکم بکەن، ئیو! لەج گەلو هۆزىکنو ئیوە کىن؟ وەکوو لەنايهەتیکى تردا دە فرموى: ﴿وَلَمَّا جَاءَ رُسُلُنَا لُوطًا سِيءَ بِهِمْ، وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا﴾ هود/۷۷.

هه نديک ده لێن: شیوه که یانی پێ سهیر بوو هه موویان گه نچو
تازه پێگه ییشتوو بوون و موویان لێ نه هاتبوو، ترسا گه له که ی پێیان بزائن و
بزیان بێن!

فريشته کان ولامی حەزرتی لوطیان دايدوه ﴿قَالُوا: بَلْ جِنَّاتِكُمْ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ﴾ وتیان: ئیمە هاتووین تۆ دلخۆش بکەین، هاتووین ئەو عەزاب و لەناو بردنەى گەلە کەت گومانیان دەربارە هەیه بەسەریاندا بدەین و لەناویان بەرین، ئەو عەزابەى ئەوان برۆیان پێ نە دە کرد پێیان بچێژین. ﴿وَأَتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ﴾ ئیمە بەفەرمانێکی حەق و بۆ کارێکی حەق هاتووین بۆ لای تۆ: ئەویش لەناو بردنى گەلە ستەمکارە بۆ رهوشتە کەتە، دلنیا بە ئیمە راستگۆین لەو هی پێمان راگەیاندى، گومانەت نەبێ ئەوان لەناو دەبەین و ئەتۆو شوێنکە و توانت رزگار دەکەین!

نه مجار ۛ هستيان كرد به نه نجامداني رزگار كردني لوطو شوينكه وتواني،
نه وه بو پيش هاتني عه زابه كه وتيان: ﴿فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ﴾ كه

به‌شیکي شه‌و رابورد پيش شه‌و شه‌و کۆتايي پي بي، به‌خۆت و خاوه
خيزانته‌وه (جگه له‌ژنه‌که‌ت) له‌شار ده‌رچن و برۆن، ﴿وَاتَّبَعُوا آدْبَارَهُمْ﴾ بو‌خۆت
له‌دوايانه‌و. برۆ بو شه‌و ده‌نه‌ده‌نه‌يان به‌ده‌و به‌په‌له‌ بيانرۆييني و چاوت ليسان
بي، نه‌هيلى که‌سيان دوا بکه‌وي، نه‌وه‌کوو عه‌زاب بيگريته‌وه، ﴿وَلَا يَلْتَفَتْ
مِنْكُمْ﴾ که‌گوستان له‌گرمه‌ي عه‌زاب بوو که‌س له‌ئيوه ئاور بو پاشه‌وه
نه‌داته‌وه، نه‌وه‌کوو عه‌زابه‌که‌ه بييني و دلي بو قومه‌که‌ي بسوتي و به‌زه‌يي پيدا
بينه‌وه، هه‌روه‌ها بو شه‌و چاوي له‌دوانه‌بن بو نيشتمانه‌که‌ي به‌عه‌زم و
جەزمه‌و. به‌دنيايي و ره‌زامه‌ندي خۆي بو نيشتماني تازه‌ي هه‌نگاو هه‌له‌يني.
ئه‌مجار جه‌ختي له‌سه‌ر جله‌وگيرييه‌که‌که‌ده‌وه‌و فهرمووي: ﴿وَأَمَّا
حَيْثُ تُمْرُونَ﴾ برۆن بو نه‌و شوينه‌ي خودا فهرمانتان پي ده‌کا، به‌بي شه‌و
ئاوپر به‌ده‌نه‌وه‌و خه‌مي نيشتمان جي هيشنتان بي! برۆن بو ولاتي شام وه‌کوو
ئيبنو عه‌بباس. «فهرموي: يان بو هه‌ر شوينيک جوبرايل فهرمانتان پي
ده‌کا.

ئەمجار ھۆی فەرمان بەپەلە کردنە کە لەچونە دەرەو ديارى دەکاو
 دەفەرموى: ﴿وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَ﴾ نىگامان بۆ لوط کرد کە لەناوبردنى
 ئەو ستمەکارانە بپيارى لەسەردراو و بپراو تەو و پاشگەزبونەو ەى تیدا نىە،
 کارى ئەوان تەواو و حىسابيان بىتى بوو. ئەمجار (الأمر) ە کە شى دەکاتەو
 واتە: ئەمر. ناماژە پیکراو ە کە رون دەکاتەو. چىە دەفەرموى: ﴿إِنْ دَابَر
 هَؤُلَاءِ مَقْطُوعٌ مَصْبَحِينَ﴾ ئەو ە و ئاخىرى ئەو نەتەو ستمەکار ە لەبىخ
 دەردىنين، لەکاتى بەيانى دا ئاسەواريان دەپرنەو و ەکوو لەشوىنىکى تردا
 دەفەرموى: ﴿إِنْ مَوْعِدُهُمُ الصَّبْحُ، أَلَيْسَ الصَّبْحُ بَقَرِيبٍ﴾ ھود/ ۸۱.

نه مجار په روه د گار له ناوه ندى چيرو كه كه دا هه لس و كه وتى ناشيرينى
 قهومي لوط ديارى ده كاو ده فهرموى: ﴿وَجَاءَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ﴾
 دانيشتوانى شارى (سه دوم) كاتى بيستيان مالى حزره تى لوط چهند كوريكى

تازه‌پیگه‌یشتویان میوانن، به‌هله‌داوان و به‌که‌یف‌خۆشی و تهره‌ماخی‌یه‌وه
به‌ره و مالی‌ه‌زهره‌تی لووط رویشتن بۆ ئه‌وه‌ی کاری ناشیرین و به‌دره‌وشتیان
له‌گه‌ل بکه‌ن.

سه‌یر بکه‌ چهند بۆ ئه‌خلاق و نه‌فس نزم بوون، پیچه‌وانه‌ی هه‌موو دابو
نه‌ریتیک ده‌جولانه‌وه، له‌جیاتیی ئه‌وه‌ی ریزی میوان و مامه‌له‌ی جوان له‌گه‌ل
غهریب و نه‌ناسیاودا بکه‌ن، «ه‌یانه‌ویست به‌و شیوه‌ ناشیرینه‌ هه‌لس و که‌وتیان
له‌گه‌ل بکه‌ن!!

ریوایه‌تکراوه؛ ده‌لێن: ژنه‌که‌ی لووط هه‌وائی به‌خه‌لکه‌که‌ دا وتی: وا
له‌مالی ئیمه‌ سێ کورپی گه‌نجی تازه‌ رسکاوی لێن و تا بلی‌ی شوخو شه‌نگ و
جوانن، تا ئیستا ئیمه‌ کورپی ئاوا جوانمان نه‌دیون!

جا که‌ راجمین و له‌به‌ر ده‌رگای مالی لووط ئاپوره‌یان به‌ست، هه‌زهره‌تی
لووط ویستی به‌قسه‌و وتووێژ بلاوه‌یان پێ بکا ﴿قَالَ: اِنَّ هٰؤُلَاءِ ضِیْفِیْ فَلَا
تَفْضَحُوْنَ﴾ وتی: پیاوی خاس بن، تۆزیک پیاوه‌تی و مورووه‌تتان تیدا بۆ،
ئه‌وانه‌ میوانی منن و شتیکی وایان له‌گه‌لدا مه‌که‌ن هه‌یام بجۆ، هه‌ر کارو
هه‌لوێستیکی ناشیرینیان له‌گه‌لدا بکه‌ن سوکاسه‌تیکردنه‌ به‌من!

ئه‌مجار جه‌ختی له‌سه‌ر جله‌وگیریه‌که‌ی کرده‌وه‌ فهرمووی: ﴿وَ اتَّقُوا اللَّهَ
وَلَا تُخْزَوْنَ﴾ له‌خودا بترسن ریسوام مه‌که‌ن و ناموسم مه‌شکینن به‌وه‌ی خراپه
له‌گه‌ل میوانه‌کانمدا بکه‌ن، ولامیان دایه‌وه: ﴿وَقَالُوا اَوْ لَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِیْنَ﴾
وتیان: ئه‌و پیمان نه‌گوتی جاریکی تر به‌هیچ جۆرێ جله‌وگیری ئه‌و کاره‌دان
لێ مه‌که‌، هه‌ر کاتێ ویستمان ئه‌و کاره‌ له‌گه‌ل هه‌ر که‌سیک بکه‌ین تۆ ده‌می
خۆت مه‌هینه‌ پێشه‌وه‌ و خۆتمان لێ مه‌که‌ره‌ ریش سپی، دیاره‌ سه‌رچاوه‌ی ئه‌م
جۆره‌ جله‌وگیرانه‌ ئه‌تۆی؟!

ئەمجار ھەزرەتی لووط و لامی دانەوہ ﴿قَالَ: هَؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ﴾ ڤەرمووی: ئەو ئاڤرەت ھەن مارەیان بکەن و خودا بۆی ھەلال کردوون، واز لە نێربازی بێنن، ئەگەر ئێوہ بەگوێی من دەکەن.

مەبەست بە (بناتی) ئاڤرەتی گەلەکەییەتی چونکە پێڤەمبەری ھەر گەلو نەتەوہیەک وەکوو باوک وایە بۆ نەتەوہکە. وەکوو پەرورەر گار ۱ ھەرقەق بە پێڤەمبەری ئیسلام دەڤەرموئ: ﴿النبي أولى بالمؤمنين من أنفسهم وازواجه امهاتهم﴾ الاحزاب/ ۶.

ھەندیکیش دەلێن: مەبەست بە (بناتی) کچەکانییەتی واتە: ئەو ھەتا من کچم ھەن مارەیان بکەن!

ئەم قسەو باسانە رویان دا ئەوان بێ ئاگا بوون لەوہی بۆیان لەکەمین دایەو نازانن بەیانی چییان بەسەر دێ. بۆیە پەرورەر دگەر بە پێڤەمبەری خۆی (محمّد) دەڤەرموئ: یان فریشتەکان بەلووط ۲ دەلێن: ﴿لعمرك انهم لفي سكرتهم يعمهون﴾ (الحجر/ ۷۲) سوێند بەتەمەنی تۆ ئەوانە لەبێ ئاگایی دان و نازانن بەیانی چییان بەسەردێ.

جا ئەگەر راناوی (ك) لە (لعمرك) ھەدا مەبەست پێڤەمبەری ئیسلام بێ ئەو کاتە مانای نایەتەکە بەم جوور ۳ دەبێ: سوێند بەتەمەنی تۆ ئەو موھەممەد! ئەو موشریکانە قورەیش لەگومرایی و سەرلێ شێواوی دان و گوێ بۆ ئامۆژگاری تۆ ناگرن، رێبازی ھەق و ناراست لێک جیا ناکەنەوہ، ئەو ھەموو چیرۆک و سەرگورشتانەیان بۆ دەگێڕیوہ پەند نامێز نابن!

ئەگەر خێطابەکە ئاراستەیی لووط کرابێ، ئەو کاتە قسەکە ھی فریشتەکانەو بەلووط دەلێن: سوێند بەتەمەنی تۆ ئەو لووط! ئەو کافرانە گەلەکەت لەگومرایی و سەر لێ شێواوی دان، چییان پێ بلیی بەگرتیاندا ناچێ و پەند نامێز نابن! ڤەرقی چاک و خراب ناکەن سوود و زیانی خۆیان نازانن!

ئیبنو عەبباس رای وایه: که خیطابه‌که بۆ پیغه‌مبەر بئی ﷺ دەلی پەرەردگار کهسی دروست نه‌کردوه له‌موحه‌مه‌د ریزدار تر، نه‌م بیستوه خودا جگه له‌موحه‌مه‌د سویندی به‌ژیانی کهس خواردبی.

ئه‌مجار پەرەردگار سه‌ره‌نجامی گه‌لی لوی باس ده‌کاوه‌فهرموئ: ﴿فَأَخَذَهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ﴾ له‌کاتی هه‌تاوکه‌وتن دا گرمه‌و نه‌په‌ی فرشته لی‌ی دان، عه‌زایی چاو‌ه‌روان کراوه‌هه‌په‌شه‌پئی لیکراویان بۆ هات، سه‌ره‌تی هاتنی عه‌زابه‌که‌یان له‌کاتی به‌ره‌بیاندا بوو تا هه‌تاو که‌وت، بۆیه‌یه‌که‌مجار فهرموئ: (مصبحین) دوایی فهرموئ: (مشرقین) چۆنیه‌تی له‌ناو‌بردن و عه‌زابه‌که‌یان به‌م جو‌ره‌بوو ﴿فَجَعَلْنَا غَالِيَهَا سَافِلَهَا﴾ به‌خۆیان و خانوو باله‌خانه‌و زه‌وی دارو به‌ردیانه‌وه، به‌شارو گوندو ملک و مالیانه‌وه، هه‌مویمان له‌زه‌وی پچراندو به‌رزمان کرده‌وه بۆ ئاسمان، ئه‌مجار هه‌لمان گیرایه‌وه ﴿لَه‌ه‌وارا به‌زه‌ویمان کێشانه‌وه﴾ هه‌پروون به‌هه‌پروون بوون، ئاداریان به‌سه‌ر پاداریانه‌وه نه‌ما! ﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارًا مِنْ سَبْجِيلٍ﴾ ئه‌مجار به‌به‌ردی سورکراو (به‌رد سوآله‌ت) به‌رده‌بارانمان کردن، واته: به‌سی جو‌ر عه‌زاب سزای دان:

۱- گرمه‌و ناله‌و نه‌په‌یه‌کی وا که هه‌موویان زنده‌قیان چوو.

۲- خاک و نیشتمانی ژیره‌و زه‌به‌رکردن به‌هه‌موو شتیکیانه‌وه.

۳- به‌رده‌بارانی کردن به‌به‌ردی سورکراوه.

﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّمَنْتَوْسَمِعِينَ﴾ بێگومان له‌و‌روداوو کاره‌ساتانه‌ی به‌سه‌ر گه‌لی لوی طمان هینا، په‌ندو ئامۆژگاری هه‌یه بۆ که‌سانیک تیبفکرن، له‌روداو‌ه‌کان، وردبینه‌وه، وردبین و خاوه‌ن فیراسه‌ت بن.

ئه‌وه‌ی که به‌سه‌ر زیندو نیشتمانی گه‌لی لوی هات جو‌رێک به‌روه‌به‌ومه‌له‌رزو بۆرکان و زه‌وی رۆچون و به‌ر‌دبارین، ته‌نانه‌ت ده‌گوت‌ری: ده‌ریاچه‌ی لوی دوای ئه‌و روداو‌ه: واته: رودای ژێرو زه‌به‌ر کردنی شاری

عه‌مووره و سه‌دوم و چالبوونی شوینه‌کیان دورست بووه، که شوینه‌کیان چال
 بوو ئه‌مجار پر بوو له‌ئاو و بوو به‌ده‌ریاچه! ئه‌مجار په‌روه‌ردگار سه‌رنجی
 دانیش‌توانی شاری مه‌ککه‌و هاو‌پرکیفه‌کانیان راده‌کیشی بۆ ئه‌وه‌ی په‌ند
 وه‌ریگرن و ته‌میی خوارد و ببین ده‌فه‌رمویی: ﴿وَإِنَّا لَبَسِيلٌ مُّقِيمٌ﴾ بی‌گومان
 شاری (سدوم) که ئاوا و یران بوو ئه‌و عه‌زابه‌ی تووش هات، له‌سه‌ر ریگه‌یه‌کی
 ئاشکرایه، هه‌ر که‌سی به‌و ده‌فه‌رده‌دا گوزه‌ر بکا شوینه‌واره‌که‌ی ده‌بینی، تا
 نیستاش شوینه‌واره‌که‌ی ماوه، کاروانی ئیوه که ده‌چی بۆ شام له‌سه‌ر
 ریگایانه‌وه ده‌بینن. ۱۱ که‌وو له‌نایه‌تیکی ترده ده‌فه‌رمویی: ﴿وَإِنَّمَا لَكُمْ لَلْمُرُونِ

عليهم مصيحين، وبالليل (أفلا تعقلون) الصافات/ ١٣٨-١٣٨؟؟؟

پاشان ئەو رادەگەيەن: كە ئەوانە پەندى لى وەرناگرن، چونكە ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ ئەو وەزەى بەسەر گەلى لوطدا ھات پەندو عىبرەت بۆ ئەوانە ھەيە كە خاوەن باوەرپن، موسولمانن، ئەوانە موشرىكن بەتەما مەبە ئەوانە بەو وەزەى ئىستا تىيدان پەند لەم جۆرە روداوانە وەرېگرن.. سودمەند لەم جۆرە سەرگورستانە تەنھا موسولمانانن ئەوانە ھەست بەو دەكەن: كە ئەو جۆرە سزايانە تۆلەى خودايە لەكافرەكان لەسەر بەدرۆخستنەوہى پىغەمبەرەكانى. بەلام ئەوانى پروايان نيە بەخوداو بەئايىنى خودا ئەم جۆرە روداوانە پال سروشت دەدەن! كە لەشويتىكا زەوى تىك دەروخى دەلېن: ئەوہ ناوہەى كلۆر بوو، يان فلان ھۆ بۆتە ھۆى پەيدا بوونى ئەو بومەلەرزەيە، ئىستاش ھەروايەو بۆ باوەرەكان ئەم جۆرە كارەساتانە پال سروشت خۆى دەدەن و ھۆكارى جۆراو جۆرى بۆ دەدۆزنەوہ. ئالېن: ئەمە عەزەبى خودايەو لەو ولاتەى گرتووہ. بۆ نمونە سالى (١٩٠٩ز) شارى (مسينا) لەئىطاليا نوغرو بوو، كەسېك بۆى بكرى نووسراو لەسەر ئەو روداوہ بخوئىتەوہ بۆى دەردەكەوئ كە نووسەرەكان بەتايىبەتى مولحيدو بۆ برواكان پىيان وايە

روداو ده که شتیکی سروشتییه و هوکاره مادییه کانی بو ده ژمیرن، که سیکیان نایه بلّی: نه مه کاری خودایه و حق وایه نیمه لی پی پند نامیز ببین!

سالی (۱۹۹۸-۱۹۹۹ ز) سالیکی بی بارانی و وشکه سال بوو مه لاکان له وتاری رۆژانی ههینی و وه عظو ناموگارییان دا موسولمانیان هه لده نا بو زیده خودا په رستی و تویه و په شیمانی له تاوان و چند جار یکیش نویژه بارانه (صلاة الاستسقاء) بیان کرد، که چی بی باوه و پروپه عیلمانیه کان گالته بیان به موسولمانان و مه لاکان ده کردو ده یانگوت: مه لاکان بی بارانیان قوزتوته و ه کردویانه به هوکاری چه واشه کردن و هه لخه له تاندنی دانیشتوانی کوردستان، ئیتر رۆژانه جوړه ها توانج و پلاریان له موسولمانان ده گرت!!! به ناشکرا له سهر رادیو شرو کونه فیشاله کانیان له باره و ناما قولیان ده کردن چند جار یکیش ماموستایانی نایینی له وتاری جومعه دا هه ره شیه یان لی کردن، به لام هه ر قسه بوو (قسه ش ناچیته گیر فانه وه).

چیرۆکی نه صاحبو له نه یکه (گه لی شوعه یب و)

نه صاحبو له حجر (گه لی نه موود)

وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لَظَالِمِينَ ﴿٧٨﴾

فَأَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ وَإِنَّهُمَا لَبِإِمَامٍ مُّبِينٍ ﴿٧٩﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ

الْحِجْرِ الْمُرْسَلِينَ ﴿٨٠﴾ وَءَايَيْنَهُمْ آيَاتِنَا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ

﴿٨١﴾ وَكَانُوا يَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا آمِنِينَ ﴿٨٢﴾ فَآخَذْتَهُمُ

الصَّبْحَةَ مَصْبِحِينَ ﴿٨٣﴾ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٤﴾

که ئەو ئەمرکیان ئەنجام نەداو پشتیان تی کرد حیکمەتی خواپی من وەهایه:
که لەناویان بەرم سەر زەویان لی پاک بکەمەوه.

یان مەبەست بەم نایەتە تەسەللا دانەوهی پیڤەمبەرە: که بەرامبەر
هەلۆستی ناشیرینی قورەیشی بەکان پشوو درێژ بی، چونکه که زاندر
پیڤەمبەرائی پیشووش هەمان گێروگرفتیاں هاتۆتە ری لەلایەن گەلو
نەتەوه کانیانەوه. تەسەللای دیت و پشوو درێژتر دەبی!

«فەرموی: ﴿وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لَظَالِمِينَ﴾ پیگومان
ئەصحابولئەیکە (گەلی شوعیب) نەتەوهیەکی ستمکارو تاوانکار بوون،
چونکه هاوێلیان بۆ خودا دەدانا، چەتەییان دەکرد، تەرازوبازیان ئەنجام
دەدا، نامیری پیوانەو کێشانهیان کەم و کورتی تیدا بوو، ئیتر خودا تۆلەیی لی
ستاندن بەسێ جۆر عەزاب (صیحة، رجفة، عذاب يوم الظلة) لەناوی بردن،
ئەو کاتەیی حەزرەتی شوعیب بانگەوازی گەلەکەیی دەکرد بۆ ئیماننەییان
هێشتا ماوەیەکی زۆر بەسەر لەناوبردنی گەلی لووطدا تینەپەرپبوو، لەهەمان
کاتدا شوێن و جیگای گەلی لووطو گەلی شوعیب لەیەکەوه نزیک بوون،
بۆیە حەزرەتی شوعیب نەتەوهکەیی ترساندو هەرپەشەیی لی کردن و فەرموی:
﴿وما قوم لوط منکم ببعید﴾ هود/٨٩.

ئێبنو مەردووهی و ئێبنو عەساکیر لەعەبدوللای کۆری عومەرەوه
ریوایەت دەکەن، دەلی: پیڤەمبەر ﷺ فەرموی: مەدیەن و ئەصحابولئەیکە
دوو نەتەو بوون، پەرەردگار (شوعیب) ی کردە پیڤەمبەر و ناردیە سەریان.
بەدرۆیان خستەوهو ئیمانیاں پی نەهینا.

﴿فَاتَقَمْنَا مِنْهُمْ﴾ تۆلەمان لی ستاندن لەسەر ئەو کوفرو ستمکارییەیی
ئەنجامیان دا، گەلی (ئەیکە) مان بەعەزایی (يوم الظلة) سزا دا؛ ئەوه بوو
حەوت رۆژ گەرماییەکی زۆر توندمان خستە سەریان، هەرچی دارو درەختیان
هەبوو هەلپروکا، سیبەریان نەما. ئەمجار هەوریکمان ناردە سەریان زۆر پیی

خۆشحال بوون وایان زانی سیبهریان لی ده کا، هه موویان له ژێر سیبهره کهیدا
 کۆبوونهوه، نه مجار ئاگرێکمان نارد هه سهریان هه موویانی سوتاند، نه ههلی
 (مدین) یشمان به صه یحهو گرمه ی توند زه ندق بردن ﴿وَاٰتٰهُمَا لِبَاسًا مِّمَّیْنِ﴾
 هه ریه که لهو شاره ی گه لی لووطی تیدا نیشته جی بوون شاری نه صحابولنه یکه
 له سهر ریگایه کی کاروان سهران و خه لکی روژانه پتیدا تیده په رن، که کاروان و
 قه تار له حیجازه وه ده چن بو شام به لایان دا تیده په رن و نه شوینانه ده که نه
 نیشانه ی قوناغ و نیشانه ی ریگا!!..

نه مجار دێته سهر گیرانه وه ی چیرۆکی هه زره تی صالح له گه ل
 گه له که ی دا. ده فهرموی: ﴿وَلَقَدْ کَذَّبَ اَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُرْسَلِیْنَ﴾ بیگومان
 نه صحابول حیجر که گه لی ته موود پیغه مبه ره که یان (که هه زره تی صالح
 بو) به درۆخته وه، که سیکیش پیغه مبه ریگ به درۆخته وه مانای وایه
 هه موو پیغه مبه ره کانی به درۆخته وه. چونکه پیغه مبه ران هه موویان یه ک
 په یامیان هه یه، له بنه ما سهره کییه کان دا یه ک «هگر نه وه. به گۆیره ی کات و
 شوین جوداوازیان تیدا نه، به لکوو بانگه وازی هه موو پیغه مبه ران لهو بنه ما
 سهره کییان ده دا یه ک بنه مایه!

﴿وَاٰتٰیْنَاهُمْ اٰیٰتِنَا فَاٰتٰنَا عَنْهَا مُعْرِضِیْنَ﴾ به لگه و نیشانه ی جوړاو
 جوړمان پیدان له سهر راستی پیغه مبه رایه تی هه زره تی صالح؛ وه کوو نه و
 حوشره ی که له به ردیکی رهق و تهق به دوعاو پارانه وه ی صالح پهیدا بوو،
 که چی؛ که حوشره که پهیدا بوو له جیاتی نه وه به موعجیزه ی بزائن، پشتیان لی
 هه لکردو حوشره که یان سهر بریو له ناویان برد. حوشره که بو خوی
 موعجیزه یه کی گه وه بوو، به ئاره زوی خوی ده له وه را، نه و جوگا ناوه ی
 هه یانبوو روژیک بو حوشره که قوړغ کرابوو روژیکیش بو تهوان بوو،
 شیره که شی زوړ بوو به شی هه موو گه له که ی ده کرد.

﴿وَكَاْنُوا يَنْجِتُوْنَ مِنَ الْجِبَالِ يَبُوْتًا اٰمِنِيْنَ﴾ گه‌لی شه‌موود به‌هیزو توانا بوون، خانه‌کانیان له‌شاخو کتیه‌کان ده‌ده‌تاشین، خانه‌کانیان وا دروست ده‌کرد که تییان‌دا د‌لنیا بن له‌دزو جه‌رده، له‌روخان و تیک‌رمان، تا نیستاش شوینه‌واریان ماوه..

کاتیک پیغه‌مبەر ﷺ له‌سه‌فه‌ری چون بۆ ته‌بوک‌دا به‌و ده‌قه‌رده‌دا تیپه‌ری زۆر به‌خترای شه‌و مه‌سافه‌ی بریو ولاغه‌که‌ی که سواری بوو به‌توندی هه‌لینگ‌دا بۆ شه‌وی زو لی‌ی ده‌رچی!

جا وه‌کوو بوخاری و غه‌یری بوخاری له‌ئینو عومهره‌وه ریوایه‌ت ده‌که‌ن ده‌لی: پیغه‌مبەر ﷺ به‌هاوه‌لانی فرموو: (لا تدخلوا بيوت القوم العذبين الا ان تكونوا باکين، فان لم تبکوا فتبکوا خشية ان يصيبکم ما اصابهم) مه‌چه‌ ناو خانووی نه‌شه‌وه‌ی غه‌زه‌ب لی‌ گیراوانه‌وه، مه‌گه‌ر به‌گریان و ترسانه‌وه، نه‌گه‌ر نه‌شگریان خۆتان بگریه‌ن نه‌وه‌کوو شه‌وه‌ی تووشی شه‌وان بووه تووشی ئیه‌ش بی!

نه‌مجار په‌روه‌ردگار کاتی له‌ناو‌بردنه‌که‌یان دیاری ده‌کاوه ده‌فه‌رموی: ﴿فَاْخَذْنٰهُمْ الصَّيْحَةَ مُصْبِحِيْنَ﴾ گرمه‌و ده‌نگی زۆر به‌هیزو زهنده‌قه‌به‌ری له‌ناو‌بردن له‌به‌یانی رۆژی چواره‌می واده‌ پیدراودا گرتنی و تیکیه‌وه پیچان و له‌ناوی بردن، وه‌کوو له‌ئایه‌تیکێ تردا ئاماژه‌ به‌مه‌ ده‌کاوه ده‌فه‌رموی: ﴿تَمَتَّعُوا فِيْ دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ اَيَّامٍ ذٰلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوْبٍ﴾ هود/۶۵. نیت: که عه‌زابه‌که‌یان بۆ هات ﴿فَمَا اَغْنٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ﴾ مال و سامانیان فریایان نه‌که‌وت و عه‌زابه‌که‌ی نه‌گیرایه‌وه، خانووبه‌ره‌ی قایم و قۆل و له‌شاخ داتراشاوو زۆری نه‌فه‌رو که‌ره‌سته‌ی به‌رگری دادی نه‌دان و عه‌زابی لی‌ نه‌گیرانه‌وه. به‌ل‌کوو هه‌موویانی لال و پال خستن و دوا براری کردن!

جا که په‌روه‌ردگار هه‌والی له‌ناو‌بردنی کافرو سته‌مکارانی راگه‌بیاند: وه‌کوو شه‌وه‌ بلی‌ی پرسیاریک بیته‌ پیشه‌وه‌و بلی: که‌ی له‌ناو‌بردن و عه‌زابدان

شیایوی پهروهردگاری خاوهن سۆزو بهزهیییه؟ پهروهردگار ولامی ئەم پرسیاره مهزنده کراوه ده داتهوهو ده فەرموی: ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ نێمه ئاسمانه کان و زهوی و نهوی له ناویان دا ههیه به حەق نه بێ دروستمان نه کردوون. که به دیمان هیناون به حەق و راستی دروستمان کردون، به عه دآلهت و حکمهت و زانایی و دانایی هیناومانه گۆرپه پانی بوونه و ههوه، به شیوهی سته مکارو به تال و بیهوده نه مان خستوونه پروو! بۆیه مان دروست کردوون خه لکه که سه رگه رمی عیبادەت و ته قواو یه کتاپه رستی بن، جا که ئاده میزاده کان وازیان له خودا په رستی هینا، پشتیان له به ندایه تیکردن هه لکرد. به پێی عه دآلهتکاری و حکمهت و دانا ییمان ده بی ئەو ئاده میزاده بی پروایانه له ناو به رین، سه رزه و بیان لی پاک بکه ی نه وه. که وابوو له ناو بردنی ئەو گهل و نه تهو سته مکارانه و په له کردن له به هیلا کبردنیان ئەو په ری عه دآلهت و حکمه تی تیدا بووه.

ئاماژه ی ئەوه وش ی تیدا یه، که ئەوه ی تووشی سته مکارو به درۆ خه ره وه کانی پیغه مبه ری نیسلام ده بی له روژی قیامه ت دا ئەوه په ری عه دآلهت و حکمه ته به رژه وه ندی ئاده میزادی تیدا یه!!

﴿وَإِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ﴾ بیگو مان روژی قیامه ت دێ و هیچ شک و گومان له هاتنه که ی دا نیه، جا ئەو کاته خودا تۆ له له وانه ده ستینی که شیایوی سزاو تۆ له ن، پاداش و به خشی خۆی ده دا به و که سانه ی شیایوی پاداشی به هه شتی رازا وه ن.

﴿فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ﴾ ئە ی پیغه مبه ری خۆ شه ویست! ته تۆ رو له و موشریکانه و ه رگیره، گوئیان پێ مه ده، له ئاست نه زیهت و به درۆ خستنه وه یان پشوو درێژ به، خۆ گریه، به ره و شتی جوان و به رز تیکه لیان به و هه لئس و که وتیان له گه لدا بکه، ئامۆژگاریان بکه، بیان ترسی نه به لکوو به خۆیان دا بچنه وه و بی نه سه ر رێگای راست و واز له کوفر بینن!!

﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ﴾ بیگومان خودای تۆ ئهو خودایه‌یه: که
ئهو ئادامیزادانه‌ی دروست کردوه، به‌لکوو هموو شتیکی دروست کردوه،
ده‌زانێ چی دروست کردوه بۆچی دروستی کردون، ههر خۆی هه‌لسورپنه‌ری
کاروباره، نه‌ندازه‌ی هموو شتیکی دیاری کردوه! ههر ئهو خودایه‌ش که
بوونه‌وه‌ری هیناوه‌ته وجود ده‌توانی قیامه‌ت هه‌لستینی و سزاو پاداش
به‌ئه‌وه‌ری عه‌داله‌تکاری و حیکمه‌ت و زاناییه‌وه بداته‌وه به‌بهنده‌کانی، چاکه
به‌چاکه و خراپه به‌خراپه!

به‌کورتی:

په‌روه‌ردگار خودای تۆو خودای نه‌وانیشه، ناگای له‌حالی تۆو نه‌وانیش
هه‌یه، هیچ شتیکی نیوان تۆو نه‌وانی لی گوم نابێ، ده‌ی که‌وابی و باشه
ئیشی خۆت به‌خودا بسپیرو پشت ههر به‌ئه‌وه به‌سته‌ی، بۆ نه‌وه‌ی ناوانی تۆو
نه‌وان بکا، ئاشکراشه که سه‌ره‌تا هه‌لس و که‌وت کردن له‌گه‌لیاندا به‌په‌ندو
ئامۆژگاری ره‌وشتی به‌رزو جوان باشتر! له‌په‌نابردن بۆ شمشیر! په‌نابردن بۆ
چه‌ک و شه‌رکردن له‌گه‌لیاندا کاتیگ ده‌بی هیچ ریگا چاره‌ی تر نه‌مین!

فه‌ضل و نيعمه‌تی خودا به‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ری خۆی دا

وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْءَانَ

الْعَظِيمَ ﴿٨٧﴾ لَا تَمْدَنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ

وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَخَفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾ وَقُلْ إِنِّي

أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ ﴿٨٩﴾ كَمَا أَرْسَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ ﴿٩٠﴾

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ ﴿٩١﴾ فَوَرَبِّكَ لَنَسْتَلَنَّهٗمْ
 أَجْمَعِينَ ﴿٩٢﴾ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾ فَأَصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ
 عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٤﴾ إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ﴿٩٥﴾ الَّذِينَ
 يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ ۚ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾ وَلَقَدْ نَعْلَمُ
 أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ﴿٩٧﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ
 مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿٩٨﴾ وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿٩٩﴾

له‌نایه‌ته‌کانی پیشوودا په‌روه‌ردگار فرمانی به‌پیغهمبر کرد: که خوگرو
 پشو درژ بئ، فرمانی پی کرد: که چاوپوشی بکاو رووه‌رگیپانی کافره‌کان و
 به‌دروختسته‌وه‌یان به‌هه‌ند نه‌گري. نه‌مجار به‌شوپن نه‌وه‌دا باسی نیعمه‌ته‌ زورو
 جورا و جوره‌کانی خودا ده‌کا: که به‌پیغهمبری به‌خشیه، چونکه ناده‌میزاد: که
 یادی زوری نه‌و نیعمه‌ته‌ به‌خششانه‌مکرد که پی‌ی دراوه، لی‌بوردن و چاوپوشی
 به‌لاو! ناسانتره!

ده‌فرموی: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِ وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ﴾ بی‌گومان
 نیمه‌به‌تومان به‌خشیه، هه‌وت نایه‌تی پی‌روژ: که روزه‌انه له‌نیویژدا دووباره
 ده‌کری‌نه‌وه، نه‌ویش سوره‌تی فاتیه‌یه.

نیمامی بوخاری دوو ته‌فسیری بو‌مانای (السبع المثنی) ریوایه‌ت
 کرده. ریوایه‌تی که له‌هه‌بو سه‌عیدی کوری موعه‌لاه، ریوایه‌تی که
 له‌هه‌بوهوره‌په‌وه:

۱- هه‌دیشی نه‌بو سه‌عیدی کوری (المعلی) ده‌کری‌ته‌وه ده‌لی: پیغهمبر
 ﷺ به‌لاماندا تیپه‌ری، من نویژم ده‌کرد، بانگی کردم و لامم نه‌دایه‌وه تا
 ته‌فسیری ره‌وان (۶۱)

نوڙه‌که‌م ته‌واو کرد، نه‌مجار هاتمه‌ خزمه‌تی: فهرمووی: نه‌وه‌ چی بوو به‌هوی نه‌هاتنت بۆ لام به‌زویی؟ وتم: قوریان! نوڙم ده‌کرد. فهرمووی: نه‌ی خودا نافهرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ﴾ الأنفال/۲۴. نه‌مجار فهرمووی: نایا پښ نه‌وه‌ی له‌مژگه‌وت برؤمه‌ ده‌رئ گه‌وره‌ترین سوره‌تی قورنانت پی نه‌لیم؟؟ دواپی پیغه‌مبهر ﷺ هه‌نگای هه‌ل‌هینا بۆ نه‌وه‌ی برپواته‌ ده‌رئ منیش واده‌که‌ییم بیرخسته‌وه‌ فهرمووی: ﴿الحمد لله رب العالمين﴾ واته‌ سوره‌تی (الحمد) نه‌وه‌ جه‌وت نایه‌ته‌ دووباره‌ کراوه‌کانن (والقرآن العظيم) یش نه‌وه‌یه: که‌ پیم دراوه‌.

۲- ریوايه‌تی نه‌بو هوره‌یره‌ نه‌وه‌یه: ده‌لئ: پیغه‌مبهر ﷺ فهرمووی: (أم القرآن: هي السبع المثاني، والقرآن العظيم).

هه‌ندیکی پښان وایه‌ مه‌به‌ست به‌ (سبع المثاني) جه‌وت سوره‌ته‌ درڙه‌که‌انه‌ (البقرة، آل عمران، النساء، المائدة، الأنعام، الأعراف، الأنفال، التوبة) چونکه‌ نه‌م جه‌وت سوره‌ته‌ چیرۆک‌وه‌ فهرمان، نه‌ه‌ی و په‌ندو نامۆزگاری واده‌وه‌ هه‌ره‌شه‌یان تیدا تاببلا بۆته‌وه‌.

هه‌ندیکی تر پښان وایه: مه‌به‌ست به‌ (سبع المثاني) هه‌موو قورنانه‌ عه‌طف کردنه‌وه‌ی (القرآن العظيم) بۆ سه‌ر (سبع المثاني) بۆ موغایه‌رده‌و جوداوازی نیه‌، بۆ ته‌رادوفه‌ واته: زیاد له‌وشه‌یه‌ک بۆ یه‌ک مانا، مانا یه‌کیکه‌و وشه‌کانی زۆرن! قورنان له‌شوینیکی ترده‌ ده‌فهرموئ: ﴿الله نزل احسن الحديث كتاباً متشابهاً مثاني﴾ الزمر/۲۳.

نه‌وه‌ی که‌وا جیگای متمانه‌یه‌ نه‌وه‌یه: ته‌فسیره‌که‌ی بوخاری نه‌صه‌ له‌وه‌دا: که‌ سوره‌تی (الفاتحة) (سبع المثاني) یه‌.

نه‌مجار چ قه‌یدی نیه‌: که‌ سوره‌تی تریش به‌ (سبع المثاني) وه‌صفدار بکرتن. هه‌روه‌ها چ قیدی نیه‌ هه‌موو قورنان به‌و صیغه‌ته‌ وه‌صف دار بکرتن!

جا که سیّک (السبع المثانی) و قورثانی گه وره ی پی درابی، که له لایه ن
 حه قی موطله قه وه هاتوو، په یوه ندی به حه قی موطله قه وه هه بی، کالای
 دونیایی کاری تی ناکا، ناواته خوازی حال و وه زعی دنیا په رستان نابی،
 ته ماعی له خوشی و ژبانی نه واندا نیه، بویه په روه ردگار هه فرموی: ﴿وَلَا
 تَمُدَّنْ عَيْنُكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ﴾ نهی پیغه مبه را چاومه بر نهو
 له ززه ت و خوشی و مال و سامانه ی داومانه به کومه لی کافرو ده له مهنده کان و
 کالای دونیاییمان پی به خشیون، وه کوو دینی به روالله ت هه ندیک له جوله که و
 دیان و موشریکه کان له ژبانیکی خوش دان، نه تو چاوت له وه نه بی، چونکه
 له نا کام دا تووشی سزایه کی به نیش ده بن، عه زابی دوزه خ چاوه روانیانه تو
 له جیاتی نهو کالو خوشی به ی نه وان، (السبع المثانی) و قورثانی پیروژت بو
 هاتوو... مه به ست نهو به: تو شانازی بکه بهو په یامه ی بو ت هاتوو،
 نیعمه ت و فاضلی خودا به سهرت دا به هه ند هه لبگره، گرنگی به دونیوا کالای
 دونیایی مه ده، ناواته خوازی وه دهسته یانی نهو کالو روالله تیه کاتیبه مه به،
 نه تو له نیو فاضلو به خششی خودادی، نیعمه تی دونیایی روالله تی کوا
 له عاست نهو نیعمه ته ی به تو به خشراوه نموودی هه به؟ نهو دی دراوه به نهو
 کافران له به ره ژه و هه ندیان نیهو هه له خه له تاندن و نیستید راجه! وه کوو له شوینیکی
 تر دا ده فرموی: ﴿وَلَا تَمُدَّنْ عَيْنُكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَ الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ﴾ طه/۱۲۱.

حه زه ته نه بو به کر فرمویده تی: که سیّک قورثانی درابیتی و پی و ابی
 که سیّکی تر به خششی له وه گه وره تری پی دراوه، بیگومان نهو که سه
 به هه له دا چوه؛ گه وره ی به پچوک داناوه و پچوکی به گه وره حیساب کرده.

ماموستا سه یید ده فرموی: مه به ست نهو نیه نه بو هه ژاران قه ناعه ت
 به هه ژاری خویان بکه نو لی بگه رین مله وره کان خویان بلیسنه وه، تاوای لی
 دی ره وره وه ی کومه لایه تی له گرژنه بجی و ته رازی کومه لایه تی لاسه نگ بی و

کۆمه‌لگا بشیوئو چینایه‌تی تیدا په‌یدا ببی، کۆمه‌ل دابه‌ش بی به‌سه‌ر چینی نه‌بوو هه‌زارو چینی دهره‌به‌گئو ئه‌ره‌ستوقراتی. ئه‌و تاقمه‌یان هیچی نه‌بی بیخوا ئه‌م تاقمه‌شیان له‌نازو نیعمه‌ت‌دا وه‌ک گای عه‌لی خۆیان بلیسنه‌وه. هه‌لبه‌ته‌ نایینی ئیسلامی پیروژ: که له‌سه‌ر حه‌ق و عه‌داله‌ت دامه‌زراوه، ئه‌وه ده‌چه‌سپینئ: که حه‌ق و راستی راگری بوونه‌وره، هه‌رگیز به‌سته‌م رازی نابئ!

به‌لکرو ئه‌مه‌ مانایه‌کی تایبه‌تییه‌ له‌م سییاقه‌دا هینراوه بو به‌رامبه‌ریکردن له‌نێوان ئه‌و حه‌قه‌ گه‌وره‌و به‌خششه‌ فراوانه‌ی دراوه به‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌گه‌ل ئه‌و ته‌ماع و کالا هیچ و پوچه‌ی خۆبه‌گه‌وره‌ ده‌نویئو له‌واقیع‌دا که‌م بایه‌خه، نامۆژگاری پیغه‌مبه‌ر ده‌کا: که خۆلیسه‌ره‌وه‌کان ئیهمال بکاو گرنگی به‌خودا په‌رسته‌ راستاله‌کان بدا، چونکه‌ ئه‌مان شۆینکه‌وتووئ ئه‌و حه‌ق و په‌یامه‌ن: که پیغه‌مبه‌ر ﷺ هیناویه‌تی: که له‌راستی‌دا ئاسمان و زه‌وی و ئه‌وه‌ی له‌ناویاندایه‌ له‌سه‌ر ئه‌و حه‌ق و عه‌داله‌ته‌ وه‌ستاوه‌!

﴿وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ﴾ تۆ ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویست! خه‌م بو ئاکام و سه‌ره‌نجامی سامناکی ئه‌وانه‌ مه‌خۆ، ئه‌وه‌ یاسایه‌که‌ عه‌داله‌تکاری خودا داخوازیه‌تی. لییان بگه‌ڕئ با به‌ره‌و ئاکامی خۆیان هه‌نگاو هه‌لێنن، ئه‌وانه به‌ویستی خۆیان ئه‌و ریبازه‌یان هه‌لبژاردو! خۆیان به‌رپرسیارن!

﴿وَإِخْفِضْ جُنَاخَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ بالی میه‌ره‌بانێ خۆت بو موسولمانان رابه‌خه، له‌گه‌لیان‌دا به‌نه‌رمو نیانی هه‌لسو که‌وت بکه، روگرژو دله‌ره‌ق مه‌به‌ له‌ناستیان. نه‌گه‌ر هه‌له‌یه‌کیان کرد چاوپۆشییان لی بکه، داوای لی‌بوردنیان بو له‌خودا بکه، بو کاری گرنگ راویژیان پی بکه، چونکه‌ ئه‌وان سوپای تۆن له‌دونیادا مایه‌ی سه‌ره‌رزین بو تۆ له‌قیامه‌ت‌دا، هه‌تا ئه‌وان زۆر ترو خودا په‌رست ترین، تۆ لای خودا پایه‌ت به‌رز ده‌بیته‌وه. وه‌کو له‌شۆینکی تردا ده‌فه‌رموئ: ﴿فَبِمَا رَحْمَةٍ مِنَ اللَّهِ لَنْتَ لَهُمْ، وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِيظَ الْغَلَبِ

۱- نه گهر ﴿كَمَا أَنْزَلْنَاهُ﴾ موته عه له ق بئ به ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ﴾ هوه مانای نایه ته که بهم جوړه یه: واته: نیمه داومانه به تر حموت نایاتی قورئان لهو نایه تانه ی له شه وو روژدا چهند جار له نو ژدا دووباره ده کرینه وه وه کوو چوئن له وه پیش (تهورات) و (ئینجیل) مان داوه به جوله کهو دیانه کان، که دابه شکهر بوون: ﴿الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ﴾ نهو جوله کهو دیانانمی ئیستا قورئانیان به شبهش کرده: پروایان به هندیکی کردو هندیکیان ره تکرده وه، نه وهی له گهل کتیبی نه واندا بگونجی پروایان پییه تی، نه وهی و نه بئ ره تی ده که نه وه.

۲- نه گهر ﴿كَمَا أَنْزَلْنَاهُ﴾ په یوه ند بئ به ﴿وَقُلْ: إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ﴾ نهو کاته مانا که بهم جوړه یه: نهی موحه ممد نهو کافرو موشریکانه بترسینه به دینه ی عذابو سزایه ک: که ناردمان ﴿عَلَى الْمُتَقَسِّمِينَ﴾ بؤ سر نهو کافرانمی له کاتی هجدا پیش رزگار کردنی مه که ریگای حاجیانان ده گرت، بؤ نه وهی نه چن نیمان به پیغه مبر بینن. وه کوو ده لئن: عه ره به کان به فهرمانی وه لیدی کوپی موعه یه له ناو خزاندا ریگا کانیان دابهش کردبوو هر کوومه لهو ده چوو ریگایه کیانی ده گرت. بؤیه ناو نران (مقتسمون) ژماره یان چل کهس یان شانزه کهس بوون.

یان (مقتسمین) نهو موشریکانه: که قورئانیان به شبهش کردبوو به بازیکیان ده گوت: شیعه، به هندیکیان ده گوت: سیحرو جادو بازییه، هندیکیان به خه یالات و گوتره کاری هندیکی تریان به نه فسانه و قسه ی کوئی نه ته وه پیشینه کان داده نا.

یاخود (مقتسمین) نهو جوله کهو دیانانن: که ههرچی له قورئاندا موافقی کتیبی نه وان نه بویه پروایان پی نه ده کرد.

ههر چوئیک بئ نهو کافرانمی قورئانیان و دابهش کردبوو ههر یه که یان به دهر دیک گیروده بوو، هندیکیان له شه ری به درداو هندیکیان له شه ری

هه‌ندیکیان له‌روداوێ به‌نوقوره‌یظمدا به‌سزای خۆیان گه‌یشتن،
ئه‌مه‌ سزای دونیا‌یان بوو، سزای قیامه‌تیشیان له‌وێ بوه‌ستی. هه‌ر خودا بۆ
خۆی ده‌زانێ چۆنه‌.

﴿فَوَرَبِّكَ لَنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ سویند به خودای توئی
 موحه مهدها نیمه پرسیار لهه موو کافران ده کهین، پرسیری سه رزه نشت
 نامیز، ده رباره ی هه موو کردار یکیان، له سه ره موو گوشتاریکیان پرسیریان
 لی ده کهین، پرسیریان لی ده کهین: ناخو ولامی تو یان داوه ته وه، چوَن به پیر
 به یامی نیمه وه هاتوون، پراو پر پاداشیان ده دینه وه.

ئەبۇ جەعفەر لەرەبیعدە ■ لەئەبۇلعالییەدە دەربارەى تەفسیری ئەم نایەتە دەفەر موی: پەروردگار رۆژى قیامت پرسیار لەبەندەکان دەکا لەبارەى دوو شتەو: چییان بەرستووە چۆن ولامى بێغەمبەرانیان داوەتەو.

ئىبنو ئەبى حاتم لەمە عەزى كورې جەبەلەو دەلى: پىغەمبەر ﷺ
فەرمووي: ئەي مەعاذ! رۆژى قىامەت مەرۆف لەهەموو رويەكەو پەرسىياري لى
دەكرى، تەنانەت لەچاو رشتنىش، لەوردكردنى كل و كلچىوك و سورمە كە
بەدەست وردى دەكا. وابكە رۆژى قىامەت يەككى تر نەبىنم بەختەوەر تر بى
لەتۆبەهۆي ئەوہى خودا بىي داوي.

جا که نمرکی توئی مرحله ممد! ترساننده له پوژی قیامت حساب و
لیکولینه وهو په یامه کت حق و به جییه! نه وه نیتر کاتی بانگه وازی نهیئی
نه ماو و هختی خدباتی ژیر زه مینی به سه رچوو! ﴿فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ
عَنِ الْمُشْرِكِينَ﴾ بانگه وازی خوت ناشکرا بکه، نه وهی فەرمانت پی ده کرئ
به ناشکرا بیگه یه نه، بانگه وازی به کت به هه موو کهس به ناشکرا رابگه یه نه
به رهنکاری موشریکه کان به ره وه ۱۱ گوئ به هه ره شه و هاشوو هوشیان مه ده،
خودا ده تپاریزی، رو و هرگیړه له و موشریکانه ی دیانه وی له پابه ندبوون
به ثباتی خودا بتگیړنه وه.

﴿إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ﴾ ئیمه بۆت له‌عوڊه‌ی گالته‌که‌ره‌کان دیین،
نه‌وانه‌ی به‌ریسه‌ره‌کانی تو ده‌که‌ن، گالته‌ت پی ده‌که‌ن، قورئانه‌که‌ت به‌درۆ
ده‌خه‌نه‌وه. ئیمه له‌عو هیان دیین! خو‌مان ده‌زانین چییان پی ده‌که‌ین،
چۆنیان ده‌فه‌وتیین!

نه‌وانه‌ی زۆر دژی پیغه‌مبه‌ر بوون و گالته‌یان پی ده‌کرد کۆمه‌لیک بوون
له‌موشریکه‌کانی مه‌که‌ه. (وه‌لیدی کورپی موغه‌یره) و (عاصی کورپی وانیل) و
(ئه‌سه‌وه‌دی کورپی قه‌یس) و (ئه‌سه‌وه‌دی کورپی موطه‌لیب) و (ئه‌سه‌وه‌دی کورپی
یه‌غوٺ) بوون. هه‌ریه‌کی له‌مانه به‌جۆریک له‌ناوچوون. وه‌کوو ده‌گیرنه‌وه:

۱- (وه‌لید) به‌لای کابرایه‌کی شیرگه‌ردا تێپه‌ری سه‌ره رمی به‌قاجیا چوو
گوئی پی نه‌دا تا ئاوه‌دزی کرد ئاوساو پی‌ی مرد.

۲- (عاصی کورپی وانیل) رۆژی چوو بۆ گه‌شت و گوزار دپکی به‌قاجی دا
چوو ئاودزی کردو پی‌ی مرد.

۳- (عه‌دی کورپی قه‌یس) تووشی ده‌ردی‌ک هات کیم و زوخوا له‌لوتیه‌وه
ده‌هاته ده‌ره‌وه‌و به‌ناشیرینی مرد.

۴- (ئه‌سه‌وه‌دی کورپی موطه‌لیب) هه‌زه‌تی جویرائیل گه‌لایه‌کی دا
به‌چاویا ژانی تیکه‌وت و کویر بوو ئازاریکی زۆریشی هه‌بوو تا مرد هه‌ر چاوی
کویر و هێشاو بوو.

۵- (ئه‌سه‌وه‌دی کورپی عه‌بدیه‌غوٺ) تووشی نه‌خۆشی ئیسقان بوو به‌و
ده‌رده (۲).

ئه‌مجار وه‌صفی گالته‌که‌ره‌کان ده‌کاو ده‌فرموی: ﴿الَّذِينَ يَبْعَلُونَ مَعَ
اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ نه‌وانه‌ی له‌ته‌ک په‌روه‌ردگارا چهند خودای تر هه‌پرستن!
به‌مه‌ش ته‌سه‌للای پیغه‌مبه‌ر ده‌داته‌وه. واته: ئه‌ی موچه‌مه‌هه! تو دلت

(۲) ته‌فسیری رازی ج ۲۱۵/۱۹. ته‌فسیری قورطبی ج ۶۲/۱۰ ته‌فسیری نیبنو که‌شیر ج ۵۵۹/۲.

به خۆت نه مینێ، بێ وێڵی ئەو کافرانە هەر به وەندە نه وەستا گالته به پله و پایه ی پیغه مبه رایه تی تۆ بکه ن، به لکوو شالاویان بۆ پله و پایه ی خودایه تیش برده و، چه ند بتيکی له دارو به رد تاشراویان کردو به شه ریکی خوداو به ندایه تیبیان بۆ ده که ن!

﴿فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾ لهوہ بہولاوہ سدرہنجامی خویان دہزانن! بویان

دەردەكەوئى چىيان يى دەكەين، چۆن رايىچى دۆزەخيان دەكەين!

نه مجار به شيويه كي تر ته سه لاي دلي پيغه مبر ﷺ ده داته وه و
 ده فمر موي: ﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ﴾ بيگومان نيمه
 ده زانين تو دلت ته نگ ده بي بهو قسانه ي نهو موشريكانه بهرامبر توو
 نايينه كهت ده يكن. نه تو هدر كاتي دلته نگيت به سردا هات پهنا بهره بو
 خدا په رستي: ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ﴾ خدا به دوور بگره
 له وه ي موشريكه كان ده يلين: حه مدو سوپاسي خدا بكه له سر نه وه: كه
 هيدا يه تي داوي بو ناييني حه ق، بو ريگه ي راست، له سره تاي شه وو
 نه مسره وه سه ري روژدا خودا په رستي نه نجام بده، له خودا بپا پيره وه، چونكه
 پارانه وه ت بهو جوړه له باره گاي په روه رد گارت نزيك ده كاته وه، نه فسو هه ست و
 شعورت بهرز ده كاته وه بو عالمي بالا، وه كوو له فمر موده ي پيغه مبردا ﷺ
 هاتوه ده فمر موي: (أَقْرَبَ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ) نزيك ترين
 كات بكه بهنده له خوداي خوي نزيك بي نهو كاته يه: كه له سوژده دا يه.

﴿وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّى يَسْأَلَكَ الْيَقِينَ﴾ سرگرمی خوداپہرستی بہو

خبریکی حمدو سوپاسی پهروه دگار به، بهرد هوام به لسه ر نه جامدانی
نوټ، هه تا گیانت تیدایه، خودا بهرستی بکه تا مردن په خهت پی ده گری!

ئەمە بەلگىيە لەسەر ئۈۋە: كە چارەسەرى دلتەنگى تەسبىح و تەقدىس و
 ھەمدو ئىناکردنى پەرورەدگارە. ھەرۈھە ئۈۋەش دەگىيەنئى: كە عىبادەت
 ۋە ھەكو نوئىژ، لەسەر ئادەمىزاد بىۋىستە ھەتا عەقلى ۋە ھۆشى بىمىنى. لەھىچ

به‌لام ئه‌و نایه‌تانه‌ی که به‌رواڵه‌ت ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نن: که له‌روژی قیامه‌ت‌دا هه‌ندئێ که‌سی کافر پرسیاریان لی ناکرئ وه‌کوو ده‌فه‌رموئ: ﴿وَلَا يَسْأَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ﴾ القصص/۷۸. یان ﴿فَيَوْمَئِذٍ لَا يَسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌ﴾ الرحمن/۳۹. یان ﴿وَلَا يَكْلَمُهُمُ اللَّهُ﴾ البقرة/۱۷۴. یان ﴿إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَ﴾ المطففين/۱۵. ئه‌مه مانای وایه: که روژی قیامه‌ت روژیکی پر کاره‌سات و حال و وه‌زعی جیا جیای تێدایه، له‌هه‌ندئێ مه‌وقیف و حال و وه‌زعه‌دا پرسیارو ولام هه‌یه، له‌هه‌ندئێ موقیف‌دا پرسیارو ولام نیه، عی‌کریمه‌ ده‌فه‌رموئ: (الْقِيَامَةُ مَوَاطِنُ يُسْأَلُ فِي بَعْضِهَا، وَلَا يُسْأَلُ فِي بَعْضِهَا). ئیبنو عبباس ده‌فه‌رموئ: په‌روه‌ردگار پرسیاریان لی ناکا بۆ ئه‌وه‌ی به‌هۆی وه‌لامه‌که‌وه هه‌واڵیک بزانی، خودا بۆ خۆی زاناو ئاگاداره به‌هه‌موو شتیک، به‌لکوو پرسیارێ لومه‌و سه‌رکۆنه‌کردنیان لی ده‌کا، پێیان ده‌فه‌رموئ: بۆچی به‌گوئی قورئان‌تان نه‌کرد، بۆچی پێغه‌مبه‌ره‌کانی منتان به‌درۆ خسته‌وه؟ به‌لگه‌تان چیه؟!

به‌یارمه‌تی خودا ته‌فسیری سوره‌تی (الحجر) ته‌واو بوو...

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سوره‌تی النحل

ئەم سوره‌ته ناوناوه سوره‌تی (النحل) چونکه له‌نايه‌تی (۶۸-۶۹) دا دووجار ناوی (النحل) هاتووه. باسی ئەوه ده‌کا: چۆن خودای په‌روه‌ردگار خستیه‌ته‌ی دلی هه‌نگه‌وه هه‌ل‌له‌ی گول و میو. بمژی و هه‌نگوین دروست ببی، ئەو هه‌نگینه‌ی: که چاره‌سهر و شیفایه بۆ ئاده‌میزاد. ئەوه‌ش خۆی له‌خۆی دا چیرۆکیکی سهرسهره‌یه‌رو سهره‌نج راکیشه، بۆ ئەوه‌ی بیر له‌ئەو مه‌خلوقه بکه‌ینه‌وه و خۆی به‌ره‌مه‌که‌ی بکه‌ینه به‌لگه له‌سهر هه‌بوونی په‌روه‌ردگار! ئەم سوره‌ته ناویکی تریشی هه‌یه پی‌ی ده‌گوتری: سوره‌تی نيعمه‌ته‌کان (سورة النعم) چونکه باسی زۆر نيعمه‌ته جۆراو جۆره‌کانی په‌روه‌ردگاری تێدايه بۆ به‌نده‌کانی.

ئەم سوره‌ته جگه له‌سی ئایه‌تی کۆتایی نه‌بی هومرو مه‌ککی‌یه واته له‌مه‌که هاتۆته خواری، سی ئایه‌ته‌که‌ی کۆتاییشی له‌نیوان مه‌ککه و مه‌دینه، له‌کاتی گه‌رانه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ئو خوده‌وه بۆ مه‌دینه هاتونه خواری.

سوره‌تی (النحل) وه‌کوو باقی سوره‌ته مه‌ککی‌یه‌کانی تر باسه سه‌ره‌کی‌یه‌کانی عه‌قیده باس ده‌کا. باسی (ئولو‌هییه‌ت، پیغه‌مبه‌رایه‌تی، زیندوو بوونه‌وه) ده‌کا، وه‌لی هه‌ندێ جار باسی لاوه‌کی په‌یوه‌ندی‌دار به‌باسه سه‌ره‌کییه‌کانه‌وه ده‌هێنێ و پیکه‌وه جۆشیا ن ده‌دا. ئەو راده‌گه‌یه‌نی که هه‌موو ئایینه ئاسمانیه‌کان له‌چهند شتیکی سه‌ره‌کی دا یه‌کده‌گر نه‌وه، یه‌کتا په‌رستی ئایینی ئیبراهیم و ئایینی موحه‌ممه‌د به‌یه‌که‌وه ده‌به‌ستێته‌وه... حه‌قیقه‌تی ئیراده‌ی خودایی و ئیراده‌ی ئاده‌میزادی له‌باره‌ی ئیمان و کوفره‌وه، له‌باره‌ی هیدایه‌ت و گومرایی‌یه‌وه شی ده‌کاته‌وه. ئه‌رکی پیغه‌مبه‌ران دیاری ده‌کا، داب و نه‌ڕیتی خودا ده‌رحه‌ق به‌کافره به‌درۆخه‌ره‌وه‌کان رۆن ده‌کاته‌وه.

مه‌وضوعی ته‌حلیل و ته‌حریم و بیرو بۆچونی بتپهرسته‌کان لهم باره‌وه شی ده‌کاته‌وه.

باسی کۆچکردن له‌پیناو نایینی خودادا، به‌تاقیکردنه‌وه‌ی خودا پهرستان ده‌باره‌ی نایینه‌که‌یان و کافر یونه‌وه دوا‌ی ئیمان سزاو پاداشی هه‌موو نه‌مانه بۆ ناده‌میزاده‌کان لای خودا دیاری ده‌کا. نه‌مجار باسی عه‌داله‌تکاری و چاکه‌کاری مالبه‌خشین و وه‌فا به‌عه‌هدو په‌یمان ده‌کا!!

سهره‌تای سوره‌تی (النحل) په‌یوه‌ندییه‌کی قایم و قۆلی هه‌یه به‌کۆتایی سوره‌تی (الحجر) وه‌ نه‌وه‌تا په‌روه‌ردگار له‌کۆتایی سوره‌تی (الحجر) دا فرموی: ﴿فَوَرَبِّكَ لَنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ نه‌وه ده‌چه‌سپینێ که‌ حه‌شری رۆژی قیامه‌ت و پرسیار کردن له‌ئاده‌میزاد ده‌باره‌ی کرد وه‌وه‌ی دونیا‌یان دێ و گومانی تێدا نه‌یه. هه‌روه‌ها نایه‌تی ﴿وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ﴾ که‌ به‌مانا هاتنی مهرگ و مردنه. هه‌ریه‌کی لهم دوو شایه‌ته په‌یوه‌ندییه‌کی قایم و قۆل و مونسه‌به‌یه‌کی گونجای هه‌یه به‌سهره‌تای ئهم سوره‌ته‌وه: که‌ ده‌فرموی: ﴿اتَىٰ أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ﴾. بۆیه‌ش لی‌رده‌ا فی‌علی ماضی به‌کار هی‌نا؛ فرموی: ﴿اتَىٰ أَمْرُ اللَّهِ﴾ به‌موضاربع نه‌هی‌نا، چونکه‌ هاتنه‌که‌ هی‌نده راسته‌و بی‌گومانه، هه‌رچه‌نده هی‌شتا نه‌هاتوه، وه‌کرو هاتوو وایه!!

هاتنی قیامه‌ت و راستی نیگا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَتَىٰ أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ

﴿١﴾ يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ

أَنۢ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ ﴿٢﴾

بیگومان موشریکه کانی مه ککه په له یان له پیغه مبر ده کرد: که زو
 عه زابی دونیا یان عه زابی قیامه تیان بو بیتی. هه تا ماوه ی دواکه وتنی
 عه زابه که دریژهی بکیشایه و عه زابی هه ره شه پی لیکراویان دوا بکه وتایه
 نه وان زیاتر شو یان لی هه لده کیشاو په له یان لی ده کردو گالته و لاقرتییان پی
 ده کردو وایان ده زانی پیغه مبر ﷺ به شتیگ ده یان ترسینی: که حه قیقه تی
 نیه و چاوو راویان لی ده کا بو نه وه ی تیمانی پی بینن و شویی بکه ون،
 نه یان ده زانی دواکه وتنی عه زاب بو سمریان حیکمه تیکی خودایی به ره حمه ته
 بو نه وان، هه وئی نه وه یان نه ده دا له نایه ته که ونی به کانی خودا وردبینه وه.
 نایه ته کانی قورئان به دل بخویننه وه و سینگ ی خوینی بو بکه نه وه عه قلی
 خوینان بخنه کارو به خوینان دا بچنه وه.

جا که روژانی وه غرانی عه زاب دریژهیان کیشا، موشریکه کان وهنده ی تر
 زمانیان دریژ کردو که وتنه گازنده و گالته کردن و قه شمهری کردن، وتیان: نه ی
 موحه ممه دا! نه وه چی بوو عه زابه که ی تیمه نه هات! خو نه گهر له فمرزی کدا
 عه زابه که بشیی، نه و. بته کانمان شه فاعه تمان بو ده که ون و رزگارمان ده که ن!
 ئیتر یه که م نایه تی نه م سورته نازل بو!

ئینو عه بباس ده فمرموی: که نایه تی ﴿أَتَىٰ أَمْرُ اللَّهِ...﴾ نازل بوو
 هاوه لانی پیغه مبر ترسیان لی نیشته و ده نگه ده نگه و هاوار هاوریان
 پیکه وت، تا رسته ی ﴿فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ﴾ نازل بوو ئیتر بیده نگ بوون!

ده فمرموی: ﴿أَتَىٰ أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ﴾ نزیکه عه زابی خودا یه خهی
 موشریکه کان بگریو به هیلاکیان به ری، نه مه فمرمانی خوداییه و جی به جی
 بوو، حوکی خوداییه و پاشگه زیوونه وه ی تیدا نیه، بریاری خوداییه له نه زه له وه
 تا نه به ده بی بیته جی و نه نجام به ری، به لام: که تا ئیستا نه هاتوته دیو
 ته نفیذ نه کراوه، نه و. له بهر نه وه یه پهروه ردگار کاتیکی دیاریکراوی بو داناوه،
 تا نه و کاته نه یه عه زابه که نایه، که وایی ﴿فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ﴾ په له مه که ون

پيش و دخت داواي هاتني مهكهن! واته: برباره كه دراوه به لام ته نفیذه كه ی
دوا خراوه. ئه وهی كه موشریكه كان به دووری ده زانن نزیكه، په له له پهیدا
بوونه كه ی مهكهن!

﴿سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ پمروه ردگار پاك و مونه زه هه
له هاوه و شمریك و مندال و خیزان، ئه و بتانه ی ئیوه به ته مان شه فاعه تان بو
بكهن و عه زابی خوداتان لی دوور بخه نه وه، نه شه فاعه تیان بو ده كری و نه دارای
شه فاعه تكرندن، له فمپرزیكا شه فاعه تیش بكهن شه فاعه تیان لی و نه راگیری!
به كورتی:

ئهم بته بی گیانه پرو پوچانه ی ئیوه كردوتانن به هاوه لی خوداو
ده یانپهرستن و به هه ویان شه فاعه تان بو بكهن، پرو پوچ ترین مه خلوقاتن،
زه بونترین شتی بوونه وهرن، ئه دی چۆن ئیو ده یانكهن به هاوه لی خودا
له بهر پتوه بردنی كاروباردا له شه فاعه تكرندن!!

به راستی پاك و بی عه یبه ئه و خودایه ی له ئاده میزاده كان ناگمیری
به گومرایی و سهر لی شیواوی بمیننه وه، به لكو له ئاسمانه وه نیگیان
به فروستاده ی خوی دا بو ده نییری، دلیان زیندو ده كاته وه ﴿يُنْزِلُ الْمَلَائِكَةُ
بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عَبْدٍ﴾ پمروه ردگار فریشته ده نییرته
خواری له گهل نیگادا بو سهر ئه وانه ی مهیلی لی بی نیگیان بو بنیری له بهنده
هه لبارده كانی!

پمروه ردگار لیوه دا ته عبیری له نیگا به گیان لی دایه وه، چونكه چۆن گیان
جهسته ی مردو زیندو ده كاته وه، نیگاش ئاوا دلی مردو زیندو ده كاته وه.
وه كو له ئایه نیکی ترده ده فمرموی: ﴿أَوْ مِنْ كَانِ مِيتًا فَاحْيِنَاهُ، وَجَعَلْنَا لَهُ
نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ، كَمَنْ مِثْلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ
مِنْهَا﴾ الأنعام/١٢٢.

به کارهینانی (روح) به مانا نیگا له قورئاندا باوه، ئه وه تا له شوینیکی
تردا ده فهرموی: ﴿وَكذلك أوحينا اليك روحاً من امرنا، ما كنت تدري ما
الكتاب ولا الايمان، ولكن جعلناه نوراً نهدى به من نشاء من
عبادنا﴾ الشوری/ ۵۲.

پهروهردگار له تاسمانه و. تنهها باران نابارینې نمرزو لاشهکان زیندو بکاته وهو بهس. به لکوو فریشتهش نازل ده کا بو سهر زهوی نیگاو سروشیان پیدا ده نیړی بو نهوی دل و. هروونه کان زیندو بکاته وه، عقل و هستو شعور پالفته بکا، ژيان بخاته ناو کومه لگای تاده میزاده وه، له کرموئی و گنده لوی و فسادو ناشوب بیپارژئی، به راستی نیگاو سروش گه وړه ترین نیعمه تی پهروهردگار به بو سهر تاده میزاد، یه کم نیعمه ته که خودا منه تی خوئی ده کا به سهر بهنده کانی دا به هو یه وه. نیعمه تیکی هینده گه وړه وه مزنه خودا به فریشته دا که پاکترین مه خلوقاتی خوئی ده نیړی بو سهر دلی بهنده هملبارد. کانی که پیغه مبرانن. بوچی؟ ﴿اَنْذِرُوا اَنْهٗ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنَا فَاتَّقُوْنَ﴾ بو نهوی تاده میزاده بی باوړه کان برسیئن له ناکامی سهر پیچی و یاخی بوون، پیان بزاینن: که هیچ خودا نین شیاوی پرستن و بهندایه تی بو کردن بن جگه له پهروهردگار جگه له به دیه پنه ری بوونه وړ.

هەر پەرەردگار خودایەو شیاوی بەندایەتی بو کردنە، گەواڤی ئەوی
خەڵکینە! خۆتان لەسزاو عیقابی من بیاریزن، هەر کەسێ سەرییچی فرمانی
من بکاو غەیری من بپەرستێ، بەئاگری دۆزەخ سزای دەدەم، هەر من
بپەرەردگاری ئێوەم رازی نیم کەسی تر بەخودا بزانی!!

ثابته کان بهرونی ئه وهیان گه یاند که نیگا و سروش له خوداوه بو
پیغه مبهرا ن به هو ی فریشته و دئ، فریشته سورش له خوداوه وهرده گرن به بی
ناوه ند، ئه مجار ئه وانیش ده یگه یهنن به پیغه مبهرا ن، هر بویه شه له کوتایی
سوره تی (البقرة) دا فرمووی: ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌ آمَنَ بِاللّٰهِ وَمَلٰئِكَتِهِ وَكِتٰبِهِ

داناو زاناو خاوهن دهسه لاتی ره ها هیئانه وه. دهستی کرد بهرانواندنی نایاتی خهلقو به دیهینان، نایاتی نیعمهت و به خششی خوی بۆ بهنده کانی، ثم نایه تانه کۆمه ل کۆمه ل راده نوینی و دهیانکاته به لگه له سر هه بونی زاتی پاکي خوی، له سر دانایی و زانایی دهسه لاتی بی سنووری، له سر تاکو ته نهایی و به خشندهیی؛ سهره تا به باسی به دیهینانی ئاسمانه کان و زهوی و دروستکردنی ئاده میزاد دهستی پیکردو فهرمووی: ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾ پهره ردگار ئاسمانه کان و زهوی به شیوهی حق به دیهینان، عالهمی بالاو عالهمی ژیری و هرچی تییان دایه له سر بناغهی حق و راستی له نه بوه وه به دیهینان و به گۆرهی حیکمهت و ئه ندازه و نه خشی یهزدانی هاتونه کایه وه. به هه وائته و بیهوده دروست نه کراون، هر خدا خوی دروستی کردون و یارمه تدهرو هاوه لی نیه و نه بوه، چونکه غهیری خودا کهسی تر توانای دروستکردنی هیچ شتیکیان نیه، جگه له پهره ردگار کهسی تر شیاوی به ندایه تی بۆ کردن نیه. به لکوه هه مو شتی که له سر حق وه ستاوه و بۆ لای حق ده گهریته وه، ههروه کوو چۆن له سهره تاوه به حلق به دی هیئراون!

﴿تَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ خودا بهرزو پاک و مونه زه هه له وهی هاوه لی هه بی، هاوه لی بۆ دابنری!

﴿خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ﴾ پهره ردگار خودایه کی وه هایه ئاده میزادی له دلۆپه ئاویکی کهم و زه عیف و هیچ و پووچ به دیهیناوه؛ که چی که پیگه بیشت و گهوره بوو بهر بهر هه کانی خودای خوی ده کا؛ پیغه مبه ره کانی به درۆ ده خاته وه، هاوه لی بۆ داده نی، خودا بۆیه دروستی کردوه به ندایه تی بکا، نه ک دژی بوهستی! بهر بهر هه کانی په یامی خودا ده کا؛ ده لی: پاش مردن زیندو بوونه وه نیه، ده لی: ﴿مَنْ يَحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ﴾ یس/ ۷۸، نمونه یی ثم نایه ته نایه تیکی تره: که ده فهرمووی: ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا، فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا، وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا. وَيَعْبُدُونَ

من دون الله ما لا ينفعهم ولا يضرهم، وكان الكافر على ربه ظهيرا ﴿الفرقان/ ٥٤-٥٥﴾.

چ باز دانیکی گه ورهیه قورئان ته صویری ده کا: له دلۆپه ئاوئیکی هیچ و پووجه! بۆ ناده میزادیکی سهر رهق و کیشه کار؛ سهره تاو ناکامیان چهند لیک دوورن؛ سهره تا دلۆپه ئاوو ناکام ناده میزادیکی (هه نه حه بهشی کار)!!

سهره تا دلۆپه ئاوئیکی زه عیف، پاشان، ناده میزادیکی سهر رهقی کافری خودا نه ناس، یان ده لۆی خودا ههر نیه، یان نه گهر دان به بوونیشی دا بنی، هاوه لۆی بۆ داده نی!

ده گپ نه وه: ئوبه ی کورپی خه له فی (الجمحي) هاته لای پیغه مبهرو ئیسقانه رزیوئیکی به دهسته وه بوو، وتی: ئه ی موحه ممه دا تو پیت وایه: خودا ئه م ئیسقانه رزیوه پاش پۆلکانی زیندو بکاته وه؟! ئیتر ئه م نایه ته نازل بوو!!

نایه ته که ی سوره نسی (یس) یش ههر به م بۆنه وه نازل بووه! (یس/ ۷۸).

ئه مجار پهر! ردگار منه تی خۆی به سهر به نده کانی دا ده کاو نیعمه ته جوړاو جوړه کانی که پی ی به خشیون رایده نوینی! سهره تا به ئاژه له کان ده ست پی ده کاو ده فرموی: ﴿وَالْأَنْعَامَ خَلَقَهَا، لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنْفَعٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾ پهره ردگار بۆ سوودمه ندی ئیوه ی ناده میزاد حوشترو ره شه ولاخو مهرو بزنی دروست کردوه، گه لۆی بهرژه وه ندی جوړاو جوړتان لییان ده ست ده که وی، له پیست و کولک و خوری موو مه ره ز یان پۆشاک دروست ده که ن، راخهر (به ره و مافورو لباد...) دروست ده که ن، که لکی تریشیان لۆ وهرده گرن، شیرو ماستیان ده خۆن و ده خۆنه وه، سهریان ده برن و گۆشتیان ده که نه خۆراکی جوړاو جوړتان!

﴿لَكُمْ فِيهَا جِالٌ حِينَ تُرِيحُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ﴾ بۆ ئیوه هیه له ئاژه لا جوانی و رازاندنه وه، دیمه نیکی زۆر جوان به دی ده هینن له کاتی گهرانه ودها بۆ حه وشه و ناغه له کانیان، ههره ها له و کاته دا به یانیان که لییان

ده‌خوړن بۆ له‌وه‌رگا، دیمه‌نیکی رازاوه‌و قه‌شه‌نگ دروست ده‌کهن! بۆیه دیمه‌نی گه‌رانده‌وی پېش دیمه‌نی لی‌خوړین بۆ له‌وه‌رگا خست، چونکه دیمه‌نی هاتنه‌وه‌ی نا‌ژه‌ل له‌وه‌رگا. بۆ کۆزو لانه‌و نا‌غه‌له‌کانیان جوانسترو رازاوه‌تره! تیر ته‌سل و گوان پز له‌شیرو گه‌ده پر له‌وه‌رپن، زیاتر خوشی ده‌دن به‌دلی خاوه‌نه‌که‌یان چاویان پټیان گه‌ش ده‌بنه‌وه، بۆیان ده‌بنه‌مایه‌ی ئیعتیبارو هوکاري به‌روبوو و ه‌سیله‌ی ده‌ستکه‌وت!

جوانی نهم نا‌ژه‌ل و ه‌یوانانه‌ جوانی‌به‌کی سروشتی‌به، پیک دئ له‌جوانی تاکه‌کان و دیمه‌نه‌ کۆیه‌که‌یان.

ه‌روه‌ها نه‌و ولا‌غانه‌ی ئیمه‌ بۆ ئیوه‌مان دروست کردوون، نامیری نیش کردن، سواریان ده‌بن، شت و مه‌کی خۆتانیان پئ ده‌گو‌یزنه‌وه، ﴿وَلَحْمٌ لِّأَنْفَالِكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّمْ تَكُونُوا بِالْغِيَةِ إِلَّا بِشِقِ الْأَنْفُسِ﴾ بارو بارگه‌نه‌ی گرانی خۆتانیان پئ ه‌لده‌گرن، کالو شت و مه‌کی بازرگانی و پټیستیاتی خۆتانیان پئ ده‌گو‌یزنه‌وه له‌ولاتیکه‌وه بۆ ولاتیکی تر، که نه‌گمر نه‌و ولا‌غه‌باره به‌رانه نه‌بن ئیوه نه‌و شت و مه‌کانه‌تان بۆ نا‌گو‌یزنه‌وه، له‌و ولاته‌وه ناتوان بچنه ولاتیکی تر مه‌گمر به‌نا‌ره‌حه‌تی و ماندو‌بوونیکی زۆر!

نمونه‌ی نهم نایه‌ته‌ نایه‌تیکی تر. که ده‌فرموی: ﴿وَإِنْ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةٌ نَسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بَطُونِهَا، وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ، وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ، وَعَلَيْهَا وَعَلَىٰ الْفَلَكَ تَحْمَلُونَ﴾ المؤمنون/۲۱-۲۲. یان ده‌فرموی: ﴿اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْعَامَ لِتَرْكَبُوا فِيهَا، وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ. وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ، وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ، وَعَلَيْهَا وَعَلَىٰ الْفَلَكَ تَحْمَلُونَ﴾ غافر/۷۹-۸۰.

بیگومان نا‌ژه‌ل له‌هه‌مو کات و شو‌نیکی‌دا سه‌رمایه‌یه‌کی ئابووری گرنگه، نیعمه‌تیکی م‌ه‌زن و فره‌گه‌وره‌یه، بۆیه به‌روه‌رگا کۆتایی نایه‌ته‌که‌ی به‌وه‌هینا: که ده‌فرموی: ﴿إِنَّ رَبَّكُمْ لَرَّوُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ بیگومان خودای ئیوه زۆر به‌سۆزو میه‌ره‌بانه، نهم نا‌ژه‌لانه‌ی بۆ رام کردوون، کردونی به‌سه‌رچاوه‌ی

رزق و رۆژی و خێرو بمره کهت، له زۆر لایه نهموه سوودیان لی وهرده گرن! گه لی بمرژوهه ندی جوړاو جوړتان بو دابین ده کهن. وه کوو له شوینیکی تردا ده فمرموی: ﴿اَو لَمْ یَرَوْا اَنَا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ اَیْدِیْنَا اَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مَالِکُونَ. وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ، فَمِنْهَا رَکُوبُهُمْ، وَمِنْهَا یَاکُلُونَ﴾ یس/ ۷۱-۷۲.

نەمجار پەرۋەردگار پېدانی جۆرىكى تر لە سامانى حيوان دەكاته مايەى
منهتى خۆى بەسەر بەندەكانى داو ۋە فرموى: ﴿وَالْخَيْلَ وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيرَ
لِنَرْكَبُهَا وَزِينَةً﴾ پەرۋەردگار بۆ ئىۋەى دروست كرده و رام كرده ئەسپ و
هېسترو گۆلدېرېژ بۆ ئەۋەى بەكارىان بېنن بۆ سواری و بۆ خورازاندنەۋە پېيان،
هەرۋەها بۆ گەلى مەسەستى تېرىش!

خوينەرى ھيژا! كاتتېك گرنگى و سودبەخشى و جوانى ئاژەلت بۆ
دەر كەوى ماناى نايەتە كەت لەدلدا شيرينتر دەبى: كە تۆ لەبينەو
كۆمەلگايەكى وەكوو ئەو كۆمەلگايەدا بى كە يەكە مېجار قورئانى تىدا نازل
بوو، ھەلبەتە ئىستاش ئەو جۆر. بينەو كۆمەلگايانە زۆرن، لەھەموو
كۆمەلگايەكى كشت و كالىدا؛ كۆمەلگاي كشت و كالىش تا ئەمرو لەجىھاندا
زۆرينەن.. ئا ئەم بينەو كۆمەلگايانەدا نىعمەتى ئاژەلو بەسودى و گرنگى ئەم
جۆر. حەيواناتانەت بۆ. ەردە كەوى.

لەو جۆرە بێشەو کۆمەلگایانەدا: کە ژيانى ئادەمیزاد بەبێ ئەو ئازەلانى
بەپێوه ناچى، يان وه کوو پيوست دەستەبەر نابى، گرنگى نيعمهتى ئازەلت
جوانتر بۆ دەردەکهوى!

هه‌لبه‌ته ئه‌و تاژە‌لانی‌ له‌روژگاری هاتنه‌ خواره‌وه‌ی قورئاندا له‌نیو-
دوورگه‌ی عه‌ره‌به‌دا باو بوون: حوشترو «ه‌شه‌ولاخو مه‌رو بزنی بوون. ئه‌سپ و
هیسترو گوێدریژ بۆ سواری و جوانی به‌کار هیسنراون، ئه‌م سی جۆره‌ حه‌یوانه
گۆشتیان ناخوری. قورئانی پیرۆز: که‌ رایانده‌نوێنی ئاماژه‌یه‌ بۆ ئه‌وه‌: که‌

تریش ههن، لهو نامیرانهی بهکاریان دههینن بۆ پیوستیاتی ژیانیان، نامیری پیشکهوتوتر ههن! بابیریان لی بکهنهوه، ههول بدهن بیاندۆزنهوه، دروستیان بکهن، پهروهردگار دهیهوی ههمیشه ئادهمیزاد ئاسۆی فیکرو بۆچوونی بهرفراوان ببی، دهیهوی کاتیک ئهو نامیرانه بهدی هینران ئولفهتیان پیوه بگرن، بهکاریان پینن، بهسیحرو جادویان حیساب نهکهن، نهلین: باوک و بابیری ئیمه کمر باره بهریان بووه، سواری سۆپهرو مارسیدیس نابین، نهلین: خودا باسی ئهو چهند ئاژهلهی کردوه. ئهو باره بهره گیانله بهرانی بۆ دیاری کردوین، ئیتتر ئیمه هیچی تر بهکار ناهینن!

پیگومان ئیسلام بیرو باوه پیکری کراوه گونجاوه. له گهڵ هه موو ژیانیکی پیشکهوتوو تازه پیدا بوو، ههمیشه ئاماده باشی تیدایه بۆ پیشوازیکردن له هه موو روداو پیکری ژیان.

بۆیه قورشان هر له سهره تاو. زهین و دلهکان ئاماده دهکا بۆ پیشوازیکردن له هر نامیرو وه سیلهیهکی پیشکهوتوو تواناو دهسهلاتی ئادهمیزاد بهدی دههینن، زانست و زانیاری ئادهمیزاد پهی پی دهبا، رۆژگاری داهاتوو دهیانخاته رو!

پیگومان ئهمپۆ هۆکاری حمل و نهقلی وا پیدا بووه، نامیری سواری جوانکردن و رازاندنهوهی وا پیدا بووه خهڵکانی پیشوو ئادهمیزادی سهردهمهکانی رابوردو پهیبیان پی نهبردوه، به خهیاڵیشیاندا نههاتوه، دیاره له داهاتووشدا هۆکاری ئاسانکردنی ژیان و نامیری گواستنوه و سواری وا پیدا دهبن ئادهمیزادهکانی ئهم سهردهمه نایزان!

ئهمجار و پرای ئهم گۆرانکاری و پیشکهوتنه له ژیاندا، له دروست کردنی نامیرو هۆکارهکانی دا، له دۆزینهوهی ریبازه جیا جیاکانی پیشکهوتن و گه شه پیدانی ژیاندا. ریگایهکی تری نه گۆر هیه، ریگایهکه به درژایی میژووی ئادهمیزاد. یهک ریگایه و نابۆ به زیاترو ناگۆری، ئهوش ریگایه بۆ

به خته وه رى، رىگايه كى راست و ره وان و بى چال و چۆلى به « بى كه ندو له ندو
 قۆرت و پيچه، نه و يش رىگايه بۆ لای خودای مه زن! رىگای تريش هه ن به لام
 رىبازى گومرایی و سه رلى شيوانن، رىگايه كن ناده ميزاد ناگه يه ننه مه به ست،
 په ره ردگار رىگای راست و ره وانى بۆ لای خۆى رون كردۆته وه « به هۆى نيگا و
 سه روش بۆ پيغه مبه ران راستى و حه قيقه تى نه و رىبازه ى شى كردۆته وه.
 « هه رموى: ﴿وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ﴾ په ره ردگار به فه ضلو كه ره مى خۆى
 رىگای راست و په يوه ست به خيرو خۆشى به خته وه رى هه رد و جيهانه وه ى رون
 كردۆته وه. به لگه ى جۆرا و جۆرى له بو نه وه ردا له سه ر نمايش كردون، نامه ى
 ناسمانى له و باره وه و بۆ نه مه به ست نه نارد و نه خوارى، پيغه مبه رانى ره وانه
 كردون بۆ دۆزينه وه ى رىگای راست و په يره و كردنى ناسينى رىگا ناراسته كان و
 خۆ دوور خسته نه وه لىيان! وه كه و له شوينى كى تر دا ده هه رموى: ﴿وَأَنْ هَذَا
 صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ، لَا تَتَّبِعُوا السَّبِيلَ، فَتَفْرق بكم عَنِ
 سَبِيلِهِ﴾ الانعام/۱۵۳.

نه مجار په ره ردگار به نده كانى له په يره و كردنى رىگای خوار و خيچ
 ترساندوه و ده هه رموى: ﴿وَمِنْهَا جَائِرٌ﴾ رىگا هه يه رىگای لار و ناراسته،
 ناده ميزاد به ره و هه لدير ده با، له رىبازى حه ق دوورى ده خاته وه!

رىبازى راست و دروست نايينى ئيسلامى پيروزه، رىگا لار و خواره كان
 رىبازى نه شازى نايينه كانى تر « كه به هاتنى ئيسلام سپارونه وه! چونكه نايينى
 ئيسلام نايينى يه كه تا په رستى و گونجاو له گه ل سه روشته، نايينى فيطه رته و
 خودا په سنده، نايينى هه لبارده و بى خه وشه، نايينى سه ر فرازى و نازادى
 به خته وه ريه! خودا بۆ خۆى پى رازيبه، تىكه ل به سه روشتى ناده ميزادى
 كه رده، وه كه و له شوينى كى تر دا ده هه رموى: ﴿فَاقم وجهك للدين حنيفاً،
 فطرة الله التي فطر الناس عليها لا تبديل لخلق الله...﴾ الروم/۳۰.

هیدایه تدان به قودره تی خودایه ﴿وَلَوْ شَاءَ لَهَذَا كُمْ أَجْمَعِينَ﴾ نه گمر خودا بیویستایه هه مووتانی هیدایه ت ده دا، به لام نهو ویسته ی نه بوه. به لکوو ویستی وابوه ئاده میزاد وا دروست بکا: ئاماده باشی هیدایه ت و وه رگرتن و گومر ابوونی تیدابی، توانای نهو هی داوه تی بتوانی ریگای هیدایه ت یان گومر ابوون هه لئبژیری، جا هی وایان هیه ریگای راست و خودا په سندن ده گرتنه بر، هی واشیان هیه ریگای چهوت ده گرتنه بر، همدوو کیشیان له چوارچیوه ی ویستی خودادا کاره کانیان نه نجام ده دن!

تییینی یه کی گشتی:

ئایه ته کان بهروونی نهو ده گه یه نن که نهو ئامازه ژیریار کراوانه ی ئیوه سوودو گرنگی زۆرو هه مه چه شنه یان هیه، سوودی جهسته ییان لی ده بینن؛ به خواردنی گوشته که یان، سوودی بهروبو میان به شیرو بیچیوانه وه. که لکی کولک و خوری موو مهره زو پیست و بهرگنیا، سوودی سوار بوون و شتومه ک پی گواستننه یان له ولاتی که وه بو ولاتیکی تر، سوودی زهوی پی کیلان و گه لی شتی تریش، که وابو پیویسته ئاده میزاد سوپاسی نه هه موو نیعمه تانه بکا، له بهرام بهریان دا عیباده تی خودا بکا نه ک سپله یی بکا.

نهو هه ده گه یه نن: که رهوایه نهو ولاخانه به کار به یئرن بو سواری و شت و مه ک گواستننه وه، به لام به نه ندازه ی توانای خوین و نابی زیاد له توانایان باریان لی بندری، زیاد له قوناغی ئاسایی و موعتاد ریگه یان پی به پردی. نابی زیاد له حد په له یان لی بکری بو رویشتن. بیگومان پیغه مبه ر ﷺ فرمانی پی کردوین که له به کار هیئانیان دا هییدی هیمن سین، خوراک و ئاری خواردنه یان بو دابین بکه ین.

ئیمامی موسلیم له نه بوهره یه وه فرموده یه ک ده گیریتنه وه ده لی: پیغه مبه ر ﷺ فرموی: (اذا سافرتم فی الخصب، فاعطوا الابل حظها من الأرض، وادا سافرتم فی السنة فبادروا بها نقیها).

هەر ها گیانله‌بهره‌کانی تر، ئەوانە‌ی خودای مەزن بۆ بەرژە‌وه‌ندی ئیمە‌ی
ئادە‌میزاد دروستی کردوون! وە‌کوو: ئەسپ و ئیستر گۆ‌یدرێژ، ئە‌مە‌ش
بە‌لگە‌یه‌کی تره‌ له‌سەر تواناو. ئە‌سلاتی پەرە‌ردگارو زی‌ده‌ فە‌ضل. کەرە‌می
خۆ‌یه‌تی بۆ بە‌نده‌کانی.

بۆ‌یه‌ زانیان فە‌رموویانە: پەرە‌ردگار ئە‌م ئازە‌لو و لا‌خانە‌ی کردۆ‌ته‌ ملک‌ی
ئیمە‌و بۆ‌ی رام کردوین و سوود لێ‌ وەر‌گرتنیانی بۆ‌ حە‌لال کردوین، هەر
ئازە‌لێ‌کیش ئادە‌میزاد بتوانێ‌ بیکاته‌ ملک‌ی خۆ‌ی دە‌توانێ‌ بە‌کرتی‌ بدا.

ئیمام ئە‌بو حە‌نیفە‌و ئیمام مالیک‌و هی‌ تریش، ئایە‌تی ﴿وَالْخَيْلِ
وَالْبِغَالِ وَالْحَمِيرِ لَتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً﴾ بیان کردووە‌ بە‌بە‌لگە‌ له‌سەر ئە‌وه: کە‌ گۆ‌شتی
ئە‌سپ و هی‌سترو گۆ‌یدرێژ نا‌خوڕی‌و خواردنی حە‌رامە‌، چونکە‌ پەرە‌ردگار بۆ‌
ئە‌مانە‌ دە‌فە‌رموێ‌: بۆ‌ سواری‌و بۆ‌ جوانی. نافە‌رموێ‌: بۆ‌ خواردن. بە‌لام بۆ‌
ئازە‌ل فە‌رمووی: ﴿وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾ خواردنی گۆ‌شتی حوشترو رە‌شە‌ولا‌خو
مەر. بزنی بە‌هۆ‌ی سەر‌پ‌پ‌نی شە‌رعی‌یە‌و بۆ‌ حە‌لال کردوین.

ئە‌وه‌ی پشت‌گیری ئە‌م رایە‌ دە‌کا فە‌رموودە‌یه‌کە‌: ئە‌حمە‌دو ئە‌بو داوودو
نە‌سائی و دارقو‌طنی و هی‌ تریش ر‌یوایە‌تیان کردووە‌ له‌خالی‌دی کس‌ری وە‌لی‌ده‌وه‌:
دە‌لێ‌ پ‌ی‌غە‌مبە‌ری خودا رۆ‌ژی‌ خە‌ی‌بەر ج‌لە‌و‌گیری لێ‌ کردین له‌خواردنی گۆ‌شتی
ئە‌سپ و ئیستر گۆ‌یدرێژو هە‌موو د‌ر‌ندە‌یه‌کی خا‌وه‌ن کە‌ل‌بە‌و هە‌موو
ب‌ال‌ندە‌یه‌کی چ‌نگ‌دار.

ئیمامی قورطوبی (کە‌ بۆ‌خۆ‌ی مالیک‌ی مە‌ذه‌به‌) دە‌فە‌رموێ‌: قە‌سە‌ی
راست و حە‌ق و بە‌جێ‌ ئە‌وه‌یه‌: کە‌ گۆ‌شتی ئە‌سپ دە‌خوڕی‌و ئایە‌ت و حە‌د‌یثە‌کان
نابنە‌ بە‌لگە‌ی حە‌رام‌بوونی گۆ‌شتی ئە‌سپ: یە‌کە‌م ئایە‌تە‌کە‌: کە‌ بە‌لگە‌ی ئە‌وه‌ی
ت‌ی‌دا بێ‌، دە‌بێ‌ بە‌لگە‌ی حە‌رام‌ی گۆ‌شتی گۆ‌یدرێ‌ژی‌شی ت‌ی‌دا بێ‌، دە‌ی‌ خۆ‌
سورە‌تە‌کە‌ مە‌ک‌کیە‌، کە‌وابێ‌ چ‌ پ‌ی‌ویستی‌یە‌ک هە‌یه‌ بۆ‌ تازە‌ کردنە‌وه‌ی حە‌رام‌ی
گۆ‌شتی گۆ‌یدرێ‌ژ له‌س‌ال‌ی خە‌ی‌بە‌ردا.

سهرباری شهوش، لهفهرموودهی پیغهمبهردا هاتووه: که خواردنی گوشتی نهسپ حهلاله.

ئیجماعی موسولمانان لهسهر شهوه بهستراوه: که گوشتی نهسپ دهخوری و لهفهرموودهی پیغهمبهردا شهمه چهسپاوه.

ئیمامی موسلیم لهجابیره و فهرموودهیهکی ریوایهت کردوه. دهلی: (نهی رسول الله یوم خیر عن لحوم الأهلیة، واذن فی لحوم الخیل).

نهسانی لهجابیره وه ریوایهت دهکا دهلی: پیغهمبهردا ۱۰ روژی خهیبهر گوشتی نهسپی دهرخوارد داین، نههی لی کردین لهخواردنی گوشتی گویدریژ. (۳)

چهند بهلگهیهکی تر بو چهسپاندنی

ئولووهیهتو تاکوتهنهایی خودا

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ

شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ﴿١٠﴾ يُنْبِتُ لَكُمْ

بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ

الشَّجَرَاتِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَفْكُرُونَ ﴿١١﴾

وَسَخَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومُ

مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِ رَبِّكَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

﴿۱۲﴾ وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْلِفاً أَلْوَنَهُ إِنَّ
 فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَذْكُرُونَ ﴿۱۳﴾ وَهُوَ الَّذِي
 سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا
 مِنْهُ حَبْلَةً تَلْبُسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاجِرَ فِيهِ
 وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۱۴﴾
 وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوْسًا أَنْ تَعِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَزًا وَسْبُلًا
 لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿۱۵﴾ وَعَلَّمَتِ الْبِلَاقِلَ أَنْ تَحْمِلَ مِنْهُ

﴿۱۶﴾

نهم نایه تانه تهواوکه ری به لگه کانی ترن: که لهوه پیش بو چه سپاندنی
 هه بوونی پهروه گارو تاکو تنه های زاتی پاکی هینرابون، لیله دا باسی
 به دیهینانی روه کوه سروشته کانی دهکا، باسی چوار عونصوره سه ره کییه
 پیوسته کانی ژیان دهکا: که بریتین له (ناوو گل و ناگرو ههوا).

باسی هه لیسورانی بوونه وه دهکا، باسی ده ریواو کیوو که ژ، باسی بارینی
 بارانو کاریگه ری له سه ژیان ... نه مانه هه موو ده کاته به لگه له سه ره
 خودایه تی خوئی!

ده فره موی: ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ
 شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ﴾ نهو خودایه ی ناسمانه کانو زهوی شاده میزادو نازله و
 ولاخی سواری گیانله به ری تری دروست کردو هه نهو خودایه یه: که

نهمه ناٹارو دروستکراوی بن، نابی و ناگونجی خودایه کی ترهه بی لهو بجی لهزات و صیفات دا. چ جایی له تایبه تمندی ترین صیفات دا که ٹولو هییه ته! شاعیری کی عه رب له م باره وه ده لی:

تأمل فی ریاض السورد وانظر	عیون من لجین شاخصات
على قُضِب الزبرجد شاهدات	الى آثار ما صنع الملیک
على اهدابها ذهب سبیک	بان الله لیس له شریک

نمونه ی نهم نایه ته ی ئیره نایه تی کی تره: که ده فهرموی: ﴿امن خلق السموات والارض، وانزل لكم من السماء ماءً فانبتنا به حدائق ذات بهجة، ماكان لكم ان تُنبِتوا شجرها؟ الله مع الله؟ بل هم قوم يعدلون﴾ النمل/ ۶۰.

نهمجار پهروه ردگار نیشانه گه وره کانی بوونه وه راده نوینی منه تی خوی به سهر به نده کانی دا ده کاو ده فهرموی: ﴿وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنَّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِ﴾ به شیکه له نیعمه تی خودا به سهر ئیوه دا وپرای نیعمه ته کانی تری که شهوو روژی بو ئیوه رام کرده، به شوین یه کتردا دین و ده چن، بو ئه وه ی شهو بکه نه کاتی نوستن و پشودان، به روژیش هه ولی دابینکردنی بژیوو به ده ستهینانی بهرژه وه ندیه کانتان بدهن، خورو مانگی بو رام کردوون، به شوین یه کتردا دین و ده روژن بو ئه وه ی روناکی و گهرمی بدهن بهزه وی، ئیوه دارو دره خت و گرو گیانله بهرانی تر که لکیان لی وهریگرن، گه شه یان پی بکه ن، بهروبو میان هه لپیچن و پی ی بگه یه نن، ژماره ی روژو مانگو سال بزائن، ناسمان پرازی نیته وه به نه ستهیره چه سپاوو گه روکه کان نوورو روناکی خویان ببه خشن به ناده میزاد له تاریکی شهودا بیانکاته نیشانه ی ریگاوبانی له ده ریو سارادا. هه موو نهم خورو مانگو نه ستهیرانه له جه مسهری خویان دا دین و ده چن به گویره ی یاساو نیظامی کی وردو جمو جولیکی

دوای ئەوێ بەلگەێ لەسەر هەبوونی خودا هێنایەو بەجیرم و قەبارەێ
 ئاسمانەکان، ئەمجار بەجەستەێ ئادەمیزاد خۆی، پاشان بەگیانلەبەر
 تاییە تەندییەکانیان. چوارەم جار بەسروشتی روەکئ و گژوگیاو درەخت
 ئەمانەێ کردن بەنیشانەێ هەبوونی خودا و بەتوانایی و زانایی و دانایی زاتی
 پاکێ. ئەمجار دێتە سەر بەلگە هێنانەو بەدیاردە سەر سۆر هێنەرەکانێ چوار
 عونصورە سەرەکییەکی بونەوەر (ناو و گل و ناگرو هەوا) دەفەرموێ: ﴿وَهُوَ
 الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لَكُمْ لَئَآكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا﴾ پەرەڕاگەر خودایەکی وەهایە
 دەریای بۆ ئێو رام کردووە، وای بەدی هێناوە دەتوانن بەهۆی بەلەم
 کەشتی یەو بەناوێ دا گەشت و گوزار بکەن، شت و مەکی خۆتانی بەناو
 بگۆزنەو. هەولێ راوکردن و ماسی گرتنی تیدا بدەن، بۆ ئەوێ گوشتی تەر
 تازەێ لێ بخۆن، گوشتی ماسی بۆ حەلال کردوون بەزیندوویی و بەمردوویی
 گوشتەکی دەخوری و سەرپرینی ناوێ!

کە دەفەرموێ: (لحماً طریاً) ئاماژەیە بۆ ئەو کە گوشتی ماسی دەبێ
 زۆر نەمینیتهو بخوری، چونکە کە ماوێەک مایەو گۆرانکاری بەسەردا
 دێ، زۆر زیانەخش دەبێ بۆ تەندروستی ئادەمیزاد.

بۆ ئێوێ دروست کردووە لەناو دەریادا لوتلوتو مەرجان و جەواھیر تری
 بەنرخ و بەها. بەهۆی ئامییری جیا جیاو دەتوانن بچنە ناو دەریاو، بپۆنە
 بنکی دەریاو ﴿وتستخرجوا منها جلباً تلبيساً و لها﴾ دەردینن لێ خشل و
 ئامییری رازاندنەو: کە خۆتان و خێزانە کانتانی پێ دەپازننەو. لوتلوتو
 مەرجان دەردینن، وەکوو لەشونیکێ تردا دەفەرموێ: ﴿يُخْرِجُ مِنْهَا اللؤلؤ
 والمرجان﴾ الرحمن/ ۲۲.

لوتلوتو: دروست دەبێ لەناو صەدەفێ ئەو حەیانانەێ لە دەریادا دەژین،
 بەتاییەتی لە موحیطی هیندی دا.

﴿وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ﴾ ههروه‌ها په‌روه‌ردگار نه‌ستیره‌ی کردوون به‌نیشانه‌ی بۆ ریگه‌و بان، ریبوار به‌هویانه‌وه ری دهرده‌کا، ههروه‌ها نیشانه‌و دیارده‌ن بۆ وه‌زی کشت‌و کال، بۆ گرد‌کردنه‌وه‌ی به‌روبووم و تاقه‌ت‌کردنی ژبواری ناده‌میزادو باقی گیانله‌به‌ران، به‌هۆی دهرکه‌وتنی هه‌ندئ نه‌ستیره‌وه یان به‌هۆی ناوابوونیانه‌وه، یان به‌هۆی دهرکه‌وتنیان له‌ناسمان‌دا به‌شیوه‌یه‌کی تایبه‌تی ناده‌میزاد ریو شوینی کاره‌کانیان ده‌زانن، گۆپانی وه‌زه‌کانی سالیان بۆ ناشکرا ده‌بی.

قه‌تاده ده‌فرموی: په‌روه‌ردگار نه‌ستیره‌کانی بۆ سی مه‌به‌ست دروست کردون، بۆ نه‌وه‌ی بینه‌هۆی رازاندنه‌وه‌ی ناسمان، بینه‌نیشانه‌ی بۆ ریگا و بان، شه‌یاتینی‌یان پی ره‌جم بکریو بره‌تیندرین، هه‌ر که‌سی له‌م سی مه‌به‌سته زیاتر بلی: له‌خۆه‌و به‌هه‌وانته‌ قسه‌ ده‌کا.

شته‌ تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی ئوله‌یییه‌ت: به‌دییه‌نان، زانینی هه‌موو په‌نامه‌کی و ناشکرایه‌کو زیندویی هه‌میشه‌یی

أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٧﴾ وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨﴾ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تَعْلَنُونَ ﴿١٩﴾ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْ أَوْتُوا غَيْرَ أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يَبْعَثُونَ ﴿٢١﴾ إِلَهُكُمْ إِلَهٌُ وَاحِدٌ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكَرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ

﴿۲۲﴾ لَا جَرَمَ أَتَ اللَّهُ يَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ

﴿۲۳﴾ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ

دوای نه وهی له نایه ته کانی پېشوودا به لگه و نیشانه ی جوړاو جوړی رانواندن له سهر هه بوونی خودایه کی به تواناو داناو زانا هه ندی نېعمه تی په روه ردگاری به سهر به نده کانی دا باس کردن، نه مجار لیږده دا تایه تمه ندی ټولو هییه ت راده نوینی: که بریتین: له به دیه ینان و هسپره نگینی له دروست کردن دا، زاینی شتی په نامه کی و ناشکرا ژبانی نه به دی که نه م صیفا ته تایه تییه سهره کیانه به لگه ن له سهر نه وه: که عیباده ت و په رستش هر شایانی نه و په روه ردگار هیه، جگه له و خاوه ن نېعمه ته مه زنا نه که سی تر شیاوی به ندایه تی بو کردن نیه.

نه مجار باسی نه وه ده کا: که هو ی هاوه لدانان بو خدا دلپه قی و نه زانی و گومرایی به، له هه موانیش گومر اتر په رستنی نه و بت و صده نه مه بی گیان و بی هه ستانه یه: که به دهستی خو یان ده یانتاشن و به ندایه تی یان بو ده که ن.

له وه پیش نایاتی خهلق و نایاتی نېعمه تی رانواندن، نایاتی ته دبیره به پړوه بردن و هه لسوپراندنی بوونه وهی نمایش کردن، نه مه ش بو نه وهی بیان کاته به لگه له سهر تاک و ته نیایی خوداو پاک و مونه ززه ی له هاوه ل و مندال و خیزان و یارمه تیده را!

جا که دل و دهروونه کان ناماده بوون بو ټیعتیراف و دان پیانان فهرمووی: ﴿أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ؟﴾ نایا که سی که بتوانی نه و هه موو شتانه ی باسکران به دی بینی، نه و هه موو ته صهروفا ته سه رنج راکیشانه بکا؟ نایا خودایه ک که بو خوی په روه ردگاری بوونه وهه راگرو هه لسوپراندن و به پړوه به ره، وه کوو شتی که وایه: که هیچ کاریکی پی نه کری و توانای دروستکردنی هیچ شتیکی نه بی؟

﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ؟﴾ نایا ئیوه هیشتا بیر ناکه نه وه وه وه لئی نه وه نادهن راست و ناراست لیک جیا بکه نه وه؟ خو بهس پیوستیتان به بیر کردنه وه هیه، شته که نه وه نده رون و ناشکرایه ته نیا بیر کردنه وه ی گهره که!

نه مجار سه ره نجی به نده کانی راده کیشی بو گهره یی خو ی زوری نیعمه ته کانی به سه ریان دا، ده فهرموی: ﴿وَأَنْ تَعْبُدُوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُخْصَوْهَا﴾ نه گهر بتانه وی نیعمه ته کانی په روه ردگار بزمیرن و کونترولیان بکه ن، ناتوانن سه رزمیران بکه ن، چونکه نیعمه ته کانی خودا زوره هه مه جورن، نا هه میزاد ناتوانی کونترولیان بکا. ئیوه ناتوانن نیعمه ته کان بزمیرن چ جایی سوپاسی پیوست له سه ر نه وه نیعمه تانه بکه ن زوریه ی نیعمه ته کان ناده میزاد بو خو ی هه ستیان پی ناکا، مه گهر کاتی که نیعمه ته که ی له کیس ده چی هه ر له پیکهاته ی جهسته ی ناده میزاد خو ی دا، نه وه نده نیعمه ت هه ن: که ناتوانن سه رزمیران بکه ن: له شی ساغو و روخساری جوان، چاوو گو یچکه و لووت و جه رگو و سی و گورچیل هه تده ته نانه ت وه کوو سه عدی شیرازی ده فهرموی: هه ر هه ناسه یه ک که هه لی ده کیشی و دهیده یته وه، دوو نیعمه ته وه پیوستی به دوو شوکر هیه، چونکه هه ناسه هه لمژینه که ده بیته هوی دریزه دان به زیان و، هه ناسه دان وه که ده بیته هوی راحه تی جان!!

﴿إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ﴾ بیگومان په روه ردگار لیخو شوبونی زوره بو ئیوه، چاوپوشتیان لی ده کا، له وه ی: که به نه ندازه ی نیعمه ته کانی داوای شوکرو سوپاستان لی ناکا، نه گهر داوای لی بکردنایه بوتان نه نجام نده درا، نه وه کاته شیاوی سزا ده بوون، ﴿رَحِيمٌ﴾ به ره حم و به زه یی سه بوتان، کهوا که مته ر خه میتانی داپوشیوه، هه رچه نده شیاوی نه وه ن نیعمه ته کانی خویتان لی قه ده غه بکا، که چی نه وه هه مو نیعمه ت و به خششه ی به سه ردا رشتوون، ویرای نه وه هه مو و تاوان و جه ریمانیه ته نجامیان ده دن، که له هه مو انیان

تاوانتریه کسانیه خستنه له‌نیوان خالیق و مه‌خلووقدا. هاوه‌لدانان بۆ خودا له‌زات و له‌صیفاتدا.

هه‌ندی له‌زانایانی ته‌ندروستی و توویانه: هه‌ر به‌شیکی له‌جه‌سته‌ی ناده‌میزاد که ئازاریکی تووش ده‌بی، هه‌رچی خۆشی و له‌ززه‌تی دنیا هه‌یه لی‌تی تیکی ده‌چی، ئاواته‌خوازی نه‌وه‌یه: هه‌رچی دنیا هه‌یه ملکی نه‌و بی و خه‌رجی بکا له‌پیناو لاچوونی نه‌و نازاره له‌سه‌ری!

ده‌ی په‌روه‌ردگار به‌قودره‌ت و دانایی و زانایی خۆی جه‌سته‌ی ناده‌میزادی به‌و ریکی و پیکیه پیکه‌وه گونجاندوه، که ناده‌میزاد که بۆ خۆی ئاگای لی نه‌و پی‌ی نازانی! ده‌ی چۆن ناده‌میزاد ده‌توانی نيعمه‌ته‌کانی خودا: که به‌سه‌ریه‌وه‌ن بیانژمی‌ری؟ یان بتوانی له‌به‌رامبه‌ر نه‌و نيعمه‌تانه سوپاسی پی‌یست بۆ خودا نه‌نجام بدا؟؟

نه‌مجار پاش نه‌وه‌ی عیباده‌تکردنی ناده‌میزادی بۆ بت و صه‌نه‌مه‌کان پووچه‌ل کر. وه: له‌م روه‌وه: که نه‌و بت و صه‌نه‌مانه ده‌سه‌لاتی به‌دییه‌نان و نيعمه‌ت به‌خشینیان نیه، له‌رویه‌کی تریشه‌وه عیباده‌ت بۆ کردنیان به‌تال ده‌کاته‌و، نه‌وه‌یش نه‌وه‌یه: په‌رستراو (خودا) ده‌بی زاناو ئاگادار بی به‌سه‌ر هه‌موو شتیکی نه‌ینی و په‌نامه‌کی دا. ده‌ی نه‌م بت و صه‌نه‌مانه هیچ زانیاری هه‌ست و شعوریکیان نیه، که وابی چۆن به‌که‌لکی خودایه‌تی دین؟! ده‌فه‌رموی: ﴿وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ﴾ په‌روه‌ردگار ده‌زانی چیتان له‌دل‌دایه‌و چۆنی ده‌شارنه‌وه. له‌کی‌ی ده‌شارنه‌وه، هه‌روه‌ها ده‌زانی به‌زمان چی ده‌لین و به‌نه‌ندامه‌کانی جه‌سته‌تان چی نه‌نجام ده‌دن، هه‌مووتان له‌سه‌ر ده‌بژیری! رۆژی قیامه‌ت پاداش و سزاتان ده‌داته‌وه، چاکه به‌چاکه و خراپه به‌خراپه، له‌هه‌موو کردارو گوشتاریکتان پرسیارتان لی ده‌کا. پرسیارتان لی ده‌کا ده‌بارهی سوپاسگوزاریتان به‌رامبه‌ر نه‌و نيعمه‌تانه‌ی به‌سه‌ری دا رشتوون، نه‌و نيعمه‌تانه‌ی پیتان زانیون و نه‌وانه‌ی پیتان نه‌زانیون!

ئه مجار پهروه دگار وه صفی ئه بتانه به شیوه یه ک ده کا که له ئه هلییه تی عبادت بۆ کردن روتیان بکار شیایو ئه وه نه بن بکرتنه هاوه لی خوداو په رستشیان بۆ بکری! ده فرموی:

۱- ﴿وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ﴾ ئه و بت و صه نه مانه ی ئیوه له جیاتی خودا ده یان په رستن ناتوانن هیچ دروست بکن به لکو بۆ خزیاں دروستکراون وه کوو له شوئیکی تردا ده فرموی: ﴿اتعبدون ما تنحتون؟ والله خلقکم وما تعملون﴾ الصافات/ ۹۵-۹۶.

۲- ﴿أَمْ أَمَاتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ﴾ ئه و بتانه قه باره یه کی بی گیانن، بی هه ست و بی شعورن، نابینن، بی عقل و نه فامن، هیچ سودیکیان لی نابینن! له داهاتووشدا گیانیان به بهردا ناکری. به لام پهروه دگار خودایه کی زاناو داناو به دیه پنه رو زیندووی هه میسه زیندوه، قه ت مردنی به سهردا نایه! به پیچه وانیه ی بت و صه نه مه کانی ئیوه: که هه میسه بی گیانن و قه ت زیندووییان به سهردا نایه!

۳- ﴿وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ﴾ ئه و بتانه نازانن که ی عیاده تکه ره کانیان زیندو ده کرتنه وه، نازانن که ی قیامت راده بی؟ ده ی چۆن ئیوه به هیوای ئه وه ن شفاعه تان بۆ بکن، سودو خیرتان لیان ده ست بکه وی؟

ئه وه ی خیر لی ده ستکه وتنی لی چاوپروان ده کری، که سیکه هه موو شتی که ده زانی و به دیه پنه ری هه موو شتی که، ئه ویش پهروه دگاری بوونه وه ره! که سی که شیایو خودایه تییه بزانی قیامت که ی راده بی، زیندو بوونه وه چ کات ده بی. ئه و خودا درۆزانه ی نازانن که ی عیاده تکه ره کانیان زیندو ده کرتنه وه شیایو خودایه تی نین، به لکوو ئه وانه گالته ی گالته چییانن، ئه گینا به دیه پنه ر مه خلوقاتی خۆی زیندو ده کاته وه ده زانی که ی زیندویان ده کاته وه. ئه مه ئاماره یه که زیندو بوونه وه په یوه ندی به ته کلیفه وه هیه بۆ پاداش و سزا وه رگرتنه وه چاکه به چاکه خراپه به خراپه! ههروه ها زانیی کاتی هاتنی

نیمامی موسلیم و نه بو داودو تیرمیذیو نیبنو ماجه له نیبنو
مه سعورده وه ریوایهت ده کهن: ده لئی پیغه مبه ر ﷺ فرمویه تی: (لایدخل
الجنة من كان في قلبه مثقال ذرة من كبر، ولا يدخل النار من كان في
قلبه مثقال ذرة من ايمان) پیاوئک وتی: نهی پیغه مبه ری خودا پیاو پیی
خۆشه کراسه که ی پاکو خاوئین، پیلاوه کانی جوانو چاک بن، نه وه ش
به لوتبه رزی حسیبه؟! پیغه مبه ر ﷺ فرموی: (ان الله جميل يحب الجمال،
الكبر من بطن الحق، وغمط الناس).

له فرموده یه کی تری راستدا هاتوه: پیغه مبه ر ﷺ فرمویه تی (ان
المتكبرين امثال الذر يوم القيامة تطوهم الناس بأقدامهم
لتكبرهم) خودایه! له ته که ببورو خۆبه زلزانیی بمانپاریزه!!!

ده وشتی خۆبه زلزانان، نینکاری کردنی موشریکه کان بو نیگاو
پیغه مبه ری تی، سزای هه لویسته کانیان

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَاذَا أُنْزِلَ رَبُّكُمْ

قَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٤﴾ لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً

يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِلَّا

سَاءَ مَا يَزُرُونَ ﴿٢٥﴾ قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

فَأَنَّى اللَّهُ بُنِيَ نَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ

مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَنَّهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَاءِ الَّذِينَ
 كُنْتُمْ تُشْفِقُونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ
 الْيَوْمَ وَالسَّوَاءَ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٢٧﴾ الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الْمَلَائِكَةُ
 ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ فَأَلْقَوْا السَّلَامَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلَى إِنَّ
 اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ
 خَالِدِينَ فِيهَا فَلَيْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٢٩﴾

دوای نهو هی پهروهردگار بهلگهی یه کتاپه رستی راواندن، بته پرستی پوچه ل
 کرده وه، به شوین نهوه شوبه وه ره خنه ی نهوانه دینی: که پروایان
 به پیغه مبه رایه تی نیه، یه کیکیش لهو شوبه وه ره خناه ره خنه گرته له قورئان:
 نهو قورئانه ی: که حه زره تی موحه ممه ده یکاته بهلگه له سه ر راستی
 پیغه مبه ریتی خوی. نیتر پهروهردگار له دونیادا ده یانفه وتینی و له قیامه تیش دا
 سزای به تیشی بو تاماده کردوون:

ده فهرموی: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَاذَا أُنْزِلَ رَبُّكُمْ قَالُوا أُسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾
 ته گهر بهو خۆبه زلزان و لوتبه رزانه ی پروایان به هاتنی روژی قیامه ت نیهو هاوه ل
 بو خودا داده نین، ته گهر پییان بگوتری: نهوه خودای نیوه چی ناردوته خواری،
 خویان لهو لامدانه وه هه له ده کهن و ده لئین: کوا؟ خودا هیچی نه ناردوته خواری،
 تم که لامه ی به سه رمان دا ده خویندریته وه نه فسانه و چیرۆک و سه رگورشته ی
 دروینه و پروپوچی پیشینه کانه، لهو داستان و چیرۆکه خه یالپلاوانه وه
 وه رگیراوه و موحه ممه ئیدیعی نهو ده کا: که له خوداوه بو نیردراوه و
 نیگا و سروشه! وه کوو له شوینیکی تردا ده فهرموی: ﴿وَقَالُوا: أُسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾

اكتتبها، فهي تملی علیه بكرة واصيلاً الفرقان/۵. پرسیار که ده‌گونجی
 یه‌کیک بی له‌موسولمانان، یان هه‌ندی له‌موشریکه‌کان به‌گالتهو پرسیار
 له‌هه‌ندیکیان ده‌کن. یان نه‌ضری کوری حارث بی، یان نه‌واقم و گرو‌هانه‌بن
 که ریگاکانی ده‌وروبه‌ری مه‌ککه‌یان ده‌گرتن به (مقتسمون) ناویان ده‌رکرده،
 شاندی حاجیه‌کانیان هه‌لده‌نا: که په‌یوه‌ندی نه‌کن به‌پیغه‌مبه‌روه، جا نه‌
 وه‌فدانه له‌م گرو‌هانه‌یان ده‌پرسی ده‌رباره‌ی هاتنه‌خواره‌ی نیگا بو‌سهر
 پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌وانیش ده‌یانگوت: نیگا نیه، نه‌فسانه‌ی پیشینانه
 ده‌یخوینیته‌وه ده‌لی: نه‌مه‌که‌لامی خودایه!! نه‌مه‌ده‌رباره‌ی قورشان،
 ده‌رباره‌ی خودی پیغه‌مبه‌ر خو‌شی چهند بوختانیان به‌ده‌مه‌وه هه‌لبه‌ستبوو:
 ده‌میگ ده‌یانگوت شاعیره، کاتیکیش ده‌یانگوت: کاهین و فالگروه‌یه،
 چه‌لیکیش به‌شی‌ت و نه‌فامیان له‌قه‌لهم ده‌دا. پاشان هه‌موویان هاتنه‌سهر
 قسه‌ی وه‌لیدی کوری موغه‌یره‌ی مه‌خزومی ریس سپی و پیاو ماقولیان، که
 له‌نه‌نجامی بیر کردنه‌وه‌ی نه‌فامانه‌ی خو‌ی هاته‌سهر نه‌وه که قورشان
 سیحریکی کاریگه‌ری، وه‌کوو له‌شوینیکی تردا قورشان بۆمان ده‌گیریت‌وه
 ده‌فرموی: ﴿انه فکر و قدر، فقتل کیف قدر، ثم قتل کیف قدر، ثم نظر، ثم عبس
 وبسر، ثم ادبر واستكبر، فقال: ان هذا الا سحر يؤثر﴾ المدثر/۱۸-۲۴.

هه‌موویان رایه‌که‌ی وه‌لیدیان قبول کردو بلاوه‌یان لی کرد! له‌راستی‌دا
 نه‌وه کافره بی هه‌ست و شعورانه نه‌م درۆ هه‌سه‌و بوختانانه بۆیه
 هه‌لده‌به‌ستن ﴿لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَمِمِّنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ
 يُضِلُّوهُمْ بغير علم﴾ تا له‌ئا‌کاما رۆژی قیامت تاوانی خو‌یان به‌ته‌واوی
 هه‌لبگرن و بری له‌تاوانی نه‌وانیش: که گومرپایان ده‌کن به‌نه‌ندازه‌ی
 گومرپا‌کردنه‌کیان تاوانی نه‌وانیش بخه‌نه‌سهر نه‌ستوی خو‌یان، گونا‌هی
 نه‌وانه‌ی: که به‌نه‌زانی شوین نه‌مانه‌که‌وتوون ده‌که‌ویت‌ه نه‌ستوی نه‌مانه.

تاوانی گومرایسی خودی خویان نهوانهیش: که گومرایان ده‌کن له‌سه‌ریان
کۆ به‌یتته‌وه.

رسته‌ی (بغیر علم) به‌لای زومه‌خشهریه‌وه ده‌بیتته حال له‌مه‌فعول. واته:
نه‌و موشریکانه که‌سانیک گومرا ده‌کن: که نازانن نه‌وانه گومرا‌که‌رن پییان
وايه: راست ده‌کن و بۆ ریبازی راست هیدایه‌تیا ن ده‌دن!

به‌لای نیمامی رازییه‌وه حال له‌فاعیل. واته: نه‌و موشریکه قسه
رویشته‌وانه که‌سانی دیکه گومرا ده‌کن، نازانن ده‌بنه موسته‌حه‌قی چ
سزایه‌کی به‌ئیش و ئازار له‌سه‌ر نه‌و سه‌ر لی تیکدانه‌ی نه‌نجامی ده‌دن!
نه‌گه‌ر بیانزانیا به‌شیای چ سزایه‌ک ده‌بن له‌سه‌ر نه‌و گومرا کردنه‌یان، هه‌رگیز
کاری وایان نه‌ده‌کرد!

﴿أَلَا سَاءَ مَا يَزُرُونَ﴾ هۆشیار ببنه‌وه، زۆر ناپه‌سندو ناباره نه‌و تاوانه‌ی
نه‌وان پیکشی لی ده‌کن و نه‌و تاوانه‌ی نه‌وان ده‌یخه‌نه نه‌ستۆی خویان!

ئیبنو نه‌بی حاتم له (السدي) یه‌و: ریوایه‌ت ده‌کا ده‌لی: قورده‌یشیه‌کان
کۆبونه‌وه و تیان: مه‌حه‌مه‌د پیاویکی زمان شیرین و له‌خشته‌به‌ره، قسه
له‌گه‌ل هه‌ر که‌سیکدا بکا هه‌لی «هه‌له‌تینن»، بزائن هه‌ول به‌دن چه‌ند
که‌سیکی قسه‌زان و خانه‌دان بدۆزنه‌وه بیان نیرنه سه‌ر ریگا‌کانی مه‌که‌ک بۆ
چه‌ند شه‌ویک هه‌ر که‌سیک له‌ده‌ره‌وه‌ی مه‌که‌ک هات بۆ لای موحه‌مه‌د
بیگپر نه‌وه. جا هه‌رچه‌ند که‌سی گومرا‌که‌ری زمانلووس ده‌چونه سه‌ر ریگا‌کانی
مه‌که‌کو هه‌موو ریگا‌کانیان کۆنترۆل ده‌کرد، نه‌گه‌ر یه‌کیک به‌اتایه بیویستایه
پیغه‌مبه‌ر ببینی، پیشی ریگایان پی ده‌گرت، جاری پیش هه‌موو شتیک خویان
پی ده‌ناساند، بنه‌چه‌و ره‌چه‌له‌کی خۆی بۆ کابرای میوان شی ده‌کرد هه‌و خۆی
لی ده‌کرده پیاو ماقوولی قورپش و نه‌مجار ده‌یگوت: نه‌گه‌ر بۆیه هاتووی
ده‌رباره‌ی موحه‌مه‌د زانیاریت ده‌س بکه‌وی؟ نه‌وه با من راستیت پی بلیم:
موحه‌مه‌د پیاویکی درۆزنه هیچی راستی نیه، جگه له‌بی عه‌قل و

نه فامه کان و به ندهو کزیله نه بئ کهسی تر شوینی نه که وتووہ. که سائیگ
بروایان پی کردو: که هه مویان هیچ و پوچ و خو پین، نه گینا پیا و ماقول و
عاقل مه ندان کهس شوینی نه که وتووہ. ئیتر کابرای ریپوار ده گه پرایه وه و نه
هه و الانه ی بۆ خیله که ی خۆی ده گه پرایه وه، ئانه مه یه مانای نایه تی: ﴿وَإِذَا قِيلَ
لَهُمْ: مَاذَا أُنْزِلَ رَبُّكُمْ؟ قَالُوا: أَطَايِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾.

جا نه گهر کابرای رښوار خودا هیدایه تی بدایه، کاتیک قسه ی نه و
ریگران هی ده بیست یه کسه نه ده گه پاپه وه، ده یگوت: من نه وه موو قوناغه
ریگایانم نړیوه، گه ییشتومه تیره، وه لالا! تا نه و پیاوه به چاوی خوّم نه بینم و
وت و وژی له گه نه کم ناگه پښه وه، ده بی بزانم ده لی چی و نالی چی! نیتر
ده چوه ناو مه ککه وه، چاوی به موسو لمانان ده که وت و پرسپاری لی ده کردن؛
نه وه موحه ممه د! ده لی چی؟ نه و انیش قسه ی خیران بو ده کرد نایینی
نیسلامی له دل دا شیرین ده بوو... هتد.

بیگومان ئەم ھەئس و کەوتەیی قورەشییەکان لەو سەردەمەدا شەپکی ئیعلامی نەخشە بۆ داپژراویو، بەدڵ و بەگیان ئەنجامیان دەدا. پیاوێ گەرەو ملھورەکانی قورەیش لەپشتیھو بەسوون، لەھو دواش و ئیستاش و لەھا تاووشدا ئەو شەرە بەردەوام بوو بەردەوامیش دەبی!

له هه موو کات و سه ده ميکدا ديکتاتۆرو مله پوه کان نهوانه ی نايانه وي
مل بۆ حق و راستي نه وي بکن، بۆ نه وي پله و پايه ی خويان له ده ست نه دن،
به ره وه ندييان نه وه وتی ده ست ده کمن به بانگه شه و پرپاگه نده کردن دژی
تاييني خودا، دژی په يامي خودا: که به پيغه مبه ران دا نارد وويه تي بۆ نه وي
ناهه ميزاد له کۆيلايه تي مله پوران رزگار بکن!

دهی با شهوانه به ناره زوی خویان مه کرو قیل دژی بانگه وازی پیغه مبه سوره
بکهن، چییان له ده ست دئ له فرت و قیل شه نجامی بدن، دئیابن ناکامی
مه کره که یان بو خویان ده گه ریته وه ۱۱ بو خویان پیی زهره رمه مند ده بن، شهوانیش

بهره لستکاری نایینی خودا په ندوهر بگړنو به خوتاندا بچنه وه، واز له سه ریچی و سته مکاری بینن! با نیو هس به دهر دی نه وان نه چن!

چونکه نه مه دیمه نیکه دووباره ده بیتموه له پیش قوریش و له دوا قوریشیش، بانگه وازی نایینی خوداش هه میسه به ره و پیش د پروا هه رچه نده کو سپ و ته گهره شی بینه پیش! هر کاتیکش خودا بیه وی بهره لستکاران به دهر دی سته مکاری رابوردو و ده با!

زوری ری رافه کهرانی قورشان له سه رنوه ون: که مبه ست به فدر موده ی نایه ته که ﴿قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ...﴾ نه مرو دی کوری که نعان، که له بابل باله خانه یه کی گهره ی دروست کرد در یژییه که ی پینج هزار زیراع بووه. خوی به خودای سه رزه وی ده زانی و هه رگیز به خه یالیدا نه ده هات نه و قه لا پته وه بروخی و بوخی و دارو ده سته ی بکه ونه ژیر دارو په ردوویه وه!!

جا نه مه سزای دونیا یانه ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِيهِمْ﴾ پاشان روژی قیامت خودا ریسوایان ده کا، هه موو نه ینی و نیازو مبه سته یسیان ده خاته رو، به عه زابی دوزه خ زه لیلیان ده کا، ﴿وَيَقُولُ أَإِنَّ شُرْكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تُشَاقِقُونَ فِيهِمْ﴾ په روه ردار به شیوه ی گالته پی کردن و بو زیاتر سزادانیان پیان ده فدر موی: کوان نه وانه ی له دونیادا پیتان و بو هاوه لو شهریکی منن، بو نایانه یینن بو تیره بو داوایان لی ناکه ن نه مړو به رگرتان لی بکه ن و عه زابتان لی دورور بکه نه وه. خو نیو له دونیادا عیباده تتان بو ده کردن، کرد بوتانن به گهره و خو شه ویستی خوتان، کوان و له کوین نه و خودا دروژنانه ی کرد بوتاننه په رستراوی خوتان و له پیانوایان دا درایه تی موسولمانانتان ده کردو کی شه و نیزاعتان له سه ر ده کردن! ناماده یان بکه ن بابتوانن ناگری دوزه ختان لی دورور بکه نه وه. نیتر کافره کان به خاموشی و به شهرمه زاری بیده نگ ده که ون، هیچ ولا میکیان پی نه، حه ق و ناحه ق ده رکه وتوه. چی بلین: هیچ عوزرو بیانویان نه! نیتر له و کاته بی ده نگ و سامنا که دا ﴿قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ: إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ نه وانه ی زانیاری به لگی ته فسیری ره وان (١٧)

یه کتابه رستیان پی دراوه: که پیغه مبهراو شوینکه وتوانیان له دونیادا، بانگه وازی نهو کافرانیهان ده کرد بو خوداپه رستی و نهوانیش گالته یان پی ده کردن، دینه قسهو ده لّین: بیگومان نه مپو ریسوایی و به دئه نجامی له سهر کافران به گشتی! مه به سستی پیغه مبهره کان بهم وتهیه زیده ریسوایه تی پی کردن و ناره حه تکر دنیانه! بیگومان که سیک که فری دریته دوزه خوه نهو نهو په ری ریسوا کردنه! وه کوو له شوینیکی تردا ده فرموی: ﴿رَبِّنا اَنْك مِنْ تَدْخُل النَّارَ فَقَدْ اخْرَیْتَهُ﴾ آل عمران/۱۹۲.

نهو کافرانیهی موسته حقی نهو سزاو ریسوا کردنه ﴿الَّذِیْنَ تَتَوَفَّاهُمْ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِیْ اَنْفُسِهِمْ﴾ نهو کافرانن: که له سهر کوفر بهرده وام بوون تا کاتی مردن، که فریشته گیانیان ده کیشن نهوان کافرو بی پروان ستم له خودی خوین ده کمن، چونکه خوین ده کمنه شیایو عذابیه سهختی دوزه خ. به راستی نهوانه ستم مکارن: که ناوا خوین تووشی نهو عذابیه سهخته ده کمن!

جا که مردن یه خه یان پی ده گریو سزای دوزه خ ده بینن نهو کاته ژیان ده بنه وه ﴿فَالْقُوا السَّلَامَ مَا کُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ﴾ بهیده ست ده بن و گوردن که چی پیشان ده دن، ده لّین: سویند مان وا بی تیمه خراپه مان نه کرده، که سمان نه کرده به هاوه لی خودا.. وه کوو له شوینیکی تردا ده فرموی: ﴿وَاللهِ رَبِّنا مَا کُنَّا مُشْرِکِیْنَ﴾ الانعام/۲۳. نهوان درو له سهر خودا ده کمن، ده یانه وی بهو سویند خواردن و پارانه وه یه خوین رزگار بکمن، به خه یالی خوین خوا هه لده خه لّین!! (خوایه تویه).

نه مجار پهروه ردگار به دروین ده خاته وه ده فرموی: ﴿یٰلِی اِنَّ اللهَ عَلِیْمٌ بِمَا کُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ﴾ به لی: نیوه گه ورتیه خراپه تان کرده، ناشیرینتر تاوانتان نه نجام داوه، خودا ناگادارو زانیه، که نیستا ینکاری کرده وه ناهه مواره کانتان بکمن، خودا له پاساوی کرده وه کانتان دا سزای عادلانه تان هه داته وه.

﴿فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فُلَيْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ﴾ برۆنه ناو دۆزه‌خهوه، بچنه ناو (طبقات) چینه‌کانی دۆزه‌خهوه، جۆره‌ها سزای ناخۆش و به‌ئیش بچیژن، تۆله‌ی هاوه‌لدانان بۆ خوداو سته‌مکاری وهریگرنه‌وه، نه‌وه سزایه‌کی عادلانیه‌ی خودایه بۆ ئیوه له‌سه‌ر تاوانه جۆراو جۆره‌کانتان، بۆ هه‌تا هه‌تایه تییدا بمینه‌وه، خراپ جیگا و شوین هه‌وانه‌ویه‌که: که بۆ لوتبه‌رزو خۆیه‌زلزانان دانراوه؛ بۆ نه‌وانه‌ی لوتبه‌رزییان نواند له‌ئاست پیغه‌مبه‌ران، خۆیان له‌وه زلترزانی که شوین په‌یامی پیغه‌مبه‌ران بکه‌ون! بی‌زیان نه‌ده‌هات بلّین: (لا اله الا الله) وه‌کوو له‌شوینیکی تردا ده‌فرموی: ﴿انهم كانوا اذا قيل لهم لا اله الا الله يستكبرون﴾ الصافات/۳۵.

ره‌وشتی ته‌قواکاران، نیمانی خودایه‌رستان

به‌ سرۆش و نیگا و پاداشی نه‌وان

﴿وَقِيلَ

لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرٌ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعَمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٠﴾ جَنَّتْ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ ﴿٣١﴾ الَّذِينَ نَوَقْنَاهُمُ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٢﴾

دوای نهو هی پهروه ردگار حال و وه زعی نهوانه ی رون کرده وه: که په یامی
خودا رت ده که نه وه، پیغه مبه ران به درو ده خه نه وه، ده لین: موحه ممد ﷻ!
نه فسانه ی کون ده نو سیته وه و بو خه لکی ه گیر یته وه و ده لی: له خودا وه بوم
هاتو وه.

نه مجار باسی نهو سزاو عه زابه ی کرد: که تووشیان ده بی و ده خرینه ناو
دوزه خه وه و بو هه تا هه تایه تییدا ده میننه وه هه مهش له پاساوی کردارو
هه لو یسته سته مکاره کانیا ن دا.

نه مجار به شوین نهو ده و ده صفی موسولمانان ده کا: نهو موسولمانانه ی
که نه گهر لیان پرسیار بکری: پهروه ردگار چی نازل کرده؟ ده لین خودا خیر و
بهره که تی بو ناردوین، نه مجار پاداش و نیعمه تی نه پروا وه ی خوی بو نهو
خودا په رستانه دیاری ده کا و ده فهرموی:

﴿وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ؟﴾ گوترا بهوانه ی خودا په رست و
خوپار یزن: نه ری خودای تیوه چی نازل کرده؟ فهرمان و نه هی و
ناموزگار یه کانی چون؟ ته شریع و یاسای گونجا وه به که لکی کار پی کردن دی
یان نا؟ نهوا و لامیکی کورت و پوخت ده ده نه وه ﴿قَالُوا: خَيْرًا﴾ ده لین: خودا
خیری بو ناردوین، بهره که ت و ره حمه ته بو که سیک شوینی بکه وی و نیمان
به پیغه مبه ر بینی!!

نه مجار نهو خیر و بهره که ته رون ده کاته وه ده فهرموی: ﴿لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا
فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ﴾ پاداشی باش و نیعمه ت و به خشش هیه بو نهوانه ی له
دونیایه دا چاکه کار و نیماندار و خودا په رستن، پاداشی زور و پیروز بریار دار وه بو
هر که سی پروای به تا ک و ته نیایی خودا هه بی و شوین په یامی پیغه مبه ر
بکه وی و بانگوازی ساده میزادان بکا بو خودا په رستی و کرده وه ی چاک و
په سند؛ نهو لای خودا پاداشی باشی بو ناماده کرا وه له پاساوی کرده وه ی

پاداشه پیروزو پاکو خاوینه، په‌روه‌ردگار پاداشی هم‌وو که‌سیک ده‌داته‌وه؛ که خاوه‌ن پروا بی‌و خو له‌بی فەرمانی خودا پیاریزی، کوفرو تاوانی نه‌بی، کرداری چاکو ره‌وشتی جوان بی.

نه‌مجار په‌روه‌ردگار حالو وه‌زعی خودا په‌رستان له‌کاتی سه‌ره‌مه‌رگدا رون ده‌کاته‌و. وه‌کوو چو‌ن له‌وه‌پیش حالو وه‌زعی کافره‌کانی به‌یان کرد. نه‌و ته‌قواکارانه: که نه‌وه پاداش و ناکامیانه ﴿الَّذِينَ تَتَوَفَّاهُمْ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ﴾ نه‌وانه‌ن: که فریشته گیانیان ده‌کیشن، پاکو خاوینه له‌پیسایی شیرکو و تاوان، په‌کتا په‌رست دل پر له‌نووری یمانه‌ن، جا بو دُنیا بونیان له‌ناکام و پاداشیان فریشته‌کان ﴿يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ﴾ پیان ده‌لین: سه‌لامی خوداتان له‌سه‌ر بی، ناشتی و نه‌زیه‌ت نه‌بینین بو ئیوه‌یه له‌م رو به‌ولاوه ناخو‌شی نایه‌ته ریگاتان. ﴿ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ مزگینی بو ئیوه به‌به‌ه‌شتیک ده‌چنه ناوی خودا بو ئیوه‌ی داناوه به‌هوی شو کرده‌وه باشانه‌ی له‌ژیانی دنیادا نه‌نجامتان داو!

(طیبین) وشه‌یه‌که: مانای باشی زوری له‌خو‌گرتوون، واته: به‌جی هی‌نایی فەرمانی خودا و شو‌ینکه‌وتنی په‌یامی پیغه‌مبه‌رو پابه‌ند بوون به‌نه‌هییه‌کانی شه‌ریعت و خو‌پاراستن له‌و شتانه‌ی جله‌و‌گیریان لی کراوه، خو نارایش‌ت دان به‌ره‌وشته جوان و په‌سنده‌کان و رو‌کردنه خودا و پشت به‌ستن به‌زاتی پاکي، زی‌ده ره‌وی نه‌کردن له‌دابین کردنی شه‌هوت و له‌ززه‌ته جه‌سته‌یی‌یه‌کانداو زور شتی تریش له‌م ره‌وشته جوانانه له‌خو‌گرتوون! بویه فریشته له‌کاتی گیان‌کیشان‌دا: که ته‌نگانه‌ترین کاته موژده‌ی به‌ه‌شت ده‌دن به‌وانه‌ی (طیب‌ن)، سه‌لامیان لی ده‌که‌ن، ترسیان لی ده‌ره‌ویننه‌وه.

وه‌کوو له‌شو‌ینتی بی تردا ده‌فه‌رموی: ﴿ان الذين قالوا: ربنا الله ثم استقاموا تتنزل عليهم الملائكة الا تخافوا ولا تحزنوا وابشرو بالجنة التي كنتم توعدون﴾ فصلت/۳۰.

هه‌ره‌شه کردن له‌موشریکه‌کان

به‌هوی به‌رده‌وام بوونیان له‌سه‌ر به‌تال

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ

أَوْ يَأْتِيَ أَمْرُ رَبِّكَ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمْ

اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٣﴾

سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٤﴾

په‌یه‌ندی نهم نایه‌ته به‌نایه‌ته‌کانی پیشوو لهم روه‌ویه: که په‌روه‌ردگار له‌وه‌پیش باسی‌تانه‌ی موشریکه‌کانی کرد که ناراسته‌ی قورنایان کردن: ده‌یانگوت نه‌فسانه‌و چیرۆکی پیشینه‌نه، قسه‌ی شاعیرو هه‌ستیارانه، نه‌مجار هه‌ره‌شه‌ی جۆراو جۆری لی کردن، پاشان پاداشی نه‌وانه‌شی دیاری کرد: که بر‌وایان پییه‌تی، به‌شوین نه‌وانه‌دا نه‌وه‌ی راگه‌یاند: که کافره‌کان واز له‌بیرو باوه‌ری به‌تالی خۆیان ناهینن مه‌گه‌ر نه‌و کاته‌ی که فریشته‌ی دی گیانیان ده‌کیشی‌و عه‌زابی ریشه‌کیش دیته‌ سه‌ریان، نه‌مجار نه‌وه‌ روون ده‌کاته‌وه: که بیرو بۆچونی نه‌وان شتیکی تازه‌ قه‌للا نیه‌و پیش نه‌وانیش گه‌له‌کانی تر هه‌مان هه‌لۆیستیان نوانده‌! له‌تۆله‌ی نه‌وه‌دا خودا له‌ناوی بردن و پر‌واندنی، خودا سته‌می لی نه‌کردن به‌لک‌وو بۆخۆیان سته‌میان له‌خودی خۆیان کرد!

به‌کورتی نایه‌تی ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ...﴾ ره‌خنه‌ی دووه‌مه: که کافره‌کان

له‌روانگه‌یه‌وو ئینکاری پیغه‌مبه‌رایه‌تی هه‌زه‌تی موحه‌مه‌دیان پی ده‌کرد، نه‌وه‌ بوو: داویان له‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ کرد؛ خودا فریشته‌ بنی‌رتنه‌ خوارئ له‌ئاسمانه‌و شایه‌تی بدا له‌سه‌ر راستی پیغه‌مبه‌رایه‌تی یه‌که‌ی، ئیتر خودای

ته‌فسیری ره‌وان

مهزن نایه تی ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ...﴾ ی نارد ه خواری، هه ره شهی توندیان لی ده کا
له سه ر نه م هه لویسته و هه لویسته ناشیرینه کانی تریان!

ده فهر موی: ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ﴾ واته: نایا موشریکه کانی
قورپه یش و هاو وینه کانیان له باره ی راستی پیغه مبه رایه تی موحه ممه د ﷺ
چاوه پروانی چین؟ چاوه پروانی نه وهن فریشته بیته خواری شایه تی بدا له سه ر
راستی پیغه مبه رایه تیه که ی؟

یان نایا نه و موشریکه نه ی تانه له قورئان ده ده ن و ده لین: نه فسانه و
چیرۆکه کونی پیشینه کانه چاوه پروانی نه وهن ئیلا ده بی فریشته بیته ویزه یان و
گیانیان بکیشی؟

﴿أَوْ يَأْتِي أَمْرُ رَبِّكَ﴾ یان چاوه پروانی نه وهن فهرمانی خودا بی
به ریشه کیش کردنیان و له وناو بچن؟

یان چاوه پروانی نه وهن فهرمانی خودا بی به رابوونی رۆژی قیامت و نه و
ته نگ و چه له مانه ی تییدا رو ده ده ن! دیاره نه و موشریکه سه ر ره قانه واز
له کوفرو بییدینی خویان ناهینن تا نه و روداوانه نه بینن. نه و کاته ش په شیمان
بوونه وه و بزوا کردن بی سووده و هیچ شتی که دادیان نادا.

مه به ست له نایه ته که هه لئانی موشریکه کانه بو نه وه ی واز له کوفرو
هاوه لدانان بینن، پیش نه وه ی کاره ساتیک یه خه یان بگری: که نیتر کار له کار
ده ترازو تاز هیچ شتی که دادیان نادا!

جا وه نه بی هه لویستی موشریکه کانی مه که که ده رباره ی په یامی
په روه ردگار شتیکی تاز قه لا بی: به لکو ﴿كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾
کافرو موشریکه کانی پیش نه مانیش هه ر وایان کردوه، هه ر ئاوا به پیر
بانگه وازی خوداوه چون و ئاوا ولامی پیغه مبه ره کانیان داوه ته وه. نیتر خودا
له تۆله ی نه و جوړه هه لویسته ناشیرینه یان دا غه زه بی خو ی به سه ردا رشتن و
عه زابی ریشه کیشی بو ناردن. ﴿وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ﴾ هه لبه ته په روه ردگار به م

عه زاب بۆ ناردن و له ناو بردنه سته می لی نه کردن، ﴿وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ به لکوو بۆ خۆیان سته میان له خۆیان کرد: که ئاوا خۆیان دو چاری نمو عه زابه سهخته کرد! چونکه خودا په یامی بۆ ناردون، پیغه مبه رانی بۆ سه رره وانه کردن، بانگه وازیان کردن، به لگه یان بۆ هیئانه وه، ترساندیان، موعجیزه یان نیشان دان، که چی نه وان له که لله شه قی خۆیان نه هاتنه خواری گالتیهان به پیغه مبه ره کانیان کرد، زیاتر سوور بوون له سه ر کوفرو بی دینی خۆیان.. ﴿فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا﴾ نیتر سزای کرده وه کانیان هاتمه وه پیش و تا کام و سه زه نجامی هه لۆیست و کرده وه کانیان عه زابی سه خت و تۆله ی دژوار بوو ﴿وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ نمو عه زابه ی گالتیهان پی ده کردو به لایانه وه نه فسانه بوو ده وره ی دان و تیکیه وه پیچانو کردنیه په ندی روژگارو بۆ هه تا هه تابه خۆیان تووشی به دبه ختی و چاره ره شی کرد! روژی قیامه تیش که ده خرینه ناو دۆزه خمه وه پییان ده گوتری: نه مه نمو دۆزه خه ییه: که له دونیادا گالتیهان پی ده کرد! وه کوو له شوینیکی تر دا ده فرموی: ﴿هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تَكْذِبُونَ﴾ الطور/۱۴.

کافره کان ئیمان نه هیئانی خۆیان ده خه نه نه ستوی قه ده رو ئینکاری زیندو بوونه وه ده که ن، په یامی پیغه مبه ران هه موویان لیک ده چی وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آَبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ يَعْبُدُوا اللَّهَ

وَأَجْتَنِبُوا الطُّغُوتَ فَمِنْهُمْ مَّنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ
 حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ
 كَانَ عِقَبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٦﴾ إِن تَحْرِصْ عَلَى هُدَاهُمْ
 فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَن يُضِلُّ وَمَا لَهُم مِّن نَّاصِرِينَ ﴿٣٧﴾
 وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَن يَمُوتُ بَلَى
 وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾
 لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يُخْتَلَفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ
 كَانُوا كَاذِبِينَ ﴿٣٩﴾ إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ
 لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤٠﴾

له‌وه‌پیش دوو ره‌خنه‌ی کافره‌کان: که ناراسته‌ی پیغه‌مبه‌رو په‌یامه‌کیان
 کردبوو رانواند، لهم کۆمه‌له‌ نایه‌تانه‌ش‌دا، دوو ره‌خنه‌ی تری کافره‌کان
 راده‌نوینی‌وو ولامیشیان ده‌داته‌وه ره‌خنه‌یه‌کیان شه‌ویه: که ده‌فرموی: ﴿وَقَالَ
 الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبْدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ لَّحُنُّ لَوْلَا
 حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ موشریکه‌کان ده‌یانگوت: شه‌گهر خودا بیویستایه
 ئیمه‌ خودا په‌رست بین جگه‌ له‌شه‌وه‌ نه‌ئیمه‌وه نه‌باوک‌و باپیری ئیمه‌ که‌سی
 ترمان نه‌ده‌په‌رست ئیمه‌ ههر کرده‌ویه‌ک بکه‌مین، ههر بیرو باوه‌ریکمان هه‌بی،
 هه‌مووی به‌خواستی خودایه‌وه ره‌زامه‌ندی شه‌وی له‌سه‌ره، ههر شتیکیش

خواستی خوی لهسهر بئ تاوان نیه، ئهگهر خودا بو خوی خواستی نه‌بویه
لهسهر ئهم کرد ده‌وانه‌مان، ههرگیز نه‌نجامان نه‌ده‌دان!

ههروههها تهگهر خواستی خودای لهسهه نهبویه ئیمه هیچ جور لهگۆشتی بهحیره و سانبهه و وهصیلهه و غهیری نهوانهیش حههه نهده کرد! تهگهر خودا نهه کاره ی ئیمه ی پی ناخۆش بویه، دهستی دهگرتین نهیده هیشته بیکهین، عهزایی بۆ دهئاردین! نهه شوبههیه ههه مان شوبههیه: که پهروهه دگاره لهسورهتی (الانعام) دا باسی کردوه دههفرموی: ﴿سَيَقُولُونَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا: لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا، وَلَا آبَاؤُنَا، وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ﴾ كَذَلِكَ كَذَبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ﴿الأنعام/ ٤٨.

سەیر کافەرەکان هێندە نەفامن هاوڵدانانیان بۆ خوداو بێپەرستی خۆیان و باوک و باپیرانیان، ئەو هەموو کردەوێ ناشرین و ناپەسندانەیان، حەرامکردنی گۆشتی هەندێ ئازەل و هەندێ خواردەمەنی تر کە لەخۆیانەوێ حەرامیان کردو، وەپای خودای دەدەن و دەڵێن: ئەمانە بەویستی خودایەو رەزامەندی ئەسەرئەم کردار و بیرو باوەرانەمان هەیە.

به راستی نه فامن، به هه‌له چوون، خراپ له‌مانای مه‌شینه‌تی خودا حالی بوون، گرن‌گرت‌رین تایبه‌تمه‌ندی ناده‌میزا که ویست و ئیختیاره‌و خودا پی‌ی به‌خشیو. بۆ شه‌وی له‌ژیان‌دا به‌کاری بێنئ، لی‌ی زه‌وت ده‌که‌ن، شه‌م سه‌روه‌رییه‌ی لی‌ ده‌ستێننه‌وه، خودا هه‌رگیز نایه‌وئ به‌نده‌کانی موشریک بن بته‌هرستی بیرو باوه‌ریان بئ، قه‌ت خودا رازی نابئ به‌نده‌کانی به‌هه‌وانته‌شتیک: که خودا بۆی هه‌لال کردون شه‌وان له‌خۆیانی هه‌رام بکه‌ن. ویست و ئیراده‌ی خودا بۆ به‌نده‌کانی له‌قورئان‌دا شی گراوه‌ته‌وه، پیغه‌مبه‌ران به‌دورو درێژی بۆ گه‌له‌کانیان رون کردۆته‌وه، ئه‌ی شه‌وه نیه له‌شوئنیکی تردا ده‌فه‌رموئ: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ النحل/۳۶. شه‌وه فه‌رمانی خودایه‌و شه‌وه ویست و ئیراده‌یه‌تی بۆ

به‌نده‌کانی. هه‌رگیز په‌روه‌ردگار فهرمان به‌ئاده‌میزاد نا‌کا به‌کاریک بزانی:
له‌سروش‌تیا‌ن‌دا ده‌سه‌لاتی کردنه‌که‌ی لی‌ یاساغ‌ کردون. یان به‌زۆر بۆ
ئه‌نجام‌دانی پی‌چه‌وانه‌ی ئه‌و کاره‌ ره‌های کردبن.

برپاری خودا لهم باره‌وه‌ زۆر ناشکراو رونه، ئاده‌میزادی سه‌رپشک‌ کردوه
که به‌ویستی خۆی چ ری‌گایه‌ک ده‌گرئ بی‌گرئ.

ویستی خودای به‌دی‌هینه‌رو دانا وابوو: که ئاده‌میزاد دروست بکا
ناماده‌باشی هیدایه‌ت و گومرایی تیدا بی، خۆیان ویستی‌ان ره‌ها کردوه کام
ری‌باز ده‌گرن پی‌گرن، سه‌رباری ئه‌وه‌ش عه‌قل و هۆشی پی‌داون، بۆ خۆیان
تی‌بفکرن و بزائن کام ری‌بازی باشه‌ هه‌لی بژین، هه‌ست و بی‌ری پی‌ به‌خشیون
به‌کاریان بێنن به‌راوردی شته‌کان بکه‌ن، له‌نیشانه‌ی هیدایه‌ت و به‌لگه‌ جۆراو
جۆره‌کان وردبینه‌وه‌و ری‌بازی گونجاو هه‌لبژین!

جا وه‌نه‌بی په‌روه‌ردگار هه‌ر به‌وه‌نده‌ وازی له‌ئاده‌میزاد هی‌نابی و هه‌واله‌ی
عه‌قل و هۆشی خۆی کردبی، به‌لکو شه‌ریعه‌تی خۆی به‌پی‌غه‌مبه‌رانیدا نارده‌وه
بۆیان بۆ ئه‌وه‌ی بیکه‌نه‌ به‌رنامه‌ی ژیا‌نیان، بیکه‌نه‌ ته‌رازوی کردوه‌و کانیان،
به‌گوێره‌ی ئه‌و شه‌ریعه‌ت و یاسایه‌ کاره‌کانیان ئه‌نجام‌ بدەن، راست له‌ناراست
جیا بکه‌نه‌وه‌ حه‌ق و به‌تاڵ به‌راورد بکه‌ن. له‌به‌ر رۆشنایی ئه‌و شه‌ریعه‌ت و
یاسایه‌دا به‌گوێره‌ی په‌یام و به‌رنامه‌ی خودا هه‌لس و که‌وت بکه‌ن.

په‌روه‌ردگار که: پی‌غه‌مبه‌رانی نارده‌وون بۆیه‌ نارده‌وونی ترسی‌نه‌رو موژده
ده‌ربن، هه‌رگیز نه‌یکرده‌وون به‌مله‌و‌پو سته‌م‌کار به‌زۆره‌ملی ملی خه‌لکی باده‌ن
بۆ نیمان هی‌نان، به‌لکو ئه‌وان ته‌نها راگه‌یان‌دنیان له‌سه‌ر بووه‌ فهرمان و
جله‌و‌گیریه‌کانی په‌روه‌ردگاریان پی‌ راگه‌یان‌دون جا له‌ئاکامی ئه‌م
بانگه‌وازییه‌دا، هه‌بوه‌ ری‌گای هیدایه‌تی گرتوه‌وه‌ هه‌بوه‌ ری‌گای گومرایی
هه‌لبژاردوه‌!

﴿كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ ههر به شيوه ههلوستو ناكارانه
كافرو بدينه كاني پيش نه مان ههلوستيان نواندوه هه مان بيرو بوچونيان
هه بوه.

واته: نهو عوزرو بيانوانه ي موشريكه كاني مه ككهو هاو وينه كانيان
ديهيننه وه عوزرو به هانه يه كي پوچو ده ليلتيكي بي بناغيه، لهرووي عه قلو
تيفكرينه وه نيه به لكو لاسايي كردنه وه ي كافره پيشينه كانه، نه وانيش نه م
جوړه بيانوو ده ليلانه يان ده هينايه وه پشتيان پي ده به ست.

﴿فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾ ثايا پيغه مبه ران جگه له گه ياندني
فرماني خودا چي تريان له سهره؟ بيگومان پيغه مبه ران ته نيا راگه ياندنيان
له سهره، كه وابي نه ي پيغه مبه را تو ههر راگه ياندنت له سهره، په يامي خو ت
بگه يه نه، مژده ي به هه شت بده به خودا په رستانو سهر پيچيكاران بترسيته
له ناگري دوزه خ. نه مه نه ركي سهرشاني تو به، حيسابو ليكوليته وه و سزا
عائيد به نيمه يه و خومان ده زانين چونيان تو له لي ده ستيننه وه!!

كافره كان له وده دا هه لهن: كه ده لئين: نيمه ههر چي ده يكه ين تاواني تي دا
نيه، چونكه ههر چي ده يكه ين له سهر خواستي خودايه ههر شتيكيش
به خواستي خودا بي تاواني تي دا نيه، جا پهروه ردگار له پوچه لكر دنه وه ي نه مه دا
ده فهرموي:

راسته، ههر چي ده يكه ين له سهر خواستي خودايه به بي خواستي نهو هيچ
شتيكي نابي، به لام نه وه راست نيه: كه ده لئين: ههر شتيكي له سهر خواستي
خودا بي تاواني تي دا نيه، چونكه خواستي خوداي مه زن شوينكه و تووي زانيني
خودا خو به تي، هيچ كاتيكيش زانيني خودا به هه له ناروا، پهروه ردگار به هوي
زانيني خو به و زانايه به وه: كه ئاده ميزاد نهو ئيختياره ي پي دراوه و به و
ئيختياره ي كاره كاني خو ي نه نجام ده دا: جا ههر كاتيكي ئيختياري ئاده ميزاد
رو بكا ته كرده وه ي باش خواستي خودايش روي تي ده كاو توانايي خوداش روي

لیّ ده‌کاو ئه‌و کرده‌و ■ باشه‌ی بۆ ده‌خولقینئو پئیشی رازییه، هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر
ئیختیاری ئاده‌میزاد روبکاته کرده‌ویه‌کی ناهه‌موار خواستی خودایش روی
لیّ ده‌کاو ته‌وانایی خودایش روی تیده‌کا ئه‌ کرده‌وه ناهه‌مواره‌ی بۆ
ده‌خولقینئو، به‌لام پئی نارازییه! به‌کورتی قودره‌تی خودا وه‌کوو تیغی‌کی
برنده‌ وایه‌ ته‌رو وشک ده‌پئی بۆ هه‌موو کرده‌ویه‌ک چاک بئی یان خراب،
وه‌کوو یه‌ک وایه!

به‌کورتی: خودا فەرمان ده‌کا به‌چاکه‌کاری و نه‌هی له‌خرابه‌کاری ده‌کا،
رێگای چاک و خراب بۆ به‌نده‌کانی رۆن ده‌کاته‌وه وه‌کوو له‌شوینیکی تردا
ده‌فهرموی: ﴿فَالْهَمَّهَا فَجُورَهَا وَتَقْوَاهَا﴾ الشمس/ ۸. پێغه‌مبه‌ران فەرمانی
خودا راده‌گه‌یه‌ن، جا له‌ئاکامی راگه‌یانندی په‌یامی خودا له‌لایه‌ن
پێغه‌مبه‌رانه‌وه، ئاده‌میزادی وا هه‌ن ئیمان ده‌هێنن و پابه‌ندی فەرمان و
نه‌هیه‌کانی ده‌بن، ئه‌وانه‌ سه‌رفرازو خۆش‌نودن. ه‌ی وایش هه‌یه‌ پشت هه‌لده‌کاو
رو وهرده‌گپئی. ئه‌وانه‌ به‌دبه‌خت و نه‌گه‌تن. وه‌کوو له‌شوینیکی تردا
ده‌فهرموی: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَاها وَقد خَابَ مَنْ دَسَاها﴾ الشمس/ ۱.

واته: ثواب و عیقابی خودا پابه‌نده‌ به‌دوو شته‌وه: یه‌که‌م وستی خودا،
دووه‌م روتیکردنی به‌نده‌کان بۆ به‌ده‌سته‌هێنانی ئه‌وه‌وکارانه‌ی سه‌رده‌کێشن بۆ
رزگار بوون یان به‌فتار ■ چوون!

هیدایه‌تی خوداش دوو جوهره:

۱- هیدایه‌تی شاره‌زایی کردن و رینومایی کردن، ئه‌مه‌یان له‌رێگه‌ی
پێغه‌مبه‌ران و نامه‌ ئاسمانیه‌کان و بانگ‌خوازانی ئایین ده‌سته‌به‌ر ده‌بێ، ئه‌مرکی
سه‌رشانی پێغه‌مبه‌ران و بانگه‌وازیکه‌رانی ریبازی خودا په‌رستی ئه‌مه‌یه.

۲- هیدایه‌تی توفیق و ده‌ست پێوه‌ گرتن تا ده‌گاته‌ مه‌به‌ست و ئه‌مجار
یارمه‌تیدانی بۆ به‌رده‌وامبوون له‌سه‌ری، ئه‌مه‌یان په‌باند ■ به‌په‌یره‌و کردنی
به‌نده‌کان بۆ رێگای هیدایه‌ت و ئیمان‌هێنان. که‌سی‌ک ئیمانی هینا خودا زیاتر

هه‌لی ده‌نی بۆ کاری چاک و توفیقی ده‌دا بۆ به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر ئیمان و خودا په‌رستی. که‌سی‌کیش گومرا بۆ کو فر هه‌لبژی‌ری و روو له‌ئیمان هه‌ینان وهرگیرێ نه‌وه خودا گومرای ده‌کا و له‌ری‌گای حه‌ق دووری ده‌خاته‌وه.

ئەمجار پەرۋەردگار ئەوھ رۆن دەكاتەوہ: كە ناردنى پيغەمبەران دابو
نەپریتیكى خودایەو بۆ ھەموو گەل و نەتەویەك پيغەمبەرى رەوانە كردوہ،
دەفەر موى: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ، وَاجْتَنِبُوا
الطَّاغُوتَ﴾ بيگومان ئيمە بۆ سەر ھەر گەل نەتەویەكى پيش ئيوہ،
پيغەمبەريکمان رەوانە كردوہ، وەكوو چۆن بۆ ئيوەش پيغەمبەرمان ناردوہ،
ئەمە دابو نەپریتی خودا بووہ لەگەڵ بەندەکانى و ھیچ گەل و نەتەویەكى لێم
سەروریه بى بەش نەکردوہ. ھەموو ئەم پيغەمبەرانە پەيامی ئەوەیان
راگەياندوہ و فرمانیان بەگەلەکانیان کردوہ: كە عیبادەتى خودا بكەن و خويان
لەبتەپرستى و بەندايەتيکردن بۆ طاغوت بپاريزن خودا بەتاكو تەنها بناسن و
ھاوێلى بۆ دانەنن، ناگیان لەخويان بى شەيتان گوپريان نەكاو لەربازى
حەق لایان نەدا!

هه موویان بانگه‌وازی یه کتاپه‌رستییان کردوه. وه‌کوو له‌شونینکی تردا ده‌فرموی: ﴿وما ارسلنا من قبلك من رسول الا نوحى اليه انه ۞ اله الا انا فاعبدون﴾ الانبياء/۲۵. یان ده‌فرموی: ﴿واسال من ارسلنا من قبلك من رسلنا، اجعلنا من دون الرحمن آلهة يعبدون﴾ الزخرف/۴۵. ده‌ی که‌وابی چون ره‌وايه بو‌ئو موشریکه نه‌فامانه ئاوا به‌ه‌وانته به‌بی به‌لگه ده‌لیل بلین: ئیمان نه‌هینانمان به‌ویستی خودایه‌و نه‌گه‌ر ئه‌و رازی له‌سه‌ر نه‌بوايه ئیمه ئیمانمان ده‌هینا!

يوخته‌ی قسه : مه‌شینه‌ت دوو جوړه :

۱- مەشیئەتی شەرعی: بەم رەنگە خودا پێی خۆش بێ بەندەکانی کافر ببن، خودا ئەم جۆر مەشیئەتەیی لایەنەو نەبووە چونکە ئەو لەسەر زوبانی فروستادەکانی نەهێ لەکوفر کردووە چۆن کوفری پێی خۆش دەبێ!

بهجی ماوه؛ —وردببنهوه بزائن سه ره نجامی کافرو به درۆ خه ره هی پیغه مبه ران
چۆنه و چۆن بووه، به لکوه پهن دنا میز ببن به خوتان دا بچنه وه و ته می خوار دو ببن.

ئه مجار پهروه دگار خیطاب ئا راسته ی پیغه مبه ر ده کاو ته سه لای دلی
ده داته وه: له سه ر ئه وه سه ر ره قی و ئینکاری پشت هه لکرد نه یان
له بانگه وازی یه که ی، هه رچه نده پیغه مبه ر ﷺ له هه ول و تیکوشان دا بوو بو
ئیمان هینانیان زۆر به په رۆشه وه بانگه وازی ده کردن و نه وانیش هیچ شلوی
نده بوون و نه ده هاتنه سه ر ریگای حه ق و راستی، جا پهروه دگار ته سه لای
پیغه مبه ر ده داته وه و ئه وه ی بو رون ده کاته وه: که هه موو کاریک به ده ست
خودایه و، پیغه مبه ر ته نها راگه یاندنی له سه ره، مژده بدا به ته قواکاران و
سه ریچیکاران بترسینی!

ده فهرموئ: ﴿إِنْ تَحْرِضْ عَلَىٰ هٰذَا هُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَإِيْهْدِيْ مَنْ يَّضِلُّ﴾ ئه ی
موحه ممه ده! نه گهر تو سور بی له سه ر ئیمان هینانی ئه وه موشریکانه و به ته وی
بیان خه یه سه ر ریبازی ئیسلام و خودا په رستی، ئه وه باش بزانه ئه وه
به په رۆشییه ی تو بو ئیمان هینانیان چ سودیکی نیه نه گهر خودا بیه وی به هوی
هه لبراردنی ریبازی ناهه مواره وه که بو خویان ئیختیاریان کردوه گومپریان
بکا، بیگومان خودا هیدایه تی که سیک نادا که بو خوی ریبازی ناهه مواری
هه لبراردوه و ده یه وی له سه ر گومپراییی و کوفرو بی دینی بمی ئیته وه، وه کوو
له شو ئیکی تر دا ده فهرموئ: ﴿وَمَنْ يَّرِدْ اللَّهَ فْتَنْتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنْ اللَّهِ
شَيْئًا﴾ المائدة/۴۱. یان ده فهرموئ: ﴿أَنْتَ لَا تَهْدِيْ مَنْ أَحْبَبْتَ، وَلَكِنْ اللَّهُ
يَهْدِيْ مَنْ يَّشَاءُ﴾ القصص/۵۶.

پۆخته ی قسه ئه وه یه: که سیک بو خوی گومپراییی هه لبرێری، به لبرانه وه
خه ریکی دابین کردنی هۆکاری کوفرو بی دینی بی، خودا به زۆر نایگی ریتسه وه بو
ریبازی راست، چونکه مه دای ئیمان و کوفر له سه ر ویست و ئیختیاره، نه ک
به زۆره ملی و ناچار کردن!

﴿وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ﴾ كه ساييک بۆ خويان گومرايى هه لڤيرن كهس
 نه يارمه تيبان بداو له عه زابى سه ختى خودا بيانپاريزى.

ئەمجار رەخىنى چوارەم: كە كافىرەكان ناپاستەى پېغەمبەرەيەتى
 ھەزەرەتى موحەممەدى دەكەن رادەنۆينى و رەدىان دەداتەو ھە چونكە كافىرەكان
 لىرەشدا قىياسىكى غەلەتيان ھەلدەستاندا! دەيانگوت: بىرو باوهرى
 زىندوبوۋنەو ھەشرو نەشر بەتال و بى بناغەيە، كەوابى پروا كىردن
 بە پېغەمبەرەيەتەش بەتالە. دەفەر موۋى: ﴿وَأَقْسُمُوا بِاللّٰهِ جُنْدٌ أَتَيْنَاهُمْ﴾
 موشرىكەكان سوۋندىان دەخواردو ھەختيان لەسوۋند خواردنەكەياندا دەكردو
 سوۋندەكەيان ھەست دەكردەو دەيانگوت: ﴿لَا يَبْعَثُ اللّٰهُ مِنْ بَعْدِ﴾ ھەرگىز
 خودا ئەم ئادەمىزادانە دوای مردن زىندو ناكاتەو، كەسەك مردوۋى رزى
 فەوتاوو بوو بەخۆل تازە لەكۆى جارىكى تر زىندو دەبېتەو!!! دەيانگوت:
 ھەرگىز ئەمە نابى و ناگونجى، پەرورەدگار رەددى دانەو فەر موۋى: ﴿بَلَىٰ
 وَعَدَا عَلَيْهِ حَقًّا﴾ بەلى ئەو زىندوبوۋنەو دەبى، وادەيە كە خودا داۋىەتى و
 پاشگەزىبوۋنەو تىدا نىو ھەردى! ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ بەلام
 زورىەى ئادەمىزادان لەبەر نەزانى و كورت بينىيان نازانن: كە وادەى خودا
 ھەر دەبى بېتە جى و ئەو زىندو بوۋنەو ھەشرو نەشر لىكۆلېنەو ھە سزاو
 پاداشەى وادەى پى داۋە ھەر دەبى ئەنجام بدردى ھاتنى رۆزى قىامەت
 شتىكى ھەتمىيە، ﴿لَيْسَ لَهُمُ الَّذِي يُخْتَلَفُونَ فِيهِ﴾ بۆ ئەو ھەقىقەت و
 راستى بۆ ئادەمىزاد لەو شتانەى ئىختىلافيان تىدا ھەيە رون بىكاتەو-
 تەرازوۋى ەدالەتى موطلىق دابى پاك و پىس لىك جىا بىكاتەو،
 فەرمانبەدارو سەرپىچىكار پاداش و سزاي خۆيان وەرېگرنەو، تۆلەى سەم
 لەستەمكاران بىستىن و پاداشى چاكەكاران بداتەو سزاي خراپەكاران بدا!

﴿وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَاذِبِينَ﴾ ههروههها بۆ ئوهوى كافرو
موشريكه كانى كه زيندوبونه وهيان به درۆ ده زانى (علم اليقين) يان بۆ پهيدا

پاداشی کوچکاران، پیغهمبه‌ر ههر ده‌بی ناده‌میزاد بی، نه‌رکی
سه‌رسانیشی رونکردنه‌وه‌ی قورئانه، موزودانو ترساندنه

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا
لَنُبَوِّئَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ۖ وَلَآخِرُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا
يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٤٢﴾
وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ فَسَلُّوا أَهْلَ
الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٤٣﴾ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ
الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَفْكُرُونَ
﴿٤٤﴾ أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْفَىٰ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ
أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٤٥﴾ أَوْ يَأْخُذَهُمْ
فِي تَقْلِبِهِمْ فَمَاهُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٤٦﴾ أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَىٰ تَخَوُّفٍ فَإِنَّ
رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٤٧﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ
يَنْفَتِحُوا ظِلِّاللَّهُ عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ
﴿٤٨﴾ وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ

وَالْمَلَائِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٩﴾ يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ
وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٥٠﴾

دوای نه‌وه‌ی له‌وه‌پیش په‌روه‌ردگار هه‌لوئستی کافرکانی ده‌رباره‌ی زیندو
بوونه‌وه‌و هاتنی رۆژی قیامت رونکرده‌وه، که نیشانه‌ی نه‌و په‌ری بی عه‌قلی و
نه‌فامی و گومپاییانه، حوکمی کۆچکردن و به‌جیه‌یشتنی نه‌و ولاته‌ی نه‌و جۆره
کافران‌ه‌ی تیدان شی ده‌کاته‌وه‌و موسوڵمانان هه‌لده‌نی بۆ کۆچکردن به‌مه‌به‌ستی
رزگار بوون له‌و نازارو نه‌شکه‌نجه‌یه‌ی که له‌کافره‌کانه‌وه‌ تووشیان ده‌هات.

ئیبینو عه‌یباس ده‌فهرموئ: نه‌م نایه‌ته‌ ده‌رباره‌ی شه‌ش که‌س له‌هاوه‌لانی
پیغه‌مبه‌ر ﷺ هاتۆته‌ خواری (صوه‌ه‌یب، بیلال، عه‌ممار، خه‌باب، عابیس،
جوبه‌ییر) که کۆیله‌ بوون، قوپه‌یشییه‌کان سزایان ده‌دان بۆ نه‌وه‌ی
له‌موسوڵمانه‌تی په‌شیمان بینه‌وه. جا صوه‌ه‌یب پئی گوتن: من پی‌ریکی فانی
په‌که‌که‌وته‌م، نه‌گه‌ر له‌گه‌ل ئیوه‌ بم سوودتان پئی ناگه‌ینم، نه‌گه‌ر له‌دژیشان بم
زیانتان پئی ناگه‌یه‌نم، ئیتر به‌پاره‌ خۆی کرپه‌وه، جا حه‌ززه‌تی نه‌بو به‌کر
به‌مه‌ی زانی فهرمووی: سه‌ودایه‌کی باشت کردو. یاصه‌ه‌ه‌یب! حه‌ززه‌تی
عومهریش له‌م باره‌وه‌ فهرمووی: صوه‌ه‌یب پیاویکی باشه‌ نه‌گه‌ر ترسی سزای
خودایشی نه‌بوايه‌ هه‌ر نافهرمانی نه‌ده‌کرد! نه‌مه‌ نه‌وپه‌ری خوداپه‌رستییه
کابرا ترسی ناگری دۆزه‌خی نه‌بی و خوداپه‌رست بی! نه‌ی نه‌گه‌ر ترسی هه‌بی
ده‌بی چۆن بی؟!

به‌لام هاوه‌له‌کانی تر هه‌ریه‌که‌یان به‌بیانوئیک خۆیان رزگار کرد دوایی
کۆچیان کرد.

عه‌بدی کوری حه‌میدو ئیبینو جه‌ریر: ئیبینو لمونذیر له‌قه‌تاده‌وه‌ ریوايه‌ت
ده‌که‌ن: که له‌باره‌ی نه‌م نایه‌ته‌وه‌ فهرموویه‌تی: نه‌وانه‌ هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌رن

ﷺ دانیش‌توانی مه‌ککه سته‌میان لیّ کردن، له‌مالّ و حالّی خوْیان وه‌ده‌ریان نان، هه‌تا هه‌ندیکیان کوْچیان کرد بۆ خاکی حه‌به‌شه، پاشان خودا شاری مه‌دینه‌ی بۆ ره‌خساندن و بۆی کردن به‌ولاتی کوْچ بۆ کردن و دانیش‌توانی نه‌ویشی بۆ کردن به‌پشتیوان و یارمه‌تیده‌ر.

ده‌فه‌رموی: ﴿وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا لَنَبُوهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً﴾ نه‌وانه‌ی له‌پیناو نایینی خودادا مالّ و حالّی خوْیان به‌جی هیشتوو وازیان له‌زیدو نیشتمانی خوْیان هینا، له‌خزم و که‌سو کاری خوْیان دوور که‌وتنه‌وه، کوْچیان کرد بۆ ولاتی تو خوْیان ئاواره کرد پاش نه‌وه‌ی سته‌میان لیّ کراو تووشی نه‌زیه‌ت و نار‌ه‌ه‌تی بوون له‌لایه‌ن دوژمنانیانه‌وه، له‌ژیانی دونیایاندا جی نشینیان ده‌که‌ین له‌ولاتیکی خوش‌دا، خانوو شوینی هه‌وانه‌وه‌ی دل‌گیریان ده‌ده‌ینی، پله‌و پایه‌و شکۆمه‌ندیان پیّ ده‌به‌خشین، زالیان ده‌که‌ین به‌سه‌ر موشریکه‌کانی مه‌ککه‌و به‌سه‌ر هه‌موو عه‌ره‌بو هه‌موو دانیش‌توانی خوْره‌لات و خوْرن‌اوادا.

حسنة: لی‌رده‌ا به‌مانا خانوو به‌ره‌ی دل‌گیرو زیدو نیشتمانی گونجاوه نه‌ویش شاری مه‌دینه‌ی پی‌رۆزه. ئه‌مه رای ئیبنو عه‌بباس و شیعی و قه‌تاده‌یه. موجهید هه‌فه‌رموی: حسنة: به‌مانا رزق و رۆژی پاک و خاوینه.

ئیبنو که‌ثیر ده‌فه‌رموی: هیچ دژایه‌تیه‌ک له‌نیوان ئه‌م دوو رایه‌دا نیه. چونکه ئه‌و خودا په‌رسته له‌خوْبردوانه که وازیان له‌مالّ و حالّی خوْیان هیناوه، خودا له‌دونیا دا‌قه‌ره‌بووی باشتری بۆ کردونه‌وه، که‌سی‌کیش له‌به‌ر خاتری خودا واز له‌شتی‌ک بی‌نی، خودا باشتری ده‌داته‌وه. هه‌ر بۆیه‌شه هاوه‌لانی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ بوون به‌گه‌وره‌ی دنیاو دانیش‌توانی سه‌ر زه‌وی.

﴿وَلَا جُزْءَ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ بی‌گومان پاداشی قیامه‌تیان زۆر گه‌وره‌تر و به‌نرخ‌تر و پی‌رۆزتره، چونکه پاداشی قیامه‌تیان به‌مراز گه‌ییشتیانه به‌به‌هه‌شتی رازاوه و نازو نیعمه‌تی نه‌پراوه هه‌تا هه‌تایی.

خۆ ئەگەر ئەوانە بیانزانایە پاداشی قیامەتیان چەند پیرۆزو گەورەیه زیاتر تێدەکۆشان و پتر خۆیان ماندو دەکرد!

یان دەگونجی (راناو) هەکه بگەرێتەوه بۆ کافره کان، واتە: ئەگەر کافره کان بیانزانایە لەئاکامدا خودا ئاوا دونیاو قیامەت دەخاتە ژێر دەستی ئەو تاقم و پێرو گرووه هەژارانەوه و پاداشی ئاویان بۆ فەراهم دەهێندری ئەوانیش زوو موسوڵمان دەبوون و نازاری ئەو دەستە هەژارو بی ئەویانەیان نەدەدا.

ئێبنو جەریر و ئیبنو لمونذیر لەعومەری کورپی خەتابەو: «ریوایەت دەکەن دەلێن: کاتێ: کە شتیکی «بەخشی بەیەکی لەموهاجیرەکان پستی دەفەرموون: ئەمە وەرێگرە خودا بەرەکەتی تی بخا بۆت: ئەمە بەشی دونیاتە، دڵنایە بەشی قیامەت زۆر لەمە باشتر و گەورەترە. ئەمجار پەرورەدگار وەصفی کۆچکارەکان دەکاو دەفەرموی: ﴿الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَحْمَةٍ يَتَوَكَّلُونَ﴾ ئەو کۆچکارانە کەساتیک بوون: کە لەناستی سزاو نازارو ئەشکەنجەدا خۆیان راگرت، گۆییان نەدا بەدەر بەدەری دوورە ولاتی و بی گوزەرانی، خۆگرو پشوو درێژو بەهیمەت بوون لەناستی ئەو هەموو تەنگو چەلەمانە بەرەو رویان بوونەوه. لەپێناو نایینی خودادا ماندو نەناس بوون، بۆ هەموو کارو بارێکیان کە چاوەروان دەکرا بێتە رێگەیان (خۆش یان ناخۆش) پشتیان بەخودا دەبەست و لەهەموو شتیک بی باک بوون! بۆیه خودا لەدونیاو قیامەت دا پاداشی باشی بی بەخشیون!

ئێبنو کەثیر: «فەرموی: دەگونجی هاتنە خوارەوهی ئەم نایەتە لەبارە ی ئەو موسوڵمانانەوه بی: کە بۆ ولاتی حەبەشە کۆچیان کرد، دواي ئەوهی: کە قورەیشییە کافره کان تینیان بۆ هینان و تەنگیان پی هەلچنین و ناچاریان کردن بەرەو ولاتی حەبەشە رهو بکەن کە ژمارەیان نزیکي (٨٠) هەشتا کەس دەبوون لەپیاو و ژن لەناویاندا عوسمانی کورپی عەففان و روقیە ی خیزانی و جەعفەری کورپی ئەبو طالیب و ئەبو سەلەمە ی کورپی (عبد الأسود) بوون.

خودا لییان رازی بی و به به ههشت رازیان بکا... لیشیان رازی بووه و رازی شی کردون، جا خودا واده ی پاداشی باشی پیداون له دونیاو قیامه تدا.^(٥)

ئه مجار وه لامی ره خنه ی پینجه م دهاته وه که ده یانگوت: پیغه مبه ر ده بی فریشته بی، ئاده میزاد به که لکی پیغه مبه رایه تی نایه! ئیتر پهروه ردگار وه لامی دانه وه فهرموی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجُلًا نُوحِيَ إِلَيْهِمْ﴾ ئیمه همرگیز پیش ره وانه کردنی تو ئه ی موحه ممه د! پیغه مبه رمان له فریشته نه ناردوه بو سهر ئاده میزاد داب و نه پیتی ئیمه و نه هاتوه فریشته بکهینه پیغه مبه رو فروستاده ی خو مان و نه رکی بانگه وازی کردنی ئاده میزادی بخهینه ئهستو، ئیللا: که نارد بیتمان، چه ند پیاو یکی ناردوه و نیگامان بو ناردون. واته: له ره گهزی ئاده میزاد پیاو مان هه لباردوه و کرد و مانه ته فروستاده و نه رکی بانگه وازی کردنی ئاده میزاد مان خستوته ئهستو و فهرمان و جله و گیری خو مان به نیگا بو ناردوه.

ئه ی موحه ممه د! بو سهر گهل نه ته وه ی تو گهل و نه ته وه کانی پیشو و همر کاتی پیغه مبه رمان نارد بی له ره گهزی خو یان پیغه مبه رمان بو ناردون وه کوو له شوینیکی تر داماژه بو ئه وه ده کاو ده فهرموی: ﴿قُل: سُبْحَانَ رَبِّيَ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا﴾ الاسراء/٩٣. یان ده فهرموی: ﴿قُل: اِنَّمَا اَنَا بَشَرٌ يُّوحَىٰ اِلَيَّ الْكُفِّ/١١٠.

ئیبنو عبباس ده فهرموی: که خودای مه زن جه زه تی موحه ممه دی کرده پیغه مبه رو ره وانه ی کرد. عه ره به کان ره خه یان لی گرت و وتیان: خودا زور له و گه وهره تره فروستاده که ی ئاده میزاد بی. جا خودای مه زن نایه تی ﴿اَنَّا لِلنَّاسِ عَجَبًا اِنْ اَوْحَيْنَا اِلَى رَجُلٍ مِنْهُمْ... الْاٰیة﴾ / ناره خواری.

داب و نه پیتی ئیمه وایه و وا بو و همر کاتی پیغه مبه رمان نارد بی بو سهر ئاده میزاد له ره گهزی خو یان پیاو مان هه لباردوه و کرد و مانه به فروستاده ی

(٥) ته فسیری ئیبنو که ثیر ج ٢/ ٥٧٠.

خُزْمان! ﴿فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ ده نه گهر باوه پر ناکهن
 بچن پرسیار له زاناو خاوهن نامه کان بکهن، له مالو و کەشیشه کان پیرسن ناخو
 پیغه مبه ره کانیاں ئاده میزاد بوون یان فریشته بوون! جا نه گهر وتیان: فریشته
 بوون نه وه له سهر ئینکاری خوستان بن نه گهر وتیان: ئاده میزاد بوون، نه وه
 ئینکاری نه وه مه کهن: که موحه ممد پیغه مبه ره بئو بئو سهر ئیوه ره وانه
 کرابی!

﴿بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ﴾ واته: نه وه پیغه مبه ره نامه ناردوون به به لگه ی
 ناشکراو موعجیزه ی گهر وه، که شایه تی راستی ده دن له سهر
 پیغه مبه رایه تی نه وه زاتانه ی موعجیزه به لگه کانیاں له سهر ده ست
 ده ره که وی. ههروه ها نامه ی ناسمانیمان بئو ناردوون: که ناموژگاری
 شه ریعت و یاسایان تیدا بووه بئو خویمان و گه له کانیاں.

﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ﴾ جا وه کوو نامه ی
 ناسمانیمان ناردوون بئو پیغه مبه ره کانی پیش تو ئه ی موحه ممد!
 قورئانیسمان بئو تو نازل کرده، بئو نه وه ی تو نه وه نیگایه ی له خدا وه بویان
 نیردراوه: که بیکه نه بهرنامه ی ژیا نیان، بویان شی بکویه وه، نه حکامی
 حه لال و حه رام و یاسای ژیا نیان بئو رون بکویه وه. چیرۆک و به سهرهاتی گه له
 پیشینه کانیاں بئو بگیری وه: تا په ندی لی وهریگرن و به خویمان دا بچنه وه،
 له به سهرهات و ناکامی گه له سته مکاره کان وردبینه وه و خویمان له قارو غه زه بی
 خودا بیاریزن ﴿وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ ههروه ها بئو نه وه ی له بوونه وه ره فکر
 بکهنه وه، سهیری رابوردو بکهن و داهاتوی خویمانی له سهر بنیات بنیسن نه وه
 هه له یه ی گه له پیشینه کان تی ی که وتن نه مان خو ی لی بیاریزن! له نه ینی ژیا ن
 ورد بینه وه و هیدایهت وهریگرن و له دونیا و قیامهت دا به خته وه ری و سهر فزای
 به ده ست بینن!

جا دواى شه‌وى ده‌رگای هیواى له‌به‌رده‌م ناده‌میزاده‌کان‌دا کرد‌ه‌وه، ده‌یانترسینى له‌به‌رده‌وام بوون له‌و بیرو باوه‌په‌ی که خو‌یان پیوه پابه‌ند کرد‌ه‌وه. هه‌په‌شه‌یان لى ده‌کاوه‌به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر کوفرو تاوانکاری ده‌فه‌رموى: ﴿أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ﴾ نایا شه‌وانه‌ی ده‌ژایه‌تی پیغه‌مبه‌ریان کر. له‌دانیش‌توانی مه‌ککه‌وه. هه‌روبه‌ری، ویستیان هاوه‌لانى له‌ئیمان‌هێنان بگێرنه‌وه، تینیان بۆ بێنن بۆ شه‌وى ژێوان بینه‌وه، نایا دل‌نیان له‌سزاوه‌زابی بى ئامانى خودا دل‌نیان له‌وه‌ی:

۱- که خودا به‌زه‌وى‌دا نایان‌باته‌ خوارى، ناترسن که خودا ریشه‌کیشیان بکاوه‌له‌گۆره‌پانى ژیان وه‌لایان‌خا. وه‌کووه‌له‌وه‌پیش قارونمان به‌خۆی و ملک‌و سامانی‌مه‌ به‌زه‌وى‌دا برده‌ خوارى!

۲- ﴿أَوَلَيْسَ لَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ﴾ یان له‌نکاویکت عه‌زاب بێته‌ سه‌ریان و غافل‌گیریان بکا. به‌جۆریکت: که نه‌زانن له‌کو‌په‌ شه‌وه‌ عه‌زابه‌یان بۆ دى، وه‌کووه‌ چۆن قه‌ومى (لوط) مان وا لى کرد‌وه‌ غافل‌گیرمان کرد‌ن...

۳- ﴿أَوْ يَأْخُذْهُمْ فِي ثَقَلِبِهِمْ فَمَا لَهُمْ بِمَعْجِرَاتٍ﴾ یان به‌عه‌زاب بیان‌گری‌وه تیکیان‌ه‌وه‌ پیچى له‌کاتى هات‌وو‌چۆ کرد‌نیان له‌شه‌وو روژدا، له‌کاتى سه‌فه‌رو سه‌رگه‌رمى هه‌ول‌دانیان‌دا بۆ ژیان، له‌کاتى خه‌ریک‌بون وه‌له‌وه‌گیریان به‌کاروبارى خو‌یان‌ه‌وه، خۆ ئاشکرایه‌ له‌هیچ حال‌یک‌دا له‌ده‌ست خودا رزگار‌یان نابى، هه‌لاتن و خۆشارد‌نه‌وه‌وه‌ خۆ قایم‌کرد‌ن چاریان نا‌کا.

۴- ﴿أَوْ يَأْخُذْهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ﴾ یان خودا به‌عه‌زابى خۆی بیان‌گری‌وه له‌گه‌ڵ هه‌بوونی ترسو و خۆف، له‌حال‌ه‌تی ترسو له‌رزدا‌بن و عه‌زابه‌که‌یان بۆ بنی‌ری، واته‌ چاوه‌پروانى عه‌زابه‌که‌ بکه‌ن و بۆیان بى، شه‌م جۆره‌ عه‌زابه‌ پیچه‌وانه‌ی جۆرى یه‌که‌مه‌ که‌ فه‌رموى: ﴿مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ﴾.

دیاره‌ هاتنى عه‌زابى چاوپروان‌کراوه‌ له‌گه‌ڵ هه‌بوونی ترسو و خۆفى هاتنى له‌پیشه‌وه‌ زۆر له‌عه‌زابى غافل‌گیری‌وه‌ له‌نکاوه‌ سامناک‌تره‌، چونکه‌ سزادان

له‌حاله‌تی ماندوبوونی ئه‌عصاب و دله‌راوکی‌دا زۆر به‌ئیش ترو ناخۆش‌تره
له‌سزادانی کوتوپری!

یان ده‌نونجی (تخوف) به‌مانا که‌مبوونی مال و مندال و رزق و روژی بی
وه‌کوو له‌لوعه‌تی هۆزی هوزه‌یل‌دا هاتوه!

﴿فَإِنْ رَبَّكُمْ لَرَؤُوفٌ رَحِيمٌ﴾ بی‌گومان خودای ئیوه زۆر می‌هه‌بان و
به‌به‌زییه، خیراو ده‌سه‌جی سزاتان نادا، مۆله‌تتان ده‌دا، بۆ ئه‌وه‌ی بیر
بکه‌نه‌وه، به‌خۆتان‌دا بچنه‌وه، واز له‌که‌مه‌ترخه‌می خۆتان بێنن، هه‌له‌کانتان
راست بکه‌نه‌وه. له‌ریبازی گومپایی لاده‌ن و ته‌می خوارد و بین!

له‌فه‌رمووده‌ی سه‌حیح‌دا چه‌سپاوه: که‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی
(لَا أَحَدٌ أَصْبِرُ عَلَى أَذَى سَمِعَهُ مِنَ اللَّهِ، أَنَّهُمْ يَجْعَلُونَ لَهُ وَلَدًا، وَهُوَ يَرْزُقُهُمْ
وَيَعَافِيهِمْ) که‌س له‌خودا به‌سه‌برتر نیه له‌سه‌ر خراپه‌کارییه‌ک: که‌ به‌رامبه‌ری
ده‌کری، ئاده‌میزاده‌کان هاوه‌لی بۆ داده‌ئین، مندالی وه‌پال ده‌ده‌ن، که‌چی ئه‌و
رزق و روژیان ده‌دات و له‌شساغیان ده‌کا..

هه‌روه‌ها چه‌سپاوه: که‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: (إِنَّ اللَّهَ لِيَمْلِكُ
لِلظَّالِمِ حَتَّى إِذَا أَخَذَهُ لَمْ يَفْلِتْهُ) بی‌گومان په‌روه‌ردگار مۆله‌تی سته‌مکار
ده‌دا بۆ ماوه‌یه‌ک، جا نه‌گه‌ر ماوه‌یه‌که‌ به‌سه‌رچوو ده‌یگری و گیرۆده‌ی ده‌کا. که
گرتیشی نیتر له‌چنگی رزگاری نابێ. ئه‌مجار پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌م نایه‌ته‌ی
خوێنده‌و. ﴿وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَىٰ وَهِيَ ظَالِمَةٌ، إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ
شَدِيدٌ﴾ هود/۱۰۲.

نموونه‌ی ئه‌م نایه‌ته‌ نایه‌تیکی تره: که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ
أَمَلَتْ لَهَا، وَهِيَ ظَالِمَةٌ، ثُمَّ أَخَذْتُهَا وَالْيَاصِيرُ﴾ ۴۸.

دوا به‌دوای ئین‌دارو ترساندن گونجاوه: که‌ باسی قودره‌تی بی پایانی خۆی
بکا ده‌فه‌رموی: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ يَتَفَتَّحُ ظِلَالُهُ عَنِ الْيَمِينِ
وَالشَّمَائِلِ سُجْدًا لِلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ﴾ نایا ئه‌و موشریکانه‌ی که‌ ئاوا ته‌نگیان

بکشی، یان به‌بال بفری، له‌وشکانی‌دا یان له‌ده‌ریادا چه‌پهنده‌و په‌پهنده‌بن، یان ئاده‌میزادو جندوکه بن یان په‌ریو فریشته بن هه‌موویان سوژده بو په‌روه‌ردگار ده‌بن و هیچیان فیز ناکه‌ن و خو‌یان له‌به‌رامبه‌ر خودا به‌گه‌ور! نازان! جا سوژده بردنه‌که‌یان سوژده‌بردنیکی عاده‌تی ناسایی بی؟ یان به‌هر شی‌وه‌یه‌کی تر بی. چونکه نه‌نجامی سوژده داماوو رامبوونه بو هیزی په‌روه‌ردگارو گه‌ردنکه‌چ کردنه بو فرمان و قه‌ضاو قه‌ده‌ری!

﴿يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ ئەو فریشته‌و پی‌پروو خشوکت و بالنده‌نه له‌په‌روه‌ردگاری بانسه‌ریان ده‌ترسن، نافه‌رمانی ناکه‌ن، نه‌رکی سه‌رشانی خو‌یان به‌گو‌یره‌ی توانا نه‌نجام ده‌دن، هه‌رچی فه‌رمانیان بی بکری نه‌نجامی ده‌دن و پابه‌ندی ده‌بن.

هه‌موو شتی‌ک گه‌ردنکه‌چی یاسای خودایه، به‌ویستی ئەو له‌جم و جو‌ل‌دایه. به‌راستی دیمه‌نیکی سه‌رسوپه‌ینه‌ره ئەو هه‌موو چه‌شاماته له‌سیبه‌رو پی‌پروو خشوکت و بالنده و پرای فریشته‌و په‌رییه‌کانی ناسمانه‌کان له‌حالی گه‌ردنکه‌چی و فه‌رمانبه‌رداری‌دان، خه‌ریکی عیباده‌ت و سوژده‌بردن، له‌به‌جیه‌پنانی خودا په‌رستی‌دا لوتبه‌رزی نانوتین و خو‌یان به‌زل نازان، سه‌رپیچی فه‌رمانی خودا ناکه‌ن. نه‌وانه‌ی خو‌یان له‌هاوپه‌شی کردنی ئەم دیمه‌نه سه‌ر سوپه‌ینه‌ره جیاده‌که‌نه‌وه، خو‌یه‌زل ده‌زانن و سه‌رپیچی فه‌رمانی په‌روه‌ردگار ده‌که‌ن ته‌نیا به‌شی‌ک له‌ئاده‌میزاد کانن، هه‌ر نه‌وان خو‌یان له‌م هاویه‌شییه هه‌ل ده‌هاو‌یرن!

پوخته‌ی قسه: نه‌ویه: په‌روه‌ردگار نه‌وه راده‌گه‌یه‌نی: که ئەو له‌به‌ر گه‌ره‌یه‌ی و شکۆمه‌ندی زاتی خو‌ی سه‌رجه‌م دروست‌کراوانی به‌گیانله‌به‌رو بی گیانیه‌وه، هه‌موویان ملکه‌چی فه‌رمان و ویسته‌کاننی! وه‌کو له‌شو‌ینتیکی تر ده‌فه‌رموئ: ﴿وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلٰلَهُمْ بِالْغُدُوِّ وَالْاَصَالِ﴾ الرعد/۱۵.

موناقه شه کردنی بیرو باوهری موشریکه کانو

کاره نایه سنده کانیان

❦ وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ

إِثْنَيْنِ إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌُ وَاحِدٌ فَإِنِّي فَارْهَبُونَ ﴿٥١﴾ وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضِ وَلَهُ الَّذِينَ وَاصِبًا أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَتَّقُونَ ﴿٥٢﴾ وَمَا بِكُمْ مِنْ

نِعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ تَجْشَرُونَ ﴿٥٣﴾ ثُمَّ

إِذَا كُشِفَ الضُّرُّ عَنْكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾

لِيَكْفُرُوا بِمَا ءَاتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾ وَيَجْعَلُونَ

لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ تَاللَّهِ لَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنتُمْ

تَفْتَرُونَ ﴿٥٦﴾ وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَنَهُ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ

﴿٥٧﴾ وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ

﴿٥٨﴾ يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِن سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ أَيُمْسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ

أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٥٩﴾ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوِّءِ وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

﴿۶۰﴾ وَلَوْ يَأْخُذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَفْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿۶۱﴾ وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ أَنَّ لَهُمُ الْحُسْنَىٰ لَا جَرَمَ أَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَأَنَّهُمْ مُّفْرَطُونَ ﴿۶۲﴾

دوای شهوی په روه رگاره شهوی رو نکرده وه: که هه موو بوونه وهر گهر د نکه چی جه لالو شکومه ندیی په روه رد گارن، به شوین شه ودا سی شتی سهره کی راده گه یه نی:

۱- نه هی کردن له هاوه لدانان، چونکه هه موو بوونه وهر و شهوی تییدایه ملکی خویه تی، هیچ شتی ک رایه ی ناکه وئ ببیته هاوه لی خودا.
۲- به بیان کردنی کرده و ناشیرینه کانی شه و موشریکه نه فامانه و پوچه لی قسه کانیان.

۳- مؤله تدانی خودا بو شه و کافرو بییدینانه: که ده سبه چی سزایان ناداو پدله له له ناو بردنیان به عه زاب ناکا، هه رچه نده کوفره که یان گه وره و کرده وه کانیان ناپه سندن!

ده فهرموی: ﴿وَقَالَ اللَّهُ: لَا تَتَخَذُوا إِلَهِينَ اثْنَيْنِ، إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ فَإِيسَىٰ فَارَهُبُونَ﴾ په روه رد گار فهرمانی به به نده کانی کرده و: که دوو خودا یان زیاتر بو خویان بریار نه دن، پیانی فهرمووه: که س مه کن به هاوه و شه ریکم، جگه له من که س مه پرستن، هه ر کاتی ئیوه له گه ل من دا یه کی ترتان په رست شه و شه ریکتان بو من داناوه، خودای به حق و شیایو خودایه تی هه ر یه کن

دهروونهوه هه‌تا ده‌گاته نیعمه‌تی رزقو رۆژیو سه‌رکه‌وتن و هه‌موو
 پیوستیاتیکی ژیان و هۆکاری خوشبه‌ختی و کامه‌رانی بۆ دونه‌یاو قیامت
 هه‌مووی له‌خوداوه‌یه‌و به‌ده‌ست نه‌وه. که‌وابی عاقل نه‌وه که‌سه‌یه هه‌ر له‌خودا
 بترسی، هه‌ر به‌ندایه‌تی بۆ خودا بکا، شوکرو سوپاسی حه‌قیقی هه‌ر بۆ خودا
 نه‌نجام بدا چونکه هه‌موو نیعمه‌تی که له‌خوداوه‌یه، هه‌موو هۆکاریکی ژیان و
 به‌خته‌وه‌ری دونه‌یاو قیامت نه‌وه. فره‌همی ده‌هینی، هه‌ر نه‌ویش ده‌توانی
 زه‌ره‌رو زیان له‌به‌نده‌کانی دوور بخاته‌وه. نه‌ی نه‌وه نیه: که ﴿فَإِذَا مَسَّكُمُ
 الضُّرُّ فَإِلَيْهِ تَجْأَرُونَ﴾ هه‌ر کاتی که تووشی ناخۆشی و ته‌نگ و چه‌له‌مه‌یه‌ک بوون
 زه‌ره‌رو زیان له‌مال و سامانتان که‌وت، خۆتان یان که‌س و کارتانه‌خۆش
 که‌وتن بومه‌له‌رزو و زریان و لافاو له‌زیدو نیشتمانی دان، دوژمن هه‌یرشی بۆ
 هه‌ینان و ده‌وره‌ی دان... هه‌تد هه‌ر په‌نا بۆ خودا ده‌به‌ن و هاوار ده‌که‌نه باره‌گای
 نه‌وه ده‌پارپنه‌وه، ده‌له‌لینه‌وه هاوار ده‌که‌ن له‌ناخه‌وه، به‌ئیلحاحه‌وه لی‌ی
 ده‌پارپنه‌وه: که رزگارتان بکا و ناخۆشیتان له‌سه‌ر لابه‌ری، چونکه دل‌نیان جگه
 له‌خودا که‌سی تر ناتوانی به‌هاناتانه‌وه. بی‌و ته‌نگ و چه‌له‌مه‌تان له‌سه‌ر لابه‌ری!
 ﴿ثُمَّ إِذَا كُشِفَ الضُّرُّ عَنْكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ﴾ پاش نه‌وه
 هه‌موو پارانه‌وه و لالانه‌وه: که خودا ناخۆشی له‌سه‌ر لابه‌ردن و له‌ته‌نگ و
 چه‌له‌مه رزگاری کردن، ترسو بیمی لی‌ی دوور خسته‌نه‌وه. نازو نیعمه‌تی پیدان،
 نه‌خۆشتان چاکبونه‌وه. مۆته‌که‌ی به‌لا و موصبه‌ت ره‌ویه‌وه، ئا له‌و کاته‌دا
 ده‌به‌نه دوو تاقم؛ کۆمه‌لیکتان له‌سه‌ر نیمان و باوه‌ری راست ده‌مینیته‌وه، بۆ
 هه‌موو شتی که په‌نا بۆ خودا ده‌به‌ن و پشت به‌نه‌وه ده‌به‌ستن شوکری
 نیعمه‌ته‌کانی ده‌که‌ن. کۆمه‌لیکیشتان هه‌له‌ده‌گه‌پنه‌وه. پاش هانا بردن بۆ
 باره‌گای خودا و پارانه‌وه و لالانه‌وه لی‌ی پاشگه‌ز ده‌بنه‌وه. هاوه‌لی بۆ
 داده‌نین، کوفرانی نیعمه‌ته‌کانی ده‌که‌ن، به‌راستی نه‌مانه سپه‌له‌و پی نه‌زانن.
 هه‌له‌وێسته‌کانیان جیگای سه‌رسوپمانه! پاساوی نیعمه‌ته‌ جو‌راو جو‌ره‌کانی

به شیک لهو نیعمه تانه ی که نیمه کرد و مانه به رزق و رۆزی نهوان، ده لئین: نهوه له بته کانهو. بۆمان هاتوو، هه ندی له بهر و بوم و ناژده له کانیا ن تهرخان ده که ن بۆ بته کانیا ن و کوشتییا ن بۆ سه ر ده برن، بۆ نه وه ی (به خه یالی خویان) لییا ن نزیک ببنه وه. وه کوو له شوینیکی تردا ده فرموی: ﴿وَجْعَلُوا لِلّٰهِ مَا ذَرَأْتُمَنِ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا﴾ فَقَالُوا: هَذَا لِلّٰهِ بِزَعْمِهِمْ، وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا، فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ، وَمَا كَانَ لِلّٰهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَى شُرَكَائِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿الأنعام/١٣٦﴾.

نه مجار پهروه ردا گار سویند به زاتی خۆی ده خوا و هه ره شهیا ن لی ده کاو ده فرموی: ﴿تَاللّٰهِ لَنَسْأَلَنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَفْتُرُونَ﴾ سویند بۆ به زاتی خۆم په سیارتان لی ده که م لهو بوختان و بیرو باوه ره پووچه ی هه لتان به ستوو، سویند بۆ له سه ر نهو کر. هوانه ی نه نجا میا ن ده دن، سزای ته وا وتان بده مه وه، به ناگری دۆزه خ تۆله تان لی بستینم. وه کوو له شوینیکی تردا ده فرموی: ﴿فَوَرَبِّكَ لَنَسْأَلُهُمْ أَجْعِلْ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ الحجر/٩٢-٩٣.

٢- ﴿وَيَجْعَلُونَ لِلّٰهِ الْبَنَاتِ سُبْحَانَهُ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ﴾ بۆ عه قلی و نه قامی نه موشریکانه گه یشتۆته راده یه ک، بوختان و درۆو ده له سهیا ن گه یشتۆته ئاستیک فریشته که به نه دی فرمان به ردا ری خودان و هه میشه له طاعه تی خودادان، کرد ویا ننه کچی خودا، ده لئین: نهوانه کچی خودان، نه مجار له گه ل خودادا دهیا نه پرستن، نه وه تا هۆزی خوزاعه و که نانه به نا شکر با نکه شه ی نه وهیا ن ده کرد: که فریشته کچی خودان و له گه ل خودا دهیا نه پرستن و وه کوو له شوینیکی تردا ده فرموی: ﴿وَجْعَلُوا الْمَلَائِكَةَ: الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمٰنِ إِنَاثًا﴾ الزخرف/١٩.

به راستی نهوانه که وتوو نه هه له ی گه وه وه. زۆر گو مپا بون و باش سه ریا ن لی تیک چوو ه چونکه خودا مندا لی نه نهوان مندا لی وه پا ل ده دن، نه مجار له وه شدا میینه (که به لای نهوانه وه له نیرینه په نزمتره) بۆ خودایان دانا وه،

بۆ خۆیان کوردا ده‌نین و بۆ خودا کچ، بۆ خۆیان رازی نابن کچیان هه‌بێ وه‌پال
خودای ده‌ده‌ن. وه‌کوو له‌ثایه‌تیکی تردا ده‌فرموئ: ﴿الکم الذکر وله‌ الانثی،
تلك اذا قسمه ضیزی﴾ النجم/ ۲۱-۲۲. یان ده‌فرموئ: ﴿الا انهم من افکهم
لیقولون: ولد الله، انهم لکاذبون. اصطفی البنات علی البنین مالکم کیف
تحکمون﴾ الصافات/ ۱۵۱-۱۵۴.

سه‌یره بۆ خۆیان کوڕ هه‌لده‌بژێرن، پێیان ناخۆشه‌ کچیان وه‌پال درئ،
ئه‌وه‌ی بۆ خۆیان پێی رازی نین و به‌سوکیه‌تی ده‌زانن وه‌پال خودای ده‌ده‌ن.
به‌راستی تاوانیکی گه‌وره‌یه‌ بوختانه‌کیان زۆر ئه‌سته‌مه‌، جاری جوداوازی
له‌نیوان نیرو می‌دا ده‌که‌ن، ریزو پله‌و پایه‌ بۆ تێرینه‌ داده‌نین و کچ به‌پله‌ نزم
ده‌ژمێرن، ئه‌مجار پله‌ نزمه‌که‌ وه‌پال خودا ده‌ده‌ن!!

بۆیه‌ په‌روه‌ردگار له‌شۆینیکی تردا به‌ئوسلوبی پرسیاریکی نینکارنامه‌یز
ده‌فرموئ: ﴿ام له‌ البنات ولکم البنون؟﴾ الطور/ ۳۶.

ئه‌مجار په‌روه‌ردگار ره‌خنه‌ له‌داب و نه‌پیتی موشریکه‌کانی عه‌ره‌ب
ده‌گرێ له‌وه‌دا که‌ ریزیان بۆ ئافره‌ت دانه‌ده‌ناو پێیان وابوو: مێینه‌ هۆی
سوکیه‌تی و سه‌رشۆرییه‌، پێیان ناخۆش بوو که‌ کچیان ده‌بوو. ده‌فرموئ:
﴿وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنْثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ﴾ ئه‌گه‌ر یه‌کیک
له‌و عه‌ره‌بانه‌ی پروایان وا بوو فریشته‌کان کچی خودا، مژده‌ی ئه‌وه‌یان پێ
بدایه‌ که‌ خێزانه‌که‌ی کچی بووه‌، ده‌م و چاوی ره‌ش داده‌گیرساو غه‌م و
ناپه‌حه‌تی دای ده‌گرت و له‌عه‌یبه‌تان و له‌خه‌فه‌تان قسه‌ی پێ نه‌ده‌کراو زمانی
نه‌ده‌گه‌را.

﴿يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ﴾ له‌شه‌رم و خه‌جاله‌تیا خۆی
له‌خه‌لک ده‌شارده‌وه‌. پێی خۆش نه‌بوو که‌س بیینی و که‌س بیینی له‌به‌ر
کاریگه‌ری هه‌والی ئه‌وه‌ی که‌وا کچی بووه‌. ئه‌مجار له‌دلی خۆی دا ته‌گبیری
ده‌کرد چی بکاو چۆن به‌ره‌و‌پرووی ئه‌م کاره‌ساته‌ بیته‌وه‌؟ له‌دوورپییانی

هه‌ل‌ب‌ژاردنی ر‌ی‌گ‌ایه‌ک له‌م دوو ر‌ی‌گ‌ایه‌ قه‌ت‌یس ده‌ماو نه‌یده‌زانی چی ب‌کا
 ﴿أَيْمِسْكَ عَلَى هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ﴾ ئایا ئه‌م زاروکه‌ م‌ی‌ینه‌ به‌ی‌ل‌ت‌یه‌وه
 به‌سوکت و ب‌ی‌ ن‌رخ‌ی و م‌یرات نه‌گری‌و گ‌رن‌گی پ‌ی نه‌داو به‌هیچ و پ‌ووچی بزانی،
 یان زینده‌ به‌چالی ب‌کاو به‌زیندویی ژیر خاکی ب‌کاو له‌کوڵ خۆی ب‌کاته‌وه ئه‌م
 سوکا‌یه‌تیه‌ له‌شانی خۆی دم‌الی!!

﴿إِلَّا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ ناگادار بینده، بهراستی خراب کاریکه شهو
موشریکانه دهیکن، خراب گوفتاریکه دهیوژن خراب بهشکردنیکه بهشی
دهکهن، خراب نیسبهتدانیکه نیسبهتی بو لای خودا دهدهن! نموندهی نهم
نایهته نایهتیکی تره که دهفهرموی: ﴿وَإِذَا بَشَّرَ أَحَدَهُم بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ
مَثَلًا، ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا، وَهُوَ كَظِيمٌ﴾ الزخرف/۱۷.

ماده‌ی (بشر) همرچهنده بۆ هه‌موالێکه که خوشی بخاته دڵ و ده‌روونه‌وه ، به‌لام به‌گوێره‌ی به‌کارهێنانی له‌ته‌صلی زماندا بۆ هه‌موالێک به‌کار ■ هه‌یندری: که گاریگهر بۆ ده‌مو چاو بگوێژ، ئاشکراشه هه‌ریه‌کی له‌هه‌موالی خوش یان ناخوش پیستی ده‌مو چاو ده‌گوێژن!

﴿لِّلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ﴾ همدیه بۆ ئەوانەى پرۆایان به هاتنى رۆژى قیامەت نیه، پێیان وایه: جگه له ژيانى دونیا ژیايتكى تر نیه، رهوشتيان ناشیرین و نالهباره، ئەوان رهوشته ناشیرینه که یان وه کوو مه مثل مه شهروو ناشکرایه، واته: ئەوان بۆ خۆیان رهشتى نه زمو پهستیان همدیه که بریتیه له پتوستان بۆ مندالى ئیرینه تا پاش مردنیان جیگایان بگرتهوه، له ژيانى دونیادا خۆيانى پى هه لێننهوه، کچیان ناخۆش دهوێ، به هیچ و پوچى دهزانن، به زیندوى ژێر خاکی ده کهن بۆ ئەوهى نه بیته مایه ی سوکایه تی پێکردن بۆ خۆی و عه شیره تی. یان له بهر به خێوکردن زنده به چالیان ده کردن، ده یانگوت: هه ژار ده کهوین و ناتوانین به خێویان بکهین که وابێ ئەو موشریکانه مه ته لی ناشیرینیان همدیه، رهوشته، ئاکاریان به دو خرا به کاری به.

﴿وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَى﴾ هدر بۆ خودایه مه پهلای بالا و پیروزو شکومه ندی، که مالی موطلقی هیه، تاکو تهنها و فردو صمه ده، نه له کس بووه نه کس لای بووه. بهرزو پیروزه له وهی مندالی هه بی، هاوه لای هه بی! زاتی پاکی بی ئاتاجه له هه موو عالم، پیوستی به کس نیه، پاکو مونه زه هه له هه موو رهوشتیکی پهست و نزم! صیقاتی که مال و جه مالی موطلق و ره هان! له هه موو رویه که وه بی نه قص و بی عه بهو که مالی موطلقی هیه!!

﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ خودا غالب و بالاده ستو کس نیه بتوانی به سهری دا زال بی، که کیم و دانایه له کار و باری دا هیچ شتیکی بی چیکمهت نیه.

نه مجار دواي نهوې پهروږه گار کوفرو تاوانباري موشريکه کاني رانواند،
 ره حمهت وکړه مو فاضلي خوښي بهيان ده کاو ده فدرموي: ﴿وَلَوْ يَأْخُذُ اللَّهُ
 النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَوْكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ﴾ خودا زور به صه برو به زه يي به يو
 به نده کاني نه گمر خودا نهو خه لکي به هوې تاوانه کانيانه مو به گرتايو په لمي
 له سزادانيان دا بکر دايه، هر گيز له سمر گوې زه وي پېړويه کي نه ده هيشتموه،
 گيانله بهر يک به زيندويي نه ده مايه مو، واته: له گه ل له ناو بردني ثاده ميزاده
 سته مکاره کاندا هه موو گيانله بهر کاني تريشي له ناو ده برد!
 ﴿وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ به لام پهروږه دگار سزادانه کهيان
 هه لده گري يو کاتي ديار يکړاوو په له له سزاداني ده ست به جييان ناکا.

بەيھەقى لەشەبو ھورەپەرە ■ رايوايەت دەکا: دەفەر موی: گوتم لی سوو
پیاویک دەيگوت: ستمەکار ھەر زیان بەخۆی دەگەینەن، ئەویش رەدی
دایەو وەتی: نەخەیر وا نیە بەلکوو ستمەکار زیانی بۆ غەیری خۆشی ھەيە،
تەنانەت (ھوبارا) لەھیلانەي خۆی دا بەھۆی ستمەکاری ستمەکارانەو ■ مندار
دەنەو ە.

له ئیبنو مه سعوودیشه وه ریوایه ت کراوه: فهرموویه تی: له وانیه (جوعه ل) ^(۶) له کونه که ی خۆی دا به هۆی تاوانی ئاده میزاده و له ناو بچی.

ئهمه ره حمه ت و میهره بانی خودایه بۆ ئاده میزاد؛ که له سه ر تاوانه کانیان ده ست به جی سزایان ناداو مۆله تیان ده دا بۆ کاتیکی دیاریکراو وه ختی هاتنی ئه جه لیان.

جا ﴿فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ﴾ که کاتی له ناو بردنیان هات، ساته وه ختی که له ماوه ی دیاریکراو دواناخرین و پیش ناخرین.

له هه موو شتی که سه یر تر ئه وه یه: موشریکه کان شتی که بۆ خۆیان پی ی رازی نین بۆ خودای داده نین ﴿وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ إِنَّهُمْ أَلْحَسَنُ﴾ شتی که بۆ خودا بریار ده دن که بۆ خۆیان پی یان ناخۆشه هه یانبی، بۆ خۆیان پی یان ناخۆشه که چیان بیی، هاوه ل و شه یریکیان له مال و سامان و فهرمانه وایی و هوکمه دا هه بی، که چی ئه مانه وه پال خودا ده دن ده لێن: خودا که چی هه ن، شه یری که هه یه، وێپای ئه م تاو نباریه دیان زوربانیان درۆی پیادی، که ده لێن: سه ره نجامی باش و به خته وه ری دونیا و قیامه تمان هه یه درۆ ده که ن، درۆ ده که ن له وه دا ده لێن: له قیامه تدا پله و پایه ی باشمان ده بی و ده چینه به هه شته وه.

ریوایه ت کراوه: که موشریکه کان وتیان: ئه گه ر موحه ممه د راست بکا زیندوبو ئه وه هه بی ئه وه ئیمه به هه شتین. ئیتر په ره ردگار ره دی دانه وه وه فهرمووی: ﴿لَا جَرَمَ أَنْ لَهُمُ النَّارُ وَأَنْهُمْ مُقَرَّنُونَ﴾ هه یج گومانی تی دا نه وه شتی که حه ق و راسته: که نه وان دۆزه خه ی و شوینی حه وان هه وه مالی کو تا یی یان ئاگری دۆزه خه و تییدا ده هی لدرینه وه پیش ده خرین بۆ دۆزه خو به گورجی ئاگریان بۆ ده هی ندری و هه یج دوا ناخرین!

پتویسته لهم دهرفته‌دا شهو بگوتري: كه ههر كاتي كومه‌لگا له‌راسته ريبازی خودا لای داو ئینحیرافی كرد کاریگه‌رییه‌كه‌ی ته‌نیا بۆ سه‌ر بیرو باوه‌ر نیهو به‌س! به‌لكوو له‌هه‌موو هوازیکی ژیان‌دا کاریگه‌ر ده‌بی. هه‌موو دابو نه‌پیتیکی له‌گریژنه ده‌چی، له‌هه‌موو لایه‌كه‌وه كرمۆل ده‌بی و ده‌پزی و بۆگه‌ن ده‌كا. بیرو باوه‌ر داینه‌موی ژیان، به‌بی هه‌بوونی بیرو باوه‌ری راست و په‌سند ژیان خۆشی تیدا نیه، دل نارام ناگری، كومه‌لگا به‌خته‌وه‌ر نابێ. بێ بیرو باوه‌ری راست و په‌سند بوو: كه‌وابی شه‌وی وای له‌موشریكه‌كان كرد دابو نه‌پیتی كچ زینده‌به‌چال‌كردن دابننن، بێ بیرو باوه‌ری راست بوو كه‌وای له‌كومه‌لگای عه‌ره‌ب كر ■ به‌چاوی سووك سهری ئافه‌رت بكری، دابو نه‌پیتی عه‌ره‌به‌كان وا بوو كه كچیان ده‌بوو ره‌نگیان ره‌ش داده‌گیرساو غه‌مناك ده‌بوون ترسی هه‌زار بوون عه‌یدارییان ده‌كه‌وته دل‌شه‌وه، چونكه ئافه‌رت نه‌شه‌ری پێ ده‌كری و نه‌كارو كاسبی ده‌كا، جاری وایش ده‌بوو به‌ره‌لاماری دوژمن ده‌كه‌وتن و ده‌پنران و ده‌بوونه مایه‌ی سوكایه‌تی بۆ هۆزه‌كه، نه‌گه‌ر هه‌یچكه نه‌بی بارن به‌سه‌ر باوك و براكانیان‌وه‌و ده‌بی به‌ختیان بكه‌ن نه‌مه‌ بوو تیروانیی كومه‌لگای عه‌ره‌ب پێش هاتنی ئیسلام و ئاوا بیریان ده‌كرده‌وه!!

ئیسلاام هات دژی شه‌م دابو نه‌پیت و تیروانییه‌ راوه‌ستا، بیرو باوه‌ری راست و دروستی بلاو كرده‌وه، شه‌وی چه‌سپاند: كه رزق و رۆژی به‌ده‌ست خودایه‌و خوداش رزقی هه‌موو كه‌س ده‌دا، كه‌س رزقی كه‌س ناخواو هه‌یج كه‌س له‌وه‌ی خودا بۆی داناوه زیاتری چنگ ناكه‌وی.

ده‌مه‌جار شه‌وی چه‌سپاند: كه ئا هه‌میزاد به‌نیرو مێیه‌وه لای خودا ریزی تایبه‌تی هه‌یه، ئافه‌رت له‌روانگه‌ی ئاده‌میزادیه‌وه هاشانی پیاوه‌و نیوه‌ی كومه‌له، كچیش وه‌كوو كو‌ر نعه‌مه‌تی خودایه‌و هۆكاریكه بۆ درێژه‌پیدانی ژیان.

حیکمەتی خودا واهاتوو و یاسای ژیان وایە: کە ژیان بەهۆی نیرو میوه بەردوام بێ. رەگەزی مێینە لە یاسای ژیاندا بنەمایەکی سەرەکییە، بەلکوو رۆلی ئافرەت لەدریژەپیدانی ژیان لەرۆلی پیاو گرنگترە، چونکە ئافرەت بەرھەم ھێنو پەرەردەکەری کۆمەڵە، یاسای ژیان بەبێ ھەبوونی ژنو مێرد بەرپۆھ ناچێ، دەی: کە ئەمە رۆلی ئافرەت بێ لەرەورەوێ ژیاندا چۆن دەبێ کە یەکیەک کچی بوو دلتەنگ بێ و رەنگی رەش دابگیرسی؟!

ئاوا بەو شێوە نرخی عەقیدە ی ئیسلامی دەرەکەوئ بۆ راستکردنەوێ بیرو بۆچون و داب و نێتە کۆمەڵاتیەکان. لێرەدا تێروانییە دلتسۆزانەکە ی ئیسلام بۆ ئافرەت خۆی دەنوێنێ. ئەو بیرو باوەرە پەسندە ی بەرامبەر ئافرەت لەناو دلت و دەروونەکاندا بلاکردەو، داب و نێتە کۆمەڵانی ئادەمیزادی بەرامبەر ئافرەت راست کردەو، ئافرەتی لەکۆیلا یەتی تێروانییە نرمانە رزگار کرد، بەلکوو بەرێزلییان لە ئافرەت ریزی لەھەموو ئادەمیزاد گرت، مرقایەتی بۆ گەپاندنەو، چونکە مێینە بەشیکێ سەرەکیی ئادەمیزادە، سوکایەتیکردن بە ئافرەت سوکایەتسکردنە بە ئادەمیزاد، زیندە بەچالکردنی زیندە بەچالکردنی ئادەمیزاد ھەموویەتی. بەفێرۆدانی بەشیکێ ژیانە، بەرەنگاربوونەوێ حیکمەتی خودایە لەدروستکردنی ئادەمیزاد.

ھەتا کۆمەڵگا لەبیرو باوەری راستەقینە لادری و دوور بکەوێتەو بیرو بۆچونی نەفامی لەناویاندا سەرھەلەداتەو.

لەزۆریی زۆری کۆمەڵگاکانی سەردەما ئەمپۆ بیرو بۆچونە ناپەسندەکان سەریان ھەلداو تەو. ئەو تەمپۆ لەھەندێ شوێنداو لەلای زۆریی بیرو بۆچونە ناپەسندەکان سەریان ھەلداو تەو. ئەو تەمپۆ لەھەندێ شوێنداو لەلای زۆریی ئادەمیزادان لەدایکبوونی کچ وەکوو لەدایکبوونی کۆر پیشوازی لی ناکرێ. وەکوو کۆر مامەلە لەگەڵ ناکرێ،

به تاقیکرد هوهو کچی پی‌دا، نهویش جوان به ختیوی کردن پهروهردهی ریکه
پیکی کردن بیگومان بوی ده‌بنه پهردهو له‌ئاگر ده‌پیارتن.

هه‌ر نیمامی موسلیم له‌نه‌نسی کوری مالیکهو، ریوایه‌ت ده‌کا ده‌لی:
پیغه‌مبهر ﷺ فهرمووی: (من عال جاریتین حتی تبغا، جاء یوم القیامة
انا وهو) په‌نجه‌کانی جوت کردن.

نه‌بو یه‌علای حافیف له‌عه‌بدوللای کوری مه‌سعووده‌و ریوایه‌ت ده‌کا.
ده‌لی: پیغه‌مبهر فهرمووی: (من کانت له بنت فأدبها فأحسن أدبها
وعلمها فأحسن تعلیمها واسبغ علیها من نعم الله التي اسبغ علیها، کانت
له سترًا او حجابًا من النار).

داب و نه‌ریتی گهل نه‌ته‌وه‌کان ده‌رباره‌ی به‌درؤخته‌وه‌ی
پیغه‌مبهران، نه‌رکی پیغه‌مبهر له‌رونکردنه‌وه‌ی قورئان‌دا

تَاللّٰهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّنْ

قَبْلِكَ فَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ وَلَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٣﴾ وَمَا أُنْزِلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ

الَّذِي أَخْلَفُوا فِيهِ وَهَدَىٰ وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٦٤﴾

دوای نه‌وه‌ی له‌نایه‌ته‌کانی پیشوودا په‌روهردگار پوچه‌لی و گه‌نده‌لی بیرو
باوه‌ری موشریکه‌کانی رونکرد هوه، نه‌وه‌ی راگه‌یاند: که خودا مؤله‌تی
تاوانباران ده‌دا تا ماوه‌یه‌کی دیاریکراوو له‌بهر حیکه‌مه‌تیک، ته‌سه‌للای
پیغه‌مبهری دایه‌وه له‌سهر نه‌و نار‌ه‌ه‌تی و نه‌زیه‌ته‌ی له‌گه‌له‌که‌یه‌و، تووشی
ده‌هات، تانه‌و ته‌شهریان لی ده‌دا، بوختانیان بو هه‌لده‌به‌ستن، برپاری هاوه‌لو
ته‌فسیری ره‌وان (۱۴۹)

مندالیان بۆ خودا ددهآ گویان به په یامه که ی نه ددهآ، به پیر بانگه وازییه که یه وه نه ده چون! ته سه لالی دده اته وه به وه: که قور په یشیه کان به کم گهل و نه ته وه یه ک نین که نینحیرافیان کردبی، تاقه گهل نین که سه ره قو سه ریچی کارین، به لکوو له پیش نه وانیشه و زور گهل و نه ته وه هه بوون سه ریچی فرمانی خودایان کرده، شوتن ربازی شهیتان که وتوون و گومرا بوون، شهیتان گومرا بوونی له پیش چاو جوان کردون له ژانی دنیادا شهیتان رابهرو سه ره رشتیکاریان بووه. خودا پیغه مبه رانی بۆ ناردون بۆ نه وه ی حه قو به تالیان بۆ لیك جیا بکه نه وه، کیشه و نیزاعیان بۆ یه کالاکه بکه نه وه، بیرو باوه رپان بۆ راست بکه نه وه. هه روه ها بۆ نه وه ی ببه نه هیدایه ت و ره حمه ت بۆ نه وانده ی تیمانیان پی ده هیئن! ده فره موی: ﴿تَاللّٰهِ لَقَدْ اَرْسَلْنَا اِلٰی اُمَمٍ مِّنْ قَبْلِكَ﴾ سویند به خودا تیمه چند پیغه مبه ریکمان له پیش تودا ناردوه بۆ سه ر گهل نه ته وه پیشینه کان، بانگه وازیان کردن بۆ تیمانه یان، به دلسوزی په یامی خودایان پی راگه یاندن، که چی نه ته وه کان پیغه مبه ره کانیا ن به درو خستنه وه، بانگه وازییه که یانیان ره تکرده وه ﴿فَزَيْنُ هُمُ الشَّيْطَانُ اَعْمَاهُمْ﴾ شهیتان کرده وه کانیا نی له پیش چاو جوان کردن، کوفرو بته ره سستی له دلدا شیرین کردن، ﴿فَهُوَ وَلِيَهُمْ اَلْيَوْمَ﴾ نه مرۆ نه وه سه ره رشتیکاریانه و فریایان ده که وی؟!

واته: ئەوان لە ژێر زەبری عەزاب ئەشکە نەچەدان و کەس فریایان ناکەوی!
﴿فَهُوَ وَلِيَّهُمْ أَيُّومٌ﴾ واتە: بە خدیالی خۆیان لە دونیادا یارمەتیدەریانە.
حیکایەتی، حالە.

هەندیک دەلێن: مانای ﴿فَهُوَ وَلِيَّهُمُ الْيَوْمَ﴾ واتە: روژی قیامت
شەیتان لەناگەردا هاوئشینیانە، حیکایەتی حاڵی داها تووە. واتە: لەو کاتەدا:
کە کافرەکان لەدۆزەخدا سزا دەدرێن شەیتان یارمەتیدەریانە، جگە لەئەو
کەس یارمەتیدەریان نیە. ئەویش هیچی پێ ناکرێ!!

ئەمە نەفیی کردنی یارمەتیدانە بەشیوەیەکی بەلیغ و روان. ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ بۆ ئەو موشریکانە لەقیامەتدا سزای بەئیش ھەیە.

کەوابێ: ئەو موحەممەد! تۆ بەھەڵۆستی نابارو ناشیرینی گەلەکەت دڵگران مەبە. گوێ بە درۆ خستەوێ پەیامەکەت لەلایەن ئەو نەفامانەو مەدە، تۆ چاوە پێغەمبەرەکانی پێش خۆت بکە، ئەوان بکەرە ئوسووەی ھەسەنەو خۆت، ئەمییەت مەدە ۛ بەو موشریکانەو کە بوونە نیچیری شەیتان و شەیتان گومرایی بۆ جوان کردون!

نه مجار په روږدگار شهوه راده گهڼه نې: که داب و نه ریتي وه هایه تا
 به لکه نیشان نه داو ره هنوماو فروستاده ی نه نیری هیچ گهلو نه شهویه ک
 به هیلاک نابا، ده فمرموی: ﴿وَمَا أَتَزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الْآيَاتِ
 اِخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ نهی موحه ممه د! نیمه بویه
 قورثانمان بۆ ناردوی و کردومانی به پیغه مبه ر ره وانه مان کردوی بۆ سر
 بهنده کانمان: که شو قورثانه یان بۆ شی بکه یه وه، شو بیرو باوهره عیباده ته ی
 تییدا که وتونه جوداوازییه وه بۆ یان یه کالاً بکه یه وه، حقو به تالیان بۆ لیکن
 جیابکه یه وه ۱۱ حق بناسن و پابه ندی بن و به تال بزائن خو ی لی دوور بخه نه وه.
 قورثان دادوهر و نیوانکاره بۆ هر مه سه له یه ک تاده میزادان تییدا بکه ونه
 کی شه وه، هیدایه ت و ری پیشانده ره بۆ دلّه گومپاکان، ره حمه ت و فهر و
 به ره که ته بۆ گه لیکی نیماندارو خوداپه رست. قورثان ره حمه ته بۆ شو که سانه ی
 دهستی بیتوه ده گرن و پابه ندی فهرمان و جلّه و گیریه کانی بن!

بہ کورتی:

قورئان ناو بڑیکهري نيوان ئاده ميزاده کيشه کانيان بۆ يه کاللا ده کاته وه هيدايه تيان ده دا بۆ ريبازي حه قو خودايه سندن.

هه ندی له دیاردهی ده سه لاتی پهروه ردگارو

دیاردهی نیعمه ته کانی به سهر ناده میزادا

وَاللّٰهُ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاحْيَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَاۚ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ
لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّسْمَعُوْنَ ﴿٦٥﴾ وَاِنَّ لَكُمْ فِى الْاَنْعَامِ لَعِبْرَةًۭ ۚ نُسْقِيْكُمْ مِمَّا
فِى بُطُوْنِهٖۤ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَّبَنًا خَالِصًا سَائِغًا لِلشَّارِبِيْنَ ﴿٦٦﴾
وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيْلِ وَالْاَعْنَابِ نَتَّخِذُوْنَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا
حَسَنًاۚ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُوْنَ ﴿٦٧﴾ وَاَوْحِىْ رَبُّكَ اِلَى النَّحْلِ
اَنِ امْخِذْىْ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًاۚ وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُوْنَ ﴿٦٨﴾ ثُمَّ كُلِىْ
مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِۚ فَاسْلُكِىْ سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًاۚ يَخْرُجُ مِنْ بُطُوْنِهَا
شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ اَلْوَنُهُۥ فِىهِ شِفَاءٌ لِّلنَّاسِۚ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ
يَتَفَكَّرُوْنَ ﴿٦٩﴾

پاش شوهی له نایه ته کانی پیشوودا وادهی به هه شتی دا به خودا په رستان و
هه په شعی دوزه خی له کافره کان کردو ته سه لای پیغه مبهری دایه و به سهر
ته زیه تدانی قور هیشیه کان، گه پرایه وه سهر باسی چه سپاندنی به توانایی و تاکو
ته نهایی خوی، به لگهی حیسی و به چاو بیندراوی رانواندن، به لگهی به رچاو و
دوویاره بووه وهی سروشتی وه کوو روان و شین بوونی کشت و کالو دارو دره خت
ته فیسیری رهوان (۱۵۲)

بەباران و دۆشینی شیر لەناژەل و دروستکردنی جۆرەها خۆراک و شلەمەنی
لەترێ و خورما و دەرھێنانی ھەنگوین لەسکی ھەنگ، کە دەبێتە شیفا و
چارەسەری زۆر لەنەخۆشیەکان و زیاد لەوەش خۆراکیکی بەتام و بەلەرزەتە، ئەم
بەلگەنە ھێنانەووە کردنی بەنیشانە ھێ خۆدایەتی خۆی.

ئىمام (فخر الدين) رازى ده فەر موۋى: بىگومان مەبەستى سەرەكى
 لەناردنى قورئانى پىرۆز چەسپاندن و پى سەلماندنى چوار بنەماى سەرەكى و
 بنەرەتىن: ئىلاھىيات، پىغەمبەرايەتى، زىندو بوونەو، قەزاو قەدەر..! لەناو
 ئەم چوارىنە مایانەشدا ئىلاھىيات لەھەموانىان گىرنگىترە، بۆيە پەرورەدگار
 لەسەرەتای سورەتەكەدا بەلگەى لەسەر خوداوەندى خۆى ھىنايەو، قەبارە
 فەلەكىيەكانى كردن بەنیشانەى بەتوانايى و خودايەتى خۆى، ئەمجار خودى
 ئادەمىزادو ئاژەلو گىاو گژو دارو درەختو حالو وەزعى دەرياو زەوى كردە
 نیشانەى خودايەتى خۆى. ئەمجار ھاتەو سەر رانواندن و چەسپاندنى
 بەلگەكانى تايبەت بەخودايەتى خۆى! سەرەتا دەستى كرد بەباسى نیشانە
 فەلەكىيەكانو فەر موۋى:

﴿وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ لهم نايه ته دا
پهروه ردگار بهنده كان هوشيار ده كاته وه سهره نجيان بؤ لای شو به لگانه
را ده كيشی: كه نيشانه ی تاكو ته نهايي و به توانايي و زانايي يه تی، شه وه
ده چه سپینى: كه ههر شه شيایى خودايه تی و به ندايه تی بؤ كردنه، شه وه ی
رونكرده وه: كه شه خودا بالاده سته خودايه كي وه هايه له بهر زايي يه وه باران
ده بارینى و بهو بارانه زهوى وشكو و برینگ و مردو زيندوو ده كاته وه گژوگياو
دارو دره ختى تیدا ده پوینى و كانى و كانياوى تیدا ده ته قینى، بيگومان له زيندو
كردنه وه ی زهوى بهو شيوه بهرچاوه ی هه موو سالیك جار يك يان زیاتر
دووباره ده بیته وه، پاش شه وه ی شيناوردی تیدا نابینرئو وه كوو مردوو وایه
نه شو نماي تیدا به دی ناكرئ بهو بارانه زيندو ده بیته وه سوز هه لده گهرئو

زه نوێر ده بیتهوه، ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ﴾ بێگومان ئا ئهم دیارد هیه، ئهم گۆرانکارییه، ئهو زیندو کردنه وهیه به لگهیه کی حاشا هه لئه گرو نیشانهیه کی به هیزو ناشکرایه له سه ر تاکو ته نهایی و به توانایی و زانایی و دانایی خودا! بۆ که سانییک ئهم قورئانه ده بیسن و لی تی ورد ده بنه وه و لی تی حالی ده بن.

ئاو هۆی ژیا نه بۆ هه موو زیندو ییک. لێره دا ده که که کردویه تی به هۆی ژیا ن و زیندو بوونه وه ی زه وی به شیوه یه کی گشتی بۆ ئه وه ی هه موو زینده وه ریکی سه رزه وی بگریته و. به ئاده میزاد و پێرۆو خشۆک و په رنده و چه رنده یه وه، به دارو دره خت و گژو گیایه وه. ئهو که سه ی مردو زیندو ده کاته وه، ئهو که سه ی ده توانی مردن بکا به ژیا ن هه ر ئهو شیاوی خودایه تی و په رستش بۆ کردنه، هه ر ده بی ئهو به خودا بزانێ، به راستی لهم ئال و گۆره دا لهم زیندو کردنه وه ی زه وی دا نیشانه ی زۆرو زه به ند. هه ن بۆ گه لو نه ته وه یه ک قسه بیسن و لی تی ورد ببه نه وه و تی بیگه ن. چونکه بیستنی بی تی فکری و تی گه یشتن به که لکی هیچ نایه و هیچی لی شین نابێ!

لێره دا به لگه یه کی تر هیه له سه ر به ده سه لاتێ خودا، عیبه رته تیکی تر هیه ئاماره به ده سه لات و قودره تی خودا ده کا، ئه ویش ده ره یانی شیره له گوانی ئاژه ل، به راستی ئه مه یه کێکه له به لگه هه ره مه زنه کان له سه ر به توانایی خودا، ده فهرموی: ﴿وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُّسْقِیْكُمْ مِنْهَا فِي بُطُونِهِ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبْنَا خَالِصًا سَائِغًا لِلشَّارِبِينَ﴾ بۆ ئیوه هیه ئه ی خه لکینه! له ئاژه لدا په ندو ئامۆژگاری، به لگه و نیشانه له سه ر به توانایی و ره حمه ت و لوظفو که ره ممان سه یری حوشترو ره شه ولاخو مه رو بزن بکه ن، له ده ست ره نگینی په روه ردگار ورد ببه نه وه: ئه وه تا ئیوه زیاد له وه ی که لک له کۆلک و خوری موو مه ره زیان و ده ده گرن، به به ره هم ه یسانی بێچوو زاوژیان، هه ره ها به خواردنی گوشتیان سوودمه ند ده بن، سه رباری ئهو سوود و

فەرپانه دەر خواردتان دده‌ین شیریکی صافی دور له‌هه‌موو خه‌وشیک که به‌تام و گه‌وارایه بۆ نه‌وانه‌ی ده‌یخونه‌وه «نه‌و شیر» په‌یدا ده‌بی له‌نیوان نه‌و ماده‌ پیسه که له‌ریخۆله‌وه رت ده‌بی، نه‌و خوینه سووره‌ی که جگه‌ری ناژه‌له‌کان کیشی ده‌کا. نه‌و شیر صافه‌ی: که له‌گوانی ناژه‌له‌ دهردی له‌چی دروست ده‌بی؟ بیگومان نه‌و شیر وهدی دی له‌نیوان نه‌و خۆراکه‌ی له‌گه‌ده‌دا پاش هه‌زمبون ده‌مینیتته‌وه نه‌و خوینه‌ی له‌ناکامی هه‌زمبونی خۆراکه که په‌یدا ده‌بی! چونکه که خۆراک هه‌زم بوو به‌قودره‌تی خودا ده‌بیته گوشراویکی پالفته‌کراوو به‌سوود بۆ جه‌سته و به‌شیکیشی ده‌بیته تلپه‌ی بی سود: که پاش ماوه‌یه‌ک دهری ده‌دا بۆ دهره‌وه نه‌م خوینه ده‌چیتته ناو هه‌موو خه‌لییه‌یه‌کی جه‌سته‌وه به‌سهر ده‌ماره‌کانی له‌ش‌دا دابه‌ش ده‌بی و ده‌بیته هۆی به‌رده‌وام بوونی ژیان. نه‌مجار بری له‌م خوینه ده‌چی بۆ ناو نه‌و لوانه‌ی له‌ناوگواندانو ده‌بیته شیریکی صافی بی خه‌وش!

سوبحانه‌للا! هه‌ر ده‌لێ ی خودای داناو زانا جه‌سته‌ی نه‌و ناژه‌لانه‌و هه‌موو گیانه‌به‌ریکی شیردهری تری کردو به‌کارگه بۆ گۆرینی خوار «مه‌نی بۆ خوین و له‌خوینه‌وه بۆ شیر. هه‌ر به‌و جۆره له‌جه‌سته‌دا جگه له‌غوده‌ی ناو گوان و شیرمه‌نی، غوده‌ی لووت هه‌یه، چلم دروست ده‌کا، غوده‌ی چاو هه‌یه فرمیسک په‌یدا ده‌کا، غو»ه‌ی مه‌نه‌وی هه‌یه خوینه‌که ده‌گۆرێ بۆ ماده‌ی گه‌راو گه‌رچه‌ک!! بۆ تۆم و ره‌چه‌له‌ک!

بیگومان چۆنیه‌تی هه‌زمکردنی خوار «مه‌نی و تیکه‌ولیکه‌و پالفته‌کردنی لیک جیاکردنه‌وه‌ی گوشراو و تلپه‌و تیرکردنی هه‌موو خه‌لییه‌کی جه‌سته به‌و ماده‌ی پیوستی پی هه‌یه و له‌خوین وهدی هاتوو «تیکه‌ولیکه‌یه‌کی سه‌یرو سه‌مه‌ریه‌و تا بلێی سه‌رسورپه‌ینه‌ره. هه‌موو ثانیه‌و چرکه‌یه‌ک نه‌م عه‌مه‌لییه‌ته له‌ناو جه‌سته‌دا نه‌نجام ده‌دری شان به‌شانی عه‌مه‌لییه‌تی سوتاندن و به‌تلپه‌کردن! له‌هه‌موو چرکه‌یه‌ک‌دا له‌ناو جه‌سته‌دا تیکه‌ولیکه‌ی

روخان و دروستکردن بهرد هوامه و تا گیان لهجهسته دا بئ چرک یه ک راو هستانی نیه!!!

ئاده میزاد له بهرام بهر ئه م تیکمو لیکه بهر هوامه سه رسور هینه ره دا هیچکهی پی ناکرئ جگه له وه که له ناخه و بپوا به ده سه لات و به توانایی نهو به دیهینه ره کارسازه بکاو کړنووشی بهنده گی بۆ زاتی پاکی نهو خودا خاوهن قودرته ره هایه بهرئ.

جا وه کوو له ئاژده لدا ئیوه نهو شیره صافه به که لکه به تام و گهوارایه تان دهست ده که وئو په ووه ردگار بهو شیو سه رسور هینه ره بۆ ئیوه ی فراهه م هیناوه، خواره مه نیو شله مه نی تریشی بۆ ره خساندون؛ کردونی به نیشانه ی خودایه تی خوی نه وه تا: ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا﴾ بۆ ئیو هیه له به ربوومی داری خورما و داری ترئ دا چهند رزق و رۆژی جۆرا و جۆر؛ له م دره ختانه میوه ی جۆرا و جۆر هه مه چه شنه تان بۆ فراهه م هیندراوه، پیویسته په ندو ئامۆژگاری لی وهر بگرن، ورد ببنسه وه و سه رنج بدهن: داری خورما خورمای جۆرا و جۆرتان بۆ به ره م دینئ داری میو ترئ جۆرا و جۆرتان بۆ ده گرئ، که ده یکه نه ژبواری خۆتان به ته پرئ به وشکی، به (روطاب) یو تریییو به خورماییو میوژی که لکیان لی وهر دگرن، هه روه ها له به ربوومی ئه م دره ختانه جۆره ها مه شروبات و شله مه نی شیرین و به تام له زه ته ی وه کوو دۆشاوی خورما و دۆشاوی ترئ ره نگا وره نگی جوان دروست ده کهن، میوژو باسو خو شه ربه ت و حه لئاو جۆره ها خواره مه نیو شه رابی تری به تام و به سوود له به ربوومی ئه مانه دروست ده کهن، هه مو بیان رزق و رۆژی جوان و به که لکن، هوی راگیر کردنی ته ندروستی و گه شه کردنی له ش و لارتانه.

﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ بیگومان له ره خساندن و زۆر کردنی ئه م هه موو نیعه ته جۆرا و جۆرانه دا، نیشانه و به لگهی به هیژ هه ن له سه ر وجود و

به توانایی و میهره بانی پهروهردگار بۆ نه تهوهیهک که خاوهن هۆش و فام بن و
عەقڵی خۆیان بخه نه کارو له نیعمهت و دروستکراوانی خودا ورد بینهوه.

لیره دا پرسیاریک دیته پیشهوه ده لّی وشه ی (سکرا) ئه وه خواردنه وهیه:
که نه خوڕیته وه ئا هه میزاد سه رخۆش دکا، هه لّبه ته هه موو سه رخۆشکه ریکیش
به خه مر داده نرئو حه رامه، ئه دی چۆن خودا له ریزی نیعمه ته کانی خۆی دا
راینواندوه؟؟

زانایانی ته فسیر بۆ نه م پرسیاره چوار وه لامیان داوه ته وه:

۱- (سکر) له زمانی عه ره بی دا به مانا نه بیده: که بریتیه له دۆشاوی
ترئو خوڕماو خۆشاوی میوژ، نه مانه نه گه ر دروست بکرتن خواردنه و هیان
حه لّاله وه هه یج خراپه یه کی تیدا نیه.

۲- وشه ی (سکر) به مانا خوارده مه نی به تام و له ززه ت بی، ناشکراشه
له م میوانه زۆر خوارده مه نی و شله مه نی خواردنه وه دروست ده کرتن و حه لّال و
بی عه یبن.

۳- خۆ نه گه ر وشه ی (سکر) له سه ر مانای مه شه ووری خۆی لیک
به ده ینه وه و بلین: به مانا خواردنه وه ی شه رخۆشکه ره ده لّین: نایه ته که
له مه ککه نازل بووه و نه وه ده مه ی نایه ته که هاتۆته خواری شه راب حه رام
نه کراوه، که وابوو: ره وایه به نیعمهت دا بنرئو خودا بیکاته مهت به سه ر
به نده کانی دا.

۴- وشه ی (سکر) به مانا خه مره وه له سه ر مانای خۆیه تی و نه وه کاته ی
نایه ته که نازل بووه خه مر حه رام نه کراوه «ئاماژهی نه وه شی تیدایه: که زرق و
روژی حه سه ن جیا یه له گه لّ خه مر، چونکه (رزقاً) عه طف کراوه ته وه بۆ سه ر
(سکرا) عه طفیش بۆ موغایه ره یه. که وابوو: «خه مر به رزقی حه سه ن
ناژمی درئ! نه م نایه ته ریخۆشکه ر» بووه بۆ حه رام بوونی شه راب و قۆناغی

یه کهم بووه بۆ یاساگرکردنی خه مر: بهم جوّره نایه ته که له سه ر مانای خو ی
 «هه یلدریتته وه و پتویست به هه و لدان بۆ دۆزینه وه ی مانای تر نیه .

قۆناغی یه کهم ئەم نایه ته ی ئیره یه : که ئاماژه یه کی په نامه کی و جوانی
 تیدا یه : له م رو وه له بهر ام بهر رزقی حه سه نی دانا وه .

قۆناغی دو وه م نایه تی ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ
 كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ...الآیة﴾.

قۆناغی سییه م نایه تی ﴿وَلَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَى...الآیة﴾.
 قۆناغی چواره م نایه تی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ
 وَالْأَنْصَابُ رَجَسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ...الآیة﴾.

ئیبنو عه بباس ده فهرمو ی: (سكر) نه وه یه : که له بهر و بوومی خورما و
 ترى حه رام کرا وه . (رزقی حه سه نیش) نه وه یه : که له بهر و بوومی خورما و ترى
 حه لال کرا وه وه کوو سرکه و مره با و خورما و میوژو ئەم جوّره شتانه ^(۷) هه ر
 له ئیبنو عه با سه وه ریا یه ت کرا وه فهرمو یه تی (سكر: حرامه ، والرزق الحسن
 حلاله).

ئه مجار به لگه یه کی تر له سه ر خودایه تی خو ی ده هیئتته وه و نه وه
 ده چه سپینی: که ئەم بوونه وه ره به دیه ی نه ریکی ده ست ره نگین و کار سازی
 هه یه ، نه وه تا دوا ی رانا ندنی به لگه ی ده ره ی نانی شیر له ئاژه لو به ره مه ی نانی
 (سكر) و رزقی حه سه ن له بهر و بوومی دار خورما و دار ی میو ، با سی چۆنیه تی
 ده ره ی نانی هه نگین ده کا له هه نگ و ده فهرمو ی: ﴿وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ
 بِهَرَوْدْگاری تۆ نه ی مو حه ممه د! (ئه ی بیسه ر) خسته یه تیه سرو شتی
 هه نگه وه و فیبری کرده وه ی سه رسو پر هینه ری کرده ، هه لّس و که وتی وای
 خسته ته هه ست و سرو شتی وه که ئا هه مزا دانی عاقل و هۆشه ند تیی دا
 سه رگر ده ران و ناتوانن کاری و ا نه نجام بده ن!

زانایانی ژینگه و زاووزی و چۆنیه تی ژیان ی گیانله بهران زۆر توژیژنه وهیان لهم بوارانه ده ته نجام داو، زۆر کتیب و نامیلکه یان له سهر نویسون، بههه موو زمانیک لێیان دواو، رۆژنامه و گۆقاری تایبه تییان بۆ ته رخا کاردون و زانیاری باشیان ده رباره ی جیهانی ههنگ به ده ست هیناوه و گه ییشته و نه نه م ده رته نجامانه:

۱- ههنگ کۆمه له کۆمه لی گه و ره ن پیکه و ژیان به سهر ده بهن: کۆمه لی وا قه ره بالغان هیه (۵۰) هه زار ههنگی له خۆ گرتوه. ههروه ها هه م کۆمه له و له خه لیه کی تایبه تیدا هه وینه وه.

۲- هه موو کۆمه له ههنگیک ههنگیک گه و ره یان تیدا یه پیی ده گوتری: پاشا یان (یه عسوب) نه م ههنگه له هه موویان جهسته ی گه و ره ترو فه رمانی له ناو خه لیه که دا ره وایه. له هه موو کۆمه له ههنگیک دا چوار سه د پینج سه د ههنگیک ی ئیر هیه، نه مانه کار نا کهن، ژماره یه کی تر له پانزه هه زاره و تا په نجا هه زار ده بن و نه مانه نیشکه رن و زوریه ی کاره کان له سه ر شانی نه مانه!

۳- نه م سی جۆره ههنگه (پاشا، ههنگه ئیرینه، ههنگه مینیه) بهیه که وه به و په پی پیکه و گونجانه و به و په پی هاریکاری و کۆمه کی کردنی یه کترییه و ژیان به سهر ده بهن! نمونه ی کۆمه لگایه کی پیشکه و ته و پیکه وه گونجاو و هه م ئاههنگه: ههنگه گه و ره که (مه لیکه) نه و هیلکه یه به ره هه م دینی که بیچوه (پوره ههنگه) که ی لی ده که و یتسه وه، نه مه به دایکی ههنگه کان ده ژمیردری. ههنگه ئیرینه کان ته لقیح و ته وریه ی (مه لیکه) = پاشا مینیه = دایه گه و ره که ده کهن هیچ ئیشی تریان نیه. ههنگه مینیه کان خزمه تی خه لیه ههنگه که (کۆمه لگا ههنگه که) ده کهن خزمه تی ئیرینه کان ده کهن، کارو کاسبی و کردو کۆ ده کهن، به در ژایی رۆژ به ناو کیلگه و باغو دارو ده و نه دا ده سو پینه وه بۆ کۆکردنه وه ی هه لاله و نیواران ده گه پینه وه بۆ ناو

ههنگه لانه که و ههنگوین بهرهم دینن بۆ بژنوی ههنگه کانی ناو خهلییه ههنگه که به پچوک و گه ورهیه وه، ههروه ها شه و که ره شانه بهرهم دینن بۆ دروست کردنی شانه ههنگوینه کان به شیوه (سداسی) شه شکونجی، شه شخانه یی ... له هه ندی له خانه کان دا ههنگه پچکۆله کان به خێو ده کهن له هه ندیکیشیان دا ههنگوین. بێگومان ده سترهنگین به راسته و قه له م و پرگاله وه ناتوانی نه خشه ی خانووی شه شخانه یی ناو بکیشی.

سوبحانه لالا: ئەم بآله فۆکه پچکۆله یه چۆن فیۆی ئەم بیناسازییه بوو، چۆن ئەم کاره سه رسوپه ی نه ره نه نجام ده دا؟؟

خودا خستویه تیه ده رو نیه وه: که خانه کانی به شیوه ی شه شکونجی شه شسوجی دروست بکا بۆ شه وه توزقالتیکی لی خه سار نه بی، کون و که له بهری بیهوده ی تینه کهون، هه موو کاتی مآله که یان خاوتین و پاک و بێگه رده، نه گه ر گه رمایان بوو، به بآله کانیان باوه شینی خهلییه که ده کهن، هه روا ئەم ههنگه میانه پاریزگاری خهلییه ههنگه که ده کهن و بهرگری له شا ههنگ (مهلیکه) ده کهن، له بهر امبه ر دوژمنه کانیان (که به زۆری میرو له و ژنگه سوره وه هه ندی بآلنده) یه که رزو نازایانه بهرگری ده کهن. به کورتی شه رکی زۆرو سه ره کی کۆمه لگای ههنگ له سه ر میینه کانه «بۆیه پهروه ردگار خیطاب ئاراسته ی میینه نه کان» هه کاو ده فهرمو ی: ﴿أَنْ اِتَّخِذِي مِنْ اَلْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنْ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ﴾ خودا خستویه تیه ده روونی کۆمه لگای ههنگه وه شه ره زای کرد وه: که له کتودا شوینی حه وان هه ی خۆی دروست بکا، له کونه شاخو ته لیشه به درو کلۆره داردا ههنگه لانی خۆی پێک بێنی، ههروه ها له ناو کۆله س و صندوقی تایبه تی: که شه ده میزاد بۆی دروست ده کهن شانه ههنگوینه کان رابه سستی شه شخان و شوشسوج و چون یه ک هیچیان له هیچیان زیاد و که می نه بی، کون و که له بهرو درزو درازی تیدا نه بی، له هه ندی خانه و شانه دا ههنگوین پاشه کهوت بکاو له هه ندیکیان دا میو و خۆراکی بێچوه ههنگه کان خه زن بکا، بۆیه

پتویسته شانه‌کان شه‌شخانه دروست بکا بۆ شه‌وی کون و که‌له‌به‌ری
نه‌مینیت‌ه‌و شوینی بی سودو بی‌ه‌وده له‌خانه‌کان‌دا به‌دی نه‌کرئ.

ه‌ر کاتی ه‌ه‌نگیک بتوری کۆمه‌لیک ه‌ه‌نگی تر له‌گه‌ل خۆی ده‌باو بۆ
جی‌گایه‌کی ترو ده‌یانه‌وی لانه‌یه‌ک پیکه‌و» بنین، جا نه‌گه‌ر ه‌ه‌نگه‌کانی تری
ه‌ه‌نگه‌لانه‌که ویستیان بیانیه‌ینه‌وه بۆ ناو خۆیان و ناشتیان بکه‌نه‌وه» شه‌وه
به‌گۆرانی و سازو سه‌متور» هیانگیرنه‌وه و ده‌یانبه‌نه‌وه لای خۆیان، نه‌مه‌ش
نیشانه‌ی زیره‌کی و هۆشیاریاریانه^(۸) شایانی باسه ه‌ه‌نگ دوو جۆری ه‌یه:
جۆریکیان له‌ناو کونه شاخو تلیشه به‌ردو کلۆره داردا هیلانه دروست ده‌کا و
ئاده‌میزاد په‌روه‌رده‌ی نا‌کا، ه‌ر کاتی ئاده‌میزاد ده‌ستی پی بگا
ه‌ه‌نگینه‌کی ده‌ردینی، که له‌نایه‌ته‌که‌دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَمِنَ الْجِبَالِ وَمِنْ
الشَّجَرِ﴾ ئاماژه‌یه بۆ ئه‌م به‌شه.

جۆری دووهم ئاده‌میزاد به‌خۆیان ده‌کا، صندوق و کۆله‌سو لانه‌یان بۆ
دابین ده‌کا رسته‌ی ﴿وَمَا يَعْشَوْنَ﴾ ئاماژه‌یه بۆ ئه‌م به‌شه.

﴿ثُمَّ كَلِمَ مِنْ كُلِّ النَّمُوتِ﴾ نه‌مجار که‌لانه و ه‌ه‌نگه‌لانت بنیات نا
له‌به‌روبوومی ه‌موو گۆوگیاو دارو دره‌ختیک بخۆ» ه‌هرچی ه‌زت لییه‌تی
له‌تامی شیرین و مزرو شه‌و جۆر» تامانه به‌کاریان بینه، ه‌ه‌لالی گۆل و غونچه‌ی
ه‌موو دارو دره‌خت و گۆوگیایه‌ک به‌ئاره‌زۆی خۆت ه‌ه‌لمۆه و بیکه‌ره بژیو بۆ
خۆت و بی‌چو» ه‌ه‌نگه‌کانی ترو که‌ره‌سه‌ی رابه‌ستنی شانه ه‌ه‌نگینه‌کان! برۆ بۆ
سه‌رکانیاو جۆگا‌کان ئاو به‌ره‌وه بۆ شاره ه‌ه‌نگه‌که!

﴿فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا﴾ که ه‌ه‌لاله‌ت ه‌ه‌لمۆی و ئاوت ه‌ه‌لگرت شه‌و
ری‌و ره‌سمه په‌یره‌و بکه: که خودا خسته‌یه‌تیه ئاو دلتشه‌وه و فیری کردوی بۆ
رابه‌ستنی شانه‌کان و بۆ دروستکردنی ه‌ه‌نگوین و بژیو بۆ بی‌چوه ه‌ه‌نگه‌کان.

(۸) ته‌فسیری مونیر ج ۱۴/ ۱۷۱.

یان که دهپۆی بۆ ناو دارهستان و گولۆ و گولزار شه و رینگایه بگره که خودا
فییری کردووی و له گومبوون مهترسه، بهسهلامهتی دهگهپۆیهوه بۆ شاره
ههنگه کهت!

ئهوانه ی ههنگ بهخپۆ ده کهن و له ههلس و کهوتی ههنگیان کۆلیوه تهوه،
زۆر له باسی زیرهکی و ورده کاری ههنگ دواون.

بۆ نمونه نه گهر یه کیچک بیهوی له ده قهریک شاره ههنگیک بدۆزیتهوه،
ده چیته سهر کانیاویچک، جۆگه ئاویچک داده نیشی و چاوه پروانی دهکا: که ی
ههنگیک دئ بۆ سهر ئاوه که ئاو بهرئ بۆ شاره ههنگه که ی، جا که ههنگه که
دئ سهیری دهکا ئاخۆ که ئاوی هه لگرت روده کاته کوئ؟ چونکه وه کوو باوه
به تاقیکردنهوه ده رکه وتوه: ههنگ که ئاوی هه لگرت دو سئ جار به ده وری
خۆی ده سوپیتهوه تا بهرز ده بیتهوه نه مچار رینگه یه کی راست ده گریته بهر
به بی قۆرت و پیچ ده گه پیتهوه بۆ شاره ههنگه که ی خۆی! جا شه که سه ی که
بۆ شار ههنگ ده گه پۆی که توانی به ته وای رینگه راسته که بدۆزیتهوه شه تا
ئه ندازه یه ک کاره که ی ئاسان ده بی و له و ده ورو به ره ده گه پۆی که ههنگه
ئاو به ره که بۆ لای فریوه. چونکه ههنگه که له سهر ئاوه که وه تا شاره که ی راسته
رینگایه کی خه دهنگی ده گرئ و لی ی لانا داو لی ی تیچک ناچی!

ههنگ له کاتی هه ولدانی بۆ بژێو هه لالی گولۆ و غونچه و گژو گیا (به نیرو
مییه وه) کۆ ده کاته وه به باله کانی ده یگوزیتهوه بۆ شاره که ی خۆی، شه مه
زیره کی و کارامه یی یه کی سهر سوپهینه ره خودا خستیوتیه سروشتیه وه،
شتیکی صوفه و ریکه وت نیه، به لکوو به شیکه له ریساله ی کائیناتی
زینده وه رو ئه رکی خۆی له بوونه وه ردا شه نجام ده دا. له ئا کامیش دا ئاد میزاد لی ی
به هره مه ند ده بی. به راستی پاک و مونه ززه هه شه خودا به دیهینه ره خاوه ن
توانا و کارسازه ی بۆ هه موو شتیچک هۆ کاریکی دانا وه!!

کردوه پالی پیوه ناوه بۆ هاتنه دهر وه، سکیچونه کەمی بهروالته زیادی کردوه، کابرای عه‌ره‌ب وایزانیوه: که نه‌مه زیان به‌ته‌ندروستی براکەمی ده‌گه‌یه‌نی!

جا که جاری دووهم هه‌نگوینی تری دایه زیاتر نه‌و خواردنه‌ماوه‌ی ناو گه‌ده‌ی حل بوو زیاتر سکی چوو، پاشان که جاری سیپه‌م هه‌نگوینی دایه نیت‌ر هیچ جۆره خۆراکیکی فاسیدی له‌گه‌ده‌دا نه‌ه‌یشت سکی وه‌ستایه‌وه، میزاجی تیکچووی هاته‌وه ته‌رازوو نازارو پیچی نه‌ما!

پزیشکی سه‌رده‌م له‌باره‌ی پیکهاته‌ی کیمیاوی هه‌نگینه‌وه ده‌لێن: ۱۵-۲۵ (ی ناوه، ۳۰-۴۵) ی لیفیلۆزه، (۲۵-۴۰) ی کلوکۆزه. که‌وابی هه‌نگوین هی‌زو توانایه‌کی ته‌واو ده‌دا به‌جسته‌ی ئاده‌میزادو پی‌خۆریکی باشو به‌سووده‌و دژی ماده‌ ژه‌هراوییه‌کانه، سوودی هه‌یه بۆ نه‌خۆشییه‌کانی جگه‌رو تیکچوونی مه‌عیده‌و ریخۆله، هه‌روه‌ها بۆ تی‌فۆئیدو هه‌وکردنی سی، بۆ نه‌خۆشی سورێژه‌و سه‌حایای می‌شکی (السحانی المخي) چاره‌سه‌ریکی که‌م وێنه‌یه.. هه‌روه‌سا بۆ ذه‌ب‌ه‌ی سه‌دری و لاواز بوونی د‌لو ئیلتیهاباتی گورچیله‌ ده‌رماتیکی باشو به‌سووده‌!

﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ بی‌گومان له‌و دیارده‌و چۆنیه‌تی هه‌لسو که‌وتی هه‌نگ‌دا، له‌چۆنیه‌تی دروستکردنی هه‌نگوین و شان‌ه‌را به‌ستنی‌دا نیشان‌ه‌و به‌لگه‌ی ناشکرا هه‌ن له‌سه‌ر هه‌بوونی خودایه‌کی خاوه‌ن ده‌سه‌لات و زاناو دانا بۆ که‌سانیک له‌دروسکراوانی خودا وردبسنه‌وه، بزائن: خودا چۆن به‌زانیی و ناناسی خۆی سه‌ره‌پرشتیاری بوونه‌وه‌ر ده‌کا، به‌رژه‌وه‌ندی ئاده‌میزادی پاراستوه‌و هه‌موو نه‌وشتانه‌ی بۆ خزمه‌تی نه‌و ره‌خسانده‌.

هه‌نگ و ده‌کوو سودی بۆ ئاده‌میزاد هه‌یه‌و نه‌و جۆره هه‌نگینه‌ ره‌نگاو ره‌نگانه‌ی بۆ به‌ره‌م دینی، هه‌ر ئاوا سوودی بۆ دارو دره‌خت و گژو گیاش هه‌یه، زۆر نه‌خۆشی نه‌وانیش لاده‌با، به‌روبو میان زیاد ده‌کا!!

ههندی له حاله ته سه سوریه نه ره کانی ناده میزادو قوناغه کانی
ژیانی: که نیشانه ی ده سولاتو ته نهایی په روه ردگارن

وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يُوفِّقُكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ اِلَىٰ اَزْدَلِ
الْعُمُرِ لٰكِي لَا يَعْلَمُ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ قَدِيْرٌ ﴿٧٠﴾ وَاللّٰهُ
فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلٰی بَعْضٍ فِی الرِّزْقِ فَمَا الَّذِیْنَ فُضِّلُوْا بِرَادٰی
رِزْقِهِمْ عَلٰی مَا مَلَكَتْ اَیْمَانُهُمْ فَهُمْ فِیْهِ سَوَآءٌ اَفَیَنْعَمَ
اللّٰهُ یَبْحَثُوْنَ ﴿٧١﴾ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا
وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ اَزْوَاجِكُمْ بَنِیْنَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ مِنْ
الطَّیِّبَاتِ اَفِیَا الْبَاطِلِ یُؤْمِنُوْنَ وَیَنْعَمَتِ اللّٰهُ هُمْ یَكْفُرُوْنَ ﴿٧٢﴾
وَيَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا یَحِلُّ لَهُمْ رِزْقًا مِنَ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ شَيْئًا وَلَا یَسْتَطِیْعُوْنَ ﴿٧٣﴾ فَلَا تَضُرُّوْا لِلّٰهِ الْاَمْثَالَ
اِنَّ اللّٰهَ یَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٧٤﴾

له نایه ته کانی پېشودا باسی حالو چونیته تی سه سوریه نه ری گیانله بهران
کرا، نه مجار لیته دا بری قوناغی سه سوریه نه ری ناده میزاا باس ده کا: چوار
قوناغی ته مدهنی ناده میزاد ده خاته رو: قوناغی مندالی، قوناغی گه نجی،

قوناغی گه‌راوه‌یی و کاملی، قوناغی پیری. که نه‌م‌ش نیشانه‌یه‌کی تری دانایی و به‌ده‌سه‌لاتی خودایه و به‌لگه‌یه له‌سەر تاکو ته‌نهایی زاتی پاکي.

نه‌مجار باسی جوداوازی و که‌می و زۆری رزق و رۆژی ئاده‌میزاد ده‌کا، هه‌ندی که‌س ده‌وله‌مهنده و هه‌ندی هه‌ژار، هه‌ندی خاوه‌ن پارو سامان و هه‌بوو هه‌ندی ده‌ست کورت و بی مایه و گیرفان خالی! نه‌مه دابه‌شکردنی په‌روه‌ردگار. نه‌مجار باسی نیعمه‌تی سییه‌م و چواره‌م ده‌کا. نه‌وه‌تا له‌ره‌گه‌زی خۆتان نافره‌تی بۆ ره‌خساندون به‌یه‌که‌وه لانه‌ی ژن و می‌ردایه‌تی پیکه‌و ده‌نین و خۆشه‌ویستی و سۆزی له‌نیواندا بلاو کردوونه‌وه. پیکه‌و هه‌ل ده‌که‌ن و وه‌گری به‌کتری ده‌بن. کوپو کچ و نه‌وه‌تان بۆ به‌ره‌م دینن.

هه‌روه‌ها رزق و رۆژی پاکو خاوینتان بۆ له‌دارو دره‌خت و گژو گیا و به‌ره‌م دینی و ده‌بیته هۆی درێژه پیدانی ژیا‌نتان و له‌ززه‌ت و هرگرتن له‌ژیان. ده‌فه‌رموی: ﴿وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفَّاكُمْ﴾ نه‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌میزاد به‌یر بکه‌نه‌وه و ورد به‌نه‌وه، بزانه‌ن: خودا له‌نه‌به‌وه. ئیوه‌ی هی‌ناوه‌ته‌ گۆره‌پانی ژیا‌نه‌وه. ئیوه‌ هیچ نه‌بوون خودا هاوردو‌نیه گۆره‌پانی ژیا‌نه‌وه ته‌مه‌نیکی دیاری‌کراوی بۆ دانا‌ون، هر که‌سه‌و ته‌مه‌نیکی دیاری‌کراوی خۆی هه‌یه! هی واتان هه‌یه ته‌مه‌نی کورته‌و زوو ده‌مری، ﴿وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ اِلٰی اَرْضِ الْعُمْرِ﴾ هی واتان هه‌یه ته‌مه‌نی درێژ ده‌بی و ده‌گه‌رپته‌وه بۆ ته‌مه‌نی پیرو که‌نه‌فته‌یی، وای لی دیته‌وه بی هی‌زو لاوازو زه‌بوون، هه‌سته‌کانی و ده‌کوو پیویست کار ناکه‌ن، توانای عه‌ق‌لی و جه‌سته‌یی نامینی، له‌رزۆک و لاوازو په‌که‌وته‌و که‌نه‌فت ده‌بی، به‌راستی به‌سه‌ر بردنی ژیا‌ن له‌و جۆر ته‌مه‌نه‌دا که‌لی سه‌خت و دژواره، بۆیه پیغه‌مبه‌ر ﷺ زۆر جار له‌دوعاو پارانه‌وه‌ی دا له‌خودا ده‌پارایه‌وه: که ته‌مه‌نی نه‌ه‌نده درێژ نه‌بی بگاته ته‌مه‌نی زه‌لیلی و که‌نه‌فته‌یی ده‌یفه‌رموو: (اعوذ بك من البخل والكسل وأرذل العمر وعذاب القبر وفتنة الدجال، وفتنة الحيا والمات) نیامی بوخاری و نیبو مه‌رده‌وه‌یه‌ی له‌نه‌نه‌سی کوپ

بوخته ی قسه ئه وه یه: ده فهرموی: پهروه ردگار له رزق و روژی دا ئیوه ی بهرزو نرم کردوه هه ندیک ی ده وله مه ند کردو و هه ندیک هه ژار، رزق و روژی ئیوه ی له بهنده کانتان زیاتر کردوه، ئه وانیش وه کوو ئیوه ئاده میزادن ده ی ده بویه به گویره ی یاسای خۆتان ئه و زیده رزقه ی پپتان دراوه بیگیپنه وه بۆ بهنده هه ژاره کان بۆ ئه وه له پۆشاک و خواره مه نی و شوینی هه وان هه دا یه کسان بن، به لام ئیوه به م یه کسان و به رامبه ریه رازی نین، هه رچهنده ئه وان و ئیوه هه ردو لاتان ئاده میزادن و دروستکراوی خودان!! ده ی که وابی چۆن ئیوه ریگه به خۆتان ده دن په ستترین دروستکراوی خودا بکه نه هاویه شی خودا؟! ئه مه نمونه یه که خودا ده یه ئیتیه وه بۆ ده رخستنی ئه و کاره ناشیرینه ی موشریکه کانی قورپه ش که بتی داتاشراو له به ردو داریان ده کرده هاوه لی خودا و ده یانپه رست!

له نایه تیکی تر دا باشت ئه م په نده رون ده کاته وه ده فهرموی: ﴿ضرب لکم مثلاً من انفسکم هل لکم مما ملکتم ایمانکم من شرکاء فیما رزقناکم، فانتهم فیہ سواء، تخافونهم کخیفتمکم﴾ (انفسکم) الروم/ ۲۸. جا که ئیوه بۆ خۆتان رازی نین له گه ل کۆیله و ژیر هه سته کانتان دا یه کسان بن؛ ئه دی چۆن یه کسانی ده خه نه ئیوان به دیه پنه رو دروستکراوانیه وه؟ چۆن به ته کانتان ده به نه ریزی خودا و پله و پایه ی خودایه تی بیان پێ ده دن؟!

﴿أَفَبِعِمْةِ اللَّهِ یُحَدُّونَ؟﴾ چۆن ئیوه به ندایه تی بۆ بت و سه نه م ده که ن؟ ئینکاری نیعمه تی خودا ده که ن؟؟ چونکه شتیکی سروشتی و ئاسایی به که سیگ شهریک بۆ خودا دابنئ هه ندئ له و نیعمه تانه ی که خودا پێی داوه پال شهریکه که یان ده دا، که واته ئینکاری نیعمه تی خودا ده کا.

یان مانای ﴿أَفَبِعِمْةِ اللَّهِ یُحَدُّونَ؟﴾ به م جوهریه: ئایا ئیوه دوا ی چه سپاندنی ئه م هه موو به لگه و نیشانانه له سه ر تاک و ته نهایی خودا چۆن ئینکاری نیعمه ته کانی ده که ن؟

ئەمجار باسى چەند جوړ نيعمه تي خوۍ ده كا: كه به خشيوني
به تاده ميزاد بو ناگدار كړدنه ويان و سدرنج راكيښانيان بو لاي نيعمه ته كاني و
ده فرموي: ﴿وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ
بَنِينَ وَحَفَدَةً﴾ واته: پوره دگار لمره گهزي خوټان و شپوه و روخساري خوټان
ثافره تي بو ټپوه ره خساندوه و كړويه تي به خيزانتان و وه گري يه كتری بوون و
خوشه ويستی خستوټه نيوانتانه وه، بهر ژه وه ندى يه كتری ده پاريزن و پيکه وه
گو نچاندوني و به يه كهو ه لده كه ن!!

ئەمبار لەژەنە کاتتانهوه بۆ ئێوهی بەرھەم ھێناوه منداڵ و نەو: ھە
لەراستی دا منداڵ گۆلی ژيانەو ھۆی خۆشی و رازاندنەو ھۆی ژيانە، جیگای
کەیفخۆشی و ھاریکاری و یارمەتی و ھەم ئاھەنگی، تە منداڵ ئێو بەختیان
دەکەن و کە ئێو پیر بنون ئەوان کۆمەگیتان پێ دەکەن! دەبنە میراتگرو
جێنشین و ھۆی کۆژنەبوونەو ھۆی ناو ناویانگتان!

﴿وَرَزَقْنَاكَ مِنَ الطَّيِّبَاتِ﴾ رزق و رۆزی پاک و خاوینی پێداون، خواردن و خواردنوهی به تام و لهزه و گهوارای پێ به خشیون پۆشاکێ جوان و خانوبه‌ره‌ی دڤگه‌یرو زێدو نیشتمانی به‌پیت و به‌ره‌که‌تی بۆ ره‌خساندن، ئامیرو هۆکاری گواستنه‌وه‌ی بۆ دابین کردون! ده‌ی سه‌ریاری ته‌م هه‌موو نيعمه‌تانه، وێپای ته‌و هه‌موو به‌لگانه له‌سه‌ر تاکو و ته‌نهايی خوداو به‌خشنده و میه‌ره‌بانی بۆ به‌نده‌کانی که‌چی ته‌و ناکه‌س به‌چه‌و سه‌په‌و پینه‌زانانه به‌خۆیان دا ناچنه‌وه. به‌یر له‌ناکام و سه‌ره‌نجام ناکه‌نه‌وه؟! ﴿أَقْبَلْ بِالْأُتْلُ يُؤْمِنُونَ﴾ ئایا ته‌وانه دواي ته‌و رو نه‌کردنه‌وه و هه‌ینانه‌وه‌ی به‌لگه جۆراو جۆرانه، پێیان وایه: به‌ته‌کانیان هاو به‌شی خودان، ده‌توانن سوود و زیانیان پێ بگه‌یه‌نن، پێیان وایه: (به‌هیره و سائیه‌و وه‌صیله) یان لێ یاساغه و نابێ سودیان لێ وهریگرن؟ به‌راستی ته‌وانه به‌هه‌له‌چوون جێ ی سه‌ره‌ه‌شت و لۆمه‌ن!!

﴿وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ﴾ نایا نهوانه ویرای نهو هه مو نایعمه ته
 ناشکراو جوړاو جوړانه، بهرده وامن له سر کوفرائی نایعمه ته کانی خوداو ناوا
 بهههوانته نایعمه ته کان وه پال بتو صه نه مه کانیا ن دهه ن؟؟ ده لئین: نهو
 نایعمه تی خودا کانمان؟؟ نای که بی عه قل و کم نه زمون؟! نای که نه زان و
 نه فامن؟ نای که سپله و پی نه زان؟!

نه مجار په روه ردگار ره دیک کی تری بته پرسته کان ده داته وه. دوو په ندو
 مه ثلیان بو لی ده داو جهخت له سر پوچی و ناشیرینی بته پرستی ه کاته وه و
 ده فرموی: ﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِنْ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ شَيْئًا﴾ نهو موشریکه نه فام و سپله و پینه زانانه به ندایه تی بو شتیکی
 ده که ن، شتانیکی ده که نه هاو لی خودا: که ناتوان هیچ رزق و روژییه کیان
 له ناسمان و زهوی بو دابین بکه ن بزیان، ناتوان باران بیارینن، دارو درهخت و
 دانه و لیه پروینن و وه بهریان بینن، به لکوو دارای نهو هیان نیه بو خودی خوین
 سودیکیان هه بی، زیانیکی له خوین دوور بخه نه وه. ناتوان کومه گی به خوین
 بکه ن چ جای به که سانی تر! ﴿وَلَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ ته نانه ت که گر بیشیان هوی
 بی که ن، هر ناتوان! هینانی رسته ی ﴿لَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ بو جهخت کردنه و هیه
 له سر بی ده سه لاتی و دماویان، چونکه که سیکی دارای شتیکی نه بی لهوانه یه
 له داهاتودا به جوړیک نهو دارای یه ی بو ده سته بهر بی، جا په روه ردگار
 به رسته ی ﴿لَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ نهو نه گره ی ره وانده وه، نهو ی دوو پات کرده وه:
 که نه م بتانه دارای پیدانی رزق و روژیان نیه و نایشیان بی و ناتوان نهو
 دارای یه بو خوین ده سته بهر بکه ن.

بویه به ﴿لَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ ته عبیری له بته کان دایه وه: که بهر و الهت بو کوی
 نیرینه ی عاقل به کار دی، چونکه موشریکه کان پییان و ابو: عاقلن و
 تیگه بیشیان هیه واته: به گویره ی بیرو باوهری موشریکه کان ته عبیره که ی
 نه دا کرد.

جا که نه وه حال و وه زعی بت و صه نه مه کان بی؟ نه وه ش به توانایی و
خاوه ن ده سه لاتی خدا بی، نه وه به خشندهیی و میهره بانی بی ﴿فلا تضربوا لله
الأمثال﴾ ئیوه به هیج کلوجیک هاوه ل و هاوتا بو خدا دامه نین، دروستکراوان
مه به نه ریزی نه وه، که سی تر به خدا مه زانن جگه له خودای تاک و ته نها و
پهروه ردگار!

ئیبو عبباس ده فهرموئ: مانای ﴿فلا تضربوا لله الأمثال﴾ ئیوه جگه
له خودا که سی تر مه په رستن، که سی تر له گه ل مندا به خودا مه زانن، چونکه
جگه له من خودای تر نین.

﴿ان الله يعلم وانتم لا تعلمون﴾ خودا ده زانی و شایه تی ده دا: که هیج
خودا نین جگه له خۆی، ئیوه نازانن و به نه زانی خۆتان شتی تر ده که نه هاوه ل و
هاوتای. بیگومان خودا ده زانی ئیوه له ناکامی نه وه هاوه ل دانانه بو خودا توشی
چ عه زاییک ده بن و چیتان به سمر دئ. بۆیه داواتان لی ده کا: که واز
له به ندایه تیکردن بو نه وه بت و صه نامانه به یین، ئیوه نه وه حه قیقه ته نازانن،
نه گهر بتان زانیایه عیباده تان بو نه ده کردن و وزتان له به ته رستی ده هینا!!

دوو نموونه ده رباره ی بت و صه نه ههم

﴿ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا

مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا
فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوِي الْحَمْدُ لِلَّهِ
بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ

أَحَدُهُمَا أَبُكُمْ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَى
 مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّههُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ
 يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٦﴾

دواى ئەوهى له ئايه ته كانى پيشوودا پهروه ردگار نههى له وه كرد هاوه لى بۆ
 دابنين، چونكه خودا ده زانئ: چۆن په ند لى بداو نيوه نازان. نه مجار قيرىان
 ده كا: چۆن په ندو مه مثل بهيننه وه، «ده رموئ: ئيو» كه پيتان وايه: خودا
 هاوه لى هه يدو بت و صه نه م ده كهن به هاوشانى، وه كوو نه وه وايه: كا براهه ك
 بيئى يه كسانى بخاته نيوان كويله و بى تواناو بى ده سه لاتى مادى و
 مه عنه وى كا براهه كى نازادو خاوه ن مال و دارايى؛ نه ويان هيجى له ده ست
 نايه و نه ميان ده توانئ به ئاره زۆى خۆى بيه خشى و ته صه روف بكا.

ههروه ها وئنه يه كى ترى هاوه لدا نانه كه تان وه كوو كه سيك وايه يه كسانى
 بخاته نيوان دوو مرؤفه وه يه كيان كه رو لال و هيجى له ده ست نايه و له هيج
 حالى نابى و باره به سه ر خاوه نه كه يه وه، نه ويترىان خاوه ن بيرو هوش و
 تيگه ييشتنه ده توانئ سوود به خۆى و خه لكى تريش بگه يه نئ!

دهى ئايا مه عقوله نه م دوو پياوه وه كوو يه ك بن؟؟ واته: چۆن بى
 گيان و جه مادات ده كرينه هاوشانى خودا چۆن به ردو دارى كى بى گيان، وه كوو
 خودا به ندايه تى بۆ ده كرى و په رستشى بۆ نه نجام ده درئ، يان چۆن كا فرى
 ريسواو مال ويران ده خرئته تاى ته رازوى موسولمانى سه ركه وتوو پيگه ييشتوو
 نه مه دوو نمونه ن پوچ و به تالى بته پرستى ده رده خه ن!

ئيبنو جه رير له ئيبنو عه بباس ريوايه ت ده كا: ده فرموئ: ثايه تى
 ﴿ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا﴾ ده رباره ي كا براهه كى قور هيشى و به نده كه ي
 نازل بووه. ثايه تى ﴿ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبُكُم...﴾ ده رباره ي

عوسمانو بهندهیه کی کۆنه کۆیله و تازا نازاد کراوی دا هاتۆته خواری، ئەم کابرا کۆنه کۆیلهیه رقی له ئیسلام بوو هه میسه هه زه رته تى عوسمانى هه لده نا بۆ ره زیلی و چروکی.

له ربوایه تیکى تر دا هاتوو ده لى: ئەم نایه ته ده رباره ی عوسمانى کورپی عه فغان و مه ولایه کی دا: که کافر بوو، ناوی ئوسه یدی کورپی نه بولعاص بوو، زۆر قینی له ئیسلام بوو، عوسمان چاودیری ده کردو بژیوی ده دایه، کابرا که ش هه میسه هه زه رته تى عوسمانى هه لده نا بۆ ده س قوچاندن و خو گرتنه وه له مالبه خشین!

جا پاش نه وه ی پهروه رداگار نه ی له هاوه لدانان بۆ خودا کرد به نمونه ی واقعی و به رچاو، گهنده لى و پووچی بته پرستی رونکرده وه، دوو نمونه ی له واقعی ژبان هینایه وه.

یه که میان: نه وه یه: که ده فهرموی: ﴿ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوُونَ؟﴾ نه ی بته پرست و موشریکه کان! نمونه ی ئیه که بت و صه نه م ده که ن به هاوشانی خودا وه کوو نه وه وایه: کابرایه ک بیسی کۆیلهیه کی بی ناتوانی هه یچ به خشى، بکریته هاوشانی خاونه که ی که خاوه ن ده سلات و هیزو توانایه و ده توانی به ناره زۆی خو ی مال به خشى، به نه یینی و به ناشکرا، به زۆری به که می ته صه روف له مال و سامانی خویدا ده کا، نایا ئەم دوو که سه یه کسان؟ وه کوو یه ک وان؟ ده خرینه ریزی یه کتره وه؟ بیگومان نا!

نمونه ی یه که میان بت و صه نه می بی ده سه لاتن، نمونه ی دووه میش نمونه ی خودای بالاده ست و به توانایه، ده ی خو عه قل ریگه نادا یه کسانى به خرته نیوان نه و دوو که سه وه: که باسکران (کۆیله و خاونه که ی) که سی ک بی عه قل نه بی جودا وازیان هه ست پی ده کا، نه دی چۆن نه وانه یه کسانى

دهخنه نئوان خودای بالادهستی بهتواناو خاوهن نیعمهت و شکۆمهندو ئهم بت و صهنه مه داتاشراوانه ی: که هیچ نازانو هیچ شتیکیان پی ناکری؟! چۆن یه کسان ی دهخنه نئوان خودایه ک که هه موو شتیکی به دهسته و بهردو داریکی داتاشراوی هیچ و پووچ؟!

دیاره هه رگیز یه کسان ی ناخریته نئوانیا نه وه، بۆیه له ناکاما فهرمووی: ﴿الْحَمْدُ لِلّٰهِ، بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ همدو سوپاسی تهواوو پهسنی و پیروزی و دوری له هه موو خهوشیک بۆ خودای بالادهست و شکۆمهنده، بۆ پهروهر دگاری خاوهن نیعمهت و میهره بانه هه نهو شیای و په رستش و سوپاسه نه ک نهو بت و صهنه مانه ی که نهوان به خودایان ده زانو و ده یانکه نه هاوه لی خودا، وه لی زور به ی نهو کافرو خودا نه ناس و موشریکانه حق و حقیقه ت نادۆزنه و. نایناسن، خودای خاوهن نیعمهت و میهره بان نایاسن، هه تا په رستش و عیبادت هه بۆ نهو بکه ن و پیروزی و بی خهوشی رابگه یه نن و خه ریکی همدو سوپاسکردنی بن!!

نموونه ی دووه میان: وینه ی خودای حق و شکۆمهنده له ته ک بت و صهنه می بی ده سه لاتدا. ئهم پهنده ش هه مانای په ندی یه که م دوو پات ده کاته وه به لام به شیوه یه کی ناشکرا ترو رونتر! ده فهرمو ی: ﴿وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا رَّجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَى مَوْلَاهُ أَيْتَمًا يُوجِّههُ لَآيَاتٍ بَیِّنَاتٍ خَيْرٌ، هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ؟﴾ واته: خودا په ندو مه ته لی هی نا وه ته و بۆ خۆی و بت و صهنه مه کان؛ به دوو پیاو: یه کیان لاله و قسه ی بۆ ناکری و توانای هیچی نه، نه بۆ خۆی و نه بۆ غهیری خۆی دارای هیچی نه، سه رباری نه وه ش بار گرانییه به سه ر خاوه نه که یه وه و نه رکی به خۆی و دابین کردنی پیوستیاتی ژبانی له سه ر خاوه نه که یه تی. نه گه ر خاوه نه که ی نه رکیکی پی بسپی ری، بۆ شوینیکی بنی ری،

ناتوانی نه نجامی بدا، له کاره که ی دا سهرکه وتوو نابیی و کاریکی سوو دمه ند
 ناکا، چونکه تیناگا چی پی ده گوتری، بۆ خوشی زمانی نیوه کهس تیی ناگا!
 دووهمیان پیاویکی ساغو عاقل و زاناو زیره ک و تیگه یشتوو سوودی بۆ
 خوی و غهیری خوی ههیه: فرمان به چاکه و نه هی له خراپه ده کا. پابه ندی
 حق و عداله ته و به عداله ت حوکم ده کا، قسه ی حق و کرداری جوان و
 رفتاری شیرینه. ریبازی راستی گرتوو و په پره ی نایینی حق ده کا!
 نایا نهم دوو پیاوه وه کوو یه ک وان؟ یه که میان هیچ قازانجیکی له دست
 هه لئاوه ری و دووهمیان هه موو سودیکی بۆ خه لک هه یه. یه که میان وه کوو
 بت و صه نهم دیتن و بیستنی نیه. دووهم: که بریتییه له خدای پهره ردگار
 خاوه نی هه موو صیفه تیکی که مال و جه لاله، فرمان ده کا به بنده کانی بۆ
 خودا په رستی و یه کتا په رستی و په پره و کردنی عداله تکاری و بۆ خوشی
 له هه موو کارو فرمانیکی دا عداله تکاره. ده ی که نهم دوو پیاوه به مئه ثل
 هی ناوماننوو. وه کوو یه ک نه بن، چۆن ئیو. نه ی موشریکه کانی مه که!
 یه کسانی ده خه نه نیوان خدای بالاده ست و نیوان بته کاتتانه وه؟ به راستی نه و
 موشریکانه گومراو که وده ن و که لله ره ق و سه رلی شیوان!!

پهره ردگار زانیاری ده باره ی هه موو غه یب و په نامه کی
 ئاسمانه کانو زهوی هه یه به دیهینه ری ئاده میزادو بالنده یه

وَلِلّٰهِ غِیْبٌ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ
 أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧٧﴾ وَاللَّهُ

أَخْرَجَكُم مِّنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ
 لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾
 أَلَمْ يَرْوُوا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوِّ السَّمَاءِ
 مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٧٩﴾

دوای شهوی له نایه ته کانی پېشوودا نمونه ی بته کانی به کهر لالو
 ده سه وه سان هینایه وه، نمونه ی خژی به پیاوی یکی عادل و زاناو دانا
 هینایه وه شهوی چه سپاند: که هر گیز شه دوو پیاوه چون یه ک نین، ئیتر
 به رده وامه له سهر رانواندنې به لگه ی جوړاو جوړه کانی خودایه تی خژی، لیتره دا
 ناماژه به که مالی عیلمو به توانایی خژی ده کاو ده فهرموی: ﴿وَلِلَّهِ غَيْبُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هر بو خودایه وه بس! زاینی زانیاری غهیب و
 په نامه کی ناسمانه کان و زهوی، هر شه و غهیبه ده زانی و که سی تر ناگای
 له وه نیه، مه گهر خدا به فاضلو گه وره یی خژی بری له و زانیاری به هه ندی
 له فرشته و پیغه مبه ران و پیاو چاکان رابگه یه نی!

نه مجار که مالی قودره تی خژی راده گه یه نی و هه والی شه وه مان پی ده دا:
 که خودای گه وره و شکومند هر کاتی ئیراده ی شتیکی کرد، هر شه ونده
 پی ده فهرموی: ببه، ده بی، هیچ شتی که له شه عاصی نابی و هرچی بیه وی
 بی ده بی ﴿وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ﴾ پهیدا بوون و
 کاروباری قیامت و هرچی که په یوه ندی به قیامت وه هه بی، هر کاتی خدا
 ئیراده ی کرد پهیدا بی چا و ترو کاتی که به لکوو که متریش! چونکه فهرمانی
 خدا ده ست له عاست و فهوریه، هر له گه ل ئیراده ی کرد یه کسر پهیدا
 ده بی و وه غرانی نابی. فهرمانی شه ﴿کُنْ فیکون﴾ البقرة/۱۱۷. وه کور

﴿وما فرموى: ﴿وما امر﴾ الا واحدة كلمح البصر﴾ القمر/٥٠. يان ﴿فرموى: ﴿وما خلقكم ولا بعثكم الا كنفس واحدة﴾ لقمان/٢٨.

به کورتی:

رابوونی قیامت لای خودا شتیکی ئاسانه و هر کاتی ویستی بیی
له کورتترین کات و له چاو تروکانیکدا ئه نجامی ده دا. بۆیه ش (المح البصر =
چاو تروکان) ی به کار هیناوه چونکه به گویره ی بیرو بۆچونی ئیمه چاو
تروکاندن کورتترین کاته.

له‌نیو شته غه‌یبی و په‌نامه‌کیه‌کان‌دا به‌تایبه‌تی باسی قیامه‌تی کرد، چونکه زۆر کیشه‌و نیزاع ده‌بار‌ه‌ی هاتن و رابوونی له‌نیوان ئاده‌میزادا هه‌یه، زۆر که‌س بر‌وای پی‌ی نیه، به‌در‌ژایی می‌ژووی ئاده‌میزاد جی‌گای مونا‌قه‌شه‌و ده‌مه‌ده‌می‌ی نیوان یه‌ک‌تاپه‌رستان و بی‌باوه‌ران بووه، زوری‌ی ئاده‌میزاد پ‌ییان وا بووه: که هاتنی قیامت شتیکی ناموم‌کینه‌و ناب‌ی، بر‌وایان به‌زیندوبونه‌وه نه‌بووه (ئ‌ستاش هه‌ر وایه‌!)

ټه مجار به لگه رابوونی قیامت دهینتته وهو د فخر موی: ﴿إِنَّ اللَّهَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ بیگومان په وړه دگار به سهر هه موو شتیکی
مومکین دا به تواناو بالا دهسته، هرچی بیهوی بیی د بهی و کس نیه
به ره لستکاری بیو بیته کوسپو له مپه له بهر ده و یسته کانی دا!

مه بهست له نايه ته كه نه وه يه: كه ته حليل و ته حريم له كه سيك جوانه كه زانياري به سهر هم موو شتيك دا هه بي، دهی خو ئيوه نهی موشريكه كان! هيچ زانياريو ئاگاداريتان به سهر شته په نامه كي و غه يسي به كان دا نيه ته دی چوڼ برياري حه لالكردن و حه را امكردن دهر ده كه ن؟

نه مجار په روږدگار برې دياردهۍ قودرته و توانای خوږو نيعمه ته کانی
په سر ناده ميزادا راده نوښی و ده فرموی: ﴿وَاللّٰهُ اَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ
اُمْهَاتِكُمْ﴾ په روږدگار ښوې له سکې دایکتاندا هېناو ته ده ری و خستونیه

ناو جیهانی بهر فراوان و لهو کاته حالتان وا بوو: ﴿لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا﴾ هیچشان نه ده زانی و لهه موو شتیک بی ناگا بوون!

ئاده میزاد له سه ره تای هاتنه دونیا یه وه هیچ شتیک نازانی، نه مجار ورده ورده خودا ههسته کانی به ناگا دینی و گه شه یان پی ده کا، ﴿وَجَعَلْ لَكُم السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ﴾ ههستی بیستن و دیتنتان بو دهره خسینی، عه قل و هوشتان پی دبه خشی، جوداوازی نیوان خیرو شهر ده کهن قازانج و زهره ری خوتان لیک ده کهنه وه. چاک و خراب لیک هه لده هاویرن، ثم هه ستانه مان پی به خشیون، عه قل و هوشمان پیداون ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ بو شه وی شوکرو سوپاسی نیعمه ته کانی خودا بکهن به سه رتانه وه. هه موو نه ندامیکتان له بواری خوی دا به کار بینن، بتوانن عیباده تی خودای خوتان بکهن و فرمان بهرداری فرمان و جله و گیریه کانی بن.

له فرمانموده ی صه حیج و قودسی دا هاتوو و بوخاری له شه بو هوپه یه وه ریوایه تی کردوه ده لی: پیغه مبه ر ﷺ فرمانموی: پهروه ره گار ده فرمانموی: (من عادی لی ولیا، فقد بارزنی بالحرب، وما تقرب الی عبدي بشيء افضل من اداء ما افترضت علیه، ولا یزال عبدي یتقرب الی بالنوافل حتی احبه، فاذا احببته کنت سمعه الذی یسمع به وبصره الذی یبصر به، ویده الذی یبطش بها، ورجله الذی یمشی بها، ولئن سألنی لأعیننه، ولئن دعانی لأجیبنه، ولئن استعاذنی لأعیننه، وما ترددت فی شيء أنا فاعله ترددی فی قبض نفس عبد المؤمن، یکره الموت، واکره مسأئته ولا بد منه). پوخته ی فرمانموده که ی شه یه: موسولمان هه کاتی به دل سو زایو خالصانه به ندایه تی پهروه ردگاری کرد، هه موو کرده وه یه کی ده بیته هی خودا، بیستنی بو خودایه، دیتنی بو خودایه واته: نامیری بیستن و دیتنی له شتیک دا به کار ده هی نی که خودا بو زانا وه، که هه لمه ت ده با، که دی و ده چی هه موو هه لئسو که وتیکی هه موو بیر کردنه وه و قسه و گو فتاری کی به گویره ی شه ریعه تی خودا به کار دینی و له طاعه تی شه ودا نه نجامی ده دا، له هه موو شتیک دا پشت به خودا ده به ستی و بو ره زامه ندی شه ده یکا!

ئه مجار پهروه ردگار بهنده کانی ناگادار ده کاته وه و سه رنجیان بو لای
 به لگه یه کی تر له سه ر خودایه تی خویو که مائی قودره تی راده کیشی و
 «ده فرموی: ﴿لَمْ يَرْوُا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوْ السَّمَاءِ مَا يُمَسِّكُهُنَّ إِلَّا
 اللَّهُ﴾» ته وه نه یان پروانی وه سه یریان نه کرد وه ناپروانن بو بالنده کان له هه وادا
 له نیوان ناسمان و زه وی دا چون خدا رامی کردون و وای لی کردون به دوو بال
 ده فرن، له هه وادا جگه له خودا که سی تر نیه بتوانی رایانگری و نه هیلی بکه ونه
 خواری، هه ر خودا: به قودره تی خوی رایانده گری و فرنیان بو دهره خسینی!
 نه گهر قودره ت و ده سه لاتی خودا نه بوایه هه رگیز ته و بالنده فرنیان بو
 نه ده کرا! چونکه که ریمی کارساز بالنده ی وا دروست کرد وه ده توانی بفری،
 هه وای و سازدا وه فرینی تیدا بکری، نه گینا نه گهر پهروه ردگار بالنده ی ناوا
 دروست نه کردایه و هه وای و ساز نه دایه بالنده کان نه یانده توانی بفرن.

سه یر بکه ن خودا چون دوبالی گونجاوی بو بالنده دروست کرد وه، ویکیان
 دینیته وه و بلاویان ده کاته وه: وه کوو چون له وان له ناو ناودا ده ست و قاچی
 به کار دینی! هه روا کلکیکی گونجاوی بو ره خساند وه تا یه مره تیده ری بی بو
 نرم بو ونه وه و نه شتته وه.

که ده فرموی: ﴿مَا يُمَسِّكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ﴾ مانای ته وه یه: جهسته ی بالنده
 قورسه و جهسته ی قورسیش ناتوانی به هه وادا بپروا نه گهر شتیکی له ژیره یه وه
 هه لی نه گری. که وابوو راگری ته و جهسته قورسه له هه وادا خودای خاوه ن
 ده سه لاته: که هه وای و ره خساند وه ته و جهسته قورسه هه لبگری! بیگومان
 زانایانی نیسلام زور له میژه ته وه یان درکاند وه: که زیاد له دوازده میل
 له به رزایی دا هه و چری و پری نامینی بویه بالنده کان له و ته ندازه زیاتر به رز
 نابنه وه!

﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ به راستی له و رامکردن و گونجانه ی
 بالنده و هه و بو ته نجامدانی فرین نیشانه و به لگه ی به هیژ هه ن له سه ر

خودایه قی خوداو تاکو ته نهایی و بی هاوه لی و خاوه ن دهسه لاتی بی سنووری!
بو که سانیک تیمانیان به خودا هه بی و دلیان به نووری تیمان روشن بویتته وه.

بری به لگه ی جوړاو جوړ له سه ر تاکو ته نهایی خوداو

نیعمه ته جوړاو جوړه کانی به سه ر به نده کانی

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُم مِّنْ جُلُودِ
الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ
وَمِنْ أَصْوَابِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثْنَا وَمِئَةً إِلَىٰ حِينٍ
﴿٨٠﴾ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُم مِّمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُم
مِّنَ الْجِبَالِ أَكَنًا وَجَعَلَ لَكُم سَرَابِيلَ تَقِيكُمُ
الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيكُمُ بَأْسَكُمْ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ نِعْمَتَهُ
عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ
الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٨٢﴾ يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا
وَكَثُرَهُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٣﴾

ئه مهش کومه له نیعمه تیکی ترن که خودای په روه ردگار به خشیونی
به ناده میزادو رایانده نوینی و ده یانکاته به لگه له سه ر خودایه قی خوی و
نیشانه ی تاکو ته نهایی زاتی پاک ی.

الْأَنْعَامِ بِوَتَائِهِمْ تُسَخِّفُونَهَا يَوْمَ طَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ ﴿٦٠﴾ بۆ ئىھى بە دىھىناوھ
لەپىستى ئازەل، خىمە و رەشمال، دەيانكەنە خانووی سەفەرى و ھەلگرتن و
گواستە و ھيان لەشۆينىكەو. بۆ شۆينىكى تر ئاسان و كەم ئەرکە، بە ئاسانى
كۆی دەكەنەو و دەپىچنەو و لەشۆينىكى تر ھەلى دەدەنەو. لەژىريان دا ئارام
دەگرن و ھەسەنەو!

﴿وَمِنْ أَصْوَافِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثَاثًا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ﴾ خدا بۆ ئىيوەى رەخساندو ۱ لەخورى مەپو كۆلكى حوشترو مەرهزو مووى بزن، كەلو پەلى مالتان، ھەندىكى دەكەنە راخەرو ھەندىكى دەكەنە پىخەف و ھەندىكى دەكەنە پۆشاك، ھەروا دەيكەنە كالای بازگانی و ئالو وىرى پىو ۲ دەكەن، تا كاتىكى ديارىكراو لەزانپارى خودادا، كە كۆتايى ژيانتانه.

ههلبهته ئەم شتانه هه‌موویان به‌گوێره‌ی داب و نه‌پیتی کۆمه‌لگای ئەو کاته‌ی عه‌ره‌ب و غه‌یری عه‌ره‌ب هۆکاری دابینه‌کردنی پێداویستی ئاده‌میزاد بوون، له‌م خوری کۆلک و مه‌ره‌زو موو به‌رگه‌ سودیان وه‌رگرتوه‌، به‌رگ و پۆشاک و فه‌ره‌نجی و په‌سته‌ک و کۆله‌بال و راخه‌رو پێخه‌ف و خیمه‌و ره‌شمال و گوریس» قه‌یاسه‌و هۆرو تێپه‌و جه‌وال و خه‌رارو ره‌شکه‌و تایینه‌چیه‌یان دروست کردون و بێ دابینه‌کردنی ئەو شتانه نه‌یان‌توانیوه‌ پێداویستی ژیان ده‌سته‌به‌ر بکه‌ن، ئەم شتانه که‌ل و په‌لی پێویستی ژیا‌نی ئەو سه‌رده‌مه‌ بوون، هه‌رچه‌نده‌ نه‌مپۆ ژیا‌ن گۆراوه‌و پێشکه‌وتنی پێشه‌سازی له‌هه‌موو بواره‌کاندا ته‌نگی به‌و جۆر که‌ل و په‌لانه‌ هه‌لچنیه‌و وه‌لای ناو‌ن و ئەو گرنگیه‌ی بۆ نه‌ه‌یشتونه‌وه‌، وه‌لی ئیستاش به‌شیوه‌یه‌ک له‌شیوه‌کان سوودیان لێ وه‌رده‌گیری و پێداویستی ژیا‌ن، به‌تایبه‌تی بۆ گوندشه‌ینه‌ان و ئەوانه‌ی تا ئیستاش کۆچه‌ری‌ن و به‌دوای له‌وه‌رو ئا و دابینه‌کردن بۆ ئاژه‌له‌کانیا‌ن ئەم دیو و ئەو دیویانه‌و گه‌رمی‌ن و کۆیستان ده‌که‌ن. سالی چه‌ند جار هه‌وار گۆرکی ده‌که‌ن و له‌شوێنیکدا تاسه‌ر نامینه‌وه‌.

نهکردن، نهو. تو هیچت لهسهر نیهو خهفتهیان بۆ مهخۆ لاسارییه کهیان چ زیان بهتۆ ناگهیهنی چونکه ﴿فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ﴾ نهتۆ تنهها راگهیاندنت لهسهرهوه نه نجامیشت داوه، نهتۆ نهركی سهershانی خۆت بهرئک و پیکي بهجی هیناوه لهوه زیاتر بهرپرس نی!!

بهکورتی:

نهگهر نهوان لهئیمانیهیان رویان وهرگپرا نهوه تو ناتوانی تۆوی ئیمان لهدلیاندا بچهسپینی و بیرو باوهپی نیسلامی لهدهروونیاندا برسکینی!
نه مچار هۆی پشت هه لکردنه کهیان رون ده کاتهوهوه نهوه راده گهیهنی که روو وهرگپرا نه کهیان له نه زانی وهست نه کردن به نیعمه ته کانی خودا نیه، به لکوه هۆکاره کهی سه ره قی و لوت بهرزییانه، نه گینا نهوان ﴿يَعْرِفُونَ نِعْمَةَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُوهَا﴾ نهوان ده زانن: که نهو نیعمه تانه هه موویان له خودا وهن، که چی له جیاتی نهوهی سوپاسی خودا بکهن له سه ره نیعمه ته کانی به کره وه کانیان ئینکاری نیعمه ته کانی پهروه ردگار ده کهن، شتی ترو کهسانی تر ده که نه هابهشی خودا، ره خساندن رزق و رۆژی سه ره که وتن وه پاڵ غهیری خودا ده ده ن، ده لێن: نهو نیعمه تانه به شه فاعه تی بته کانمان پهیدا بوون!

﴿وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ﴾ زوربهی زۆری نهو ئاده میزادانه کافرو بی پرواو سه ره قن و به نه نقهست ئیمان ناهینن و سوپاسگوزار نین، که میکیان نه بی: زۆرینه یان له بهر بی عه قلی و نه فامییان، دان به راستی پیغه مبه رایه تی چه زه تهی موحه ممه ددا نانین، که پروایان نیهو به کافری ماونه وه له بهر نه زانی و کهم فامییانه، نهک له بهر سه ره قی و عینادی نه نقهست!!

تیلینی:

نایهتی ژماره (۸۰) به شیوهیه کی گشتی نهوه ده گهیهنی: که دروسته و موباحه سوود له خوری و بهرگن و کۆلک و مۆ مه ره زی ئاژهل وه ربگیری

به ههمو و جۆریک! ته نانه ت مالیکیه کان و حنه فییه کان فهرموویانه خوری و بهرگن و کولک و موی منداره و بهو و پاکه و دروسته که لکی لی و هرگیری! به لام ده بی بشۆردرین نه و ده کو پیساییان پیوه بی، نه و فهرمووده یه: نوموسه له مه: که ده فهرموی: (الاباس بجلد المیتة اذا دبغ، وصوفها وشعرها اذا غسل) پشتگیری نه رایه مالیکی و حنه فییه کان ده کا. ههروه ها فهرمووده یه کی تریش هه یه: نه حمه دو نه بو داوود و تیرمیزی و نه سائی و نیبنو ماحه له نیبنو عه بیاسه و ریوایه تیان کردوه: پیغه مبهه فهرموویه تی: (ایما اهاب دبغ فقد طهر).

حنه فییه کان نه و هشیان زیاد کردوه و فهرموویانه شاخو ئیسقان و ددانی منداره بو و ده کو تووکه که ی وایه. واته: دروسته که لکی لی و هرگیری، چونکه نه جۆره شتانه گیانیان تیدا نه، به مرداره و بهوونی ناژه له که پیس نابن. وه لی زانا شه رعزانه کانی تر فهرموویانه نه مانه پیسن و ده کو گوشته که ی به مرداره و بهوون پیس ■ ه بن.

نیمای (الزهري) و (اللیث) ی کوری سه عد پییان وایه: دروسته که لک و هرگیری له پیستی ناژه لی مرداره و بهو و با ده باغیش نه کری، چونکه فرمایشتی خودا که له نایه ته که دا ده فهرموی: ﴿من جلود الانعام﴾ عامه بو پیستی ناژه لی سه رپراو و مرداره بو، وه لی جه ماوه ری زانایانی نیسلام پیچه وانه ی رای نه مانن. به گویره ی زاهیری ریبازی نیمام مالیک ده باغکردن پیستی مرداره و بهو و پاک ناکاته وه، به لام دروسته سوودی لی و هرگیری بو به کاره ی نانی له شتی و شکدا وه لی نابی نوژی له سه ر بکری، یان خوارده مه نی ته ری تی بکری.

زوربه ی زۆری عوله مای مه دینه و حیجازو عیراق رایان وایه: ده باغکردن پیستی مرداره و بهو و پاک ده کاته وه. به لگیان نه و فهرمووده یه پیغه مبهه ﷺ که له پیشه وه نووسیمان (ایما اهاب دبغ فقد طهر)

ثیمامی نه حمده فهرموویه تی دروست نیه به هیچ جوژی که لک له پیستی
مرداره وه بوو وهریگیری با ده باغیش کرابی، چونکه وه کو گوشته که ی پیسه!
به لکشی نهو حدیثیه: که نه بوو داود له عه بدولای کوری عوکه یم ریوایه تی
کردوه ده فهرموئی: (لا تستمتعون من المیتة باهاب ولا عصب) که لک
وهرمه گرن له مرداره وه بوو نه له پیستی نه ده ماری به لام باقی زانایانی حدیثو
فیقهی نیسلامی پیچه وانهی رای ثیمام نه حمده دن. چونکه فهرمووده یه ک هیه
ده باره ی مهر که ی مه ی مونه نه بو داوودو نه سائی له مه ی مونه وه ریوایه تی
کردوه: ده لئین: که مهره که ی مه ی مونه مردار سو وه فریاند، پیغه مبر ﷺ
فهرموئی: (لو اخذتم اهابها؟) ده بویه پیسته که یتان گل بدایه وه که لکتان
لی وهریگریه؟ عه زیان کرد قوربان مهره که مردار بویه وه چون پیسته که ی
گل ده ینه وه؟ پیغه مبر ﷺ فهرموئی (یطهرها الماء والقرظ) ناوو گرگل
پاکی ده کاته وه: واته: به ده باغ کردن پاک ده بیته وه.

هه ره شه له موشریکه کان و حال و چو نیه تی روژی قیامه تیان

وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ
شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ
﴿٨٤﴾ وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ
يُنْظَرُونَ ﴿٨٥﴾ وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ
قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَائُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِنْ دُونِكَ

فَالْقَوَا إِلَيْهِمْ أَقُولَ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٨٦﴾ وَالْقَوَا
إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَامُ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٨٧﴾
الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ
الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ﴿٨٨﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ
أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى
هَؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى
وَرَحْمَةً وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٨٩﴾

دوای نهوی پهروه درگار له نایه ته کانی پېشوودا هه لوئست و هه لئسو
کهوتی موشریکه کانی به بیان کرد. نهوی راگه یاند: که نهو کافرانه ده زانن: نهو
نیعمه تانه له خوداوه نو پاشان نینکارییان ده کهن و پاڅ غهیری خودایان ده ده ن،
شوگرو سوپاسی خودا ناکهن له بهرامبهر نیعمه ته کانی دا. به شوین نهو ده دا
هه ره شه له کافرکان ده کاو وه زعو حالی روژی قیامه تیان روون ده کاته وه. بری
دیمه نی ترسناکی نهو روژ راده نوئینی.

ده دهرموئ: ﴿وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا﴾ نهی پیغه مبهرا! نهو
موشریکانه بترسینه لهو روژه ی له هه موو گهل و نه ته وه یه ک شایه دیک راست
هه که یه وه بو نهو ی بیته گه واهیده به سه ریانه وه. نهو شایه ده
پیغه مبهره که یانه، هه موو پیغه مبهریک ده بیته شایه به سه ر گه له که یه وه
ده رباری نهو ی چوون وه لامی په یامه که یان داو ته وه، چوون به پیر په یام
بانگه وازی به که وه چوون. نیمانیان پی هیئا یان رویان لی وه رگیړا! وه کوو

له نایه تی کی تر دا ده فهرموی: ﴿فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ، وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا﴾ النساء/۴۱.

دیمه نه که سامناکه، پیغه مبهراڼ شایه دی له گه له کانیان ده ده ن چۆن به پیر بانگه وازییه که یانه و هاتون، چ هه لۆیستیکیان بهرام بهر پیغه مبهر که یان نواندوه؟ هه لۆس و کهوتیان چۆن بووه؟! کافره کان چاو به ملۆق راوه ستاون په شیمان و هیوا براوو قه تیس ماوا! خه ریکه زهنده قیان بجی ببن به قه تره ئاوو بتوینه وه. پیغه مبهراڼ شایه تی یان لی ده ده ن، هه لۆیست و هه لۆس و کهوتیان ده رباره ی پدیامی خودا به رودا ده ده نه وه. ﴿ثُمَّ لَا يُؤْذُنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه مجار ریگه نادری بهوانه ی کافر بوون عوزر یینه وه، بهرگری له خۆیان بکه ن، چونکه شایه تیدانی پیغه مبهراڼ لهو مه وقیفه دا کیفایه ته بۆ بریاردان ده رباره یان خوداش بۆ خۆی له هه موو کهس باشتر ده زانی چیان کردوه و چ هه لۆیستیکیان نواندوه. شایه تیدانی پیغه مبهره کانیش له سه ریان بۆ زیده سه رزه نشت کردن و ریسوا کردنیانه، خۆ نه گهر ریگاشیان پی بدری هیچ عوزرو بیانوویان به ده سه ته و نیه، به لگه یان بۆ ناهیندریته وه. نه وان له بهرام بهر نازو نیعمه ته کانی خودادا کوفرانیان کردوه، هاوه لیان بۆ خودا داناوه. غه یری خودایان په رسته وه ئیتر عوزری چی یینه وه؟ بلین چی؟

لهو روژه دا له عه یبه تان و له ترسان زمانیان ده گیری سه رشۆرو ریسوا بوو هه ست و خوستیان لی ده بری: وه کوو له شوینیکی تر دا ده فهرموی: ﴿هَذِهِ يَوْمَ لَا يَنْطِقُونَ وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ﴾ المرسلات/۳۵. یاساگردنی قسه و عوزر هینانه و لیان نه مهش بۆ خۆی جوړه سزایه که لیان ده سه ندری. ﴿وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ﴾ داواشیان لی ناکری سه رزه نشتکردنی خودا له سه ر خۆیان لابه رن به تۆبه کردن و په شیمان بوونه وه خودا له خۆیان رازی بکه ن.

چونکه قیامت خانوی پاداش وەرگرتنه‌وه‌یه، شوینی نیشکردن نیه، گه‌رانه‌وه‌ش بۆ ژیانی دنیا شتیکی محاله و نابیی و به‌خه‌یالیش نایه‌ته دی!!
 دنیا به‌سه‌رچوو ژیانی دنیا نه‌ماو قیامت رابوو و هختی حیساب و لیکۆلینه‌وه‌یه. رۆژی پاداش و سزا و ەرگرتنه‌وه‌یه.

﴿وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفِّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ﴾ نهو کاته‌ی سته‌مکاران و کافرو بئی پروایان؛ نه‌وانه‌ی په‌یامی پیغه‌مبه‌رانیان ره‌تکرده‌وه. پیغه‌مبه‌ره‌کانیان به‌درۆخته‌وه، نهو کاته‌ی نه‌وانه‌ عه‌زایی خودا ده‌بینن بۆیان ناشکرا ده‌بئی؛ که رزگار بوونیان نابیی، ساته‌وه‌ختیکیش عه‌زاییان له‌سه‌ر سووک ناکرئی، مۆلّه‌ت نادرین و سزایان بۆ دوا ناخرئی، به‌لکۆو به‌گورجی و گۆزو گومەت به‌بئی ته‌نخیرو دواخستن راپیچ ده‌کرین بۆ سزادان، جا که ده‌ست کرا به‌سزادانیان ئیتر نهو سزایه‌ی؛ که بۆیان بریار دراوه سووک ناکرئی و به‌هیچ جوۆی مۆلّه‌ت نادرین؛ که ساته‌وه‌ختیک ئارام بگرن و به‌ناسایشی بژین. و ه‌کوو له‌نایه‌تییکی تردا ده‌فرموی: ﴿وَرَأَى الْمَجْرُمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُم مُّوَاقِعُوهَا، وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا﴾ الکهف/۵۳.

نه‌مجار هه‌والی نه‌وه‌مان پئی ده‌دا؛ که موشریک و سته‌مکاره‌کان تاوانی کرده‌وه و هه‌لۆیسته‌کانیان ده‌خه‌نه‌ سه‌رشانی په‌رستراوه‌کانیان و له‌په‌رپیکا په‌رده‌ی بیده‌نگییان ده‌دپۆ و هه‌سه‌ دین، به‌هۆی چاوپیکه‌وتنیان له‌ده‌شتی مه‌حشه‌ردا به‌په‌رستراوه‌کانیان، که خودا درۆزنه‌کانیان له‌گۆره‌پانی مه‌حشه‌ردا ده‌بینن، په‌نجه‌یان بۆ راده‌دین و ده‌یانه‌وی تاوانه‌کانی خۆیان به‌خه‌نه‌ سه‌رشانی نه‌وان ده‌فرموی: ﴿وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَائِهِمْ قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَائُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِنْ دُونِكَ﴾ نهو ده‌مه‌ی موشریکه‌کان؛ نه‌وانه‌ی له‌دونیادا هاوه‌لیان بۆ خودا داده‌نا. په‌رستراوه‌کانیان ده‌بینن چاویان به‌خودا درۆزنه‌کانیان ده‌که‌وی، تاوانی هاوه‌لدانانه‌کیان ده‌خه‌نه‌ سه‌رشانی بت و

صه‌نه‌مه‌کانیان، ده‌لین: نه‌ی په‌روه‌رد‌گاری ئیمه! نه‌وانه نه‌و خودا درۆزنانه‌مان بوون؛ که ئیمه له‌دونیدا عیباده‌تمان بو ده‌کردن و له‌جیاتی نه‌وه‌ی تو به‌پرستن نه‌وانمان ده‌پرستن! ((سه‌یره! لی‌ره‌دا دان به‌خوایی خودادا ده‌نین ده‌لین: (رینا) نه‌ی په‌روه‌رد‌گاری ئیمه (هؤلاء شرکائنا) نالین: (هؤلاء شرکاء لله)).

وا پیده‌چی نه‌م قسه‌یه‌ بۆیه ده‌که‌ن به‌هیوای نه‌وه‌ن سزاو عه‌زابه‌که به‌سه‌ر هه‌موانیان‌دا دابه‌ش ببی. یان ده‌یان‌ه‌وی: تاوانه‌کانیان به‌خه‌نه‌ سه‌رشانی بتو صه‌نه‌مه‌کان و تو‌زیک ته‌سه‌للای دلی خو‌یان به‌نه‌وه، هه‌رچه‌نده لی‌یان مه‌علو‌مه‌و دلی‌یان نه‌وه‌ی: که عه‌زابیان ده‌دری‌و رزگار‌بوونیان نیه، به‌لام وه‌کوو په‌ندی پیشینان ده‌لی: (ناوبرده په‌لاماری هه‌موو پچک‌و چله‌گیایه‌ک ده‌دا بو نه‌وه‌ی خۆی پی بگریت‌ه‌وه!!).

ئیت‌ر خودا درۆزنه‌کان نه‌وانه‌ی کرابوون به‌هاوه‌لی خودا زه‌نده‌قیان ده‌چی‌و ده‌که‌ونه له‌رزوه له‌م تو‌مه‌ته بی بناغه‌یه وه‌ده‌نگ دی‌ن و خو‌یان بی به‌ری ده‌که‌نو ﴿فَالْقَوْلُ﴾ به‌خودا زانراوه‌کان، موشریک‌و هاوه‌لدانه‌ره‌کان به‌درۆ ده‌خه‌نه‌وه، پی‌یان ده‌لین: بی‌گومان ئیوه درۆ ده‌که‌ن ئیمه هه‌رگیز پی‌مان نه‌گوتوون: عیباده‌تی ئیمه بکه‌ن و به‌خودامان بزائن، ئیمه له‌عیباده‌ت‌کردنی ئیوه بو ئیمه بی ناگاین: وه‌کوو له‌نایه‌تیکی تردا ده‌فرموی: ﴿وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُو مِنْ دُونِ اللَّهِ لِيُستَجِيبَ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَنْ دَعَائِهِمْ غَافِلُونَ، وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً، وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ﴾ الأحقاف/۵-۶.

نه‌مجار به‌خودا زانراوه‌کان گه‌ردن‌که‌چی خو‌یان بو په‌روه‌رد‌گار راده‌نوین‌و به‌ندایه‌تی خو‌یان راده‌گه‌یه‌نن ﴿وَأَلْقُوا إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَامَ﴾ هه‌موویان عابیدو مه‌عبوود دان به‌خودایه‌تی په‌روه‌رد‌گارا ده‌نین و ئیعتراف به‌وه ده‌که‌ن

که خودا تاکو ته نهاییه و بی شه ریک و هاوتایه، هه موویان گهر دنکه چو زه لیل و بی ده سلات له بهر دم خودای پهروه ردگارو خاوهن ده سلات دا گوئی بیس و فهرمان بهردارن، وه کوو له ثایه تی کی تردا ده فهرموی: ﴿وَلَوْ تَرَى الْمَجْرُمُونَ نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ رَبَّنَا ابْصُرْنَا وَ سَمْعَنَا﴾ السجدة/۱۲. یان ده فهرموی: ﴿وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ﴾ طه/۱۱۱. هه موو روویک، هه موو سهرو گهر دتی که بو خودا زه لیل ده ویو داد نه ویو ته سلیم به ده سلات و توانای ره های پهروه ردگار ده بی، بو یان معلوم و ناشکرا ده بی که ههر نهو خودایه و نهو کار به ده ست و نیش هه لسور پنه ره ﴿وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾ هه موو بت و صه نه و خودا دروژنه کان یان لی هون ده بن و بی سایه و مایه ده میننه وه که س نیه هاریکاری و یارمه تیده ریان بی، شه فیه و فریاد ره سیان ده ست ناکه وی، نهوانه ی له دونیادا به خودایان ده زانین و پیان و ابو لای خودا روژی قیامت شه فاعه تیان بو ده کهن، هه موویان پوچ ده رچون و هیچیان پی نه کرا. وه کوو له ثایه تی کی تردا ده فهرموی: ﴿وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ﴾ یونس/۱۸.

ته مجار دوا نه وهی هه ره شه ی له گومر یان کرد، هه ره شه لهوانه ده کا: که ویرای گومرایی خو یان ناهیلن خه لکی تریش نیمان بین، ده فهرموی: ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ﴾ نهوانه ی سوورن له سهرو کوفرو بی دینی خو یان و ینکاری پیغه مبه ریه تی تو ده کهن، هاوهل بو خودا داد نه ین، بو خو یان کافرن و که سانی دیکه ش هه لده نین بو کافربوون و مانه وه له سهرو کوفرو لایان ده دن له ربیازی خودا، ده بنه له مپهرو کو سپ و ته گهره له بهر دم نهوانه دا که ده یانه وی نیمان به خودا و په یامی پیغه مبه ر بین، نهوانه زیاد لهو سزایه ی خو یان که بو یان دانراوه، سزای دیکه شیان بو زیاد ده کهن، سزای تاوانی کوفرو بی دینی خو یان و

سزای تاوانی نه‌وانه‌ی: که گومرپایان کردون، نه‌وانه شیایوی دوو سزان؛ سزای کوفرو بی‌دینی و سزای گومرا کردنی خه‌لکانی ترو سهر لی تیکدان و چه‌واشه کردنیان وه‌کوو له‌نایه‌تیک‌ی تردا ده‌فرموی: ﴿وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْأَوْنَ عَنْهُ﴾ الانعام/۲۶. ناهیلن خه‌لک موسولمان بی‌و بپروا به‌په‌یامی پیغه‌مبهر بکا، بۆ خوشیان لی‌ی دوور ده‌که‌نه‌وه.

نایه‌ته‌که به‌روونی نه‌و ده‌گه‌یه‌نی: که کافره‌کان سزایان پله پله‌و جوړاو جوړه وه‌کوو چۆن پله‌و پایه‌ی موسولمانان له‌به‌ه‌شتدا جوداوازی هه‌یه.

نه‌مجار په‌روهردگار به‌تایبه‌تی شایه‌تیدانی پیغه‌مبهر به‌سهر گه‌له‌که‌ی باس ده‌کاو ده‌فرموی: ﴿وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ﴾ نه‌ی پیغه‌مبهر! باسی ته‌نگانه‌ی نه‌و رۆژه بکه نه‌وه باس بکه‌و به‌خه‌لکه‌که‌ی رابگه‌یه‌نه: که په‌روهردگار له‌روژی قیامه‌تدا پیغه‌مبهری هه‌موو گه‌لو نه‌ته‌وه‌یه‌ک ده‌کاته شاید به‌سهر گه‌لو نه‌ته‌وه‌که‌ی‌داو به‌ریک‌و پیکی شایه‌تیان لی ده‌دا، به‌لگه‌و بیانویان به‌ده‌سته‌وه ناهیلن، به‌لگه‌یان له‌سهر راست ده‌کاته‌وه، قورپان به‌ده‌م‌دا ده‌داو بۆریان ده‌دا ﴿وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى هَؤُلَاءِ﴾ تۆش دینن نه‌ی موحه‌مه‌د! ده‌تکه‌ینه شاید گه‌واهی‌ده‌ر به‌سهر ئوممه‌ته‌که‌تدا شایه‌تیان لی ده‌ده‌ی چیان کرده، چیان وه‌لام داو‌ته‌وه، چۆن له‌گه‌ل په‌یامه‌که‌ی تۆدا هه‌لس و که‌وتیان کرده، جا تۆ نه‌و کاته ریزو نرخ‌ی خۆت ده‌زانی و بۆت ده‌رده‌که‌وی چهند لای خودا ریزداری.

نه‌م نایه‌ته ده‌ق ده‌شویه‌ته نه‌و نایه‌ته‌ی سوره‌تی (النساء/۴۱) که ده‌فرموی: ﴿فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا﴾ ده‌گیرنه‌وه عه‌بدوللای کوری مه‌سعود قورئانی بۆ پیغه‌مبهر ده‌خوینده‌وه که گه‌یشه‌ته نه‌م نایه‌ته پیغه‌مبهر ﷺ فرمووی به‌س!

جا ئىبنو مەسعود دەلى: كە تەماشاي پېغەمبەرم كرد: چاۋەكانى
فرمىسكىان ھەلدەۋەراندن!

ئەمجار پەرۋەردگار ئەۋە رون دەكاته: كە بەھۆى رەۋانە كەردنى پېغەمبەر
بۆ سەر ئادەمىزادو نازلكەردنى قورئان بۆ سەرى بەلگەۋ بىيانوۋى ئوممەتەكەى
بىيون دەفەرموى: ﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً
وَبُشْرَىٰ لِّلْمُسْلِمِينَ﴾ نەى پېغەمبەر! ئىمە قورئانمان بۆ سەر تۆ نازلكەردە
رونكەرەۋەى ھەموو شىكە، ھەرچى ئادەمىزاد پىويستيان بى لەزىياندا
لەزىنمونىۋ رىكخستنى كۆمەلۋ چۆنىەتى ھەلسۋ كەوتيان لەگەل يەكتىرىدا
لەم كىتبە پىرۋەزا بەيان كراۋە، ئەم قورئانە رىنمونىۋ رەحمەت و فەرە
مزگىنىيە بۆ موسولمان؛ بۆ ئەۋانەى برۋاى پى دەكەن و بەپىى ئەۋ بەرنامەيە
ھەلسۋ كەوت دەكەن؛ رىنمونىۋ گومرايان دەكا، رەحمەت و فەرە بۆ ئەۋانەى
برۋاى پى دەكەن مزگىنىيە بۆ ئەۋانەى خۇيان بەخودا دەسپىرن و گەردنكەچى
فرمان و نەھىيەكانى دەبن، مژدەيان دەداتى بەبەھەشتى بەرىن و رازاۋە.

ئەۋەتا ئەى موحەممەد! قورئانمان بۆ ناردوى. ھەموو شىكى تىدا روون
كراۋەتەۋە ئىتر كەس بىيانوۋى ئەما، كەس بەلگەى بەدەستەۋە ئەما بۆ ئىمان
نەھىنان، ھىدايەت و رەحمەتەۋە مزگىنىيە بۆ موسولمانان، جا كەسىك پىى
خۆشە با شوین ئەم قورئانە بكەۋى پېش ئەۋەى رۆژى قىامەت بى، ئىتر
پەشىمان بوۋنەۋە سوۋدى نەبىۋ رىگە نەدرى بۆ بى برۋايان عوزر بىننەۋە،
ماۋەى ئەۋە نەمىنى ھەۋلۋ تەقەلللا بەن خودا لەخۇيان رازى بكەن!

بەيانكەردنى قورئان بۆ ئەحكامە جۇراۋ جۆرەكانى ھەلالۋ ھەرام بەدوۋ
جۆرەيان بەھۆى نىگاۋە بوۋ. واتە: قورئان بەدەق دەيچەسپىنى، يان بەھۆى
فەرموۋەى پېغەمبەرەۋە دەبى كە شىكەرەۋەۋە رونكەرەۋەى ماناى قورئانە،

نه‌و شتانه‌ی قورئان به‌کورتی ناماژهی پیکردون حه‌دیت شییان ده‌کاته‌وه،
وه‌کوو له‌نایه‌تیکی ترده‌ ده‌فهرموئ: ﴿لَقَبَيْنَ لِلنَّاسِ مَآزِلَ الْيَوْمِ﴾ النحل/۴۴.

نه‌بو داوودو تیرمیذی‌فهرمووده‌یه‌ک له‌میه‌قدامی کوری مه‌عدیکه‌ریبه‌وه
ریوایه‌ت ده‌که‌ن ده‌لئ: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرموویه‌تی (انی اوتیت القرآن ومثله
معه) نه‌مجار زانایانی نیسلام له‌چوارچیوه‌ی نه‌و ده‌قانه‌ی قورئان و حه‌دیت‌دا
نیجته‌یادیان کردوه‌و به‌گویره‌ی رۆژگار نه‌حکامه‌کانی نایینیان بۆ خه‌لک شی
کردۆته‌وه. یاسای ژیان و چۆنیه‌تی هه‌لئس و که‌وت کردنی ئاده‌میزاده‌کان
به‌رامبه‌ر په‌روه‌ردگارو به‌رامبه‌ر خۆیان و ئاده‌میزادنی ترو گیانه‌له‌به‌ران و
بوونه‌وه‌ر به‌گشتی له‌کتیبه‌ شه‌رعی‌یه‌کان‌دا که له‌و سه‌رچاوانه‌ وه‌رگیرون شی
کراونه‌وه. له‌راستی دا قورئان یاسایه‌کی گونجاوو هه‌میشه‌یی‌یه‌ بۆ ئاده‌میزادو
هه‌رگیزاو هه‌رگیز کۆن نابۆ له‌کار ناکه‌وئ!!

نیمامی قورطوبی له‌باره‌ی نه‌م نایه‌ته‌وه‌ ده‌فهرموئ: نه‌مه‌ به‌لگه‌یه‌کی
به‌هێزو ناشکرایه: که به‌دڕیژایی میژووی ئاده‌میزاد له‌هه‌موو رۆژگارێک‌دا
یه‌کته‌په‌رست هه‌بوون و سه‌رده‌می‌ک نه‌بوه جیهان له‌یه‌کته‌په‌رست خالی بووبۆ!
بۆ نمونه‌ له‌رۆژگاری پێش هاتنی نیسلام‌دا (قس) ی کوری ساعیده‌و زه‌یدی
کوری عه‌مری کوری نوه‌یل یه‌کته‌په‌رست بوون!

پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌فهرمووده‌یه‌کی‌دا ده‌باره‌ی زه‌یدی کوری عه‌مری کوری
نوه‌یل ده‌فهرموئ: (يَبْعَثُ اُمَّةً وَاحِدَةً) هه‌روه‌ها سه‌طیح و وه‌ره‌قه‌ی کوری
نوه‌یل پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌باره‌ی وه‌ره‌قه‌ی کوری نوه‌یل ده‌فهرموئ: (رَأَيْتَهُ
يَنفَخُ فِي أَنْهَارِ الْجَنَّةِ) نه‌م جوژه‌ که‌سانه‌ به‌لگه‌و شایه‌دن له‌سه‌ر
ئاده‌میزادانی رۆژگاری خۆیان.^(۹)

(۹) تفسیر القرطبي ج ۱۰/ ۱۶۴.

بنده ما سهره کییه کانی خوشبه حتی کومه لگای ناده میز ■

❖ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ

وَالْإِحْسَنِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ

وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُم لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

❶ وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ

بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ

اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ❷ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي نَقَضَتْ

غَزَلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَا تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا

بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْلُوكُمْ

اللَّهُ بِهِمْ وَلِيَبَيِّنَ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْلِفُونَ ❸

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُضِلُّ مَنْ

يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلَتَسْلُنَّ عَمَّا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ❹

وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِهَا

وَتَذُوقُوا السُّوءَ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ

عَظِيمٌ ﴿٩٤﴾ وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ
هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩٥﴾ مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ
وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ وَلَنَجْزِيَنَ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾

ناشکراو نمایانه: که قورئانی پیروز بویه نازل کراوه گهل و نه ته وه
دروست بکا، کومه لگا ریگ بخا، جیهائیگ دروست بکا یاساو نیظام دابنی!
به خته وه روی کامه رانی به خاته نیو کومه لگای ئاده میزاد، قورئان
بانگه وازییه کی جیهانی و سه رتاسه روی هه تا هه تاییه، بانگه وازییه کی
عاله می مرو فانه یه. ده مارگیری بو هوزو خیل و ره گهز تیدا نیه،
بانگه وازییه که تنها بیرو باوه تیدا ته رازو سهنگی مه که ره، رابیطو
بیکه وه گریه روی ئاده میزاده کانه، هه موو کارو کرده وه یه که بهو ته رازو
کیشانه ده کریو بهو مه که به تاقی ده کریه وه. بویه نهو نایینه ی قورئان
به رنامه و پروگرامیه تی مه بادینو بیرو باوه پیکی وای له خوگرتوه کومه لانی
ئاده میزاد به یه که وه ده به سیته وه و جوشیان ده داو ده یانکاته گهل و نه ته وه یه کی
یه کدل و یه که هه لو یست و یه که مه به ست، نارامی و خوش به ختی و کامه رانی
له ناو کومه لانی مرو فدا بلاو ده کاته وه. ئاده میزاده کان له نا کامی
په پره و کردنی نهو مه بادینه جوان و به رزانه دا نارامییان تیدا گه شه ده کا،
له واده و په یمان و مامه له کردن دا بتمان به یه کتری ده که ن. تاکه کانی کومه لانی
هه لده نی بو هاریکاری کردنی یه کتری و خورازانده وه به ره وشتی جوان و به رز،
جله و گیریان لی ده کا له ره وشتی ناشیرین و فه حشائامیز!

وه کوو زانیمان له وه پيش پهروه ردگار به دوورو دريژى واده و به لئى
به خودا په رستان دا هه پشه مى له کافره کان کرد جه ختى له سهر ته رغيب و
ته رهيىب کرده وه، ئاده ميزادانى هه لئان بو پابه ند بوون به په يامى پيرۆزى
ئىسلام وه.. نه مجار به شوين ئه وه دا فهرمانى کرد به ئاده ميزادان به پابه ند بوون
به چه ند بنه مايه کى سهره کى: که بنه ماو ماكى هه موو فضيلىت و نه خلاقى
جوان و رهوشتى به رزى کۆمه لايه تين، فهرمانى پى کردن به عه داله تکارى و
چاکه کارى و وه فاکردن به واده و به لئى.

ئىبنو مەسعود ده فهرموى: جامع ترين نايه ت له قورئاندا بو خيرو شهر
نایه تى ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ...﴾ ه.

قه تاده ده باره ى ئه م نايه ته فهرمويه تى: هه رهوشتيكى جوان هه بووى
له سهرده مى پيش ئىسلام داو كاريان پى كرده بى به جوانيان دانابى، خودا له م
نایه ته دا فهرمانى پى كرده وه. هه رهوشتيكى ناشيرين كه له سهرده مى
نه زانى دا هه بووى به لايانه وه ناشيرين بووى خودا نه هى لى كرده وه،
طبه رانى و نه بو نه عيم و حاكيم و به يهه قى له سه هلى كورپى سه عده وه
فهرمووده يه كه ريوايه ت ده كه ن ده فهرموى: (ان الله يحب معالي الأخلاق،
ويكره سفاسفها) بىگومان پهروه ردگار رهوشتى به رزى خوش دهوى رهوشتى
پروبووچى ناخوش دهوى.

بوخارى و ئىبنو جه رير و ئىبنو لمونذير و طبه رانى و حاكم و به يهه قى
له ئىبنو مەسعود وه ريوايه ت ده كه ن: كه فهرمويه تى: گه وه ترين نايه ت
له قورئاندا ﴿اللّٰهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ﴾ ه. جامع ترين نايه ت له قورئاندا
بو خيرو شهر ئه م نايه ته يه: كه له سوره تى (النحل) دا يه: كه ده فهرموى: ﴿إِنَّ
اللّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ...﴾ رونه ترين نايه تيش ده باره ى ته و ككولو
خۆسپاردن به خودا نايه تى ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجاً، وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ
لَا يَحْتَسِبُ﴾ الطلاق/۲-۳.

نایه‌تی ﴿يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ، إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا﴾ الزمر/۵۳. لههه موو نایه‌تیکی قورئان زیاتر جیگای هیواو به‌ته مابوونی ره حمه‌تی خودایه.

به‌یهه‌قی له‌باسی (شعب‌الایمان) دا ده‌فرموی: حه‌سه‌نی به‌صری نایه‌تی ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ...﴾ خوئندهو. پاشان فرموی: په‌روه‌ردگار هه‌رچی خیرو شهر هه‌یه له‌یه‌ک نایه‌ت دا کوی کردۆته‌وه، سوئندم به‌خودا هه‌رچی عه‌دآله‌تکاریو طاعه‌تی خوداو ئی‌حسان هه‌یه کوی کردۆته‌وه و فرمائی پی کردوه، هه‌رچی خراپه‌کاریو تاوان و ره‌وشتی ناشیرین هه‌یه کوی کردۆته‌وه و نه‌هی لی کردوه.

به‌کورتی:

نهم کۆمه‌له نایه‌ته به‌بنه‌مای سه‌ره‌کی کۆمه‌لگای ئیسلامی ده‌ژمیردین، کۆله‌که‌ی ژبانی کۆمه‌لگای ئیسلامین و یاسای ژبانی ناده‌میزادن.

له‌نایه‌تی یه‌که‌م دا ده‌فرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ﴾ په‌روه‌ردگار له‌م کتیبه‌دا که بۆ تۆی نازل کردوه نه‌ی پیغه‌مبه‌ر! فرمان به‌بنه‌دانه‌کانی ده‌کا: به‌شیوه‌یه‌کی گشتی عه‌دآله‌تکاری و وێژان به‌کار بینن له‌هه‌موو شتیک‌دا؛ له‌مامه‌له‌ کردن و دادگایی کردن و فرمان‌ه‌وایی و هه‌لس و کهوتی رۆژانه‌تان‌دا، له‌بیرو باوه‌رو خودا په‌رستی و هه‌لس و کهوت کردن له‌گه‌ل خۆتان و غه‌یری خۆتان‌دا!

وێژدان به‌کار بینن له‌عیباده‌ت‌دا، که‌سی‌ک شیایو په‌رستن نیه به‌ندایه‌تی بۆ مه‌که‌ن، جگه له‌خودا په‌رستش و دوعاو پارانه‌وه‌تان ئاراسته‌ی که‌سی تر مه‌که‌ن. چونکه جگه له‌په‌روه‌ردگار که‌سی تر به‌حه‌ق و عه‌دآله‌ت شیایو په‌رست و به‌ندایه‌تی بۆ کردن نیه، ئه‌و شتانه‌ی به‌ناحه‌ق به‌خودا زانراون و به‌خودا حسیب کراون و هه‌کوو بت و سه‌نه‌م و ته‌ستیره‌ و فریشه‌و پیغه‌مبه‌ران و

پیاوچاکانو سهرۆکهکان، هیچیان شیای خودایهتی نین، بهندایهتییان بۆ مهکهن بۆ خۆیان بهندهی خودان، نابرینه ریزی تهقدیسی خوداییهوه! بۆیه ئیبنو عبباس دهبرارهی ئهه نایهته ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ﴾ فهرمووی: (شهادة ان لا اله الا الله) واته: خودا فرمان دهکا بهوهی ئیوه شایهتی بدهن که جگه لهخودای پیروۆو بالا دهست هیچ خودای تر نین!

ئیبنو ئهبی حاتم لهموحههمدی کورپی کهعبی قورهظییوه دهگیرپتهوه که دهآی: رۆژیک عومهری کورپی عهبدولعهزیز بانگی کردم؛ فهرمووی: عهدهآلهتکاریم بۆ پیناسه بکه، وتم: بهراستی پرسیارت لهکاریکی گهورهو نهستم کرد، تهتۆ شیوهی ههآسو کهوتت لهگهآ ئادهمیزادان بهم جوړه بۆ عهدهآلهتکاری بۆ لهخۆت پچوکترو ههکوو باوک وابه، بۆ لهخۆت بهتمهمن تر وهکوو کوپ وابه، بۆ هاوتهمهنانی خۆت وهکوو برا وابه، لهگهآ ئافرهتیش ههمان ههآسو کهوتت ههبی، بهگویرهی تاوانو سهبرپچی سزای خهآک بده، سزایهکیان بده لهگهآ جهستهیاندا بگونجی، سزادانهکهشت مهبهستی شهخصی تیدا نهبی، رقی خۆتیان پۆ نهپۆزی نهوهکوو بچیه ریزی سنور بهزینانهوه. جا ههر کاتی تۆ ئاوا ههآسو کهوتت کرد، ئهوه عهدهآلهتکاریت نهجام داوه.

ئیمامی بوخاری لهتاریخهکهی دا سهرگورشتهیهک دهگیرپتهوه دهفهرمووی: عهلی کورپی ئهبو طالیب بهلای کۆمهلیک ئادهمیزاددا تیپهپری وتووێژیان بوو، فهرمووی: ئهوه دهبرارهی چی دهوین؟ وتیان: باسی پیاوهتیو شکۆمهندی دهکهین. فهرمووی: جا ئهوهی لهقورئاندایه بهستان نیه که دهفهرمووی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ﴾؟

عهدل: ویژدان بهکارهینانهو. ئیحسان، چاکهکارییه لهههمووشتیکدا،

ئیترا لهمه زیاتر چی هیه؟

بهزترین پلهی ئیحسان و چاکه کاری ئه وه یه: تۆ چاکه له گهڵ که سیك بکهی: که خراپه ی له گهڵ کردبی، پیغه مبهەر ﷺ له فهرمووده ی خۆی دا فهرمانی به ئه نجامدانی ئه م جوړه ئیحسانه کردوه، فهرموویه تی: (وأحسن الى من أساء اليك تكن مسلماً).

ئیمامی شیعی ریوایه تی کردوه ده لێ: حه زه تی عیسا فهرموویه تی: (ئیحسان ئه وه یه: ئه تۆ چاکه بکهی له گهڵ که سیك که خراپه ی له گهڵ کردوی، ئیحسان بریتی نیه له و. تۆ چاکه بکهی له گهڵ که سیك دا: که چاکه ی له گهڵ کردبی).

له سه حیحی بوخاری و موسلیم دا فهرمووده یه ک هیه عه بدوللای کوری عومهر ﷺ ریوایه تی کردو ده لێ: پیغه مبهەر ﷺ فهرمووی: (الاحسان ان تعبد الله كأنك تراه، فان لم تکن تره فانه یراک). چاکه کاری ئه وه یه: و به ندایه تی بۆ خودا بکهی و ابزانی تۆ چاوت له خودایه. خۆ ئه گه ر تۆ خودا نه بیننی بیگومان ئه و تۆ ده بینن!

سوفیانی کوری عویه نه ده لێ: عه داله تکاری له م شوینه دا بریتییه له وه ی: تۆ که ئیشیک بۆ خودا ده کهی ئاشکرا و په نامه کیت وه کوو یه ک وای، ئیحسان ئه وه یه په نامه کیه که له ئاشکرا که جوان تر بی و دلسۆزی تیدا بی. فه حشا و مونکه ریش ئه وه یه: به پیچه وانیه ی ئیحسانه وه بی. واته: روه ئاشکرا کهی له نه یینی یه کهی جوانتر بی.

وه کوو گو ترا: ئیحسان هه موو کاریکێ خێرو باش ده گرێته وه، جا ئه و کاره باشه ده رباره ی په یوه ندی نیوان به ندو خودا بی، یان په یوه ندی نیوان خێزان و کۆمه ل بی، یان ده رباره ی په یوه ندی به کۆمه لێ ئا هه میزاده وه هه بی به گشتی: بۆیه دوا به دوای فهرمان به عه داله ت و ئیحسان فهرمووی: ﴿وَأَسَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ﴾ واته: خودا فهرمان ده کا به به ندو کانی که یارمه تی خزم و کهسو کاریان به دن و مالیان پی بیه خشن. که و ابوو به شیکی گرنه گ له ئیحسان،

ئەوێه: چاکە لەگەڵ خزم و کەسو کار بکە! جا چاکە کردنە کە بەهاتووچوو دیدەنی کردنیان بێ، یان بەیارمەتیدان و مالبەخشین بێ پێیان، وەکوو لەئایەتێکی تردا دەفەرموێ: ﴿وَأْتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ﴾ الاسراء/۲۶.

بۆیهش بەتایبەتی ناوی دەسگیرۆ کردنی خزم و کەسو کاری هێنا، هەرچەندە بەشێکە لەئەحسان و وەکوو تکرار وایه، تا ئاگادارمان بکاتەو: کە ئەم جۆرە چاکێه گەلی گەورەو پیروژەو پیویستە گرنگی پێ بدرێو هەرگیز پاشگوێی نەخەین، هەلبەتە ئەم جۆرە کۆمەکی کردنە بەخزم و کەسو کار ناچێتە خانەی دەمارگیری خێلایەتی و عەشرەتگەرییەو، ئەمە بەردی بنچینەی تەکافول و هاریکارییه، ئیسلام دەیکاتە بناغەو لەوێو پەل دەهاوێ بۆ موحیطی عام و تەکافولی کۆمەلایەتی دادەمەزرینی و گەشەیی پێ دەکا. ﴿وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ﴾ هەروەها نەهی دەکا لەداوین پیسی و کاری ناسروشتی و ستەمکاری.

وشەی (الفحشاء) هەموو کاریکی ناشیرین و سنوور شکینی دەگرێتەو، وەلی زۆری کات تاییبەت دەکری بەداوین پیسییەو بۆ دەست درێژ کردن بۆ سەر نامووسی خەلک، بەکاردێندرێ!

وشەی (المنکر)یش هەموو کاریکی ناسروشتی و ناشیرین دەگرێتەو، هەر شتێک سروشتی سەلیم بەناشیرینی بزانی شەرعییش بەناشیرینی حلیب دەکا، کەوابو ئایینی ئیسلام ئایینی فێطەرە هەر کاتی سورشت تێک چوو لەسەنتەری خۆی لای دا شەریعت ناگۆڕێو لەسەر شیوەی خۆی دەمینیتەو، پیویستە هەول بدرێ سروشتە کە بگێردرێتەو بۆ سەر رێبازی راستەقینەیی خۆی.

وشەی (البغي) بەمانا ستەمکاری و لادان لەحەق و عەدالەتە.

هه‌ندی له‌موفه‌سسرین فەرموویانه: فەحشا ئەو شتە یاساگیراوانەن: کە دەبنە هۆی روخاندنی ئەخلاق و ره‌وشتی کۆمه‌ڵ: وه‌کوو زیناو دزی مه‌یخواردنه‌وه‌و وه‌رگرتنی مالی خه‌لکی به‌ناپه‌وا.

مونکه‌ریش بریتییه: له‌هر کار و کرده‌وه‌یه‌ک: کە شرع و عه‌قل به‌ناشیرینی دابنێن، وه‌کوو کوشتن و لێدان و ئەزیه‌تی خه‌لک به‌ناپه‌وا. به‌غیی: بریتییه له‌سته‌م‌کردن و ده‌ستدرێژیکردن بۆ سه‌ر خه‌لک!

نیمام نه‌حه‌مه‌دو ئەبو داوودو تیرمیذیو ئیبنو ماجه‌و هی تریش له‌ (أبو بکره‌) وه‌ فەرمووده‌یه‌ک ریوایه‌ت ده‌کەن: ده‌فەرموی: (ما من ذنب أجدر أن يعجل الله تعالى لصاحبه العقوبة في الدنيا، مع ما يدخر لصاحبه في الآخرة من البغي وقطيعة الرحم) هیچ تاوانیک ئەوه‌نده‌ شیاو نیه: کە خودا په‌له‌ بکا له‌سزادانی خاوه‌نه‌که‌ی له‌دونیادا وێپای سزای سه‌ختی قیامه‌ت به‌ئه‌ندازه‌ی تاوانی به‌غی و پچه‌راندنی په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی.

به‌کورتی:

عه‌داڵه‌ت به‌جێهێنانی ئه‌هرکی سه‌رشانه‌و ئیحسان زیاد کردنه‌ تێیدا. فەحشاو مونکه‌رو به‌غیی سنوور به‌زینی شرع و عه‌قلی سه‌لیمه‌.

هه‌رچه‌نده‌ هه‌ول بدێ به‌چه‌روپاوشتی ناشیرین و ناسروشتی له‌پێش چاو جوان بکری، سروشتی ئاده‌میزاد پاش ماوه‌یه‌ک دژیان ده‌وه‌ستی و ره‌تیان ده‌کاته‌وه، چه‌ندیک هۆکاری روخینه‌ر به‌هێز بکری، به‌هێز ببن، مله‌وپو سه‌مه‌کاران هه‌ولێ مانه‌وه‌و جیگیرییان به‌ده‌ن بۆ ماوه‌یه‌که‌و زۆری پێ ناچێ کە سروشتی ئاده‌میزاد دژیان ده‌وه‌ستی و شوێشیان له‌دژ به‌ریا ده‌کا. میژووی ژیا‌نی ئاده‌میزاد سه‌رله‌به‌ری راپه‌رین و شوێش و به‌گژداچونه‌ویه. دژی فەحشاو مونکه‌رو به‌غی، دژی کاری ناسروشتی و نه‌گونجاو له‌گه‌ڵ فیتره‌تی سه‌لیمدا.

که‌وابێ گرنه‌گ نیه‌ نه‌گه‌ر له‌سه‌رده‌می‌کداو بۆ ماوه‌یه‌ک ده‌ولەت و فرمانه‌وه‌ له‌سه‌ر بناغه‌ی فەحشاو مونکه‌رو به‌غیی دابمه‌زرێن، ته‌نانه‌ت

شَتِیْکَتان لَه سَهَر دَه ژَمِیږِی و پاداش و سزاتان لَه سَهَری دَه داتَه وه. ټه گهر پابه نديان بن و وه فا به واده به لَیْنی خَوْتان بکهن، پاداشتان دَه داتَه وه، ټه گهر لَیْیان پاشگهز بېنَه وه لَیْتان نارازی دَه بَی واته به گوږه ی کرده وه تان عیقاب و سزای پراوپرتان دَه داتَه وه. ټه مه به ته ما کردن و واده دانه به وانه ی پابه ندي په یمانه کانیان دَه بن، هه ره شهیه لَه سهر پیچیکاران و ټه وانه ی پابه ندي به لَیْنی خَوْتان نابن.

نه مجار بۆ سیهه جار جهختی یاساغی و هه رامی په یمانشکینی کردوه و هه رمووی: ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي نَفَضَتْ غَرْلَاهُ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَا﴾ نه چن له په یمانشکینی و پاشگه زیوونه وه له واده به لێندا وه کوو ته و ئافره ته و ابن: که ریسراوه که ی خۆی ده کردوه به خوری، دوا ی نه وه ی خوری و مووی خۆی ده رست و به که لکی نه وه ده هات بکریته رایه ل و پۆو که رسته ی پیوستی لی دروست بکری. ده هات سه ره له نو ی خاوی ده کردوه و ده ی کردوه به خوری و وه کوو خۆی لی ده کردوه. واته: سوودی له کاره که ی نه ده بینی! هه ر که سی عه هه و په یمانی خۆی هه لوه شینیته وه وه کوو ئافره تیکی شیت و ویتی که عه قل و که و ده و هه یچ له باره نه بووی خویریه وایه ریه که ی ده رپسی پاشان تال به تال خاوی ده کاته وه هه لیده وه شینیته وه!

ههلبهته ناده میزادیك عهقل و هۆشی ههبن، ریزی خۆیو خهلكی دی بگری، كه سایهتی خۆی پیا ریزی، رازی نابێ و ریگا به خۆی نادا ههلس و كهوتی بێ سوودی وه كوو ئهو نافرته بێ عهقله رهنج به خهساره بكا، رازی نابێ ژینانی خۆی لهشتی بێ سوود و بیهوده دا بهسهر بهری!

عەبدوللای کورپی کەشێرو سوددی دەلێن: ئەمە ئافەرەتییکی شێتی بێ
عەقل و ئەحمەق بوو خەڵکی مەککە بوو ناوی رەبطە بوو کچی عەمری کورپی
کە عەبی کورپی سەعدی کورپی تەیمی کورپی موپەرەبوو هەر کە خوری و مووی
دەرست دواپی خاوی دەکردەووە هەڵدەوێ هەشاندەو...

موجاهیدو هی تریش ده‌لین: نه‌مه نمونده مه‌شل هینانه‌وه‌یه بو
که‌سیک په‌یمان‌شکین بی. که‌سیک له‌عه‌هدو په‌یمانی خو‌ی پاشگه‌ز بی‌ته‌وه
وه‌کوو ئافره‌تیک وایه ریس‌ه‌که‌ی بکاته‌وه به‌خوری، واته: کرد وه‌کانی
کرده‌وه‌ی ناده‌میزادی هوشمه‌ندو ری‌زدار نیه.

﴿تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ﴾ وه‌کوو
ری‌وایه‌تکراوه هه‌ندئ له‌عه‌ره‌به‌کان: که له‌گه‌ل پی‌غه‌مبه‌ردا په‌یمان‌یان ده‌به‌ستو
دوایی هه‌ل‌یان ده‌وه‌شاند‌وه، بیان‌ویان نه‌وه‌بوو: ده‌یان‌گوت: پی‌غه‌مبه‌رو
نه‌وان‌فی له‌گه‌ل‌ی‌دان که‌مو بی‌ هی‌زن، قور‌ه‌یشییه‌کان زۆرو به‌هی‌زن، ناچار بو‌وین
له‌په‌یمان‌ه‌که‌مان پاشگه‌ز‌بیننه‌وه. واته: وه‌کوو نه‌و ئافره‌ته بی‌عه‌قله‌مه‌بن
ری‌سی خو‌تان بکه‌نه‌وه به‌خوری عه‌هدو په‌یمانی سو‌ئند له‌سه‌ر خورا‌و جه‌خت
له‌سه‌ر کرا‌وی خو‌تان هه‌لب‌وه‌شیننه‌وه، سو‌ئندو په‌یمان‌ه‌کانتان بکه‌نه‌وه‌کاری
فرت و قیل و پاش‌قول گرتن له‌لایه‌نی به‌رام‌به‌رتان و له‌وادو به‌ل‌ینی خو‌تان
پاشگه‌ز‌بیننه‌وه! له‌به‌ر نه‌وه‌ی کۆمه‌ل‌یکی تر هه‌یه به‌هی‌زترو زۆرت‌رن بچن په‌یمان
له‌گه‌ل نه‌وان‌دا به‌ستن واز له‌ها‌وپه‌یمانی پی‌شو‌تان بین!

موجاهید ده‌ل‌ی: عه‌ره‌به‌کان دابو نه‌پ‌تیان وابوو: که له‌گه‌ل یه‌کیک
په‌یمان‌یان ده‌به‌ستو ده‌بو‌ونه سو‌ئند خو‌ری یه‌کتری، پاشان ته‌گه‌ر یه‌کیکی
تریان ده‌ست که‌وتایه له‌م کابرا ها‌وپه‌یمان‌ه‌ی خو‌یان به‌هی‌ز تری‌وایه،
له‌په‌یمان‌ه‌که‌یان پاشگه‌ز ده‌بو‌ونه‌وه ده‌چوون له‌گه‌ل نه‌م کابرا به‌هی‌زه‌دا
په‌یمان‌یان ده‌به‌ست! جا به‌م نایه‌ته جله‌و‌گیریان لی‌کرا!

هه‌ندیک پی‌یان وایه: نایه‌ته‌که روده‌کاته موس‌و‌ل‌مانان و له‌وه
ده‌یان‌تر‌سی‌نی: که به‌زۆری به‌هی‌زی قور‌ه‌یشییه‌کان هه‌ل‌نه‌خه‌له‌ت‌ین و نه‌چن
په‌یمانی دابه‌سترا‌ویان له‌گه‌ل پی‌غه‌مبه‌ردا هه‌لب‌وه‌شیننه‌وه. به‌کورتی نایه‌ته‌که
فەرمان به‌موس‌و‌ل‌مانان ده‌کا: که پابه‌ندی عه‌هدو په‌یمانی خو‌یان بن به‌هیچ
جو‌ری په‌یمان‌شکینی نه‌کن!

هەر له روانگه ی ئه م ئايه ته دا ئه گهر ولا تىكى ئىسلامى، يان پارتىكى ئىسلامى له گهل ولا تىكى تر يان حيزىكى تر دا په يمانى به ست و موعاهده يان مۆر كرد نابى په يمانه كه يان بشكىنن له بهر نه وهى كه ولا تىكى تر يان حيزىكى تر يان ده ست كه وتوو له هاو په يمانى پيشوويان زۆر تر و به هيز تره له په يمانه كه يان پاشگهز ببنه وه به م بيانو گوايه بهرژه وه ندى ولا ت يان حيز له وه دا به !!

هەرگيز ئايىنى ئىسلام بيانوى ئاوا په سند ناكا، رازى نيه بو ئه م جوړه مه به ستانه و به م بيانوانه په يمانى جهخت له سهر كراو مۆر كراو پاشگوئى بهرئى. ئىسلام بى پيچ و په نا فرمان ده كا و جهخت له سهر پابه ند بوون به په يمان و موعاهده ي دا به ستراو مۆر كراو ده كاته وه !!

رازى نابى سويندو په يمان بكرينه هو كراو وه سيله بو پاشقول له يه كترى گرتن، هەر نه ته وه و كه سيك په يمانى له گهل موسولمانان به ست ده بى دنيابن: كه په يمانيان پاريزا وه و فرت و قىلى تيدا نيه. چونكه ئىسلام هەرگيز په يمان و هاريكاري په سند ناكا ئه گهر له سهر بنچينه ي (بر) و (ته قوا) نه بى، هەر كاتى كيش په يمانه كه له سهر بنه ماي (بر) و (ته قوا) بوو ده بى پييه و پابه ند بن و به هيج شيوه يه ك و بو هيج بهرژه وه ندييه ك لى پاشگهز نه بنه وه.

ئىسلام ريگه نادا په يمان و موعاهده به ستن له سهر خراپه كاري و تاوان و فيسق و فجور، ريگه نادا په يمان به سترين بو داگير كردنى مال و ولا تى كه ساني ديكه و بو چه و ساندنه وهى گهل و نه ته وهى تر، بو دا به شكردن و به شبهه شكردنى زىدو نيشتمانى گهل و نه ته وهى تر له سهر ئه م بنه مايه و به م پييه يه كه م كۆمه لى موسولمانان ها ته كايه وه و به گويزه ي ئه م ياسا خودايى به يه كه م حكوومه تى ئىسلامى له سهر ده ستى پيغه مبهرى خودا له مه دينه دامه زرا، له ژير سايه ي ئه م ياسايه دا جيهان نيعمه تى دنيايى و بتمان به

بهیه کبونی به خۆ، بینى، ئاده میزادان له مامه له وه ئسو كهوت له گه
یه کتریاندا بتمانیهان بهیه کتر ده کرد، هاریکارو هه مئا ههنگی یه کتر بوون،
کۆمه لگایه کی نمونه بییان هیئایه کایه وه، تا سه رکرایه تی ئاده میزاد
به ده ست ئیسلامه و بوو خۆشبه ختی و کامه رانی و دنیایی و بتمان بهیه ک
کردن له ناو موسولماناندا بالی خۆی به سه ر جیهانی ئیسلامی دا کیشابوو، هه
کاتیکیش فرمانه وایی بیه وه ژیر دهستی ئیسلام و یاسای قورئان به رقه رار
بۆ و کاری پێ بکری، هه مان ئارامی و دنیایی و بتمان بهیه ککردن دیه و
کابه!!

﴿إِنَّمَا يَلْوُكُمُ اللَّهُ بِهِ﴾ هه‌بوونی ئەو حالەتەو جوداوازی نێوان گەل و نەتەوەکان لەبارەى زۆرى و هیڤو تواناو بە تاقیکردنەوێ ئیوەیه، بۆ ئەوێ خودا دەرى بخا تا چ ئەندازەیک ئیوە ئیرا هه عەزیمەتتان هه‌یه، تا چەند پابەندى وادەو بە‌ئینە‌کانتان هه‌بن، چۆن ریزی قسەو عەهدى خۆتان دە‌گرنو، خۆتان دە‌پاریزن لە‌په‌یمان‌شکینى؛ ئەو په‌یمان‌ه‌ى خوداتان کردو‌ه بە‌شایه‌د بە‌سه‌ریه‌و و بە‌سو‌ند جە‌ختان لە‌سه‌ر کردۆتە‌و.

نه مجار هه پشه لهوانه دهکا: که دژی حق دهوستانو یارمه تی بهتان
دهدن و بانگه شهی بو ده کهن! هه فرموی: ﴿وَلَيَبَيِّنَنَّ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنْتُمْ
فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾ ییگومان پهروه دگار روژی قیامت نهوه ی تییدا کهوتونه
خیلافه وه بۆتان رون ده کاته وه، راست و درۆتان بۆ ناشکرا دهن حق و به تالتان
بو دهرده کهون، ده زانن یه کتاپه رستی و پیغه مبهرا یه تی و زیندوو بوونه وه
هه قیقه تن و بیرو باوه ری موسو لمانان راسته وهوکاری به خته وه رییه . بیرو
باوه ری پیچه وانه ش مایه ی نه گبه تییه .

ئەو خىلاف و نىزاعەى نىوان گروھانى ئادەمىزادو بېرىار دەربارەيان عائىد بەخودايەو ئەو رۆژى قىامەت دادگايى نىوانيان دەکاو ھەر كەسە بەگویرەى كردهو و بىرو باوهرى خۆى سزاو پاداشى دەدرېتەو. كەوابوو وەفا بەعەھدو

په یمانی خۆتان بکهه، ته نانهت له گهه لهوانه شه دا: که هاو بیرو باورپتان نین. له عه قیده و راو بۆچوندا دژتانه.

﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً، وَلَكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ، وَلَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ خۆ نه گهر خودا بیویستایه ئاده میزادانی هه موو ده کردنه یه ک گه لو نه ته وه، له هه موویاندا ئاماده باشی ئیمانیه نانی تیدا دروست ده کردن، وه لای وستی وانه بوه، هه ریه که و ئاماده باشی خودای خۆی هه یه، هه ر که سه و بیرو باوه پکی هه یه، نوسخه ی دووباره بووه ی یه کتر نین، بۆ هیدایهت و گومر ابونیش یاسا و نیظامی خۆی داناوه، به گۆره ی ئه و قانون و یاسایه وستی ئاده میزاده کان به رتیه ده چی، هه ر که سه به رپر سیاره له کار و گوشتاری خۆی. جیاوازی بیرو باوه پ نابێ بیته هۆکاری هه لوه شانده وه ی وه عده و په یمان، خوداوازی بیرو باوه پ هۆکاری په یوه ست به ویستی خودا وه ی هه یه، خوداوازی نیوان گرو هه کانی ئاده میزاد شتی که پابه نده به ویستی په روه رد گاره وه و ئه و سروشتی و دارشتون! عه هه و په یمان نابێ بشکینه درێن هه رچه نده بیرو باوه پری هاو په یمانه کان جیاوازی تیدا بێ!

به راستی ئه م یاسایه ی نایین ده رباره ی عه هه و په یمان وه کوو هه موو یاسا کانی تری له ترۆپکی به رزی و خاوتنی دایه و ئه و په پری چاوپۆشی سه ماحه تی تیدایه، هه یج یاسا و نیزامیک جگه له ئیسلام نه یه توانیه به رجه سته ی بکا!!

به کورتی نه گهر خودا بیویستایه هه موو ئاده میزادی له سه ر یه کدین کۆ ده کردنه وه، سروشتی و داده پشتن هه موویان وه کوو فریشته خودا په رست و فه رمان به ردار ده بوون، که س که سی نه ده دزا و دژایه تی و رق و کینه له ناویاندا نه ده بوو، به لām بلێن چی حیکمه تی خودا داخوازی ئه وه نه بوو به و جوړه سروشتی ئاده میزادی دانه پشته وه!

حیکمه تی خودا داخوازی ئه وه بوو ئیه و دروست بکا: که له کرد وه و باوه ردا، له پابه نده بوون به فه رمان و جله و گیریه کانی خودا دا خوداوازی تان تیدا

بی، ناماده‌باشی و بیرو بۆچونتان جیاواز بی، بۆخۆتان به‌یستی خۆتان عه‌قیده و کرده‌هه‌تان هه‌لبژێرن، جا که‌سیک ریبازی گومرایی هه‌لبژێری نه‌وه خودا گومرای ده‌کا که‌سیکیش ریبازی هیدایه‌ت په‌سند بکا خودا هیدایه‌تی ده‌دا! نمونه‌ی نهم نایه‌ته‌ نایه‌تیکی تره: که ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَمُنَّ مِنَ الْأَرْضِ كُلِّهَا جَمِيعًا﴾ یونس/۹۹. یان ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً، وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلَفِينَ، إِلَّا مِنْ رَحْمِ رَبِّكَ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ﴾ هود/۱۱۹. ده‌ی بۆچی خودا نهم مه‌شینه‌ته‌ی نه‌بوه؟ بۆ ناوای کرده‌و وای نه‌کرده؟ نه‌وه نهمه‌ تی‌یدا کۆلین.

دوا نه‌وه‌ی په‌روه‌ردگار ئاده‌میزادانی ترساند له‌په‌یمان‌ش‌کینی به‌شیوه‌یه‌کی گشتی، نه‌مجار له‌په‌یمان‌ش‌کینی تایبه‌تی ده‌یانترسینی: نه‌ویش بریتی بوو له‌په‌یمان و به‌یعه‌ت به‌ستن له‌گه‌ڵ پیغه‌مبه‌ردا ﷺ ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَا تُتَخَذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخْلًا بَيْنَكُمْ﴾ په‌یمان و سۆیندخۆریتان مه‌که‌نه هۆکار و فرت و قیل بۆ له‌خسته‌ بردنی خه‌لک. مه‌به‌ست جله‌وگیرکردنه‌ له‌په‌یمان‌ش‌کینی تایبه‌تی، نه‌وه‌بوو هه‌ندێ له‌عه‌ره‌به‌کان به‌یعه‌تیان به‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ کردبوو، له‌سه‌ر ئیسلام سۆیندیان خواردبوو، پاشان په‌یمان‌ه‌کیان هه‌لوه‌شاندوه‌ له‌به‌ر که‌می دارو ده‌سته‌ی پیغه‌مبه‌رو زۆری موشریکه‌کان، ئیتر به‌م نایه‌ته‌ جله‌وگیران لی‌کرا. پێیانی فه‌رمو: په‌یمان‌ه‌کانتان مه‌که‌نه هۆکاری فرت و قیل و هه‌لخه‌له‌تاندن. ﴿فَتَرَلَّ قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِهَا، وَتَذُوقُوا السُّوءَ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ نه‌وه‌کوو به‌م کرده‌هه‌تان قاچتان بخزی و به‌ره‌و زلکاری گومرایی ره‌یل بن، دوا‌ی نه‌وه‌ی له‌سه‌ر پێته‌ختی ئیستیقامه‌ت و بیرو باوه‌ری راست و په‌سند جیگیر بووه، ئیوا نه‌گه‌ر په‌یمان و عه‌ده‌ه‌کانتان بکه‌نه هۆکاری فرت و قیل، سی‌تاوانی گه‌وره‌ نه‌نجام ده‌ده‌ن و ده‌که‌ونه‌ سی‌هه‌له‌ی گه‌وره‌وه:

۱- گومرا دهنو له ریځه یی حه قو هیدایهت دوور ده که ونه وه، پاش نه وه ی قاجتان له پټه ختی هیدایهت دا جیگیر بووه، هله د خلیسکیڼو ده که ونه ناو زلکاو ی گومرا بی یه وه!

۲- ئیوہ دہبنہ پیشہوای خراپہو خەلکی تر چاوتان لی دہکاو دہبنہ گومراو گومراکەر، بەمەش لەدو نیادا سزای توندو بەئێشتان دەدری؛ دەکوژین، دیل دەرکێن، مالتان لی دەسەندری، لەزێدو نیشتمانی خوتان وەدەر دەرین!

۳- له قیامه تیش دا سزای به ئیشتان ده درئ له سهر نهو ناحه قیکاریه تان و وازه ئنانتان له پیرو کۆمه لی خودا په رست و هیدایه تدر اوو چونه ناو تا قمی گومراو سهر لی شیواو، سزا که تان سزای ئاگری دۆزه خه! خۆتانی بۆ حازر بکهن!!

نه مجار جاريكي تر په روه دگار هره شهی خوږ دويار د کاته وه و
 جله وگيري له په يمانش کيني جه خت د کاته وه. د هه رموي: ﴿وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ
 اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا﴾ نيوه نه چن له جياتي نيمان به خوداو پابه ند بوون به عه هډو
 په يمان، کالايه کی دونيایي که مبايه خ وهریگرن. واز لهو مامه ليه بينن،
 خوتان خه ساره تمه ندو مالو یران مه کهن!

بیگومان ئەمە ئاماژەییە بەو: کە چەند تیرەو خێلێک لە عەرەبەکان
لەمە کە ئیمانیان هێنا بوو بە یەت و گەشتیان بە پیغەمبەر دابوو، پاشان
شەیتان لە خشتە ی بردن و پاشگەز بوونەو. کە می و بێ هیزی موسوڵمانەکان و
زۆری و بەهیزی قورەیشییەکان ترساندن و وای لێ کردن پەیمانەکیان لە گەڵ
پیغەمبەر هەلبووە شیننەو. لە لایەکی ترەو قورەیشییەکان پشی پشیان
دەکردن و وادە بەخشش و عەطایان پێ دەدان بە مەرجێ ئەتیسلام پاشگەز
بنەو. جا بەرەردگار بەم ئایەتە ئاگاداری کردنەو و جەلەوگیری لێ کردن

لهوهی خیرو خوشی نه پراوهی قیامت بگۆر نهوه به کالای که مو که مبیاهه خی
دونیایی!!

﴿إِنَّ مَاعِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ لهوهی خودا بو
خودا په رستانی داناوه له قیامت دا له پاداش و نازو نیعمه قی نه پراوه زور باشترو
پیروز تره لهو کالای که مو بی نرخه د دنیا، نه گهر ئیوه شعوری نهوه تان
هه بی جوداوازی نیوان خیرو خوشی نه پراوهی قیامت و کالای دونیایی
که مخایه ن بکه ن!

نه گهر ئیوه خاوه ن عه قل و فام بن ده زانن: جوداوازی نیوان نیعمه قی
نه پراوهی قیامت و پروپی تالی دونیایی چنده و چونه! هه موو نازو نیعمه قی
د دنیا له چاو که می که له نیعمه قی قیامت به هیچ داده نری، چونکه ﴿مَاعِنْدَ كُمْ
يَنْفَدُ وَمَاعِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ﴾ لهوهی لاتانه له نازو نیعمه قی د دنیا، به لکو هه موو
د دنیاو نیعمه ته کانی به سهر ده چن و ده برینه وه و کۆتاییان دی، به لام لهوهی
لای خودایه له پاداشی به هه شت به رده وام و نه پراوهیه و قه تقه ت کۆتایی نایه،
ناشکراشه شتی نه پراوه و هه تا هه تایی زور باشترو به نرختره له شتی پراوه و
که مخایه ن! که وایی هه ول بده ن و تی بکۆشن بو و ده سه ته یانی لهوهی لای
خودایه و له پیناویدا خۆتان به خت بکه ن!

﴿وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ سویند بی
ئیمه پاداشی نه وانه ده دینه وه: که به صبر و نارامن له سهر خودا په رستی و
خۆراگرن له بهرام بهر نه زیه قی کافران داو پابه ندی واده و به لینی خۆیان ده بن،
پاداشی باشیان ده دینه وه، پاداشی کی و اشیاوی نهوان بی و به گویره ی
خۆراگرتنه که یان بی، نه گهر روژی سه د کاری خیر بکه ن، کامیان لای خودا
له هه موو باشترو کر هه کانی تریان به ته رازوی نهو کاره باشه یان کی شانه
ده که یان! سهرباری پاداشی باش و به رده وام، له خراپه کانیشیان خوش ده بین!

بیگومان په یمانښکینۍ و پاشگه زبونه وه له واده به لږ تېواوایکۍ
گوره و د دردی کومه لایه تې نه وه یې په! فرت و فیل و پاشقول له یه کگرتن و
په یمان شکندن جیگه به بیرو باوه پ له ق ده کهن، شیوه و روخساری نه و کهسه
له دل و دروونی کهسانی دیکه دا ناشیرین ده کا.

که سیټک به یعت به سټی و په یمان مؤر بکاو خودا بکاته شاید له سهر پابند بوون پییوه، بشزانی که قیل ده کاو له دلا به ته مایی لی پاشگهز بیته وه. به کوردی سیاست بکاو لایه نی بهرام بهر هه لځه له تیښی، هه رگیز بیرو باوه ری دانامه زری و قاچی له سهر ری بازی راست جیگیر نابجی. له هه مان کات دا شیوه ی بیرو باوه ری خوی له لای نهوانی په یمانیاں له گه له ده به سټی ناشیرین ده کاو ده زان په یمان و واده و به لینه کانی بو فرت و قیل، به مهش که سانی دیکه له ری بازی نیسلام دوور ده خاته وه، چونکه ده بیته نمونه ی خراپه و خه لکی ساویلکه و پوره پیاو نه و ده که نه ته رازی نایین و له روانگه ی نه م پیاو خوارو خپچو په یمان شکینه و. سهیری ثایین ده که نه و دلایان له نیسلام و موسولمانان ده پیژری.

ئەگەر سەيرى مېژۋى كەوناراي موسولمانان بىكەين، دەبىن زۆر گەلو
 نەتەو بەھزى وە فادارى راستگىزى موسولمانانەو موسولمان بوون، كاتىك
 ئەم گەلو نەتەوانە بىنيويانە موسولمانەكان وەفا بەعەھدو پەيمانى خويان
 دەكەنو راستگوز راستان لەقسەو كردهوياندا، دلسۆزن بۆ بىرو باوەريان،
 دەستپاك و دەروونپاك لەمامەلەو ھەلس و كەوتياندا، ئىتر ئەو گەلو
 نەتەوانە: كە ئەم ئاكارانەيان لەموسولمانان بىنيو، ئايىنەكەيانيان بەد
 داچووە بى لا مجومى كردن موسولمان بوون و ھاتوونە ژىر ئالاي (لا الە الا
 اللہ محمد رسول اللہ) وەو لەبىناويدا خويان بەخت كردهو.

بیگومان نایه ته کانی قورئان و فەرمووده کانی پیغه مبه‌ر ﷺ
 کاریگه ریه کی وایان له دئی موسوئمانان دا خولقاند، وه فا به عه هډو پابه ندببون

یهکسانی پیاوونافرهت لهپاداش و کردهوهدا

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ

أَوْ أَنْتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ

أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾

نهم نایهته هه‌لنانی پیاوونافرهتی تیدایه بۆ نه‌نجامدانی ئهرکی
سهرشانیان؛ ئهرکی واجب و سوننهت. دواى نه‌وهی له‌نایهته‌کانی پیشوودا
ئاده‌میزادانی هه‌لنان بۆ خۆراگری و پشوو درێژی له‌سهر وه‌فا به‌عه‌هدو
په‌یمان و به‌جیهێنانی ئهرکه‌کانی سهرشانیان به‌واجب و سوننهت و موباحه‌وه.
نه‌مجار هه‌لیان ده‌نی بۆ نه‌نجامدانی هه‌موو کارێکی په‌سندو به‌سوود، ههر
کارێک شه‌ریعه‌تی ئیسلام په‌سندی بکا فه‌رمانیان پێ ده‌کا و هه‌لیان ده‌نی بۆ
نه‌نجامدانی!

یاسایه‌کی گشتی داده‌نی، یاسایه‌کی یه‌کسانی و عه‌دالته‌ نامیز،
یاسایه‌کی وه‌ها پیاوونافرهت؛ ژنو مێرد، خوشک و برا تیدایه‌ وه‌کوو یه‌ک
سه‌یر ده‌کرتن و به‌یه‌ک چاو ته‌ماشای ده‌کرتن.

ده‌فه‌رموی: ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ، فَلَنُحْيِيَنَّهٗ
حَيٰوةً طَيِّبَةً﴾ واته: ههر که‌سیک کاری باش نه‌نجام بدا له‌نیرو له‌می، وێپای
کرده‌وه باشه‌کانی خاوه‌ن بپوا بێ، یه‌کته‌په‌رست بێ پێی وای بێ پاداش و سزا
هه‌یه. «زیندو بوونه‌وه هه‌یه، ئه‌وه» ئیمه ده‌یژنین به‌شێوه‌یه‌کی رێک و پێک؛
ژیانیکی پاک و خاوینی پێ ده‌ده‌ین رازی ده‌بی به‌و به‌ش و باره‌ی خودا بۆی
دیاری کردووه‌ پێی داوه، ده‌زانێ خودا خاوه‌ن ئیحسان و زاناو دانایه، چی
داوه‌تی ههر ئه‌وه به‌شی ئه‌وه‌و ههر ئه‌وه‌نده له‌به‌رژوه‌ندی ئه‌ودایه، ده‌زانێ

ژيان و نيعمه ته کانی د دنیا ته مه ن کورت و که مخايه نن زوو به سهر ده چن و تیده په پرن، زور گرنگيان پي نادا؛ به بوونيان زور که ييفخوش نابي و به فه وتانيان غه مبارو دلته نگ نابي، رازيه به به شي خوداو قنيت ده کا.

﴿وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ بیگومان تیمه
له قیامه تیش دا پاداشی ته او دده دینه وه به ئه وانه . پاداشی کرده وه ی باش و
نیمانداری و راستگویی و راستالیان به جوانترین شیوه دده دینه وه . به ته وای
رازیان ده که بین!

بەم جوړه قورئان ياسای يه کسانى نيوان ئافرهت و پياو دادەنئ! ئەوه راده گەيەنئ: که ئيرو مئ يه کسانن له ياسای کرده وه و پاداش دا، له پەيوەنديان به خودا وه، له پاداشيان لای خودا. له ريزيان لای خودا، هەر کەسه به ئەندازهى خودا پرستى و دلسۆزى له خودا پرستى داو له ئەنجامدانى کرده وهى چاکدا پاداشى دەدرێتەوه، تەرازوو هه که ته قواو خودا پرستيه، ئيرينه يى و ميينه يى نيه! جا هه رچه نده له نايه ته که دا وشەى (مَنْ) پياوو ئافرهت ده گرێتەوه، به لام بۆ زنده چه سپاندنى ئەم حەقيقە تەو بۆ زنده رونکردنەوه ﴿مَنْ ذُكِرَ أُوتِيَ﴾ هەشى هينا! ئەمه له سەر ده ميکدا که ريز بۆ ميينه دانه دندرا، خەلک به هه بوونى ئافرهت ته نگه تاو ده بوون، به چاوى سووک سهير ده کرا، ئەگەر يه کيک هه والى پى بدرایه که کچى بووه رەنگى رهش داده گيرساو وه زعى ده گۆراو خۆى له خەلکى ده شار ده وه، له بهر خه جاله تى و غەم و خەفه تبارى نه يده زانى چى بکا. ده که وته دله راو کى و بېرى له و ده که وه: نايا ئەم زار پۆکه ميينه بهيلىتەوه و قبوولى ئەم ريسوايى و عەيب و عاره بکا. يان زينده به چالى بکاو له کۆل خۆى بکاته وه. به ئى: ئالەو کاته دا: که کۆمه ل ئاوا سه يرى ئافره تى ده کرد، قورئان ئەم ياسايەى دابه زاندو ئەم ريزه پيرۆزهى دايه ئافرهت و بەم جوړه يه کسانى خسته نيوان پياوو ئافره ته وه.

ئەوەشی راگەیاندا: کە کردەوێ چاک پتووستی بەبنەمایەکی ئەصیل
هەیه، بۆ ئەوێ لەسەری جیگیر ببێ، ئەویش بنەمای ئیمان بەخودایە،
چونکە بەبێ هەبوونی ئەم بنمایە بناغە کۆمەڵی بەختەوەر ناچەسپێ، بەبێ
هەبوونی ئەم پەیوەندییە پیرۆزە تاکەکانی کۆمەڵ کۆناکێنەوێ یەکنەخەین،
تاکەکانی کۆمەڵگا بەبێ هەبوونی پروا بەخودا پرت و بلاو دەبنەوێ وەکوو
تۆزو خۆلی رۆژی رەشەبا یان لی دێ، کۆناکێنەوێ.

عەقیدەو بیرو باوەر جەمسەرێکن هەموو هێڵەکانی کۆمەڵگا بەیەکەوێ
دەبەستێتەوێ. ئەگەر ئیمان نەبێ کۆمەڵگا پەرتەوازەو بێ سەر و بەرە، بیرو
باوەر و وا دەکا ئادەمیزادەکان کردەوێ چاک ئەنجام بدەن و هیوای پاداش و
ئەنجامی کارەکانیان هەبێ و بەهیوای دواڕۆژێکی بەختەوەر و پڕ نازو نەعمەت بن.
ئەوێش رادەگەیەنێ: کە کردەوێ چاک و ئیمان بەیەکەوێ پاداشەکەیان
ژیانی بەختەویریە لەدوینادا.

ژیانی بەختەویری لەدوینادا: زۆر لایەنی بەختەویری دەرگرتەوێ، مەرج
نیە دەوڵەمەندی و هەبوونی کالو مال و مندال بێ، یان دەستەبەریوونی پلەو
پایەو خزم و کەسو کارو کارەکەر و خزمەتچی بێ. چونکە لەژیاندا زۆر شت
هەیه مال و سامان نیەو دەبێتە هۆکاری دڵخۆشی و راحت: پەیوەندی
بەخوداوە، بتمانە بەخودا، دڵنیابوون لەوێ کە خودا چاودێرو پارێزگاریەتی،
لەسشاغی و دڵنیایی و قەناعت، ئارامی دەروون و ئارامی ناو مال و مندال و،
خۆشەویستی ئێوان تاکەکانی کۆمەڵ، خوداپەرستی و خەریکبوون بەزانست و
زانپاری و ئەنجامدانی کاری بەسوود و دڵخۆش بوون پێیان هەموویان هۆکاری
ژیانی بەختەویرین. ئێبنو عەبباس و کۆمەڵێک دەفەرموون: (الحياة الطيبة)
بیریتییە لەرزق و رۆژی حەلال و خۆشەختی. یان خوداپەرستی و دڵخۆشبوون
بەو طاعتە. یان بریتییە لەقەناعت.

ئێبنو کەثیر دەفەرموێ: (حياة الطيبة) هەموو ئەمانە دەرگرتەوێ. ئیمان
ئەحمەد لەعەبدوللای کورپی عومەرەوێ رێوایەت دەکا: دەفەرموێ: پێغەمبەر

ﷺ فهرموی: (قد أفلح من أسلم، ورزق كفافاً، وقتعه الله بما آتاه) بیگومان رزگاری بووه نهوهی ئیمانی هیناوهو بهشی خوی رزقو روژی پیدراوه خودا قهناعهتی داوهتیو رازییه بهبهشی خوی! نهه فهرموودهیه ئیمامی موسلیم ریوایه تی کردوه.

تیرمیزیو نهسائی لهفه ضاله ی کوری عوبه یدهوه ریوایه تی ده کهن ده لئی بیستم پیغه مبه ر دیفه رموو: (قد أفلح من هدی للاسلام، وکان عیشه کفافاً وقتع به).

ئینبو عه بیاس ده فه رموی: پیغه مبه ر ﷺ له خودا هه پارایه وهو ده یفه رموو: (اللهم قنعني بما رزقني وبارك لي فيه، واخلف علي كل غائبة لي بخير).

قورنانی پیرۆزو چۆنیه تی خویندنی، پله و پایه ی قورنانو شکۆمه ندی

فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ

فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٩٨﴾ إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ

عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٩٩﴾ إِنَّمَا

سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ

﴿١٠٠﴾ وَإِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَكَاتٍ آيَةٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ

بِمَا يُنْزِلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

﴿١٠١﴾ قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَدَىٰ وَبَشَّرَ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿١٠٢﴾
 وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ
 الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ
 مُّبِينٌ ﴿١٠٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ
 اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾ إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ
 لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَاذِبُونَ

دهرباره‌ی نازل‌بونی نایه تی ژماره (۱۰۱)، ﴿واذا بدلنا... الآية﴾ ده‌لین
 کاتی‌ک نازل بووه: که موشریکه‌کان وتیان: موحه‌ممه‌د سه‌یره، گالته
 به‌هواره‌له‌کانی خو‌ی ده‌کا: نه‌م‌پ‌و فەرمانی‌کیان پی ده‌کا که‌چی سبه‌ینی
 جله‌وگیریان له‌و کاره لی ده‌کا! یان شتی‌کی تریان بۆ دینی: که سوکتر بی،
 وادیار. موحه‌ممه‌د بۆ خو‌ی نه‌م قورئانه‌ی هه‌لبه‌ستوه هه‌لی ده‌به‌ستی: نیستر
 په‌روه‌ر. گار نه‌م نایه‌ته‌و نایه‌تی دوا نه‌ویشی نازل کرد.

ده‌باره‌ی نایه تی (۱۰۳) ﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ... الآية﴾ ئیبنو نه‌بی
 حاتم له‌ریگه‌ی حوصه‌ینه‌و. له‌عه‌بدول‌لای کوری موسلیمی حه‌ضره‌میسه‌وه
 ریوایه‌ت ده‌کا: که ده‌لی: ئیمه دوو کۆیله‌مان هه‌بوون؛ یه‌کیان ناوی یه‌سارو
 نه‌ویتی‌ریان ناوی جه‌بر بوو، هه‌ردوکیان صه‌قه‌لی بوون، بۆ خو‌یان کتییی خو‌یان
 ده‌خو‌ئینه‌وه‌و زانیاری خو‌یان قیری که‌سانی دیکه ده‌کرد. زۆر جار پیغه‌مبه‌ر
 ﷺ به‌لایان‌دا تیپه‌ر ده‌بوو گۆی له‌خو‌ئینه‌وه‌که‌یان ده‌گرت، نیستر له‌مه‌وه

قورپەشىيەكان دەيانگوت: موحه مەد لای ئەوانە قورئان قیر دەبی و ئەمانە قیری دەكەن! ئیتەر ئەم ئایەتە نازل بوو.

موناسه بهو په یوه ندى ته هم نایه ته به هی پتشفو. له م رو ه ویه: که
په رو ږدگار له و پش فرمووی: پاداشی موسو لمانان به جوانترین شیوه
ده داته وه، ته مجار ره هنوما یییان ده کا بو کردارو گو فتاری وا که
کرده وه کانیان له و سه سه ی شهیتان پالفته بکا. دوا یی هندی و سه سه و
ختو که دانی شهیتان باس ده کا: که ده یان خاته دلی کافره کانه وه؛ له وانه
قه ضیه نه سخ و سپرینه وه هندی نایه ت و هی نانی نایه تی دی بو
شوینه کدیان. یان شوبه ی نه وه: که ده یان گوت کویله یه کی نه صرانی ته
قورنانه قیری موحه ممد ده کا.. نیتر په رو ږدگار ره دیکی گورچکبری دانه وه و
فرمووی: ته قورنانه که لامی کی عره بی ناشکرا و روونه. ته و ما موستا
خه یالییه ی تیه کابرایه کی عه جه مییه، چو ن ده زانی که لامی کی نا و عره بی
ره وان و به لیغ دابنی و قیری موحه ممد دی بکا؟

ناوا بهم جوړه سییاقی قورثان پیوه ده چی و لیږدها باسی تایبه تمه ندی
 قورثان دکا، ندادبی خویندن و خویندنه و هیمان فیږ ده کا، قسه و قسه لټوکی
 موشریکه کان ده باره ی قورثان راده نوینی و ده فهرموئ: ﴿فَإِذَا قُرَأَ الْقُرْآنُ
 فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ همر کاتئ ویستئ ئه ی پیغه مبر! ئه ی
 ناده میزادینه! همر کاتیک ویستان قورثان بخویننه وه، په نا بگرن به خودا
 له وه سه وه ختوکه ی شهیتانی نه فرین لیکراو، داوا بکمن خودا بتانپاریزی
 له هه موو کاریک که شهیتان پی ی خوش بی، بو ئه وه ی دلتان ناگای لی بی
 چی ۛ ه خویننه وه، له مانای نایه ته کانی ورد ببنه وه، تییان بفکرن و په یوه په وه ی
 فرمان و جله و گیریه کانی بکمن، به گویره ی ناموزگاریه کانی هه لس و کهوت
 بکمن.

خۆپه‌ناگرتن به‌خودا له‌وه‌سوه‌سه‌ی شه‌یتانی نه‌فرین لی‌کراو ری‌خۆش‌کهره‌یه
بۆ خولقاندنی که‌ش و هه‌وایه‌کی گونجاو بۆ خۆیندنی که‌لامی خودا، روکردنه
خودایه به‌هه‌ست و شعوریکی خاوینه‌وه، به‌دلیکی په‌یوه‌ست به‌خوداوه، هه‌چ
په‌یسی و پۆخه‌لییه‌ک ئه‌و جه‌و خاوینه‌ی لی‌ پيس نه‌کا.

ئه‌ی ئاده‌میزاد! په‌نا بگره به‌خودا له‌شه‌یتانی نه‌فرین لی‌کراو چونکه ﴿إِنَّهُ
لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ شه‌یتان ده‌سه‌لات و
توانای نیه به‌سه‌ر ئه‌و که‌سانه‌دا: که‌ خاوه‌ن باوه‌رن، هه‌میشه‌ رویان له‌خودایه،
به‌دل په‌یوه‌ستن به‌خوداوه، به‌دلسۆزی به‌ندایه‌تی بۆ ده‌که‌ن، پشت هه‌ر به‌ئه‌و
ده‌به‌ستن و ئه‌و هه‌که‌نه‌ پشتیوانی خۆیان، شه‌یتان هه‌رگیزا و هه‌رگیز ده‌سه‌لاتی
به‌سه‌ر ئه‌وانه‌دا ناشکی و چه‌ندیک هه‌ول بدا به‌وه‌سوه‌سه له‌خشته‌یان به‌ری
هه‌یچی بۆ ناکری. ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر بری جار ئه‌و خودا په‌رستانه بکه‌ونه هه‌له‌وه،
زوو وه‌هۆش خۆدینه‌وه شه‌یتان به‌له‌عنه‌ت ده‌که‌ن و تۆبه‌و په‌شیمانی خۆیان
را ده‌گه‌یه‌نن و ده‌گه‌پنه‌وه بۆ لای خودا!

﴿إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ﴾ ده‌سه‌لات و
توانای شه‌یتان بۆ گومراکردن و له‌خشته‌ بردن ته‌نیا به‌سه‌ر ئه‌و که‌سانه‌دایه: که
ده‌یکه‌نه وه‌لی و خۆشه‌ویستی خۆیان و به‌یارمه‌تیده‌رو پێشه‌وای خۆیانی
ده‌زانن، گوێ په‌یسی فرمانه‌کانی ده‌بن، به‌پیر بانگه‌وازییه‌که‌یه‌و ده‌چن،
له‌جیاتیی خودا په‌رستی شه‌یتانپه‌رستی ئه‌نجام ده‌دن! هه‌ر هه‌ا ده‌سه‌لاتی
شه‌یتان به‌سه‌ر ئه‌وانه‌ش دایه: که‌ به‌هۆی گومرا کردنیان له‌لایه‌ن شه‌یتانه‌وه
هاوه‌ل بۆ خودا داده‌نن!

بێگومان له‌و رۆژگارانه‌دا به‌ندایه‌تی کردن بۆ شه‌یتان و شه‌یتانپه‌رستی
به‌ندایه‌تکردن بۆ خودای شه‌رو نه‌گبه‌تی: له‌لای هه‌ندێ هۆزو گه‌ل و نه‌ته‌وه
باوبوه‌و ئیستاش پاشماوه‌ی ماوه! ئه‌مجار په‌روه‌ردگار دوو شوبه‌هه‌ ره‌خنه‌ی

کافره کان: که ئاراسته ی پیغه مبهرو پیغه مبهرا یه تیه که یان ده کرد. باس ده کاو ده فهرموئ:

۱- ﴿وَإِذَا بَدَلْنَا آيَةً مَّكَانَ آيَةٍ، وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنَزِّلُ قَالُوا: إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ، بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ هدر کاتیگ ئایه تیگ هه لېگرین و له ناو قورئان بیسرپینه و ئایه تیگی تر بخینه شوینی له بهر حیکمه تیگ و بهر ژه وهندی به کی ئاده میزاد، وه لحال خودا بوخوی له هه موو که س زاناسر بهو ئایه ته ی نازلئ ده کا. ده زانئ بهر ژه وهندی چیه له گزپینی نه حکام دا به پیی روژگارو گزپانی بارو دوخ... کافره کان ده یکه ن به هه لئلاو ده لئین: نه ی موحه ممه دا تو پیاوئیکی دروهه لبهستی و به ده م خوداوه درو ده که ی و به ئاره زوی خوئ ئایه تیگ لاده بیی و ئایه تیگ دینی، نه مپرو فهرمان به شتیگ ده که ی و سبهینی جلّه وگیری لی ده که ی! نه ی پیغه مبهرا! تو گوی به قسه ی پووچی نه وانه مه ده و له دئی مه گره. نه وانه زوربه یان نه زان و بی عه قلن، سودو بهر ژه وهندی خوئان نازانن، چ جایی له سودو بهر ژه وهندی نه حکامی خودا حالی بن!

بیگومان موشریکه کان وه ظیفی ئه م قورئانه نازانن، هه ست به وه ناکه ن: که ئه م نامه پیروژه بو نه وه هاتوه کۆمه لگایه کی جیهانی سه رتاسه ری ئاده میزاد دروست بکا، بو نه وه نازل بووه ئوممه تیگ ریگ بخا کۆمه لگای جیهانی به ریوه به ری بیته رابه ری مرو قایه تی!

نازانن: ئه م قورئانه دوا نامه ی ئاسمانیه بو ئاده میزاد. نازانن: نه و خودایه ی ئاده میزادی دروست کردوه زاناو ئاگاداره به و نه حکام و یاسایانه ی له بهر ژه وهندی یانه، که ئایه تیگ نه سخ کرایه وه و حوکه که ی ته و او بوو مه بهستی خوئ پیکاو ئایه تیگی تر هاته شوینی: که باشتر له گه ل وه زعی تازه ده گونجاو حوکه که ی بو کارپیکردن و بهر ده وام بوون له بارتر بوو نه وه بو بهر ژه وهندی ئاده میزاد خوئانه!

نمونه‌ی نایاتی ئەم قورئانه پیرۆزه وه‌کوو دەرمانیک وایه ده‌دری
به‌نه‌خۆش تا چاک ده‌بیته‌وه، پاشان ئامۆژگاری ده‌کری به‌خواردنی پێخۆری تر:
که له‌گه‌ڵ ته‌ندروستی ناسایی کابرا‌دا بگۆنجی له‌بارودۆخی ناسایی‌دا.
بێگومان موشریکه‌کان ئەم حیکمه‌تانه نازان وه‌ظیفه‌ی ئەم قورئانه نازان،
بۆیه له‌مه‌به‌ستی نه‌سخ کردنه‌وه‌ی نایه‌تیک به‌نایه‌تیک تر له‌سه‌رده‌می ژیا‌نی
پێغه‌مبه‌ردا حا‌لی نابن، پێیان وایه: لا‌بردنی نایه‌تیک و هێنانی نایه‌تیک تر
بۆ شوینی ده‌ست هه‌لبه‌ستی پێغه‌مبه‌ره، موحه‌مه‌د به‌ناره‌زۆی خۆی ئەم
نایه‌ته لاده‌باو نایه‌تیک تر ده‌خاته شوینی!

با باش بزانی و دنیابن: که موحه‌مه‌د شت به‌ده‌م خوداوه هه‌لنا‌به‌ستی،
به‌لکوو ئەمه‌ کاری خودایه، خوداش چی بۆی بیکا ده‌یکا. چ حوکمیکی
به‌لاوه په‌سند بێ پرپاری ده‌دا به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌که‌دا به‌تواناو ده‌سه‌لاته..
وه‌کوو له‌نایه‌تیک تر‌دا ده‌فرموی: ﴿مَنْ نَسَخَ مِنْ آيَةٍ أَوْ نَسَهَا، فَاذْكُرْ
مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا، أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ البقرة/۱۰۶. به‌لام
ئه‌وانه نه‌فامو نه‌زانن زوربه‌یان ئەم حه‌قیقه‌تانه نازان!

ئه‌مجار خودا شوبه‌هه‌کیانی ره‌تکرده‌وه‌و فرمائی به‌پێغه‌مبه‌ر کرد: که
روبه‌رویان بوه‌ستی و لا‌میان بداته‌وه. ده‌فرموی: ﴿قُلْ: نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ
رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ آمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ﴾ ئە‌ی موحه‌مه‌د!
به‌و موشریکه نه‌فامانه بلێ: ئەم قورئانه‌ی بۆ من هاتوه‌و بۆ تێوه‌ی
ده‌خوێنمه‌و. ده‌ست هه‌لبه‌ستی خۆم نیه، به‌لکوو جو‌برائیل: که فریشته‌ی
تایبه‌تی نیگایه له‌خوداوه. هێنا‌ویه‌تی به‌حه‌ق و عه‌دا‌له‌ت و حیکمه‌ت. نه‌سخ
کردنه‌وه‌ی نایه‌تیک و هێنانی نایه‌تیک تر بۆ شوینی له‌م حه‌ق و عه‌دا‌له‌ت و
حیکمه‌ته‌وه سه‌رچاوه ده‌گری. هه‌رگیز به‌تا‌ل توخنی ئەم قورئانه نه‌که‌وتوه‌و
ناکه‌وی..

نیمه هندی نه حکامی قورئان نسخ ده کهینه وه و حوکی تری ده خینه شوینی ﴿لِثَبَاتِ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بۆ نه وهی بهم جۆره نسخ کردنه وه و گۆرینانه نیمانی نیمانداران زیاتر بچه سپی. پروایان به نایه قی مه نسوخو به نایه قی ناسخ هه بی، دلیان به حوکم و یاسا کانی قورئان ئارام بگری، خودا په رستان: که ده بینن نایه قی نسخ ده بیته وه و نایه قی تر جیگای ده گریته وه، ده زانن: نه وه له خودا وهیه ده لئین: ﴿هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنا﴾ نه مه راست و حقه و له خودا وه هاتوه. جا که نه مه هه لویستیان بوو، ئاوا به پیر نه حکامی تازه ی قورئانه وه هاتن. نه و نیشانه ی نه وهیه له سهر ئایین جیگیر بوون و دلیان به خودا په رستی دامه زرا وه و دلیان خودا حکیم و دانایه له کار و حوکی دا شتی که ناکا بی حکمهت بی و بهرزه و هندی تیدا نه بی! نه مه نامازه یه بۆ نه وه: که موسولمانان هه کاتی سرینه وه ی نایه قی کانی بینن و نایه قی تر هاته شوینی زیاتر بیرو با وه ریان داده مه زری و دلیان ئارام ده گری و ئایینی ئیسلام له دل و دهروونیان دا ده چه سپی و ده زانن: نه و له حکمهت و دانایی خودا وه سه رچا وه ده گری و حقه و به تال لیک جیا ده که نه وه، به پیچه وانه ی کافره کانه وه: که به هوی نازل بوونی قورئانه وه و نسخ بوونه وه ی نایه قی یان زیاترو هیانی نایه قی تر بۆ شوینی زیاتر ده که ونه گومان و راپایی یه وه.

نهم قورئانه هیدایه تده رو رینومایی که ره بۆ ریبازی حقه و موژده ده دا به خودا په رستان به به هه شتی رازا وه و جوان و نه پرا وه!

۲- گومان و ره خنه ی دو وه میان: که ئاراسته ی پیغه مبه رو په یامه که بیان ده کرد، نه وه بوو: ده یانگوت: موحه ممه د نهم قورئانه له لای خه لک قیر ده بی و پاشان دی به سهر نیمه دا ده یخوینیته وه. راست ناکا له خودا وه بۆ نایه! جا پهروه گار ره دی دانه وه فره مووی: ﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ اَنَّهُمْ يَقُولُونَ اِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ﴾ بیگومان نیمه زور باش ده زانین و ئاگامان لی یه: نه و موشریک و

خودانه ناسانه درۆی چۆن هه‌ڵده‌به‌ستن و بوختانی چه‌ند گه‌وره ئا‌راسته‌ی په‌یامی پیغه‌مبه‌ر ده‌که‌ن!

ئەو موشرىكانە ئەو ھەندە نە فامەن دەلێن: ئادەمیزادىك ئەم قورئانە قىرى موحەممەد دەكا، درۆ دەكا لەخوداوە بۆى نازل نەكراوە، ئاماژەشیان بۆ پیاویكى ناعەرەب دەکرد كە زمانى عەرەبى باش نەدەزانى و كۆپىلەى پیاویكى قورەيشى بوو، لای (صەفا) لەپەنا كەعبە شتو مەكى دەفروشت، جار جار بېغەمبەر لای دادەنێشتو ھەندى قسەى لەگەڵ دەکرد.

هه‌ندێك ده‌لێن: ناوی جەبر بووه، هه‌یه ده‌لێ ناوی به‌لعام بوو، رېوايه‌ت هه‌یه ده‌لێ: ناوی (يه‌عیش) بووه كۆيله‌ی به‌نو حه‌ضر می بووه! هه‌ندێ ده‌لێن: خولامی فاكیهي کورێ موغهره، یان غولامی عاكیري حه‌ضره می یان هی عوتبه‌ی کورێ ره‌بیعه بووه، عیسایی بوو موسوڵمان بوو، جا که موشریکه‌کان گویان له‌هه‌ندێ چیرۆکی قورئان ده‌بوو ده‌یانگوت: ته‌مه جەبری عه‌جه‌می فێری ده‌کا!

ټيتر په روږدگار نهم بوختانه شی ره تکرښه وهو به درؤی خستنه وهو
فهرمووی: ﴿لِسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِي وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ﴾
زوبانی نهو که سهی ناماژه ی بؤ ده کښو به ماموستای موچه مده دی له قه لهم
ده ده ن زمانی عهجه مییه و عه ره بی نیه، قورئان که لامیکی عه ره بی ناشکراو
رونو ره وانه، به لکوو ره وانترین که لامی عه ره بی یه، دهی چؤن گومان ده بری
که سپیک نهم قورئانه فه صیحه به لیغهی هی نابی، له کابرایه کی نا عه ره بی زمان
عهجه می فیری بوو بی و نهو فیری کردبی؟! همر که سنی تۆزی فامو عه قلی
هه بی قسه ی وا ناکاو بیرو رای وا ده رنابری.

بہ کورتی:

نومو له مواته مېزاده كويله ده بېستري ټاڅاوتېنكي عده ميه، نه تو
لي حالې ده بې نه نه وان، قورټان كه لامېكي عده بې فده صبح و ره وان
ته فسيري ره وان (۲۲۶)

به لیغه، نهوان به باشی لیّی حالی ده بن، دهی چون ده گونجیّ نهو قورئانه
فه صیح و رهوانه عه ره بییه لهو کابرایه وهر گیرابی؟!

وا پیده چّی نهو قسه یه موشریکه کان فرت و قیلّیک بووبیّ بو
چه واشه کاری و بهرنگاریکر نیّیسلام، نه گینا بو خویان له ناخی دلّیانه وه
زانویانه: که نهو مهوزوعه وایه و پیغه مبهر قورئانی لهو بهند عه جه مییه
وهر نه گرتوه! عه ره به کان بو خویان نرخی قورئانیان زانیوه و ههستیان
به به لاغت و فه صاحته تی کردوه، زانیویانه که لامیّکی موعجیزه و ویستویانه
بهو جوړه پروپاگه ندانه پیشی پیّ بگرن و بهر هه لّستی بکن. باشه نهو کزیله یه
که بیتوانیایه که لامیّی ناو ادابیّی بوچی به ناوی خویسه وه بلاوی نه ده کر هوه
قورئانی پالّی خوی نه ده دا؟ بویه هه رگیز ته صه ور ناکرّی و عه قلّی نایبرّی و ناچّیته
دلّوه نه که لامه بهرزه موعیجزه یه له کزیله یه کی ناعه ره بی بازارپی
وهر گیرابی.

به م جوړه پهروهر دگار پیّیان ده فهرموی: نهی نه ته وهی عه ره ب! نیوه
بوخوتان له هه موو کهس فه صیح ترو رهوانیّیژترن، بو قسه و ده مه ده میّ زور
نازاو ده م گهرمن به شیعوو به په خشان له هه موو کهس زیاتر به توانان بو
ناخاوتن، دهی نیوه بوخوتان هه وه سان بوون و هه موو عه ره بیش به لکوو
هه موو ناده میزاد ده وه سان له هیّانی که لامیّکی ناوا ناتوانن ته نانه ت
سوره تیّکی وه کوو هی قورئان بخه نه رو، نه دی چون و به چ عه قلّیک فیّر
کردنی نه قورئانه پالّی کزیله یه کی زمان لاری ناعه ره ب ده ده ن؟! دیاره
عه ره به کان گه ییشتونه نه و په ری هه وه سان و بیّی توانایی، بویه په نیان بو
نه م چه واشه کارییه بردوه: نه مپرو پاش نه وهی مروّثایه تی زور بهر وه پیش چوه،
نوو سین و خویندنه وه و قیر کردن و هه ولدان بو دانانی کتیب و نوو سینی شیعوو
په خشان به دونیادا بلاو بوته وه، له هه موو بواره کانی ژبان دا کتیب و نامیلکه
دانراون، هه م که سیّک توژنک عه قلّی هه بیّی که میّک لهشت حالی بیّی، یاساو

بروایی و سه ره قی و تاوانکاریانوه ناماده باشی نه وه یان تیدا نیه ئیمان بئین،
 نه وانه له قیامتدا عه زایی به ئیشیان ههیه، تۆلهی دژایه تیکردنی پیغه مبهرو
 به درۆ خستنه وهی ئایاتی قورئانیان لی دهستینین!
 ﴿إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكُذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ نه وه کوو درۆ به دهم
 خوداو! هه لده بهستی، ئیلا کسانیک که ئیمانیان به ئایاتی خودا نیه، بروا
 به موعجیزه و نیشانه کانی خودا له بوونه و هردا ناکهن، سهیری به لگه کانی تاک و
 ته نهایی خودا ناکهن، چونکه نه وان به ته ما نین له سه ر راستگویی پاداش
 وه ریگر نه وه، ترسی نه وه یان نیه له سه ر درۆ کردن سزا بدرین، نه مانه ره وشتی
 ئیه ون نهی کۆمه لی کافرو بی بروا! درۆ تاوانیکی ناشیرین و نابه جیه،
 خودا پهرست ئالوده ی نابو له خاوه ن باوه ره وه سه ر هه لنادا! ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ
 الْكَافِرُونَ﴾ نه وانه ی کافرو موشریکن له قوره شییه کان که به تۆ ده لئین: نهی
 موحه ممه د! قسه به دهم خوداو هه لده بهستی نه وانه خزیان درۆزن نه ک تۆ!
 نه وانه قسه هه لبهستن نه ک تۆ!!

هه لگه پانه وه له ئاین ۱۱ حوکی کۆچکردن له پیناو ئاین دا

مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ
 وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا
 فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٦﴾
 ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ
 وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿١٠٧﴾ أُولَٰئِكَ

الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمِعِهِمْ وَأَبْصَرِهِمْ
 وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٠٨﴾ لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي
 الْآخِرَةِ هُمُ الْخَسِرُونَ ﴿١٠٩﴾ ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ
 لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا ثُمَّ جَاهَدُوا
 وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٠﴾
 ﴿يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا وَتُوَفَّى كُلُّ
 نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ ﴿١١١﴾

دوای نه‌وی په‌روه‌دگار له‌نایه‌ته‌کانی پېشوودا نه‌وی باسکرد: که
 قورپه‌پشپیه‌کان بروایان به‌پیغه‌مېدر نه‌کردو جوړه‌ها قسه‌و قسه‌لوکو و بوختانیان
 بو هه‌لبه‌ست؛ ده‌میگ ده‌یان‌گوت: بو‌خوی قورسانی هه‌لبه‌ستوه، یان
 ده‌یان‌گوت: کابرایه‌کی عه‌جه‌می قیری ده‌کا. پاشان ره‌دی دانوه‌و هه‌ره‌شه‌ی
 توندی ناراسته‌کردن، نه‌مجار به‌شوین نه‌وه‌دا حالو وه‌زعی نه‌وانه‌ی به‌یان
 کرد: که به‌زمان کوفر ده‌لین و دلیان پر له‌نیمان، هه‌روا حوکمی نه‌وانه‌ش
 به‌یان ده‌کا: که به‌ناشکراو نه‌ینی کافرن.

ده‌رباره‌ی هو‌ی نازلېونی نایه‌تی (۱۰۶) نیبنو نه‌بی حاته‌م له‌نیبنو
 عه‌به‌باسه‌وه ریوایه‌ت ده‌کا؛ ده‌فه‌رموی: کاتیگ پیغه‌مېدر ﷺ ویستی بو
 مه‌دینه‌ کوچ بکا، موشریکه‌کان بیلالو خه‌بباب و عه‌مماري کورې یاسریان
 گرتن، عه‌ممار قسه‌یه‌کی وای بو گوتن: که به‌دلی موشریکه‌کان بوو ئیتر
 وازیان لی هی‌نا، که هاته‌و خزمه‌ت پیغه‌مېدر ﷺ به‌سه‌ره‌اته‌که‌ی بو

گیرایه‌وه، پیغه‌مبه‌ر ﷺ پی‌ی فهرموو: ئەو کاته‌ی به‌رواڵه‌ت قسه‌کانت کردن دلت چۆن بوو؟ ئایا به‌دل پیت خۆش بوو؟ وتی: قوربان! نه‌خه‌یر، به‌دل پیم خۆش نه‌بوو. ئیتیر په‌روه‌ردگار ئەم نایه‌ته‌ی دابه‌زاند ﴿إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ﴾.. هه‌ر ئیبنو ئەبی حاتم له‌موجاهیده‌وه ریوایه‌ت ده‌کا؛ ده‌لی: ئەم نایه‌ته‌ ده‌رباره‌ی هه‌ندێ له‌ دانیش‌توانی شاری مه‌ککه‌ نازل بووه، ئیمانیان هینابوو، بریک له‌هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر له‌مه‌دینه‌وه نامه‌یان بو نووسین داوایان لی کردن: که کۆچ بکه‌ن بو مه‌دینه، ئەوانیش له‌مه‌ککه‌ ده‌رچۆن و به‌ره‌و مه‌دینه که‌وته‌ن، قوره‌یشیه‌کان پتیا‌ن زانین و شوینیا که‌وتن و له‌ریگا گرتیا‌ن، تووشی فیتنه‌یان کردن و به‌زۆر وشه‌ی کوفرنامتیزان به‌ده‌مدا هات، ئیتیر ئەم نایه‌ته‌ ده‌رحه‌ق ئەوان نازل بووه!

ئیبنو جه‌ریرو ئیبنو مه‌رده‌وه‌یه‌ی و به‌یه‌قه‌ی له‌کتی‌بی (الدلائیل) دا ریوایتیان کردوه ده‌لین: موشریکه‌کانی مه‌ککه‌ عه‌مما‌ری کوری یاسریان گرت و ئازارو نه‌شکه‌نجه‌یان دا هه‌تا وایان لی کرد ناچار بوو جنیوی به‌پیغه‌مبه‌ر داو ستایشی بته‌کانی کردن، جا دوایی که هاته‌ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر ﷺ پی‌ی فهرموو: چیت به‌سه‌ر هات؟ وتی: کاریکی خراپم کرد، هینده‌یان ئازار دام وایان لی کردم ده‌رحه‌ق به‌جه‌نابت ناماقولیم کردن و خواکانی ئەوانم ستایش کرد! پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی: ئەو کاته دلت چۆن بوو؟ وتی: قوربان! دلم پریو له‌ئیمان. فهرمووی: ئە‌گه‌ر جارێکی دیکه‌ تووشی مه‌وقیفی ناوا بوویه‌وه زه‌ختیا‌ن لی کردی کوفر بکه‌ی، قه‌ینا‌کا رازیان بکه‌و خۆت تووشی هیلاکه‌ت مه‌که‌! ئیتیر نایه‌تی ﴿إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ﴾ نازل بوو.

هه‌روه‌ها ریوایه‌ت کراوه: که قوره‌یشیه‌کان زه‌ختیا‌ن له‌عه‌مما‌رو یاسری باوکی و (سمیه)ی دایکی کرد سوور بوون له‌سه‌ر هه‌لو‌تستی خۆیان، ئیتیر کافره‌کان (سمیه)یان خسته‌ ئیوان دوو‌حوش‌ت‌ره‌وه‌و رمیکیا‌ن له‌شه‌رمگای بری

بهم شیوه ناشیرینه شههیدیان کرد. پاشان یاسریشیان شههید کر. ئەم ژنو میرده یه کهم شههیدن له پیناو ئیسلام دا!! بهلام عه ممار به پراوت کوفری به ده دا هات و به زوبان رازی کردن، نه وانیش وازیان لی هینا. دوایی عهرزی پیغه مبهریان کرد: که عه ممار کافر بووه و کوفری کردوه! پیغه مبهر ﴿﴾ فهرمووی: نه خهیر عه ممار کافر نه بووه له تهوقی سه ریوه تا سه ریبه نجهی قاچی پر له ئیمان و بیرو باوه ری ئیسلامه تی تیکه لاو خوین و گوشتی بووه. جا دوایی عه ممار به گریانوه هاته خزمهت پیغه مبهر ﴿﴾ ده کوئی، پیغه مبهر ﴿﴾ چاوه کانی عه مزاری ده سپینه وه ﴿﴾ هه فهرموو: ئەوه چیته؟ بۆ ده گری؟ نه گهر جارتیکی تر تووشی مهوقیفی ناوا بویه وه هه مان قسهی کوفرنامیز بکه ره وه پیی فهرموو: (ان عادوا فعد لهم بما قلت).

ده ربارهی ثایهتی ژماره (۱۱۱) که ﴿﴾ فهرموو: ﴿ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ...﴾ ئیبنو سعد له (الطبقات) دا له عه مری کوری حه که مه وه ریوایهت ده کا ده لی: عه مزاری کوری یاسر نازارو نه شکه نجه ده درا به جوړیک ئاگای له خو نه ده ماو نهیده زانی چی ده لی، صوهیب ئەوه نه ده نازار ده درا تاوای لی ده هات نهیده زانی چی ده لی: ئەبو فوکه یه به هه مان شیوه عه زاب ده درا، بیلال و عامیری کوری فوه دیره و کۆمه ئیکی تر له موسو ئمانان به هه مان شیوه سزا ده دران ده ربارهی ئەوان ثایهتی ﴿ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فَعَلْتُمْ...﴾ نازل بووه. لهم باره وه ریوایهتی تریش هه ن به پیویستمان نه زانی ئاماژه بۆ هه موویان بکهین! دینه سه ر رافه کردنی نایه ته کان.

ده فهرموو: ﴿مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ﴾ که سیك پاش موسو ئمانبونی پاشگهز بیته وه، پاش ئەوهی خودای ناسی و راستی ئایینی بۆ ده رکهوت، کافر بووه وه، به دل له ئیسلام په شیمان بووه وه ﴿﴾ ئەو قارو غه زه بی خودای له سه ره و دوور ده خریته وه له ره حمه تی یه زدان، له قیامه تیش دا سزای سه خت و سامناکی هه یه، چونکه شیرینی ئایینی چه شتو وه دوایی لی تی

لاداو، هه ها چونکه ژبانی دنیای به سهر ژبانی قیامتدا هه لباردوه، له بهر نهوه شیاوی سزای سهخته. ﴿لَا مَنْ أَكْرَهُ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ﴾ مه گهر که سیئک موسولمان بی و زهختی لی بکری و به زور گوفتاری کوفری پی بدرکینن، یان کاری کوفر نامیزی پی نه نجام بدن، له هه مان کاتدا دلی پر بی له ایمان به خوداو به تاکو و ته نهایی خوداو راستی پیغه مبه رایه تی هه موو پیغه مبه ره کان به گشتی و هی هه زه تی موحه ممد به تایبه تی. نهو کاته نه گهر به وراثت کوفر بکا هیچی له سهر نیهو گونا هی ناگاتی!

﴿وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكَفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ به لام غه زه ب و قاری خودا بو که سانی که به دل له نیسلام هه لگه ری نهوه، دلیان به کوفرو بی دینی دابمه زری، به ویستی خویان بی زوره ملی کافر ببنه وه نهوانه غه زه بی خودایان له سهره، له ره حمه تی دوور ده که ونه و له قیامتیشدا عذابی سهختی دوزه خیان بو ناماده کراوه!!

نه مجار هوکاری نهوه روون ده کاته وه ده فهرمو: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ﴾ نه غه زه ب و قار لی گرته ی خودا لیان له بهر نهویه چونکه نهوان ژبانی دنیایان هه لباردوه به سهر قیامتدا، ملی له پاشگه زیبونه وه ناوه له سهر تایینی حق به رده وام نه بوه، ناماده باشی تیدا نه بوه له پینا و تاییندا نه زیهت بدری ناره حه تی بیینی، خویه خت بکا.

﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ هه روه ها چونکه خودا هیدایه تی گهل و نه ته وه ی سته مکارو کافر نادا، که سیئک ینکاری نایه تی خودا بکاو سوور بی له سهر خودانه ناسی نیشانه ی نهویه: ناماده باشی تیدا نیه ریگای خیر بگریته بهر، شهیتان و نه فسی به دکاری ریگای کوفریان بو رازاندو ته وه، نه نجامدانی تاوانیان له پیش چاو جوان کردوه، دلی به کوفر خو شهو ناماده باشی وهرگرتنی نیمانی تیدا نه ماوه بووه ته قوتابی شهیتان و شوین ریبازی ناپیروزی که وتوه.

﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَسَمِعَتْهُمْ وَأَبْصَارُهُمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ﴾ ئەوانەى لە ئایین هەڵدەگەڕێنەو، دواى ئیمانەتیاران و تێگەییشتن لە ئیسلام پاشگەز دەبنەو، ئەوانە ئەو کەسانەن خودا دلى مۆر کردون، ئامیری بیستن و دیتنى حەقیقی لە کارخستون، ئەوانە ئیتر ئیمان ناھێنن و کەلامى خودا بە باشى نابیستن، بە لگەو ەلێلەکانى تاک و تەنھایی خودا و زیندو بوونەو و راستى پیغەمبەرایەتى ناچیتە دلیانەو و کاریان تى ناکا، ئەوانە بە تەواوی بى ئاگا و نەفامن، کەس لەوان غافلتر نیە. چونکە بیر نەکردنەو لە ئاکامى کوفرو بیدینى ئەوپەرى غافلى و نەفامیە.

﴿لَا جُرمَ لَهُمْ فِي الْآخِرِ﴾ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ حەقەو چەسپاوە. هیچ گومانی تیدا نیە ئەوانە لە قیامەتدا بە هیلاکچو بەفتارە چوون، فەوتاو و خەسارە تمەندن. تەمەنى خۆیان لەشتى بیهودەو زیانە خرۆدا بەسەر برد بە دەستی خۆیان بەویستی خۆیان خۆیان کردە سوتەمەنى درۆزەخ، خۆیان کردە شیاوی ئاگرى دۆزەخ.

چونکە ئادەمیزاد لەم ژىانى دونیایەدا وەکوو بازرگان وایە: بەخوداپەرستى خۆشبەختى قیامەت دەکړئ! جا کەواى نەکرد. نیشانەى ئەو هیە: لەبازرگانى بەکەیدا خەسارە تمەند بوو.

یەکەم: ئەوانە شیاوی غەزەب و قارى خودان.

دووەم: ئەوانە شیاوی عەزابى سەختى پەرورەدگارن.

سێیەم: ئەوانە دنیا وىستن.

چوارەم: خودا ناو میبەدی کردون لەھیدایەت دان.

پنجەم: خودا دلى و دەروونى مۆر کردون ئامیری دیتن و بیستنى لەکار خستون.

شەشەم: خستونى پێرى غافلانەو و ئاگیان لەهیچ نیە.

ثایه ته کان تاوانی پاشگه زبونوه له ئایینی ئیسلام به گه وره ترین تاوان داده نین، چونکه که سیکت تامی ئیمانی کردو پاشان بۆ ژیرانی کورتی دونیاو کالای که مبابیه خیی وازی له ئایین هیئا، شیایوی غه زه بی خودایه، شیایوی عه زابی خودایه، نا ئومیده له هیدایهت و دلی داخراوه و حق نابینی و راستی نابییی! نه وانه له قیامهت دا خه ساره تمه ندن و مایه پوچ و مالویران.

چونکہ عہقیدہ و بیرو باوہر نابئی موساوہ مہیان تیدا بکری، نابئی بکری نہ شوینی زہرہرو قازانج. ہر کاتئی نیمان بہ خودا چوہ ناو دلہوہ نابئی بؤ ہیچ شتیکی تر واز لہنم نیمانہ بھیندری، عہقیدہ کالا نیہ بفروشری، شتیکی نیہ بؤ ہیچ شتیکی تر وازی لی بھیندری، عہقیدہ لہہ موو شتیکی بہ نرخترہو ہیچ کالایدک ناخریتہ تہرازویہوہو نابیتہ ہاوتای، بؤیہ واز ہیسان لہ بیرو باوہری نیسلامی سزاگہی لہ سزای ہہ موو تاوانیکی تر سامناکترہ!

مه گهر که سیټک زوری لی بکړی، تینی بو بینن شهویش له ترسی گیانی
خوی به زوبان و بهروالته کوفر بکا به لام دلی پر بستی له نیمان، شهوی به زوبان
دهیلی به دلی نه بی! تالهم مه وقیفانده! بو موسولمانان روخصه ته که به زوبان و
بهروالته خویان به کافر نیشان به دن!

بیگو مان بری له موسو لمانان هم روخسه ته شیان په پړه و نه کړدوه ، به زویان و به روا له تیش کوفریان نه کړدوه ، مردنی خو یان هه لېږاردوه به سهر نه وه دا به زویان کوفر بکن ، نه وه تا (سمیة) دایکی یاسر به سهره نیزه شهرمگیان هه لږی تا گیانی تیدا بوو سزایان دا نه و وشه ی کوفری به ده م دا نه هات ، هه روا باوکی یاسر له ژیر نازارو نه شکه نه ده دا گیانی سپاردو کوفری به ده م دا نه هات !

بيلالی حبه‌شی تھو ھمو ٲازارو تھشکھنجھيھيان دا، دھھاتن
لھچرقھي گھرمادا لھناو لمبھلان دا رايان دھکيشاو بھردی گھورھيان دھخستھ
سھر سنگي، داوايان لي دھکرد ھاوھل بڙ خودا دانئو نھيگوت: ھمر دھيگوت:

(أحد أحد) دهیگوت: سوتند بهخودا نهگهر وشهیه کی ترم بزانیایه لهوشه ی
(أحد، أحد) لهسهر شانتان گرانتربوايه نهوهم دهگوت.

ههروهه ها حهیبی کوری زهیدی نهلنه نصاری کاتیک (مسيلمه)ی درۆزن
پیی گوت: نهتو شایهتی دهدهی که موحه ممه د رهوانه کراوی خودایه! وتی:
بهلی، پاشان پیی گوت نهی شایهتی دهدهی که من پیغه مبهری خودام؟ وتی
گویم لی نیه تیت ناگهم! چهندی سزای داو ته نانهت پارچه پارچه ی کرد نهو
ههر لهسهر قسه ی خۆی بوو.

زاناو بلیمهتی فهرمووده ئیبنو عهساگیر لهژینامه ی عهبدوللای کوری
حوزافه ی سههمی دا: کهیه کییک بووه لههاوه لانی پیغه مبهر ﷺ دهفهرموئ:
رۆمه کان بهدیل گرتیان و بردیانه لای پاشای رۆم، پاشا پیی گوت: دهتکه مه
هاوبهشی خۆم لهملک و سهلته نهت دا، کچی خۆمت دهدهمی، بهمه رجی بییه
نهصرانی، لهولام دا وتی: نهگهر ههرچی مال و سامانی تۆو مال و سامانی
عهرب ههیه بیخهیه ژیر دهستمه و لهپاساوی پاشگه زیبونهوه لهنیسلام،
ته نانهت بۆ ساته وهختیکیش، نهمن ناماده باشی نهوهم تیدا نیهو پاشگه ز
نابمهوه، پاشا وتی: دهسا کهوابی دهتگورم؛ وتی: نهوه گیانی من و نهو
دهسلاتی خۆت چی دهکهی بیکه!

پاشا فهرمانی کرد هینایان و ههلیان واسی تیر هاویژو تفهنگچیان
هینان، بۆ ترساندن و پاشگه زیبونهوه تیریان پیوه نان، تیره کان له نزیک قاچ و
نزیك دهستی دهدران، نه مجار وتیان: با نهتکوژین و گیانی خۆت رزگار بکه،
ببه به نهصرانی، نهویش ملی نه داو داواکهی رهتکردنهوه، نه مجار مه نهجه لی
مسی تواوه یان هینا لهپیش چاوی نهو دیلیکی موسولمانیان هینا و تییان
فری دا، یه کسه ر به بهرچاوی عهبدوللاو داپلۆخا و ئیسقانی ده رکوتن، نه مجار
داوایان لی کرد وتیان: یان ببه به گاور، یان تۆش ئاوا ده خهینه ناو نهو مسه
تواوه وه، عهبدوللا ملی نه دا، نه مجار خستیانه سهر به کره و خلۆکه، بۆ نهوه ی

فری بدهنه ناو مسه تواوه کهوه ناله کاته دا عهبدوللا گریانی هات، پاشا تهماعی لی پهیدا بوو، وایزانی ترساوه له نیسلام پاشگهز ده بیتهوه عهبدوللا وتی: نه خهیر! من ههر له سهر ههلویتستی خۆم، به لām بۆیه گریانم دی من تهنها گیانیکم ههیهو ساتهوه ختیکی له پیناو خودادا سزا ده دریم و له ناو ده چم ههزم ده کرد به نه ندازی مووی جهستم گیانم هه بوونایه و له پیناو نایینی خودادا نهو سزایه یان بدرایه!!

له بری ریوایت هاتوه: ده لی پاشا فرهمانی کرد چهند شهوو روژیکی خواردن و خواردنهوهی لی یاساغ بکهن، جا که زۆری برسی و تینوو بوو سفرهیه کی له شه راب و گوشتی بهراز بۆ رازندهوه و بۆ نارد، نهویش ده می لی نه داو به لایا نه چوو؛ دوایی پاشا بانگی کردهوه وتی: بۆچی ده ست بۆ خواردن و خواردنهوه که نه برد؟ له ولām دا وتی: هه رچهند بۆم هه لāl بوو بیخۆم و ناعیلاجی هه رام هه لāl ده کا، به لām نه مویت تۆ به خۆم خۆش بکه م! نیتر پاشا وتی: سه رم ماچ بکه و مه ره خه ست ده که م! عهبدوللا پی گوت: هه موو دیله موسولمانه کان له گه ل من دا مه ره خه س ده که ی؟ وتی: به لی. نیتر سه ری ماچ کرد نهویش هه موو دیله کانی مه ره خه س کردن.

جا که عهبدوللا هاتوه بۆ مه دینه هه زه تهی عومه ره فره موی: له سه ره هه موو موسولمانی پیویسته سه ری عهبدوللا ماچ بکا و من یه که م که س ده بم که سه ری ماچ ده که م نیتر هه ستا و سه ری ماچ کرد.^(۱۰)

نه مجار پهروه ردگار حوکی موسولمانه زه بوونه کانی ناو مه که که باس ده کاو ده فره موی: ﴿ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنَّا فُتِنُوا ثُمَّ جَاهِدُوا وَصَبِرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِن بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ پاشان نهی موحه ممه دا بزانه: که خودای تۆ ده رحه ق به وانیهی له زیدو نیشتمانی خۆیان کۆچیان کرده، دوا ی نهوهی موشریکه کان ویستیان له نایین پاشگهزیان بکه نهوه نهوانیش

جیهادیان له گهڵ کردن روبه پویان بوونهوه، پشوو درێژو خوگرېوون له جیهاده کهیاندا، به شمشیر شهربان له دژ کردن به زویان به رائه تی خوینیان لی راگه یاندن، بېگومان خودای تۆ تهی موحه ممه دا! دواي ئهم هه لۆیستو کرده وانهیان که بهرام بهر موشریکه کان نواندیان لی بردو لی خوشبوو لییان و نه وانه سازی و کوفر کردنه رواله تیهی کاتی خوئی به زوره ملی و له ترسی گیانی خویان نه نجامیان داوه لییان ناگرێ و عه فوویان ده کا.

ئه مانه کۆمه لێک بوون له ئیمانداران له مه که که دا بوون زه بون و بی هیژ بوون، کافره کان زه ختیان لی کردن که کافر ببنه وه ئه وانیش به رواله ت و بۆ پاراستنی گیانی خویان وشه ی کوفریان به ده م دا هات، پاشان خودا یارمه تیدان و کۆچیان کرد بۆ مه دینه، مال و سامان و خزم و خیزان و مندال و ولات و زیدی خویان جی هیشت و خویان گه یانده موسولمانان و له ته کیاندا جیهادیان دژی کافره کان نه نجام دا، له پینا و ئایینی خودادا زۆر ته نگ و چه له مه یان توش هات، جا پهروه ردگار هه والی ئه وه مان ده داتێ که خودا له تاوانی کوفره رواله تیه که ی پیشوویان خوش ده بی و روژی قیامت به ره حم و به زه یی ده بی له گه لیان!

﴿يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا﴾ واته: خودای تۆ تهی موحه ممه دا! به ره حم و به زه یی به بۆ ئه و ئیماندارانه له روژی که دا که هه موو که س دا کوکی له خوئی ده کا. که س وه سه ر که سی نا پرژی هه ر که سه و ده یه وئ خۆی رزگار بکا، جی به سه ر مندال و باوک و دایک و خزم و که س و کاره و نیه، روژی نه فسی نه فسی به.

﴿وَتُؤْتِي كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ هه موو که سی که سزاو پاداشی کر هه و هه کانی خوئی و هه ده گرته وه، هه ر که سه به گویره ی کرده وه کانی چاکه به چاکه و خراپه به خراپه پاداشی خوئی ده درێته وه، ئه وان سته میان لی

ناکری لہ پاداشی چاکہ کار کہم ناکری تہوہ لہ سزای تاوانبار زیاد ناکری، تہ نانت کہ مترین ستہ میان لی ناکری۔

بہ کورتی :

زانایانی ئیسلام کۆکن لەسەر ئەو: کەسیک زۆری لێ کرا بۆ کوفر کردن و هەپەشەیان لێ کرد نەگەر کافر نەبێتەو دەیکوژن، ئەویش کوشتنەکی هەلبژارد. ئەو لای خودا پلەو پایە بەرزتر. لەو کەسە ی پەپەوی روخصەتە کە دەکا.

جا له کاتيځدا پوره دگار ريځاي داوه: که له کاتي ناعيلاجي و زه خت و
 زوره ملي دا بو رزگار کړدني گياني خوي کابرا کوفر بلې و کوفر بکا و هيچي لي
 ناگيري ئيتر له روانگه وه زاناياني شهرع هه موو لق و پوي فيقهيان بو سر
 قياس کړدوه. هه کاتي تاده ميزاد زوره ملي لي کرا به ناعيلاجي کاريکي
 نه نجام دا نهو. هيچي له سر نه و هيچ حوکميکي له سر دروست نابي. حوکم
 به کافريووني ناکري نه که لي جيا نابي ته وه، نه گهر مرد نوږي له سر
 ده کړي و له گورستاني موسولمانان دا ده ئيږي، به لام موحه مده دي کوري
 حه سني شه ياني ده لي: کابرا نه گهر کوفري لي ده رکوت به ظاهير
 به پاشگه زبو وه حليب ده کړي و حوکمي کافري به سر دا ده دري. ژني ته لاق
 ده که وي، نوږي له سر ناکري... وه کي ترش له به يني خوي و خودا دا
 به موسولمان حسيبه. هه له به ته نه مه رايه کي زه عيفه و قورئانو و فرموده دي
 بيغه مبر ﷺ پشتگيري ناکه ن!

تہ مجار زانایانی شروع راجیاییان تیدا پیدا بووہ، دہریارہی کہسیک
کہ بہزور تہ لاقی ژنی پی بدن، یان ژنی لی مارہ بکهن!
حہ نہ فیہ کان دلین: تہ لاقی دہ کہوئو مارہی ژنیشی لی دئ، چونکہ
تہ لاق بیویستی بہ ئیختیار ہہیہ، زورہ ملی رہ زامہندی ناہیلئی نہک ئیختیار.

غیری حنه فییه کان پیمان وایه نه ته لاقی ده که وئ، نه ماره بی لی دئ
 ثامازه بهو فهرمووده یه: که طبعه رانی له ثوبانه وه ریوایه تی کردوه (رفع
 عن أمتي الخطأ والنسيان وما استكرهوا عليه) حنه فییه کان ره فعی
 حوکه که یان خستوته سهر حوکه می قیامه ت واته: گونا هی ناگاتی..

پیویسته نه وه بزانی: که سی شت هه ن به هیچ جوریک ره وایه بکرین:
 (کوفر، کوشتن، زینا) روخصه ت دراوه بو وتنی وشه ی کوفر به مهرجی
 به لایه و» حه لال نه بی..

نه مجار تایا که پیوئیک به زور زینای پی بکه ن حه ددی له سه ره؟ هه ندی
 له زانایان فهرموویانه حه ددی له سه ره، چونکه نه و کاره نه نجام ده دا
 به ئیختیاری خوی.

زوریه ی زوری زانایان فهرموویانه: حه ددی له سه ر نیه، نه م رایه سه حیح و
 بر وایه پیکراوه. به لام نه گهر نافرته ئیک به زور زینایان له گه ل کرد نه و» به لای
 هه موو شه رعزانانه و» حه ددی له سه ر نیه. چونکه ئایه ته که زور لیکراوی له سه ر
 پرسپاری چه رت کردوه، ده فهرموئ: ﴿إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ﴾ هه روه ها پیغه مبه ر
 فهرموویه تی: (ان الله تجاوز عن أمتي الخطأ والنسيان وما استكرهوا
 عليه) هه روه ها ئایه ته که ی سوره قی (النور/۳۳) که ده فهرموئ: ﴿فان الله
 من بعد اکراهه ن غفور رحیم﴾ مه به ستی نه و نافرته تانه یه: که به زور توشی
 زینایان ده کردن.

سهره نجامی کوفرانی نیعمهت و سیلهیی کردن له دونیا
وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا

قَرْيَةً كَانَتْ آمِنَةً مُطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا
مِّنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ
الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١١٢﴾ وَلَقَدْ
جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ

ظَالِمُونَ ﴿١١٣﴾

دوای نهوهی پهروهردگار ههپه شهی له کافره کان کره به عه زابی دۆزه خ
له قیامهت دا، ههپه شهی عه زابی دونیاشی لی کردن بهوه که تووشی
برسیایه تی و ترسو خه مو خه فه تیان ده کا، ده فه رموی: ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً
كَانَتْ آمِنَةً مُطْمَئِنَّةً﴾ خودا به نمونه و بو عیبهت باسی گوندیک (شاریک)
ده کا، دانیشه توهانه کانی بی وهی و دلیا له دوزمن و ثافات بی خه مو که ده ر
له هه مو و ناخوشیه کی ژبانی دنیا، ﴿يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ﴾
رزق و روژی زۆرو زه بندهی له هه مو و لایه که وه به ئاسانی بو ده هات، که چی
دانیشه توهانه کان له جیاتی نهوهی سوپاسی خودای له سه ر بکه ن، ﴿فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ
اللَّهِ﴾ کوفرانی نیعمه ته کانی خودایان کرد ﴿فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ
بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾ ئیتر پهروهردگار به برسییه تی و ترسو خۆف دایپوشین،
ژبانی لی تان کردن، له شوینی نه من و ئاسایش و دلیایی ترسو خۆفی بو

ره خساندن، له باتی ده وله مهندي هه بووی، هه ژاری برسیایه تی پیدان، له جیاتی دلخوشتی و له شاعی و تهرده ماخی تازار ۱ نه شکه نجه و خه فته تی دانئ، تالی و ناخوشتی ژیانی پی چه شتن دونیای لی و ته نگه هینان، رونا کاییان له ژیان دا نه ما.

﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ﴾
 بیگومان هاتوه بۆ لای دانیشتوانی نهو شاره پیغه مبه ریگ له ره گهزی خوین، له خوداوه په یامی بۆ هینان، داوی لی کردن که خودا په رستی بکه، سوپاسگوزاری نیعمه ته کانی بن، به خوین دا بچنه وه واز له بت په رستی بهین، که چی نهوان پیغه مبه ره که یان به دروخته وه ۲ سوور بون له سهر کوفرو بی دینی خوین، په ره یان به سهر ره قی و سهر که شتی خوین دا، نیتر خودا به سزای ریشه کیش له ناوی بردن، له حال و وه عی کدا که نهوان سته میان له خودی خوین کردو به رد هوام بوون له سهر کوفرو مه عاصی نه گینا خودا سته می لی نه کردن!

په ندو مه مثل جاری وا هه یه به شتیگ لی ده درئ: که رهوشتیکی تایبه تی هه بی، جا نهو شته له واقع دا هه بی یان نه بی! جاری واش ده بی به شتیکی دیاریکراو لی ده درئ، جا نهو شاره ی: که لی ره دا په ره و دگار به مه مثل هیناویه تیه وه له وانه یه شاریکی دیاریکراو بی، له وانه شه شاریکی نه بوو بی!!
 زور به ی زوری رافه که رانی قورئان پییان وایه: نهو شاره شاری مه که یه، چونکه نهو شاریکی پر ئاسایش و خوشگوزران بوو، دانیشتوانی ده ورو بهری هه می شه له ترس و دل په راوکی دا بوون، شه وکوت ده کران، ده پیندران که س له ژیان و مالی خوئی دلنیا نه بوو، ههر که سیگ بچویایه ناو مه که که وه نه مین ده بوو، ترسی له هیهچ شتیگ نه ده ما که چی دانیشتوانی مه که که سهریاری نهو هه موو نازو نیعمه تانه: که گه و ره ترینیان ره وانه کردنی جه زره تی محه ممه د بوو بۆ سهر یان نهوان کوفرانی نیعمه تیان کرد، سپله پییان نواند نیتر خودا

بەرگی ترس و برسییه‌تی به‌به‌ردا کردن، به‌لام نه‌وان ته‌مبێ خواردوو نه‌بوون، به‌ره‌نگاری پیغه‌مبه‌ریان کردو به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر هه‌لۆستی نامه‌ردانه‌ی خۆیان، ئیتر پیغه‌مبه‌ر ﷺ دوعای لیّ کردن، فه‌رمووی: (اللهم اشدّد وطأتک علی مضر، واجعلها علیهم سنین کسني یوسف) ئیتر گرانیه‌کی ایان به‌سه‌ردا هات هیچیان نه‌ما. برسیایه‌تی تینی بۆ هیّنان، وایان لیّ هات لاکه‌ تۆپیویان ده‌خواردن ئیسقانیان ده‌سوتاندن و ده‌یان‌خواردن، وشتریان سه‌ر ده‌بپی هه‌ندێ هه‌ژارو نه‌بوو کوڵک و خۆینه‌که‌یان تیکه‌لاو ده‌کردو ده‌یان‌خوارد به‌م جوّره‌ خواردنه‌ ده‌گوترێ: (عَلَّهْز) که‌سیک زۆر برسیایه‌تی تینی بۆ نه‌هینی ئه‌م شته‌ قیژه‌ونه‌ ناخوا.

[illegible]

بېنگومان هم حالو وه زعوى ثايه ته كه باسى ده كا زور باش به سهر حالو وه زعى مه كه هو دانىشتوانه كانى دا ده سه پي! نه وه تا په ورو درگار كابهى تيدا بنيات ناوه، كرويه تى به شارى كى ريزدارو نه مين، هر كه سى بچيته ناوى دلنياو به صبر نارامه كه س ده سى بو دريژ ناكه ته نانه ت كابر ا دوژمنى بابيه كوشتهى خوئ له ويدا ده بينى په لامارى ناداو نايكوژيته وه، دانىشتوانى ده ورو به رى مه كه هه ميشه له شهرو ناخوشى دا بوون، هيرشيان ده كرايه سهر، خويان ده فرپندران، مال سامانيان تالان ده كرا، نافر تيان ده فرپندران، كه چى دانىشتوانى مه كه له سايه كعبه دا دلنياو پي ترس ژيانيان به سهر ده برد،

بی خەم و خەفەت و بی ئازاوە و گێژاو!! ھەر و ھا لە ھەموو لایە کەوێ بە ھۆی قافلە و قەتاری بازرگانییەو ەرزق و رۆژییان بۆ دەھات، ھەرچەندە شاری مەککە کەوتۆتە ھەرمێکی رەقەن و چەقەن و بی کشت و کال، کەچی ھەمیشە ھەموو جۆرە میوە و بەروبومیکی بۆ کیش دەکرا، بەبی ئازاوە و بەتیرو تەسەلی ژانیان بەسەر دەبرد (کوردی گوتهی لەتەری دەیانخوارد و لەوشکی دەنوستن).

ئەمجار پیغەمبەرێک لەخۆیان بەزمانی خۆیان پەیامی بۆ ھێنان، دەیانناسی، دەیانزانی: کە راستگۆ و ئەمینە، ھیچ خراپە و خراپە کارییان لی نەبینی بوو، ئایینی ئیبراھیمی بۆ زیندو کردبوونەو؛ ئەو ئیبراھیمە کابەیی دروست کردبوو! پەیامی خودا پەرستی بۆ ھێنان و پێی راگەیاندن، کەچی بەدرۆیان خستەو، پەیامەکیان رەتکردەو. ئەزەتیان دا قەستی کوشتینان کرد... ھتد.

خۆراکی حەلال و خۆراکی حەرام

فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا
وَأَشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِنَّ كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١١٤﴾
إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِزْيِرِ وَمَا
أَهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ
اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٥﴾ وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ السِّنُّكُمْ
الْكُذِبَ هَذَا حَلَلٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِّتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ

إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿١١٦﴾ مَتَّعْ قَلِيلٌ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١٧﴾ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ
مِنْ قَبْلُ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٨﴾
ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا الشُّوْءَ بِجَهَلَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ
بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٩﴾

له نایه ته کانی پیئشودا پهروه ردگار هره شهی له کافره کان کره له سهر
تهوه: که سپله یی بهرام بهر نیعمه ته کانی خودا دهنوینن، په ندو مدته لی بو
هیئانهو بو تهوه ی واز له هه لوستی خویان بینن، نه مجار له نایه تانه شدا
فهرمان به موسولمانان ده کا که خواره مه نی حه لال بخون و سوپاسی
نیعمه ته کانی بکه ن.

به کورتی پییان ده فهرموی: که ئیوه وازتان له کوفر هیئاو ئیمانان قبول
کرد. ئیتر خواره مه نی حه لال و زوال بخون، تهوه ده سته کوه و غه نیمه ته
بوټان. واز له خواردنی مرداره وه بو لکه تویو بهینن، نه مجار تهوه یان بو رون
ده کاتهوه: که حه لال کردن و حه رام کردن به هه وانته وه هواو هه وه س نابی،
حه لال و حه رام به عه قکاری نابی، به لکوو پیویستی به به لگه وه ده لیلی شه رعی
هه یه.

ده فهرموی: ﴿فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ إِنَّ
كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾ ده بخون و بخونهوه نهی کومه لی موسولمانان! له رزقی
پاک و حه لالی به سود: که خودا بو ره خساندون، شوکرو سوپاسی خودای
له سهر بکه ن. تهو په له وهرو ثاره لانه ی خودا ریگه ی پیداون سودیان لی بینن

پیغه مبر ﷺ له فرموده یه کذا فرموده تی: (ملعون من ذبح لغير الله) نه فرین لیکراوه که سیک ناژهل له سهر ناوی غهیری خوداو بۆ ریزلینان له غهیری خودا سهر ببری.

به کورتی ههر ناژهل و په له وهریک له کاتی سهر برینی دا ناوی غهیری خودای له سهر بهیندری، وه کوو نه وه ناوی بتو صه نه یان ناوی جندوکه یان ناوی پیغه مبر و پیاوچاکی له سهر بهیندری، جا نه م پیاو چاکانه زیندو بن یان مردو بن گوشتی نه و سهر پراوه حهرام ده بی، ته نانه ته گهر له گهل ناوی نه وانه دا ناوی خوداش بینئ ههر حهرام ده بی. چونکه نه و حیوانه بۆ غهیری خودا سهر پراوه. که و ابو که سیک حیوانیک سهر بری و له کاتی سهر برینی دا ناوی پیغه مبر ﷺ یان عه بدولقادی گهیلانی یان کاکه حمه دی شیخ یان سهد نه حمه دی روفاعی یان سهد نه حمه دی به ده وی... هتد له سهر بینئ نه و گوشته حهرام ده بی و خواردنی دروست نیه زور جار له کورد هاری خۆمان دا کابرا حیوانیک سهر ده بری له کاتی سهر برینی دا ده لی: نه مه مه ولودی پیغه مبره یان بۆ خیری عه بدولقادی گهیلانی به، نه م جۆر ناو هیئانه خواردنی گوشتی نه و سهر پراوه حهرام ده کا!!!

بیگومان نه م چوار خۆراکه حهرامه له مه پیش له سی سورهتی تردا باسکراون: له سورهتی (البقرة/ ۱۷۳) ﴿انما حرم علیکم الميتة... الاية﴾ له سورهتی (المائدة/ ۳۰) ﴿حرمت علیکم الميتة... الاية﴾ و له سورهتی (الانعام/ ۱۴۵) ﴿الا ان يكون ميتة او دماً مسفوحاً... الاية﴾.

ده بی نه وهش بزانی: نه و گوشته حهرامانه ی له سورهتی (المائدة) دا باسکراون وه کوو (المنخقة، الموقوذة، المتردية، النطيحة... هتد) نه مانه ده چنه چوار چیه ی مرداره و بووه و هوکمی نه ویان هدی.

نه مجار په روه ردگار هندی حالت و بارودوخ له و هوکمه گشتی به چهرت ده کاو ده فرموی: ﴿فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾

که‌سیک ناچار بوو برسیایه‌تی تینی بۆ هیئاو پرستی لی بریو لی می‌علووم بوو نه‌گهر لهو خۆراکه حهرامه نه‌خوا ده‌مریو به‌هیلاک ده‌چی، بۆی ره‌وایه خواردنه حهرامه‌که بخواو خۆی تروشی فه‌لاکهت نه‌کا، به‌مه‌رجی نهو خۆراکه حهرامه به‌شی ناچاریکی تر نه‌بیو لی داگیر بکا یان لی برقیسیو بۆ خۆی بیخواو کابرای تر له‌برسا به‌مری! هه‌روه‌ها ده‌بی نه‌وه‌نده لهو حهرامه بخوا که برسیایه‌تیه‌که‌ی نه‌هیلتی نه‌ک بجی خۆی لی مر بکاو تا ده‌توانی لی بخوا: واته: نابی لی خواردنه‌که‌ی بگاته نه‌ندازه‌ی تیروی هه‌لاوسان. خودای به‌رزو مه‌زن تاوانبه‌خشو میهره‌بانه ده‌رحق بهو که‌سانه‌ی له‌کاتی ناچاری‌دا له‌خۆراکی حهرام ده‌خۆن و به‌گویره‌ی پیویست نه‌فسی خۆیانی پی کویر ده‌که‌نه‌وه.

لی‌ره‌دا پرسیاریک دیته پیشه‌وه ده‌گوتری: ئاده‌میزادی برسی چاری ناچاره لهو حهرامه بخوا، «هی به‌چ مونسه‌به‌و هۆیه‌که‌و» وشه‌ی (غفور) لی‌ره‌دا به‌کار هیئراوه، خۆ نهو کابرایه تاوانی نه‌کردوه تا خودا لی خۆش ببی! له‌وه‌لام‌دا ده‌لێین: راگرتنی نه‌ندازه‌ی چاری ناچارو ده‌ست نیشانکردنی، زۆر قورسو گرانه، زوریه‌ی کات نهو ئاده‌میزاده ناچارانه سنوور به‌زینی ده‌که‌ون و زیاد له‌نه‌ندازه‌ی شه‌رعی ده‌خۆن، بۆیه مونسایب بوو لی‌ره‌دا باسی میهره‌بانی و تاوانبه‌خشی خودا بکری!

نه‌مجار جله‌وگیری له‌په‌یره‌وه‌کردنی ریبازی موشریکه‌کان ده‌کاو ده‌فه‌رموی: «وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ السُّنْتُكُمُ الْكُذِبَ هَذَا حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ» نه‌چن وه‌کوو موشریکه‌کان بکه‌ن به‌هه‌وانته‌و به‌هه‌واو ئاره‌زو شت حه‌لال یان حهرام بکه‌ن، نه‌چن وه‌کوو موشریکه‌کان به‌هه‌واو هه‌وه‌س بلێن: نه‌وه‌ی له‌سکی ئه‌م ئاره‌لانه‌دایه تایبه‌ته به‌نیرینه‌کانمان و یاساغه له‌سه‌ر خیزانه‌کانمان، مرداره‌وه‌بوو خۆینی ره‌وان و گوشتی به‌راز مه‌خۆن.

به کورتی:

ههر له بهر قسه کردنی زمانی خۆتان، به درۆ به بی به لگه و حوججهت، مه لێن: نهوه ههرامه و نهو هه لاله. به بی رینومایی شه ریه تی خودا، ههر له خۆتانه و نهو خواردنه هه لاله مه که نهو نهو خواردنه ههرام به که نه!!

﴿لَيَقْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾ بۆ نهوه ی سه ره نه جام به ده م خوداوه درۆ هه ل به به ستن، هه لاله کردن و ههرام کردنه که پال خودا به دن، به بی نهوه ی خودا هیچ جو ره ته شریعیکی لهو باره وه نازل کرد بی، خودا هیچ شتیکی لهو شتانه ی ئیو به ههرامتان داناوه، ههرام نه کردوه، ههروه ها هیچ شتیکیشی لهو شتانه ی ئیو به هه لاله داده نین هه لاله نه کردوه. که وای ئیو به ده م خوداوه درۆ هه ل مه به ستن چونکه ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ﴾ بیگومان نه وانه ی درۆ له سه ر خودا هه لده به ستن له دونیاو قیامه تدا رزگاریان ناب ی، هه رگیز به مر از ناگه نهو له هه ردو دونیادا بی نر خو ریسوان.

نه بو نه ضره هاوه لێکی پیغه مبه ره ﷺ هه ره مو ی: نه م نایه ته ی سوره تی (النحل) م شه وێک خو ئنده و نهو ئیتر لهو کاته و تا نه مه رۆ تر ساوم ناو یرم فتوا به ده م. راستیان گو توه: ههر که سی فتوا به پیچه وانه ی قورئان و فه ره مو ده ی پیغه مبه ر بدا له به ر نه زانی و تینه که ییشتن بیگومان بۆ خۆی گو مر ا بو وه و نهو که سه شی گو مر ا کردوه: که فتوا ی بۆ دا وه.

نه م جار نهو ره وون ده کاته وه: که نهو ده سته و تانه ی به درۆ هه ل به ستن، ده ستیان ده که و ی شتیکی که م و که م بایه خه. ده ره مو ی: ﴿مَتَاعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ نهو کالایه ی به درۆ هه ل به ستن له سه ر خودا چنگیان ده که و ی هیچ و بی نر خه، تا وێکه و ده روا، سی به ری داره و پایه دار نیه، ما وه یه کی کور ته و به سه ر ده چی، نهوه ی بۆیان ده مینیت وه عه زابی به ئیشی دۆزه خه، که بۆ هه تا هه تایه تییدا ده میننه وه و لی ی قوتار نابن. له به ره تدا نایه ته که

خیطابه بۆ ئەو موشریکانهی (به حیره و سائیبه و وه صیله و حامی) یان داهینا بوو بهختوخۆپایی گۆشتی ئەم ئاژەلانهیان لهخۆیان ههرا م کردبوو.

دوای رونکردنهوهی ههلال و ههرا م و موباح بۆ موسولمانان باسی ئەو خواردانه دهکا: که لهکاتی خۆی دا لهتهوهی جوله که یاساغ بووه دهفرموی: ﴿وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمًا مَّا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ﴾ واته: ههرا ممان کرد لهسهر نهوانه جوله که بوون ئەو خواردانهی له مهویش بۆمان گیرایتهوه، ئاماژهیه بۆ نایهتی (۱۴۶) لهسورتهتی (الانعام) که دهفرموی: ﴿وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمًا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ، وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ﴾ کهوابوو بۆ ئیوه دروست نیه ئەی گهل و نهتهوهی پیغه مبهری ئاخرزه مان! که لهخۆتانهوه خواردن ههلال و ههرا م بکهن، لاسای جوله که کان مه که نهوه لهو شتانهی لیمان ههرا م کردبوون.

﴿وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ﴾ ئیمه سته ممان لی نه کردن: که ئەو شتانه مان لی یاساغ کردن ﴿وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ به لکوو نهوان بۆخۆیان سته میان لهخۆیان کرد بهوه: که تاوانیان نه نجام دان، ههتا ئیمهش بهر ههرا مکردنی ئەو شتانه سزامان دان!

بیگومان نهتهوهی جوله که شیایوی ئەو خۆراک لی یاساگرده بوون، چونکه سنور بهزینیان کردبوو، سه ریچی فره مانی خودایان کرد، کهوابوو بۆخۆیان سته میان لهخۆیان کرد، خودا سته می لی نه کردن. وه کوو له نایه تیکی تر دا دهفرموی: ﴿فَبِظُلْمِهِمْ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّت لَهُمْ﴾ النساء/ ۱۶۰. کهوابوو هۆی خواردن لی یاساگرده که خۆیان بوون.

﴿ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا الشُّوْءَ بِجِهَالَةٍ﴾ پاشان خودای خاوهن سۆزو بهزهیی ده رحق بهو که سانهی به نه زانی تاوانیکیان لی روده درۆ سوور نابن له سه ری و بهرده وام نابن له نه نجامدانی ﴿ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا﴾

پاشان تۆبہی لیّ ده کهن و پەشیمان دەبنه وه، دەست ده کهن به ئە نجامدانی کردە وهی باش و خویان راستال ده کهن ﴿ان ربک من بعدها لغفور رحیم﴾ بیگومان خودای تۆ ئەی موحەممەد! لیخۆشبوونی زۆرو بەرفراوانه، بەشی هەموو کەس ده کا. هەر کەسی بەدل لەتاوانه کانی پەشیمان بییتەو. رهحمەت و لیخۆشبوونی خودا دهگیرتەوه رهحمەت و لیخۆشبوونی خودا پەیوهستەن به تۆبەو پەشیمانبوونهو. لەتاوان و چاکه کاری به گوێرهی شەریعهتی خودا، جا کەسیک تاوان بکا به نەزانی و نەفامی پاش ئە نجامدانی تاوانه کە پەشیمان بییتەو. پابهندی فرمان و جله و گیریه کانی پەروەردگار بی و به گوێرهی شەریعهته کە هەلس و کەوت بکا، ئەوه بیگومان خودا لیی خوش دەبی، لەدونیای قیامەتدا رهحمی پی ده کا!

دهوشت و پله و پایه ی ئیبراهیم شۆینکه وتنی نایینه کە ی و

رێزگرتنی جوله که له روژی شه ممو

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

﴿١٢٠﴾ شَاكِرًا لِأَنْعَمِهِ آجَبْتَهُ وَهَدَيْنَاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

﴿١٢١﴾ وَءَاتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّمَا فِي الْآخِرَةِ لِمَنِ الصَّالِحِينَ

﴿١٢٢﴾ ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ

مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٣﴾ إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ

اختلفوا فيه وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا

هیدایهتدراو هیدایهتدهر ۱۱ فرمانبهردارو سوپاسگوزاری پهروهردگار بوو، بهتهنیا خوی نوممهتی بوو، هاو تهرزووی نوممهتی بوو لهبر شو ۱۱ نهونده خوو رهوشتی بهرزو پهسندی تیدا بوون بهئندازهی خوو رهوشتی گهلو نهتهویهکی هلبژارده رهوشتی جوانی تیدا گرد ببونهوه.

یان (أمة) بهمانا پیشهواو رابهری خپرو چاکهیه، واته: ئیبراهیم پیشهوایه بو هیدایهتو خپرو نایینی حق.

همردو ماناکه نریکن، چونکه پیشهواو رابهر بو ریبازی حقو نایینی راست لهو کاتهدا که پیشهوایهو هیدایهتی خهک ددها بو نایینی حق خپرو پاداشی خوی هیهو خپرو پاداشی نهوانهشی هیه: که شوین پهيامهکی دهکهن، کهوابو بهئندازهی گهلو نهتهویهک خپرو پاداشی دهست دهکهوئ، شو کهسه گهلو نهتهویهکه نهک تاکه کهس ۱۱

﴿قَانَتْ لِلَّهِ﴾ لهخودا ترس بوو، فرمانبهرداري پهروهردگاری خوی بوو، بهباشی و دلسوژی خوداپهرستی دهکرد

﴿حَنِيفًا﴾ وازی لهبتپهرستی و هاوئدانان بو خودا هینابوو بهتهواوی روی کردبوه خوداو لی برابوو بو خوداپهرستی و ﴿أَلَمْ يَكْ مِنْ الْمُشْرِكِينَ﴾ ههرگیز لهپپرو تاقمی موشریکان نهبوه، بهمندالو گهورهیی پهکتاپهرست بوو، روژتیک لهروژان هاوئلی بو خودا ققرار نهداوه.

﴿شَاكِرًا لِّأَنْعَمِهِ﴾ ههمیشه سوپاسگوزاری نیعمهتهکانی پهروهردگار بووه ۱۱ بهزمانو بهکردوه ۱۱ شوکری نیعمهتی خودای دهکرد، وهک شو موشریکانه نهبوو: که بهزوبانی ئینکاری نیعمهتی خودا دهکهنو بهکردوه پیی کفرن، هاوهل دادهئین بو خوداو دهئین: شو رزق و روژییه، هی خوداکانی خومانه. خواردنی حلال بههوانتهو بی بهلگهی شهرعی لهخویان حرام دهکهن. بههواو ههوهسی خویان دهئین: شووه حلاله شووه حرامه!!

﴿اجتباہ﴾ خدا ھے لیبژاردوہ کردویہ تی بے پیغہ مبهری خوی، بے بے ندهی راستالو فہرمانبہرداری خوی ژماردوہ. ﴿وَهْدَاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾
شارہ زای کردوہ بۆ ریبازی راست: کہ ریبازی یه کتابہ رستیہ ریبازی خودا
پہرستی راستہ قینہ یه!!

﴿وَأَتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ﴾ لہ زانی
دونیا دا چاکہ مان پی بہ خشیوہ، لای ھموو گدل و نہ تہوہ کان خۆشہ ویستمان
کردوہ، ھموو پیرہوانی نایینہ کان ریزی لی دہ گرن، لہ قیامہ تیش دا تہو زاتہ
لہ پیرو تاقمی راستالانہ، بۆ خوی داوای تہو پلہو پایہ ی کردوہ لہ خودا
پارایہوہ بیخاتہ زومرہ ی صالخانہوہ و ھکوو لہ نایہ تیکی تردا ناماژہ بے مہ
دہ کاو دہ فہرموی: ﴿رَبِّ هَبْ لِي حَكْماً وَالْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ﴾ الشعراء/۸۳.

پدروہ ردگار لہم نایہ تانہ دا ھزرتی ئیبراھیمی بے نو صیفہ تارایش داو
تو رھوشتی بہرزی بۆ دہست نشان کرد:

- ۱- ﴿إِنِ ابْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً﴾.
- ۲- ﴿قَانِتًا﴾.
- ۳- ﴿حَنِيفًا﴾.
- ۴- ﴿لَمْ يَكُنْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾.
- ۵- ﴿شَاكِرًا لِّأَنْعَمِهِ﴾.
- ۶- ﴿اجْتَبَاهُ﴾.
- ۷- ﴿وَهْدَاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾.
- ۸- ﴿وَأَتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً﴾.
- ۹- ﴿وَأَنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ﴾.

تہ مجار دوا ی ژماردنی تہم رھشت و سہرورہ یانہ بۆ ئیبراھیم فہرمان
بے پیغہ مبهر ﷺ دہ کا بہوہ ی شوین تہو زاتہ بکھویو دہ فہرموی: ﴿ثُمَّ أَوْحَيْنَا
إِلَيْكَ أَنِ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ بے بۆنہ ی راستی

رَبَّازِی ئیبراهیم و رهوشتی بهرزیهوه نیگامان بۆ تو کرد ئەی پیغه مبهرا که تو شوین نایینی ئیبراهیم بکهوی: ئەو ئیبراهیمە یازی لههه موو نایینیکی بهتالو بۆ بناغه هیناو روی کرده نایینی راست و پابهندی یه کتاپه رستی بوو، هیچ کاتی نه به مندالی و نه به گه نجی و نه به پیری هاوه لی بۆ خودا دانه ناوه یه کتاپه رست و خودا په رستیکی راستان و دلسۆز بوو، پیغه مبهریکی خاوه ن شکۆو رابه ریکی پیروۆز و خاوه ن هه لۆیست بوو.

نایه ته که ناماژه یه بۆ ئەوه که شوین که وتنی پیغه مبهرا بۆ نایینی ئیبراهیم له توصول و بنه ما سه ره کییه کاندایا بووه، ده ربه ری یه کتاپه رستی و رهوشته به رزه کان و کرداره چاکه کان بووه. واته: شوینکه وتنه که له تهاوبیته کاندایا به نه که له شته فروع و موته غه ییراته کاندایا. چونکه به گویره ی ده قی قورئان و به گویره ی پیشکه وتنی ئاده میزاد و گۆرانی بارودۆخ په پیره وو پرۆگرامی پیغه مبهرا ن گۆرانکاری تیدا کراوه. هه ر پیغه مبهره و شه ریه دت و یاسای خۆی جیا بووه. وه کوو ده فهرموئ: ﴿لَکَلِّ جَعَلْنَا مِنْکُمْ شَرْعَةً وَمِنْهَا جَا﴾ المائدة/ ۴۸.

به کورتی:

هه موو پیغه مبهرا ن له تهاوبیته کاندایا یه ک نایین و یه ک مه نه هج بوون، له موته غه ییراته کاندایا جیا وازیان هه بوه!

نایه ته که که ده فهرموئ: ﴿تَمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ... الْآيَةَ﴾ نیشانه یه بۆ به رزی پله و پایه ی حه زره تی موحه ممه د ﷺ ناماژه ی ئەوه شی تی چدایه: که گه وه ره ترین نیعمه ت و پله و پایه بۆ حه زره تی ئیبراهیم ئەوه یه: که پیغه مبهری ئاخه زه مان شوین نایینه که ی بکه وی.

شوینکه وتنی حه زره تی ئیبراهیم ئەوه یه: په پیره ی نایینه که ی بکری له یه کتاپه رستی و خودا په رستی و رهوشتی به رزدا، ئەو روژی جو معه ی دانا بوو بۆ زنده عیباده ت تیدا کردن و کاروباری تایبه تی، حه زره تی موحه ممه دیش

همان رۆژی هه‌لبژاردوه بۆ ئهو عیبادەتە تایبەتیه که نوێژی هه‌ینییه، چونکه ئهو رۆژه رۆژی شه‌شمی هه‌فته‌یهو له‌و رۆژه‌دا په‌روه‌ردگار دروستکردنی موخلوقاتی خۆی ته‌واو کردوه، له‌و رۆژه‌دا نيعمه‌ته‌کانی خۆی به‌سه‌ر به‌نده‌کانی په‌خشان کرد.

ده‌ی بۆ جوله‌که ریزی رۆژی شه‌ممه ده‌گرنو ئهو رۆژه‌یان کردوه به‌رۆژی تایبەتی خۆیان؟ ئه‌وه ئهم نایه‌ته وه‌لامی ده‌داته‌وه ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ﴾ نه‌وه‌کوو رۆژی شه‌ممه گێڤدراوه به‌رۆژی تایبەتی بۆ جوله‌که‌کان بۆ عیبادەت تیدا کردن، به‌هۆی ئیلحاح و پێداگرتنی ئهو که‌سانه‌وه‌بوو که که‌وتنه کێشه‌و خیلافه‌وه له‌گه‌ڵ هه‌زه‌تی موسادا ده‌رباره‌ی دامه‌زراندنی رۆژی شه‌ممه بۆ پشودان و زنده عیبادەت تیدا کردن. ئه‌گینا هه‌زه‌تی موسایش وه‌کوو هه‌زه‌تی ئیبراهیم هه‌ر رۆژی هه‌ینی داده‌نا بۆ عیبادەت‌کردن، که‌وابوو بریاردانی رۆژی شه‌ممه شتیکی تایبەته به‌جوله‌که‌کانه‌وه له‌نایینی ئیبراهیم وه‌رنه‌گیراوه، له‌ئه‌نجامی کێشه‌و نيزاعی کۆمه‌ڵی له‌به‌نوێسراییلییه‌کان هاته‌ کایه‌وه. په‌روه‌ردگار بۆخۆی ئاگاداری ئهم نیه‌ختیلافه‌یه‌و بۆخۆی ده‌زانێ چیان له‌گه‌ڵ ده‌کا رۆژی قیامه‌ت!

زومه‌خسه‌ری ده‌فه‌رموی: مانای نایه‌ته‌که به‌م جۆره‌یه: نه‌وه‌کوو ئوبال و توڵه‌ی تاوانی رۆژی شه‌ممه بریار دراو چه‌سپا: که بریتی بوو له‌مه‌سخ کردنه‌وی بری جوله‌که به‌مه‌یمون و به‌راز، بۆ ئه‌وانه‌یان بوو که کێشه‌یان تیکه‌وت، نه‌وه‌ بوو: ئه‌وان جارێک راوکردنیان له‌شه‌ممه‌دا به‌په‌وا دانا، جارێکی تر به‌ناپه‌وايان دانا، له‌کاتی‌که‌دا پێویست بوو له‌سه‌ریان کۆپایان هه‌بوايه له‌سه‌ر یاسا‌گکردنی راو له‌و رۆژه‌دا، به‌تایبەتی دواي ئه‌وه‌ی په‌روه‌ردگار هه‌ڵێنان: که خۆیان به‌پارێزن له‌پاو کردن له‌و رۆژه‌دا، ریزی لی بگرن و پێشیلی فه‌رمانی خودا نه‌که‌ن. مه‌به‌ست له‌نایه‌ته‌که هه‌په‌شه‌کردنه

لهسه ریچیکاران و نهوانه ی سنوور به زینی ده کهن، خودا ناهیلی بهسه ریانه وه بجی و تۆله ی نه م نیختیلاف و گۆرانکارییه یان لی ده ستینی. ^(۱۱۱) (***)
 ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾
 بیگومان خودای تۆ نه ی موحه ممه د! رۆژی قیامت دادگایی نهوانه ده کا: که کیشه یان تیکه ت و خیلاfiان لهناودا پهیدا بوو، سزاو تۆله یان به گویره ی کرده وه وه له لۆستیان لی ده ستینی، هدر که سه به پی ی کرده وه که ی پاداشی ده درتته وه و سزای لی ده ستینری.

بنه های بانگه وازی کردن بۆ لای نایینو یاسای
 تۆله ستاندنه وه له خراپه کاران

أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ
 وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَدِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ
 هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١٢٥﴾
 وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ
 لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ﴿١٢٦﴾ وَأَصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ
 وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ
 ﴿١٢٧﴾ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ﴿١٢٨﴾

دهرباره ی هۆی نازل بوونی نایه تی ﴿وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عَاقَبْتُمْ﴾ به (۱۲۶) حاکم ریوایه تی کردوه ههروه ها بهیهه قی له (الدلائل) داو بهزار له نه بو هوره پره وه ریوایاتیان کردوه ده لئ: پیغه مبهه ﴿لَسَاسُ جَهَنَّمَ﴾ له سهه جهسته ی جهمه وه ستا: که شههید کرابوو پاش شههید بوون ورگیان هه لدری بوو، بری ئه عضای تریشیان بریبوون، بهو دیمه نه زۆر ناره حهت بوو، سوئندی خوارد فهرمووی: «هه بی له تۆله ی تۆدا» حه فتا که سیان لی ئه تک بکه مه وه، هیشتا پیغه مبهه ﴿لَسَاسُ جَهَنَّمَ﴾ هه راوه ستابوو نه جولابوو، جهزه تی جویرانیل ئه م نایه ته ی کۆتایی سوره تی (النحل) ی به نیگا بو هینا، که ده فهرمووی: ﴿وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عَاقَبْتُمْ بِهِ﴾ تا کۆتایی سوره ته که. ئیتر پیغه مبهه ﴿لَسَاسُ جَهَنَّمَ﴾ له رای خۆی په شیمان بووه وه ویستی خۆی نه هینایه دی.

تیرمیزی فهرمووده یه ک ریوایهت ده کاو به جوانی داناوه، حاکمیش هه مان فهرمووده ی له ئوبه ی کوری که عبهو ریوایهت کردوه ده لئ: که جهنگی ئوحد کرا شه صهت یارمه تیده ر (أنصار) و شهش کۆچکار (مهاجرین) پیکران. یه کی که له موهاجیره کان جهزه تی جهمه بوو، هه موو شه هیده کان ئه تک کرابوون، ئه نصاره کان وتیان: ئه گه ر رۆژیک له رۆژان ده ستمان به سهه قوره یه شییه کان به روا ده بی له م نه ندازه یه زیاتریان لی ئه تک بکه یین. جا که مه که رزگار کرا په روه رزگار نایه تی ﴿وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عَاقَبْتُمْ بِهِ﴾... الآية کی نازل کرد!

به گویره ی ئه م ریوایه ته، ده بی نایه ته که تا رزگار کردنی مه که نازل نه بووی، ریوایه تی پیشووش ئه وه ده گه یه نی: که پیش رزگار کردنی مه که له ناکامی جهنگی ئوحد دا نازل بووی.

ئینولحه صار بو کۆکردنه وه ی هه ردو ریوایه ته که ده لئ: ئه م نایه ته سی جار بو یاد خستنه و نازل بووه، یه که مجار له مه که نازل بووه پاشان جاریکی

تر له‌ئوحد نازل بووه، جاری سییم له‌دوای زرگار کردنی مه‌ککه هاتوته خوارئ.

جه‌ماوهری موفه‌سیرین پییان وایه: ئەم نایه‌ته مه‌دینه‌یی سه‌ ده‌رباره‌ی سوکایه‌تی کردت به‌حه‌زه‌تی چه‌مه‌ پاش شه‌هید بوونی له‌جه‌نگی ئوحد نازل بووه، نیام بوخاریش له‌صه‌حیحی خوئی دا له‌ (کتاب‌السر) دا نه‌مه‌ی هیناوه. په‌یوه‌ندی ئەم نایه‌تانه به‌هی پیشووه‌ له‌م روه‌یه: په‌روه‌ردگار له‌نایه‌ته‌کانی پیشوودا فرمانی به‌پیغه‌مبەر ﷺ کرد: که په‌په‌ره‌ی چه‌زه‌تی ئیبراهیم: (باوکی پیغه‌مبهران) بکا، نه‌مجار نه‌وه رون ده‌کاته‌وه: که له‌چی دا شوین ئیبراهیم بکه‌وئ، بۆی رون ده‌کاته‌وه: که له‌بانگه‌وازی کردنی ئاده‌میزادا بۆ ریبازی حق شوین ئیبراهیم بکه‌وئ، بانگی ئاده‌میزادان بکا به‌سئ جور به‌حیکمه‌ت و ئامۆژگاری جوان و موحاده‌له کردن به‌شیوه‌ی جوان، بانگه‌وازی کردنی ئاده‌میزاد بۆ نایینی خودا ده‌بئ به‌شیوه‌یه‌کی له‌سه‌ره‌خۆ هیم نه‌نجام بدرئ، بانگ کراو هه‌ست به‌راستی و له‌باریی حه‌قیقه‌تی نایینی بانگه‌وازی بۆ کراو بکا!

نایه‌ته‌که په‌یوه‌ندییه‌کی پته‌وی به‌نایه‌ته‌کانی پیشووه‌ هه‌یه. به‌ته‌دریج و پله به‌پله پێدا دێن، سه‌ره‌تا بانگ کردن نه‌مجار ئامۆژگاری کردن، نه‌مجار دان و سان و موحاده‌له، نه‌مجار پاساو دانه‌وی خاوه‌ن کرده‌وه‌کان به‌گویره‌ی کرداره‌کانیان، نه‌مجار په‌روه‌ردگار فرمان ده‌کا به‌له‌به‌رچاو گرنتی عه‌داله‌ت و وێژدان له‌هه‌موو کاروباریکدا، ده‌بئ تۆ له‌ستانده‌وه له‌ده‌ستدرێژیکر به‌ته‌ندازه‌ی خوئی بئ، زنده‌ره‌وی تیدا نه‌کری، نه‌مجار فرمان ده‌کا: به‌صه‌بر و خۆراگری له‌به‌رامبەر ته‌نگ و چه‌له‌مه‌و نا‌په‌حه‌تی دا. صه‌بر و خۆراگری به‌توفیق و یارمه‌تی خودایه!

بێگومان بانگه‌وازی کردن بۆ نایینی خودا و یه‌کتاپه‌رستی و رونکردنه‌وه‌ی به‌رنامه‌ی نه‌و نایینه کاریکی پێویسته، نه‌رکی سه‌ره‌کی سه‌رشانی

پیغه مبهراڼ به گشتی، بانگه وازی کردنه بۆ نایین و رونکردنه وهی نایینه، بۆیه پهروه ردگار فرمان به پیغه مبهراڼ ﷺ ده کا: که به حیکمهت و دانایی بانگی ئاده میزادان بکا بۆ نایینی خودا ده فرموی: ﴿أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ﴾ نهی پیغه مبهراڼ بانگی ئاده میزاده کان بکه بۆ لای خودا به حیکمهت و دانایی، پتیاڼ بلّی: وهرنه ژیر ئالای ئیسلام واز له هه موو بیرو باوه ریکی تر بهینن، به کارامایی و لیژانی، به قسهی جوان و زمانی شیرین ناخاوتنیاڼ له گه ل بکه، ناموژگاری وایان بکه له دل و ده وروونیان دا کاریگه ربی، په ندو مه ثلهی وایان بۆ بیندو که دلیان راچله کی. ﴿وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ به چ شیوه یه که جوانه موجه له یان له گه ل بکه، به هیدی له سهره خۆیی له گه لیان بدوی، نهوی پیوستی به موناظره و دان و سان هه بی به جوانی له گه لیان بدوی، چاوپۆشی بکه له کهسانیک قسه تپنو گوftar ناخوژن، له بهرامبهراڼ خراپه دا چاکه بکه، ههول بده له موجه له و موناقه شه دا بگهیه حهق و حهق ده ریکه وی له ناخاوتن دا دهنگ بهرز مکه ره وه، جنیو به بهرامبهرت مه ده، وه کوو له نایه تیکی تر دا ده فرموی: ﴿وَتَجَادَلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ﴾ العنکبوت/۴۶.

نه مه فرمانه به پیغه مبهراڼ که نه رم نیان بی، قسه رهق و روترش نه بی، وه کوو چۆن فرمانی به حه زره تی موسا و هارونیش کرد: که ناردن بۆ لای فیرعه ون به له سهر خۆیی و نه رم نیانی: پیی فرموون ﴿فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَيْنًا، لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَى﴾ طه/۴۴. له سهر هه موو بانگه وازی کردی ئیسلامی پیوسته پابه ندی نه م فرمانه خودایی به بی، بهو شیوه بانگه وازی ئاده میزادان بکا!

﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ بیگومان خودای تو نهی موجه ممه د! زاناو ئاگاداره به وانهی له ربیازی خودا لایان داوه و نه وانهی هیدایه تیاڼ دراوه، ده زانی: کی به دبه خته و کی به خته وه ره، هه خودا

خۆشی لەروژی خۆی دا سزاو پاداشیان دەداتەوه، حیساب و لیکۆلینهوه و تۆلەو پاداشیان لای خودایه، لای تۆ نیه ئەی پیغه مبهەر! هیدایهتی ئەوان بە دەست تۆ نیه هەر راگەیان دنت لەسەرەو حیسابیان لای خودایه وەکوو لەشوی نیکی تردا دەفەر موی: ﴿انک لاتهدی من احببت، ولكن الله يهدي من يشاء﴾ القصص/٥٦. یان دەفەر موی: ﴿لیس علیک هداهم، ولكن الله يهدي من يشاء﴾ البقرة/٢٧٢ هەلبەتە پیغه مبهەر ﷺ تا بلی ی نەرم و نیان بووه لەبانگەوازی کردندا ئەوپەڕی حیکمەت و دانایی بەکارهێناوه لەراکێشانی خەڵک بۆ ئیسلام... دەربارە ی نەرم و نیانی پیغه مبهەر ﷺ ئەبو ئومامە دەگێڕتەوه: دەلی: کورپکی گەنج هاتە خزمەت پیغه مبهەر ﷺ وتی: ئەی رهوانە کراوی خودا رێگەم دەدە ی زینا بکەم؟ ئیتر خەڵکە کە بەرووی دا هەلشاخان و لی ی توپە بوون، پیغه مبهەر ﷺ فەر مووی: دادە ی لیمی نزیک بکەنەوه، لی ی نزیک بووه تا چوو لەبەردەمی لەخزمەتیدا دانێشت، ئەمجار پیغه مبهەر ﷺ پی ی فەر موو: نایا تۆ پیت خۆشە خەڵکی وا لە گەل دایکت بکەن؟ وتی: قوربان! نەخهیر. پیغه مبهەر ﷺ فەر مووی: دە خەلکیش وەکوو تۆ پێیان ناخۆشە شتی وا لە گەل دایکیان بکری. ئەمجار فەر مووی: تۆ پیت خۆشە وا لە کچە کەت بکەن؟ وتی: نەخهیر قوربان! پیم خۆش نیه، پیغه مبهەر ﷺ فەر مووی: دە خەلکیش پێیان ناخۆشە شتی وا لە گەل کچیان بکری! نایا پیت خۆشە خەلکی شتی وا لە گەل خوشکت بکەن؟ وتی: نەخهیر قوربان! فەر مووی: دە ی خەلکیش ناوا پێیان ناخۆشە.

ئەمجار پیغه مبهەر ﷺ دەستی خستە سەرسنگی و فەر مووی: (اللهم طهر قلبه، واغفر ذنبه، وحصن فرجه فلم یکن شیء أبغض الیه منه).
ئەمجار دوا ی پەرور دگار فەرمانی بە پیغه مبهەر کرد: کە بەهیدی و هیمنی بە حیکمەت و دانایی بانگەوازی ئەنجام بدا.

ئەمجار فەرمان دەکا بەعەدەلەتکاری و ویژدان بەکارهێنان لەکاتی
تۆڵەستاندنەوه لە دەستدرێژیکار، بەئەندازەی تاوانەکەیتۆڵەیت
بسیندریتەوه، چونکە بانگەوازی وا دەبێ سەر دەکیشی بۆرق هەڵسانی
کەسانی دیکەو پەنابردنیان بۆکوشتن و ئەزەتدانی بانگەوازیکەران، ئالەم
کاتەدا کە تۆڵە کرایەوه نابێ زیاد لەتاوانەکەیتۆڵەیت بکریتەوه.
دەفەرمویی: ﴿وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوْقِبْتُمْ بِهِ﴾ ئەیتۆمەلی
موسولمانان! ئەگەر سزای خراپەکارتان دا بەئەندازەی تاوانەکەیتۆڵەیت
بکەنەوه، زیدەرەوی مەکەن زیاد لەئەندازەی تاوان تۆڵە مەسیننەوه.

پاشان داوا له موسو لمانان ده کا: که له وه بهر زتر بن هه ولئى توله ستان دهنه وه بدهن، به لکوو به صه برو نارام بن، ده فهرموى: ﴿وَلَيْسَ صَبْرُكُمْ هُوَ خَيْرٌ لِّلصَّابِرِينَ﴾ نه گهر ئيوه پشو دريژ بنو، به صه برو نارام بنو واز له توله ستان دهنه وه بينن عه فوويان بکه نو مه به ستان پاداش و شو ابى پهروه دگار بى ئه وه زور باشتره بو ئيوه خاوه ن صه برو نارام، توله ستان دهنه وه حه والهى خودا بکه ن. نه مجار پهروه دگار فهرمان به پيغه مبه ر ده کا: که به ئه وه ره وشته بهرزه خوئى پرازيني ته وه له بهرام بهر نه زيه تدانى نه فامان دا پشو دريژ بى ده فهرموى: ﴿وَاصْبِرْ، وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾ به صه برو نارام و پشو دريژ به له بهرام بهر نه زيه تدانى خه لکدا، دل نياش به به صه برو ناراميت له خودا وه يسه، نه گهر يارمه تى و توفيقى خودا نه بى نه تو ناتوانى به صه بر بى، که و ابى داوا له خودا بکه صه برو نارامت پى بيه خشى تا بتوانى بهر به بهر نامه که ى خوت بده يى و نه رکی سهر شانت به نه نجام بگه يه نى!

﴿وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ﴾ ئەتۆ ئەي پېغەمبەر! بە پشت ھەلکردنی
موشریکەکان لە پەيامەكەت دلتەنگ مەبە، گوی مەدەر ھەلۆیستی
ناشیرین و بە درۆ خستەو ھەي پېغەمبەر! یەتەكەت. ئەو ھەق دەیری خۆدایەو وای
بریار داو! یان ئەتۆ دڵگران مەبە بۆ شەھیدانی ئوھود، بە صەبر ئارام بە.

﴿وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ﴾ دلتهنگ مەبە لەو فرت و فیلانەى ئەو
موشریکانە ئەنجامی دەدەن، بەتیکۆشانى بەردەوامیان بۆ دژایەتکردنى
پەيامەكەت تەنگەتاو مەبە، گۆی مەدە بەهەوالدانیان بۆ شەر پێگەیانەت،
چونكە خودا پشتیوان و یارمەتیدەرە، وەكوو لەئایەتییكى تردا دەفەرموی:
﴿فَلَا يَكُن فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ لَتُنْذِرَ بِهِ﴾ الأعراف/۲. یان دەفەرموی:
﴿فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضُ مَا يُوْحٰى إِلَيْكَ، وَضَائِقٌ بِهِ صَدْرُكَ، أَنْ يَقُولُوا: لَوْلَا أُنْزِلَ
عَلَيْهِ كُتُبٌ، أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ، إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ، وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ﴾ هود/۱۲.

خودا بسته بڑ یار مہ تیدان و بے ہانا ہاتنتہ وہ۔ زالت دہ کا بے سہریان دا
چہندیک ہول بدہن و بیانہ وی زیانت پی بگہینن دہستیان ناگگائی ناتوان
ناتوان بہرہ لستی پیامی پیروڑت بکہن!

﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ﴾ بیگومان همیشہ
پروہ ردگار لہ گہل نہو کہ سانہ دایہ: کہ خویان لہ مہ حاریمہ کانی دوورہ پریریز
دہ گرن و ترسی سزاو تۆلہی بی نامانی نہویان ہدیہ، ہہروہا لہ گہل
نہوانہ دایہ: کہ بہ جوانی و ریکو پیکی کارہ کانیان نہ انجام دہ دہن و نہر کہ کانی
سہر شانیان جی بہ جی دہ کهن، پابہندی فہرمان و جلہ و گیرہ کانی خودای
خویانن، مافی کہس داگیر ناکهن، تہقوا کارو چاکہ کارن، لہ ترسی خودا وازیان
لہشتہ ہہرامہ کان ہیناوہ، کارو کردہ وہی باشو بہ سوود نہ انجام دہ دہن!

ثم له گهڻ بون و يارمه تيدانه ي خودا بؤ خودا پهرستان، چند جاريڪ
له قورثان دا دووباره بؤتموه وه کوو ده فهرموي: ﴿اذيوحى ربك الى الملائكة اني
معكم، فثبتوا الذين آمنوا﴾ الانفال/ ۱۲. يان كه به موساو هارون ده فهرموي:
﴿لاتخافا، انني معكما اسمع وارى﴾ طه/ ۴۶. ههروهه ها ئهو وتى پيغه مبر
كه له نه شه كهوته كه دا به نه بويه كرى فهرموو: ﴿لاتحزن، ان الله
معنا﴾ التوبة/ ۴۰.

پیرستی سہرہ باسہ کان

۲	سورمتی حجر
۵	وہ صفی قورٹان و ہمرشہ کردن لہ کافرمان
۱۱	برئ بیئ تہدبی کافرمان لہ گہل پیغہ مہر ﷺ رمتانہ وہ و دہمکو تکر نیان
۱۸	برئ لہ دیار دہکانی قورمتی خودا
۲۷	سمرمتای دروست بوونی ئادہ میزاد و ہرمان کردن بہ فریشتہ بہ سوژدہ بردن بؤ ئادہم و سمر پیچی کردنی شہیتان
۳۷	پاداشی خودا پەرستان و خو پاریزان لہروژی قیامت
۴۱	لیخو شبوونی خودا و سزای خودا
۴۳	چیرؤکی میوانہکانی ئیبراہیم و ہموالدانیان بہ لہنا و جوونی گہل لوط
۵۴	چیرؤکی ئہ صاحبو لئیکہ (گہل شوعیب) و ئہ صاحبو لہیجر (گہل ئہموود)
۶۰	فہضل و نیعمہتی خودا بہ سمر پیغہ مہری خوئی دا
۷۲	سورمتی النحل
۷۳	ہاتنی قیامت و راستی نیگا
۷۷	بہ لگہ لہ سمر ہمبوونی خودا و تاک و تہنہایی
۸۷	چہند بہ لگہ میہکی تر بؤ چہسپانننی ئولوہییہت و تاک و تہنہایی خودا
۹۵	شتہ تاییہتمہندیہکانی ئولوہییہت: بہ دیہیتان، زانینی ہہموو پہنامہکی و ئاشکرایہک و زیندویی ہہمیشہیی
۱۰۱	رموشتی خوہمزلزانان، ئینکاری کردنی موشریکہکان بؤ نیگا و پیغہ مہریتی، سزای ہہلوئیستہکانیان
۱۰۹	رموشتی تہقواکاران، ئیمانی خودا پەرستان بہسروش و نیگا و پاداشی ئہوان
۱۱۳	ہمرشہ کردن لہ موشریکہکان بہہوی بہر دہوام بوونیان لہ سمر بہتال
۱۱۵	کافرمان ئیمان نہہیتانی خویشان دہخمنہ ئہستوی قہدرو ئینکاری زیندو بوونہ وہ دہکمن، ہیامی پیغہ مہبران ہہموویان لئیک دہچی
۱۲۶	پاداشی کوچکاران، پیغہ مہر ہمر دہبی ئادہ میزاد بیئ، ئہمرکی سمر شانیشی رونکردنہ وہی قورٹانہ، موژدہدان و ترساندنہ
۱۳۶	مونا قہشہ کردنی بیرو باوہری موشریکہکان و کارہ ناہہسندہکانیان

۱۴۹	داب و نهریتی گهل و نهته و مگان دمرباری بهدرؤ خسته نهوی پیغه مبران، نهرکی پیغه مبر لمر و نکر نهوی قورئان دا
۱۵۲	همندی له دیاردهی دمه لاتی پهر و مردگار و دیاردهی نیعمه ته گانی بهر ناده میزادا
۱۶۵	همندی له حالته سهر سور هینهر مگانی ناده میزاد و قوناغ مگانی ژانی: که نیشانهی دمه لاتی و تمناهی پهر و مردگار
۱۷۲	دو و نمونه دمرباری بت و صمنه
۱۷۶	پهر و مردگار زانیاری دمرباری هه موو غمیب و پمنامه کی ئاسمانه کان و زوی همیه به دیهینهری ناده میزاد و بالندیه
۱۸۱	برئ به لگی جؤراو جؤر لهر تاک و تمناهی خوداو نیعمه مته جؤراو جؤر مگانی به سهر بهنده گانی
۱۸۷	ههر شه له موشریکه کان و حال و چۆنیتهی رۆزی قیامه تیان
۱۹۶	بنه ما سهر مکیه گانی خوشبه ختی کۆمه لگای ناده میزاد
۲۱۶	یه کسان پیاو و نافرمت له پاداش و کرد و ده دا
۲۱۹	قورئانی پیرۆز و چۆنیتهی خویندنی، پله و پایه ی قورئان و شکۆمندی
۲۲۹	هه لگه رانه وه له نایین و حوکمی کۆچکردن له پینا و نایین دا
۲۴۱	سهره نجامی کوفرانی نیعمه مته و سپلمی کردن له دونیا
۲۴۴	خؤراکی حه لال و خؤراکی حهرام
۲۵۱	ره وشت و پله و پایه ی ئیبراهیم و شوینکه و وتنی نایینه که ی و ریز گرتنی جوله که لمرۆزی شه مو
۲۵۷	بنه مای به نکه وازی کردن بۆ لای نایین و یاسای تۆلسته تاندنه وه له خراپه کاران